കൃഷ്ണീയം

"ദൈവാജ്ഞാവല്ലഭ"

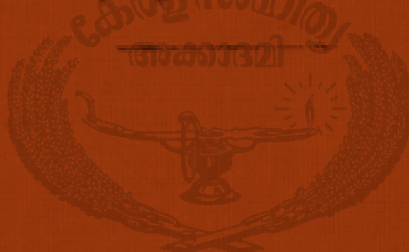
എന്ന ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്.



വ്യാഖ്യാതാ:.

പി. എസ്. പുരുഷോത്തമൻനമ്പൂതിരി,

പുറിക്കൽ—ചെങ്ങന്നൂർ.



കൃഷ്ണീയം

"ദൈവജ്ഞവല്ലഭ"

എന്ന ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്.



വ്യാഖ്യാതാ.

പി. എസ്. പുരുഷോത്തമൻനമ്പൂതിരി,

പുറിയൂർ — കൈണനൂർ.



പ്രസാധകന്മാർ.

എസ്. റ്റി. റെഡ്യാർ ആൻഡ് സൺസ്

'വിദ്യാഭിവർദ്ധിനി'—അച്ചുക്കൂടം.

കൊല്ലം.

ഒന്നാം പതിപ്പു കോപ്പി—1000.

1106.

അവതാരിക.

വേദാംഗശാസ്ത്രങ്ങളിൽവെച്ച് പ്രഥമവും പ്രധാനവും ആയ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഹോരാസ്കന്ധത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചതാണ് പ്രശ്നശാസ്ത്രം. പ്രശ്നത്തിലേക്കുപയോഗമുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളോ അസംഖ്യങ്ങളുമാണ്. അവയിൽവച്ചു കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം അന്യാദൃശമാണെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമാവുകില്ല. പ്രശ്നവിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല ജാതകവിഷയത്തിലും കൃഷ്ണീയത്തിന് ഒരു നല്ല സ്ഥാനം കല്പിക്കുവാനവകാശമുണ്ട്. സൂക്ഷ്മവും ഉദ്ബോധനപൂർണ്ണവും പൃച്ഛകന്മാർക്ക് ശ്രവണമാത്രത്തിൽത്തന്നെ പ്രത്യയത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും പ്രധാനങ്ങളുമായ പല പ്രകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രകടിതവുമാകുന്നു പ്രകൃതഗ്രന്ഥം.

എന്നാൽ ഈ ഗ്രന്ഥം ആധുനികന്മാരായ ജ്യോതിർവിത്തുകൾക്കു പ്രായേണ അപരിചിതവും അസാധാരണവും ആര്യാഗീതികളായ അസമവൃത്തങ്ങളുടെ ആധിക്യത്താൽ അദ്ധ്യയനത്തിനു അസുഖകരവും ആചാര്യസഹായംകൂടാതെ അർത്ഥത്തെ ഗ്രഹിക്കാൻ അശക്യവും അസ്ഖലിതമായ അച്ചടിപ്പുസ്തകത്തിന്റെ അഭാവത്താൽ പ്രായേണ അപ്രസിദ്ധവുമാണെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിന്റെ ഉപയോഗമോ ദൈവജ്ഞന്മാർക്ക് അപരിത്യാജ്യവുമാണ്. ഇതിനെക്കുറിച്ച് പ്രശ്നമാർഗ്ഗകർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്താണെന്നു നോക്കുക.

"ഹോരാം വരാഹമിഹിരസ്യ വിനിർഗ്ഗതാം യേ
മാലാമിവാദധതി ദൈവവിദസ്സ്വകണ്ഠേ
കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രമപി ഭർത്തൃമതീവ സൂത്രം
തേഷാം സമസ്തമഹിതീ ഭവതീഹ ശോഭാ."

വരാഹമിഹിരാചാര്യകൃതമായ ഹോരാശാസ്ത്രത്തെ ദൈവജ്ഞന്മാർ മാല എന്നപോലെയും കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തെ ഭർത്തൃമതിയായ പതിവ്രത, മംഗല്യസൂത്രത്തെ എന്നപോലെയും കണ്ഠത്തിൽ ധരിക്കുന്നു എന്നാണ് പ്രകൃതശ്ലോകാർത്ഥം. മാലയ്ക്കു കണ്ഠാലങ്കാരയോഗ്യത മാത്രമേയുള്ളൂ. കണ്ഠാലങ്കാരമില്ലെങ്കിലും കാര്യത്തിനു ദൂഷ്യമൊന്നും വരുവാനില്ല. ഭർത്തൃമതിക്കു മംഗല്യസൂത്രം അങ്ങിനെയല്ല. അതെപ്പൊഴുംതന്നെ കണ്ഠാവലംബിയായിരിക്കണമെന്ന നിർബ്ബന്ധമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വരാഹഹോരയെക്കാൾ പ്രാധാന്യവും അവശ്യസ്വീകാര്യതയും കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തിനുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

നഷ്ടപ്രശ്നം, മുഷ്ടിപ്രശ്നം മുതലായ പ്രശ്നങ്ങൾ പറഞ്ഞു് അനുഭവത്തിൽ വരുത്താനാണെങ്കിൽ കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തിന്റെ സഹായംകൂടാതെ അല്പം ഒരടിപോലും മുന്നോട്ടു വയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല എന്നു പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെ "നൈതാവതാ കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രസൃഷ്ടപരിശ്രമഃ കാര്യഃ" എന്ന ഭാഗംകൊണ്ടു് അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പുലിയൂർ ഉണ്ണൂപോറ്റി, മംഗലപ്പള്ളി മൂത്തതു്, പരിത്തിക്കോണത്തു നമ്പ്യാതിരി, തോട്ടുപ്പള്ളിൽ ആശാൻ മുതലായ ദൈവജ്ഞശ്രേഷ്ഠന്മാർ പ്രശ്നവിഷയത്തിൽ പല ഉപദേശങ്ങളും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി പലരും അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയുണ്ടു്. അവയെല്ലാം പ്രധാനാവലംബം കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രമാകുന്നു എന്നു അടുത്തകാലത്തു് പരേതനും എന്റെ ജ്യോതിഷഗുരുവുമായ തോട്ടുപ്പള്ളിൽ ആശാൻ തന്നെ പറഞ്ഞറിയുവാനിടയായിട്ടുണ്ടു്. കൃഷ്ണീയത്തിന്റെ പല രഹസ്യതത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു് എനിക്കുപദേശിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. എന്നുള്ള സംഗതിയും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇവിടെ വക്തവ്യമാണു്.

കൃഷ്ണീയമെന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥം കൃഷ്ണാചാര്യകൃതമാണു്. ഗ്രന്ഥനിർമ്മാതാവായ കൃഷ്ണാചാര്യരുടെ കാലമോ ദേശമോ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തങ്ങളായ യാതൊരു രേഖകളും ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടില്ല എന്നുള്ള സംഗതിയും സഖേദം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇത്ര പ്രചുരപ്രചാരവും പ്രധാനവുമായ കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രത്തിനു ശരിയായ ഒരു വ്യാഖ്യാനമോ ടിപ്പണിയോ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ആധുനികന്മാരായ അനേക ദൈവജ്ഞവര്യന്മാരും കൃഷ്ണീയപരിശീലനത്തിൽ അലസന്മാരായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ ചതുസ്സുന്ദരി എന്ന സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനം അപൂർവ്വം ചില പുരാതനകുടുംബങ്ങളിൽ ഇന്നും കാണുമാറുണ്ടു്. പ്രസിദ്ധനായ നാലേകാട്ടിൽ പിള്ളയുടെ ഭവനത്തിലും പുലിയൂർ, താളിപ്പുള്ളി എന്നീ ഇല്ലങ്ങളിലും ഈ ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടു്. പക്ഷേ ഈ വ്യാഖ്യാനനിർമ്മാണ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം എനിക്കു സിദ്ധിച്ചില്ല. എന്നാൽ എന്റെ ജ്യോതിഷഗുരുവിന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട അംഗവും അത്യന്തസ്നേഹപൂർവ്വമായ ഇരുവള്ളൂർ പുതുശ്ശേരിമഠത്തിൽ അവർകൾ സസന്തോഷം കൃഷ്ണീയവ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥം തന്നു് എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഈ രീതിയിലെങ്കിലും കൃഷ്ണീയത്തിന്റെ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ ഇവിടെ ലഭി

ച്ച വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥം അപൂൎണ്ണവും അബദ്ധകലുഷിതവും അസാരവി കവും ആണെന്നുള്ള സംഗതിയും വ്യക്തവുമാണ്. തന്നിമിത്തം രണ്ടുമൂന്നു ശ്ലോകങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം ഇപ്പോഴും അപൂൎണ്ണമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുള്ളു. ഈ വ്യാഖ്യാനം എഴുതിത്തീൎന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ നാലുമാസത്തിലധികം കാലമായി. ഇതിനിടയിൽ കെ. ആർ. നീലകണ്ഠനവർകളുടെ ഷട്പഞ്ചാശികാവ്യാഖ്യാനം ഒരു പുസ്തകം കാണുകയും അതിന്റെ ഉപക്രമത്തിൽ കൃഷ്ണീയത്തിനു ഒരു വ്യാഖ്യാനം എഴുതുന്നു എന്നുള്ള പ്രസ്താവന പ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ പരമാൎത്ഥമറിയാനായി ടി നീലകണ്ഠനവർകളുടെ പേൎക്കു കത്തയച്ചു ചോദിച്ചതിൽ ജോലിത്തിരക്കുകൊണ്ട് ഇതേവരെ വ്യാഖ്യാനനിൎമ്മാണം സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥം കൈവശം ഉണ്ടെന്നും താമസിയാതെ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം പൂൎത്തിയാക്കാൻ ഭാവമുണ്ടെന്നും മറുപടി കിട്ടി. ഇവിടെ എഴുതിയ ഈ വ്യാഖ്യാനം സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനത്തോടു് ഒത്തുനോക്കി പരിശോധിക്കയോ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥം സപ്ലിമെന്റായി അയച്ചുതരികയോ ചെയ്യണമെന്ന രണ്ടാമതും എഴുതിയയച്ചതിനു് ഇതേവരെ മറുപടികിട്ടിയില്ല എന്നുള്ള പരമാൎത്ഥവും ഇവിടെ ഒളിച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല.

ഏതായാലും പരിശ്രമംകൊണ്ട് എഴുതീട്ടുള്ളതും ജ്യോതിൎവ്വിദ്യാൎത്ഥികൾക്കും ജ്യോതിഷാദ്ധ്യാപകന്മാൎക്കും അവശ്യം ആവശ്യമായ ഈ വ്യാഖ്യാനം അച്ചടിപ്പിച്ചു ബഹുജനോപകാരമാക്കിത്തീൎക്ക എന്ന കൃത്യത്തിന് ഇനിയും കാലവിളംബം അനുവദിക്കത്തക്കതല്ല. ഇതിൽ ഉള്ള ന്യൂനതകൾ അടുത്തപതിപ്പിൽ പരിഹരിക്കാമെന്നുള്ള സംഗതിയും മഹാജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അൎത്ഥാന്തരങ്ങൾ അധികവും സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാണ്. ഇതിൽ വല്ല സ്ഖലിതങ്ങളോ വൈപരീത്യങ്ങളോ വൈഷമ്യങ്ങളോ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിൎമ്മത്സരന്മാരായ സജ്ജനങ്ങൾ അവയെ സദയം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു് വേണ്ടമാൎഗ്ഗങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു് അനുഗ്രഹിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഈ പുസ്തകത്തെ മഹാജനസമക്ഷം സമൎപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പെരിങ്ങനൂർ,
105 – 9 – 3.

എന്ന് സജ്ജനവശംവദൻ,
പുളിയൂർ പി. എസ്. പി. നമ്പൂതിരി.



വിഷയാനുക്രമണിക.

വിഷയം ഭാഗ്.

പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

പതിനാറാം അദ്ധ്യായം.

പതിനേഴാം അദ്ധ്യായം.

പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

പത്തൊൻപതാം അദ്ധ്യായം.

ഇരുപതാം അദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിരണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിനാലാം അദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിഅഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിആറാം അദ്ധ്യായം.

ഇരുപത്തിഏഴാം അദ്ധ്യായം.

ശുഭം.



കൃഷ്ണീയം.

"ദൈവജ്ഞവല്ലഭാ"

എന്ന ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്.

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയേ നമഃ
അവിഘ്നമസ്തു.

ഇഷ്ടദേവതാ നമസ്കാരം.

യേന ത്രൈകാല്യജ്ഞാനമുദിതം ജ്ഞാനാധികാരവർത്തിഭ്യഃ
തജ്ജ്ഞാനം ദിവ്യമിദം വക്ഷ്യേ തസ്മൈ നമസ്കൃത്യ. ൧

വ്യാഖ്യാതൃമംഗളം.

വിവിധഗ്രന്ഥഗണേഷു ജ്ഞാനാർണ്ണവപാരഗൈരതിവ്യഗ്രാ
ജ്യോതിർവ്വിദ്ഭിശ്ശാസ്ത്രാന്യപി സദാ മന്ദാ ഭ്രാ
സുലഭബോധായ ന സാധ്വീ നാം ബാലാനാം വിദുഷാംമുദേ
കുർവ്വേ കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രസ്യ വ്യാഖ്യാം ദൈവജ്ഞവല്ലഭാം.

അർത്ഥം — ത്രികാലവേദിയായ സർവ്വജ്ഞനാൽ ഭൂതഭവിഷ്യദ്വർത്തമാനഫലാത്മകമായ ജ്യോതിഷജ്ഞാനം വഴിപോലെ ഉക്തമായി; ആ മഹാത്മാവിനായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരത്തെ ചെയ്തിട്ട്, ആ ജ്ഞാനാധികാരവർത്തികളായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കായിക്കൊണ്ടു ദിവ്യമായിരിക്കുന്ന ആ ജ്ഞാനത്തെ — ഭൂതഭവിഷ്യദ്വർത്തമാനഫലാത്മകമായ ആ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞാനത്തെ — പറവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഇഷ്ടദേവതാനമസ്കാരപ്രകാരം.

ഉപക്രമം.

ജ്യോതിഷഫലാധാരഃ ഫലാർത്ഥകാമം ചതുർവ്വിധലോക
തസ്മാദ്യത്നഃ കാര്യോ ഽഭ്യാസേ ജ്യോതിഷജ്ഞേന. ൨

അർത്ഥം — ജ്യോതിഷഫലത്തെ ആധാരം (ഉപാദാനം) എന്നും ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷങ്ങളായ ചതുർവ്വർഗ്ഗങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന

ഉപദേശത്തെ ഫലം പിന്നെ പറയുന്നു. എല്ലാവിധത്തിലും ഉള്ള കർമ്മങ്ങളുടേയും ആരംഭം ഫലത്തിനായിക്കൊണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ജ്യോതിഷജ്ഞനായ പുരുഷൻ നിയമേന ലോകത്തിൽ ശുഭാശുഭഫലാദേശത്തെ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.



ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

നവഭിർന്നവഭിഃ പാദൈർന്നിബദ്ധാ ദ്വാദശരാശയഃ
അശ്വിന്യാദ്യംശകാനാം തു പാദാന്നക്ഷത്രാംശകൈഃ ക്രമാൽ. ൧.

അർത്ഥം—മേടംമുതൽ മീനംവരെ പന്ത്രണ്ടു രാശികളും അശ്വതിമുതൽ രേവതിവരെ ഇരുപത്തേഴു നക്ഷത്രങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നു രാശിചക്രം. ഇരുപത്തേഴു നക്ഷത്രങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കായി വിഭജിച്ചാൽ ഒരു രാശിക്കു രണ്ടേകാൽ നക്ഷത്രംവീതം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഒരു നക്ഷത്രത്തിനു നാലു പാദം ഉണ്ട്. അങ്ങനെ ൨൭ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുംകൂടി നൂറ്റെട്ടു പാദങ്ങളാണുള്ളത്. അശ്വതിയും ഭരണിയും കാർത്തികക്കാലും മേടമാണ്. കാർത്തിക മുക്കാലും രോഹിണിയും മകയിരത്തരയും ഇടവമാണ്. ഇങ്ങിനെ ശേഷം രാശികളിലും രണ്ടേകാൽ നക്ഷത്രംവീതം കണക്കാക്കി കണ്ടുകൊൾക. അശ്വതിയുടെ ആദ്യപാദം മേടം; ദ്വിതീയപാദം ഇടവം; തൃതീയപാദം മിഥുനം; ചതുർത്ഥപാദം കർക്കടകം; ഭരണിയുടെ ആദ്യപാദം ചിങ്ങം; ഈ ക്രമത്തിനു ശേഷവും കണക്കാക്കിയാൽ കാർത്തികയുടെ ചതുർത്ഥപാദം മീനമായി വരുന്നതാണ്. പിന്നെയും ഇതുപോലെ രോഹിണിയുടെ ആദ്യപാദം തുടങ്ങിയും മേഷാദി നവാംശകങ്ങളെ കണ്ടുകൊള്ളണം. ഒൻപതു പരിവൃത്തികൊണ്ട് അപ്പോൾ എല്ലാ നവാംശകങ്ങളും കഴിയുകയും ചെയ്യും.

രാശിസംജ്ഞകൾ.

മേഷവൃഷമിഥുനകർക്കിസിംഹാഃ കന്യാതുലാവൃശ്ചികേതിനാമ
ധനുർമ്മകരകുംഭോ മീനാദിതി രാശിസംജ്ഞിതമുദിതം. ൨.

ആദ്യരാശി മേടം; ൨. ഇടവം; ൩. മിഥുനം, സ്ത്രീമിഥുനം ൪. കർക്കടകം; ൫. സിംഹം; ൬. കന്നി; ൭. തുലാം തുലാധരനായ പുരുഷൻ; ൮. വൃശ്ചികം, കീടം; ൯. ധനു, ചാപധാരിയായ പുരുഷൻ; ൧൦. മകരം, മൃഗമകരം; ൧൧. കുംഭം ഘടധരനായ പുരുഷൻ. ൧൨.

മീനം, അന്ത്യം; ഇങ്ങിനെ രാശിനാമപര്യായങ്ങളെ മഹർഷിമാർ നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നു.

രാശ്യധിപന്മാർ.

കുജശുക്രബുധശശിരവയോ ബുധശുക്രഭൗമാംഗിരോർക്കപുത്രാശ്ച
സൗരിർഗ്ഗുരുരിതി നാഥാ രാശീനാമജമുഖാനാം ക്രമശഃ. ൫

മേടംമുതൽ മീനംവരെ ഉള്ള പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കും ക്രമേണ ചൊവ്വാ, ശുക്രൻ, ബുധൻ, ചന്ദ്രൻ, ആദിത്യൻ, ബുധൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്വാ, വ്യാഴം, ശനി, ശനി, വ്യാഴം ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നാഥന്മാരായിരിക്കും.

പുരുഷാദിരാശികൾ.

പുരുഷാംഗനാ ചരസ്ഥിരമൂർത്തിദ്വയ സംജ്ഞിതാഃ പുനസ്സർവ്വേ
ഭിന്നാസ്ത്രിദ്രേക്കാണെ സ്വപഞ്ചനവമപാഃ പ്രഥമാദ്യാഃ ൬

മേടം പുരുഷൻ (ഓജം); ഇടവം സ്ത്രീ (യുഗ്മം); മിഥുനം പുരുഷൻ. (ഓജം) കർക്കടകം സ്ത്രീ (യുഗ്മം) ഈ ക്രമത്തിൽ ശേഷം രാശികളുടെയും പുരുഷസ്ത്രീവിഭാഗത്തെയും ഓജയുഗ്മഭേദത്തെയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. മേടം ചരം, ഇടവം സ്ഥിരം, മിഥുനം ഉഭയം, കർക്കടകം ചരം, ചിങ്ങം സ്ഥിരം, കന്നി ഉഭയം, ഇങ്ങിനെ ഇതര രാശികളുടെയും ചരസ്ഥിരോഭയഭേദങ്ങളെ കണ്ടുകൊള്ളുക. പിന്നെ എല്ലാ രാശികൾക്കും മൂന്നു ദ്രേക്കാണങ്ങൾവീതം ഉണ്ട്. ദ്രേക്കാണം എന്നാൽ രാശിത്രിഭാഗം ആയ പത്തു തീയതിയാകുന്നു. ഈ ദ്രേക്കാണങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ ലഗ്നപഞ്ചമനവമരാശ്യധിപന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളും ആകുന്നു.

ദ്രേക്കാണാധിപത്യം.

ക്ഷിതിസുതരവിഗുരുസൗരാ
ഭൃഗുബുധഭൃഗുശനൈശ്ചരാസ്സ ബുധാഃ
സോമാംഗാരകജീവാ
ദ്രേക്കാണേശാശ്ചരാദേഃ പ്രോക്താഃ. ൭

മേടത്തിന്റെ ആദ്യദ്രേക്കാണാധിപൻ ചൊവ്വാ; രണ്ടാംദ്രേക്കാണാധിപൻ ആദിത്യൻ; മൂന്നാംദ്രേക്കാണാധിപൻ വ്യാഴം, ഇടവത്തിന് ആദ്യദ്രേക്കാണാധിപൻ ശനി; രണ്ടാംദ്രേക്കാണാധിപൻ ശുക്രൻ; മൂന്നാംദ്രേക്കാണാധിപൻ ബുധൻ; മിഥുനത്തിന് ഒന്നാംദ്രേക്കാണാധിപൻ ശുക്രൻ; രണ്ടാംദ്രേക്കാണാധിപൻ ശനി, മൂന്നാംദ്രേക്കാണാധിപൻ ബുധൻ, കർക്കടകത്തിന് ആദ്യദ്രേക്കാണാധിപൻ ചന്ദ്രൻ;

ദ്വിതീയദ്രേക്കാണാധിപൻ ചൊവ്വാ; തൃതീയദ്രേക്കാണാധിപൻ വ്യാഴം; ഈ ക്രമത്തിനുതന്നെ മിഥുനം മുതലായ നാലു രാശികളുടെയും ദ്രേക്കാണാധിപന്മാരെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണം. "ദ്രേക്കാണാസ്യു സ്വപഞ്ചനവത്രികോണാധിപാനാം" എന്നുള്ള സാമാന്യവിധി ഈ ആചാര്യനു സമ്മതമല്ല. മേഷസിംഹധനു, വൃഷകന്നിമകരം, മിഥുനതുലാകുംഭം, കർക്കിവൃശ്ചികമീനം എന്നീ ത്രികോണരാശികളിൽ വച്ചു ചരരാശി ഏതാണോ ആ രാശിയുടെ അധിപൻ ആദ്യദ്രേക്കാണനാഥനായിരിക്കുമെന്നു താൽപര്യം. ലഗ്നപുത്രശുഭേശാനാം ഗൃഹേ പുത്രധർമ്മാന്ത്യപാസ്തഥാ മേഷേ ധർമ്മലഗ്നസുതപാസ്സിംഹേ ഗ്രഹാ ജാതകേ ദ്രേക്കാണാ ഉച്യതേ. എന്നു പ്രമാണാന്തരവുമുണ്ട്.

ദ്വിവിധരാശിചക്രം.

ജ്ഞേയം സ്ഥിരചക്രം ചരതി തഥാകാശേ ദ്വാദശരാശിചക്രം
ചക്രദ്വിതയേന ഫലം പ്രശ്നാദൌ പ്രസ്ഫുടമുത്യുദേതൽ. ൫

അർത്ഥം—സ്ഥിരചക്രം ചരചക്രം ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രകാരമാണു രാശിചക്രം. ഭൂതാത്മകമോ സപ്തസ്ഥാനാത്മകമോ ആയ രാശിസ്ഥിരചക്രവും പ്രശ്നസമയത്തെ ഉദയരാശിചരചക്രവുമാകുന്നു. പ്രശ്നം മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു രാശികളെക്കൊണ്ടും ദൈവജ്ഞൻ ശുഭാശുഭഫലത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. വളരെ ജനങ്ങളുള്ള പ്രദേശത്തുവച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നത്തിന്റെ ഫലം സ്ഥിരചക്രംകൊണ്ടുതന്നെ പറയണം. മുഷ്ടിപ്രശ്ന (കയ്യിലെന്തെങ്കിലും മടക്കിപ്പിടിച്ചുംകൊണ്ടു ഇതെന്തെന്നു ചോദിക്കുന്ന പ്രശ്നം)ത്തിന്റെ ഫലാദേശത്തിനും സ്ഥിരചക്രംതന്നെ വേണം. സ്ഥാവരകാര്യത്തെക്കുറിച്ചും സ്ഥാവരദ്രവ്യത്തെക്കുറിച്ചും ചെയ്യുന്ന പ്രശ്നം, ദിക്കറിയാത്തവനായ പൃച്ഛകൻ പടങ്കൊണ്ടു ചോദിക്കുന്ന കാര്യം, ദിനാവസാനം, കർമ്മാവസാനം, രാത്രി ഈ സമയങ്ങളിൽചെയ്യുന്ന പ്രശ്നം ഇതുകളുടെയും ഫലം സ്ഥിരചക്രം (ഭൂതാത്മകം)കൊണ്ടുതന്നെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. പൃച്ഛകൻ നടന്നുകൊണ്ടു ചോദിക്കുക, സൂര്യോദയസമയം, ലഗ്നത്തിൽ ബലവദ്ഗ്രഹയോഗം, പ്രശ്നം ചരകാര്യമായിരിക്കുക, പൃച്ഛകൻ വിദ്വാനായിരിക്കുക ഈ അവസ്ഥകളിലെല്ലാം ഉദയരാശി—ചരചക്രം—കൊണ്ടു ശുഭാശുഭഫലത്തെ പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം. യാദൃച്ഛികമായി ദൈവജ്ഞനെ എവിടെവെച്ചെങ്കിലും കാണുമ്പോൾ ചോദിക്കുന്നവനോട് യാതൊരു ശുഭാശുഭഫലവും ദൈവജ്ഞൻ പറഞ്ഞുപോകരുത്. രിക്തപാണിയായവനും (ദൈവജ്ഞനു സംഭാവനചെയ്യുവാൻ യാതൊന്നും കൊണ്ടുവരാത്തവനും) നിന്ദയോടുകൂടിയും പരി

കഷ്ടാർത്ഥമാരും ചോദിക്കുന്നവനും, വേദശാസ്ത്രങ്ങളിലും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്തവനും, വഴിമദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചു ചോദിക്കുന്നവനും, സന്ധ്യാകാലം, രാത്രി, മലമൂത്രവിസർജ്ജനസമയം, ഭക്ഷണസമയം ഇവ കാലങ്ങളിൽ പ്രശ്നം ആവശ്യപ്പെടുന്നവനും ദൈവജ്ഞൻ യാതൊരു ഫലങ്ങളെയും പറയരുത്. എന്നാൽ ആ സമയങ്ങളിൽ ലൗകികമനുസരിച്ച് മററു സംഗതികളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ശുഭാവസരങ്ങളിൽ യഥാശക്തി പ്രാഭൃതദ്രവ്യത്തോടും പണത്തോടുംകൂടി ദൈവജ്ഞസന്നിധിയിലെത്തി സ്വാഭീഷ്ടത്തെ യഥാർത്ഥമായി ദൈവജ്ഞനോട് അറിയിക്കുന്നവനു വിധിപ്രകാരം ഗുരുപൂജചെയ്തു പ്രശ്നംവെച്ചു ശുഭാശുഭഫലങ്ങളെ യഥാർത്ഥമായി പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും വേണം. ദൈവജ്ഞനോ വേദശാസ്ത്രാദിയും ഗുരുജനാചാരനും നിർമ്മലനും വിദ്വാനും ആസ്തികനും ബുദ്ധിമാനും ഈശ്വരവിശ്വാസമുള്ളവനായിരിക്കയും വേണം. ഇപ്രകാരം ഉള്ള ദൈവജ്ഞന്മാർ പറയുന്ന ശുഭാശുഭ പ്രശ്നം യഥാർത്ഥ ഫലപ്രദമായി ഭവിക്കയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ പൃച്ഛകലക്ഷണത്തേയും ദൈവജ്ഞലക്ഷണത്തേയും ഇവിടെ ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിച്ചു.

ലഗ്നാദിഭാവം.

അത്മാർത്ഥസോദരസുഹൃത്തനയാരികളത്രനൈധനാനി പുനഃ
ധർമ്മക്രിയായാനിഷ്ടാ ഭാവാ ലഗ്നാദിഭിരുക്തതാഃ. ൯

അർത്ഥം — ലഗ്നംകൊണ്ടു ശരീരത്തേയും രണ്ടാമേടംകൊണ്ടു ധനത്തേയും മൂന്നാമേടംകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരേയും നാലാമേടംകൊണ്ടു ബന്ധുക്കളെയും അഞ്ചാമേടംകൊണ്ടു പുത്രന്മാരേയും ആറാമേടംകൊണ്ടു ശത്രുക്കളേയും ഏഴാമേടംകൊണ്ടു ഭാര്യയേയും എട്ടാമേടംകൊണ്ടു മരണത്തേയും ഒമ്പതാമേടംകൊണ്ടു ധർമ്മത്തേയും പത്താമേടംകൊണ്ടു കർമ്മത്തേയും പതിനൊന്നാമേടംകൊണ്ടു ധനാഗമത്തേയും പന്ത്രണ്ടാമേടംകൊണ്ടു വ്യയത്തേയും നിരൂപിക്കണം. ഭാവാധിപന്മാരോടും ശുഭഗ്രഹത്തോടുംകൂടിയിരിക്കുന്ന എല്ലാ ഭാവവും പുഷ്ടിയുള്ളതായിരിക്കും. ശുഭഗ്രഹം ശുഭഫലത്തേയും പാപഗ്രഹം പാപഫലത്തേയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ധനാധിപൻ ലഗ്നത്തിലും ലഗ്നാധിപൻ ധനത്തിലും നിന്നാൽ അർത്ഥസിദ്ധിയുണ്ടാകും. എല്ലാഭാവങ്ങളിലും ഭാവത്തിന്റെ അധിപതി ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ ആ ഭാവഫലം ഉടനെ അനുഭവിക്കും. ഈ വക ഫലഭേദങ്ങളെയും വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

കാലപുരുഷാംഗവിഭാഗം.

ശീർഷാസ്യഗളസ്കന്ധ ഹൃദയോദരബസ്തിഗുഹ്യാനി
ഊരുജാനുജംഘേ പാദൗ ചേത്യംഗവിന്യാസഃ. ൧൦

മേടം തല, ഇടവം മുഖം; മിഥുനം കഴുത്ത്; കർക്കടകം സ്തനം ഉരസ്സ്; ചിങ്ങം ഹൃദയം; കന്നി വയറ്; തുലാം വസ്തി; വൃശ്ചികം ഗുഹ്യം; ധനു തുടകൾ; മകരം കാൽമുട്ടുകൾ, കുംഭം കണങ്കാലുകൾ; മീനം കാലടികൾ; ഇങ്ങിനെ കാലപുരുഷന്റെ അംഗവിഭാഗപ്രകാരം.

ദ്രേക്കാണാംഗവിഭാഗം.

ഹോരാദ്യോത്തമാംഗസംസ്ഥാ ദക്ഷിണവാമാവനാഗതാദിതൈഃ
കർണ്ണാക്ഷിനാസികാപുട കപോലഹനുവക്ത്രാന്താഃ. ൧൭

ഉദയലഗ്നം ആദിദ്രേക്കാണമായിരുന്നാൽ ഇപ്രകാരം അംഗവിഭാഗം ചെയ്യണം. ലഗ്നത്തിന്റെ ഗന്തവ്യഭാഗം തലയുടെ വലതുഭാഗം; ഗതഭാഗം തലയുടെ ഇടതുഭാഗം. ലഗ്നാദി സമസ്തം ശിരസ്സാകുന്നു. ദ്വാദശാദികളായവയിൽ വിലോമമായും വാമാംഗങ്ങളായും ദ്വിതീയാദികളായവയിൽ ക്രമമായി ദക്ഷിണാംഗങ്ങളായും ഭവിക്കും. ഈ ക്രമത്തിന് ദ്വിതീയ ദ്വാദശഭാവങ്ങൾ ശ്രോത്രങ്ങളും തൃതീയൈകാദശങ്ങൾ നേത്രങ്ങളും ചതുർത്ഥദശമങ്ങൾ നാസാപുടങ്ങളും പഞ്ചമനവമങ്ങൾ കപോല(കവിൾത്തട)ങ്ങളും ഷഷ്ഠാഷ്ടമങ്ങൾ ഹനുക്കളും (ചെവിയിൽ താഴെയുള്ള താടിയെല്ലുകളും) സപ്തമം മുഖവും ആകുന്നു.

ഗ്രീവാംസബാഹുപാർശ്വഹൃദ്യോദരനാഭയഃ കടിശ്ചാന്ത്യാ
നാഭിർവസ്തിർഗുഹ്യാണ്ഡാ മൂരുജാനുജംഘാപാദാന്താഃ. ൧൮

ലഗ്നരാശി മദ്ധ്യദ്രേക്കാണമായിരുന്നാൽ ലഗ്നാദിരാശികളെക്കൊണ്ട് ഗ്രീവാദിവിചാരിക്കണം. ഇവിടെയും ഉദിതാനുദിതഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് വാമദക്ഷിണഭാഗസ്ഥങ്ങളായ അംഗങ്ങളെത്തന്നെ ഗണിക്കുകയും വേണം. ദ്വിതീയദ്വാദശങ്ങൾ അംസങ്ങളും (ചുമലും കൈകളും) തൃതീയൈകാദശങ്ങൾ പാർശ്വഭാഗങ്ങളും ചതുർത്ഥദശമങ്ങൾ പൃഷ്ഠങ്ങളും പഞ്ചമനവമങ്ങൾ ഹൃദയങ്ങളും ഷഷ്ഠാഷ്ടമങ്ങൾ ഉദരങ്ങളും സപ്തമം കടിപ്രദേശവും (അരക്കെട്ടും) ആകുന്നു. പിന്നെ ലഗ്നം അന്ത്യദ്രേക്കാണമായിരുന്നാൽ ഉദയരാശി നാഭിരാശിയും ദ്വിതീയദ്വാദശങ്ങൾ വസ്തിശിശ്നങ്ങളും തൃതീയൈകാദശങ്ങൾ വൃഷണങ്ങളും ചതുർത്ഥദശമങ്ങൾ തുടകളും പഞ്ചമനവമങ്ങൾ കാൽമുട്ടുകളും ഷഷ്ഠാഷ്ടമങ്ങൾ കണങ്കാലുകളും സപ്തമം പാദവും ആകുന്നു. ഇവിടെയും ഉദിതാനുദിതഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് വാമദക്ഷിണാവയവങ്ങളെ വിചാരിച്ചുകൊൾകയും വേണം. ലഗ്നം ഊർദ്ധ്വമുഖമായിരുന്നാൽ ഊർദ്ധ്വാംഗങ്ങളേയും അധോമുഖമായാൽ അധോഭാഗാംഗങ്ങളേയും തിര്യങ്മുഖ

നായാൽ ദ്ര്യംശങ്ങളുമാണ് ഗണിക്കേണ്ടതെന്ന പക്ഷാന്തരവുമുണ്ട്. ഇവിടെ രാശിക്കു ബലം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞ രീതിയിലും ദ്രേക്കാണത്തിന്ന ബലാധിക്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞരീതിയിലുമാണ് അംഗവിഭാഗം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന ഉപദേശം. ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്ന രാശ്യവയവത്തിന്ന ശുഭവും പാപഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന അംഗത്തിന്ന ഹാനിയും ഫലമാകുന്നു.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ അംഗവിഭാഗം.

ശിരഃപാദവക്ത്രഗ്രീവാ വക്ഷോഹൃദയോദരജാനുപാദയോരാരാഃ
ഭൌമാദ്യധിപാംഗാനി വ്രണകിണലക്ഷ്മാണി ഭൂഷണാന്യത്ര. ഫ.

ചൊവ്വായ്ക്കു തല; ശുക്രന്ന മുഖം; ബുധന്ന കഴുത്ത്; ചന്ദ്രന്ന വക്ഷസ്സ്; സൂര്യന്ന ഹൃദയം; വ്യാഴത്തിന്ന ഉദരം; (ഇട) ശനിക്കു കാൽമുട്ട്; രാഹുവിന്ന് പാദം. ബലവാനായ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് ശരീരാവയവഗുണദോഷങ്ങളെ നിരൂപിക്കണം. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലെ ഗ്രഹയോഗേക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ട് അതതു അംഗങ്ങളിൽ വ്രണം, തഴമ്പ്, മറുക്, ആഭരണം മുതലായവയേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മതഗ്രഹാംഗവിഭാഗം.

മൂർദ്ധാനനശ്രുതീക്ഷണനാസാവക്ത്രം ഹൃദയം പൂർവ്വാംശാ ഹരേഃ
സൂര്യാദീനാമംഗാനി ബുധരവിശശിനാം ത്രിധാംഗതയഃ. ഫം

മുമ്പുപറഞ്ഞതുപോലെ ദ്രേക്കാണഭാഗങ്ങളെ മൂന്നായി വിഭജിച്ചിട്ടാണ് ഇവിടെയും ഗ്രഹാംഗങ്ങളെക്കല്പിക്കേണ്ടത്. പൂർവ്വഭാഗത്തിൽ ഗ്രഹം നിന്നാൽ ഇടത്തുഭാഗവും ഉത്തരഭാഗത്തിൽ നിന്നാൽ വലത്തുഭാഗവും അതൊക്കെയുള്ളതിനെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾകയുംവേണം. ഈ അംഗകല്പന ലഗ്നദ്രേക്കാണരാശികളെ അനുസരിച്ചാണെന്നും ചിലർക്കു പക്ഷമുണ്ട്. എങ്കിലും മുമ്പു പറഞ്ഞരീതിയാണ് ഇപ്പോഴും അധികജനസമ്മതമായിട്ടുള്ളത്. ശനിക്കു തല; ചൊവ്വായ്ക്കു കണ്ണുകൾ; വ്യാഴത്തിന്ന കാതുകൾ, ശുക്രന്ന നാസികകൾ; ബുധന്ന മുഖം; ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും ഗണ്ഡങ്ങൾ. ഇങ്ങിനെ ക്രമം.

പക്ഷാന്തരം.

മേഷാദ്യഗ്രശിരസ്സുതയാ ഭൌമസ്യ കണ്ണൌ ഗുരോശ്ശ്രോത്രനിർദ്ദിഷ്ടൌ
മന്ദസ്യ ബാഹു ചക്ഷി ഗുരോ ശുക്രസ്യതു നാസികാഗ്രപുടൌ. ഫ

ഹനുമാനസാരാക്ഷൌ ശുക്രോ ഹസ്തൌ ഹൃദയമ്
വക്ഷഃ കപോലമിന്ദോ ശുക്രകസ്തും വദന്ത്യന്യേ. ഫ

ഈ അംഗകല്പനയിലുള്ള വേറൊരു പക്ഷത്തെയാണ് ഈ രണ്ടു ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഇവിടെ പറയുന്നത്. ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന ദ്രേക്കാണത്തെ അനുസരിച്ച് ഊൎദ്ധ്വഭാഗത്തിങ്കൽനിന്നു തുടങ്ങി ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങളെ കല്പിക്കണം. ശനിയ്ക്കു ശിശ്നം ശിരസ്സ് സ്കന്ധം ഇതുകളും, വ്യാഴത്തിനു തുടകാലുകളും, ചൊവ്വായ്ക്കു കഴുത്ത് കണ്ണ് ഗുദം ഇവയും, ശുക്രനു മൂക്കിന്റെ അഗ്രങ്ങളും, ആദിത്യനു ഹനു കാൽമുട്ടുകൾ നാഭി ഇവയും, ബുധനു പൃഷ്ഠവും ഉടകളും, ചന്ദ്രനു മാറിടം കവിൾ കണങ്കാൽ ഇവയും അംഗങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നു ചിലപക്ഷം. അംഗകല്പനയിൽ ഇതു കൂടാതെ മറ്റും പക്ഷാന്തരങ്ങളുണ്ട്. ഈ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളൊഴിച്ച് മുൻപറഞ്ഞെല്ലാപ്രകാരവും ഉള്ള അംഗകല്പനകൾ ജാതകപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പ്രായേണ ഉപയോഗിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ഫലങ്ങളെ ആദേശിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു.

ഊൎദ്ധ്വമുഖാദിരാശികൾ.

ഉദ്യന്ത്യജവൃഷമകരാഃ കുളീരചാപൌ ച പൃഷ്ഠതസ്സൎവ്വേ
തിഷ്യന്മത്സ്യശ്ചോഭയതഃ ശേഷാശ്ശീൎഷോദയം യാന്തി. ൧൭

മേടം, ഇടവം, മകരം, കൎക്കിടകം, ധനു, ഇവ പൃഷ്ഠോദയരാശികളാകുന്നു. മീനരാശി പൃഷ്ഠംകൊണ്ടും ശിരസ്സുകൊണ്ടും ഉദിക്കുന്നതാകയാൽ ഉഭയോദയമാകുന്നു. ശേഷം ഉള്ള ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം, കുംഭം, മിഥുനം ഈ രാശികൾ ശീൎഷോദയങ്ങളുമാണ്.

പൃഷ്ഠോദയേഷ്വസിദ്ധ്യത്ര ശുഭം മൂൎദ്ധോദയേഷു ശുഭയുക്തം
ഉഭയോദയേ വിമിശ്രം ഗ്രഹരാശിതേഭ്യഃ ഫലം വാച്യം. ൧൮

പൃഷ്ഠോദയരാശികൾ ലഗ്നമായാൽ ദുഃഖം, രോഗം, അപായം, ശോകം മുതലായ അശുഭവും ശീൎഷോദയരാശി ലഗ്നമായാൽ കാൎയ്യസിദ്ധിയും ധനലാഭം മുതലായ ശുഭവും ലഭിക്കും. ഉഭയോദയരാശി ഗുണദോഷസമഫലപ്രദവുമാകുന്നു. ഈ ശീൎഷോദയപൃഷ്ഠോദയോഭയോദയരാശികളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെയാണ് ഫലം. ഗ്രഹയുക്തമായാൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിയ്ക്കനുസരിച്ചും ഉള്ള ശുഭാശുഭഫലത്തെ ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ഹ്രസ്വദീൎഘഭേദം.

യുക്തപ്രമാണകായാഃ കുളീരമൃഗമിഥുനചാപാഖ്യാഃ
ഹ്രസ്വാഃ കുംഭഝഷാജാ വൃഷഭാശ്ശേഷാഃ പുനൎദ്ദീൎഘാഃ. ൨൦

കൎക്കിടകം, മകരം, മിഥുനം, ധനു ഈ രാശികൾ സമങ്ങളാകു

ന്നു. അതിദീർഘങ്ങളോ അതിഹ്രസ്വങ്ങളോ അല്ലെന്നു സാരം. കുംഭം, മീനം, മേടം, ഇടവം ഈ രാശികൾ ഹ്രസ്വങ്ങളാകുന്നു. ശേഷം ഉള്ള ചിങ്ങം, കന്നി, തുലാം, വൃശ്ചികം ഈ രാശികൾ ദീർഘങ്ങളാകുന്നു.

ഗ്രഹസ്വരൂപം (ആകൃതി)

ചതുരശ്രൗ രവിഭൗമൗ ദായതവൃത്തോ ഗുരുർബ്ബുധസ്ത്ര്യശ്രഃ
ആയത ചതുരശ്രാംഗൗ ഭുജഗേന്ദ്രശനൈശ്ചരാവേതൗ. ൨൦

ഇന്ദുശ്ചണ്ഡലോനാത്രോ മൈത്ര്യാരാത്യോൾ വൃത്തചിത്രാംഗഃ
ദിവ്യാഭരണാപസ്കര ഭോജനപാത്രാദയോ ഗ്രാഹ്യാഃ. ൨൧

ആദിത്യനും ചൊവ്വായും ചതുരശ്രരൂപികളാകുന്നു. വ്യാഴം ദീർഘവൃത്താകൃതിയും ബുധൻ ത്രികോണാകൃതിയുമാകുന്നു. രാഹുവും ശനിയും ദീർഘചതുരശ്രസ്വരൂപമുള്ളവരും ചന്ദ്രൻ വൃത്താകൃതിയുമാകുന്നു. ശുക്രന്റെ സ്വരൂപം പകുതി വൃത്തവും ശേഷം വിചിത്ര(നാനാ)രൂപവുമാണ്. ഇതുകൊണ്ട് നഷ്ടദ്രവ്യം മുഷ്ടിദ്രവ്യം മറ്റുപകരണങ്ങൾ ഭോജനപാത്രങ്ങൾ, ആഭരണങ്ങൾ, മുതലായവയുടെ രൂപത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. കേന്ദ്രത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അവരെക്കൊണ്ടും ഇല്ലെങ്കിൽ പണപരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും വേണം രൂപത്തെ പറയുവാൻ. മുഷ്ടിപ്രശ്നത്തിൽ ഏഴാമെടത്തോ ലഗ്നത്തിലോ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനെക്കൊണ്ട് ദ്രവ്യസ്വരൂപത്തെ പറയണം. ആഭരണത്തിനും ഇപ്രകാരംതന്നെ.

ശശിയമകുജഭുജഗേന്ദ്രാ ഹ്രസ്വാ രവിശുക്രൗ ച മദ്ധ്യതനൂ
ഗുരുചന്ദ്രസുതൗ ദീർഘൗ ഗ്രഹവപുരേവം വദന്ത്യന്യേ. ൨൨

ചന്ദ്രൻ, ശനി, ചൊവ്വാ, രാഹു ഇവർ ഹ്രസ്വശരീരികളും ആദിത്യൻ, ശുക്രൻ ഇവർ മദ്ധ്യശരീരികളും വ്യാഴം ബുധൻ ഇവർ ദീർഘശരീരികളും ആകുന്നു. ചില ആചാര്യന്മാർ രാശികൾപോലെതന്നെയാണ്. രാശ്യധിപന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്വരൂപം എന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

ഹ്രസ്വഃ പിംഗമധുനേത്രോ രക്തശ്യാമഃ കൃശോല്പകേശശ്ച
പിത്താത്മാ കോസ്ഥിസാരഃ ശൂരോ ബഹുചാരവിക്രമോർക്കഃ. ൨൩

ആദിത്യൻ ഹ്രസ്വശരീരമുള്ളവനും, വിശാലമായും കപിലവർണ്ണമായും ഇരിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയവനും, ചുവപ്പും കറുപ്പുംകൂടിയ നിറം, കൃശത്വം, അല്പമായ തലമുടി ഇവകളോടുകൂടിയവനും പിത്തപ്രകൃതിയും, അസ്ഥിയ്ക്കു ഉറപ്പും ശൂരതയും ഉള്ളവനും, അധികം സഞ്ചരിക്കുന്നവനും ആകുന്നു.

ചന്ദ്രശ്ചപലോദീർഘഃ പ്രിയവാഗ്ഭൃതോ മൃദുർഘൃണീസ്വക്ഷഃ
സ്ഥിരവൃത്തോ വാതകഫാത്മാ ഗൗരഃ പ്രാജ്ഞോഽധികാസ്രഃ. ൨൧

ചന്ദ്രൻ ശരീരത്തിന്ന് നീളവും ചപലതയും ഉള്ളവനും, പ്രിയഭാഷിയും, മൃദുത്വമുള്ളവനും, ദയാശീലനും, ശോഭനങ്ങളായ കണ്ണുകളോടുകൂടിയവനും, സ്ഥിരനും, വൃത്തത്വം ഉള്ളവനും ബുദ്ധിമാനും, ഗൗരവർണ്ണവും രക്താധിക്യവും വാതകഫപ്രകൃതിയും ഉള്ളവനാകുന്നു. ഇവിടെ പൂർണ്ണചന്ദ്രന്ന് കഫാധിക്യവും ക്ഷീണചന്ദ്രന്ന് വാതാധിക്യവും പ്രധാനമായിരിക്കുമെന്നുമുണ്ട്.

ചപലോ ബാലാകാരഃ പിത്തപ്രകൃതിസ്സ മജ്ജസാരശ്ച
വധകസ്ത്ര്യശ്രോ ഹ്രസ്വമദ്ധ്യോദരോ രക്തഗൗരശ്ച. ൨൨

ചൊവ്വാ ചപലത്വം, ബാലസ്വരൂപം (ബാലത്വം) പിത്തസ്വഭാവം മജ്ജ എന്ന ധാതുവിന്ന് പ്രാധാന്യം, ഹിംസാശീലം, ത്രികോണാകൃതി, മദ്ധ്യത്തിന്റെ [illegible] ഇരിക്കുന്ന വയറ്, രക്തഗൗരമായ നിറം ഇതുകളോടു കൂടിയവനാകുന്നു.

ദൂർവ്വാകാണ്ഡശ്യാമോ മദ്ധ്യാകാരസ്സിരാതതശ്ചജ്ഞഃ
മിശ്രപ്രകൃതിസ്സ്വസ്ഥസ്ത്വക്സാരശ്ശ്ലിഷ്ടവചനശ്ച. ൨൩

ബുധൻ കറുകനാമ്പുപോലെ ശ്യാമവർണ്ണമുള്ളവനും മദ്ധ്യശരീരം ഉള്ളവനും ശരീരത്തിൽ മുഴച്ചിരിക്കുന്ന ഞരമ്പുകളോടുകൂടിയവനും സന്തുഷ്ടശീലനും മിശ്രസ്വഭാവം ഉള്ളവനും ത്വഗിന്ദ്രിയപ്രധാനിയും നാനാർത്ഥങ്ങളായ വാക്കുകളെ പറയുന്നവനുമാകുന്നു.

ഗൗരോമേദസ്സാരോ പീനാംഗകടിർബൃഹസ്പതിർദ്ദീർഘഃ
ഈഷത്പിംഗലകേശേക്ഷണോ ധീകഫശ്ശ്രേഷ്ഠമതിർവാഗ്മീ. ൨൪

വ്യാഴം ഗൗരവർണ്ണവും അധികമായ മേദസ്സും കടവയറും (തടിച്ചു നീണ്ട ശരീരവും) പിംഗലവർണ്ണമുള്ള തലമുടിയും കണ്ണുകളും ഉള്ളവനായും കഫാധിക്യമുള്ളവനായും നല്ലവണ്ണം സംസാരിക്കുന്നവനായുമിരിക്കും.

വാതശ്ലേഷ്മപ്രകൃതിസ്സുസ്നിഗ്ദ്ധാഞ്ജിതാക്ഷികാന്തശ്ച
ശുക്രോഽതിശ്ലിഷ്ടപർവ്വാ മധുരവചാശ്ശുക്ലസാരശ്ച. ൨൫

ശുക്രൻ വാതകഫപ്രകൃതിയും സുഖവും അഞ്ജനാലിപ്തങ്ങളും മനോഹരങ്ങളും ആയ കണ്ണുകളും ഉള്ളവനായും ഭംഗിയുള്ള അംഗസന്ധി (മുട്ടു)കളോടുകൂടിയവനായും മധുരമായി സംസാരിക്കുന്നവനായും ശുക്ലധാതുപ്രധാനിയായുമിരിക്കും.

വാതപ്രകൃതിസ്ഥൂലഃ പിംഗാക്ഷഃ സ്ഥൂലദശനനഖരോമാ
കൃഷ്ണോ ദീർഘഃ പിശുനോ നിർമ്മാംസഃ സ്നായുസാരശ്ച. ൧൯

ശനി വാതപ്രകൃതിയും പിംഗലവർണ്ണങ്ങളായ കണ്ണുകളും ഉള്ളവനായും തടിച്ചു നീണ്ടിരിക്കുന്ന പല്ലുകളും നഖങ്ങളും രോമങ്ങളും ഉള്ളവനായും കറുത്തു മെലിഞ്ഞു നീണ്ട ശരീരം പിശുനത്വം സ്നായുധാതു പ്രാധാന്യം ഇവകളോടുകൂടിയവനായുമിരിക്കും.

പൃഛേഗ്രഹാണാമബലാ-
ബലിനാംശകാദ്യൈരപി സംഭൃതിസ്ഥാൻ
കുര്യാദ്ഗ്രഹാൻ നിയതം
വാപ്യസ്യ സമാനതാദിക്ക്. ൨൦

പ്രശ്നത്തിങ്കൽ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരായി കേന്ദ്രത്രികോണാദി ഇഷ്ടസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ മേൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ശരീരവർണ്ണാകൃതിപ്രകാരങ്ങളെ തികച്ചും പറയാവുന്നതാണ്. പല ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലസാമ്യമുണ്ടായാൽ അവർക്ക് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങളെ മുഴുവനും പറയണം. രാശിക്ക് ദൃശ്യാദികൾ നിരീക്ഷിച്ചും ചിന്തനീയമായിരിക്കും. ജാതകത്തിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടും ലഗ്നാധിപനെക്കൊണ്ടും ലഗ്നനവാംശകാധിപനെക്കൊണ്ടും ശരീരപ്രകൃതിയെ പറയുകയും ചെയ്യാം.

ജാതി.

വിപ്രൗ ഗുരുശുക്രൗ ക്ഷത്രിയൗ ഭൗമദിവാകരൗ ജ്ഞേയൗ
വൈശ്യൗ ബുധചന്ദ്രമസൗ ശനിരാഹൂ ശൂദ്രസങ്കരജൗ. ൨൧

ഗുരുശുക്രന്മാർ ബ്രാഹ്മണജാതികളും, സൂര്യകുജന്മാർ ക്ഷത്രിയരും, ബുധചന്ദ്രന്മാർ വൈശ്യരും, ശനി ശൂദ്രനും സങ്കരജാതിയുമാകുന്നു. ശനി ശൂദ്രനും മ്ലേച്ഛസങ്കരജാതിയും ആകുന്നു എന്ന് പ്രമാണാന്തരം. മേഷസിംഹധനുരാശികൾ ക്ഷത്രിയജാതിയും വൃഷഭകന്നിമകരരാശികൾ വൈശ്യജാതിയും മിഥുനതുലാകുംഭരാശികൾ ശൂദ്രജാതിയും കർക്കടകവൃശ്ചികമീനരാശികൾ ബ്രാഹ്മണജാതിയുമാകുന്നു. ആദിത്യൻ നല്ല ക്ഷത്രിയൻ, കുജൻ ദണ്ഡാധികാരി സേനാപതിയാണെന്ന് പ്രമാണാന്തരം. വ്യാഴം ഉത്തമബ്രാഹ്മണൻ; ശുക്രൻ മദ്ധ്യബ്രാഹ്മണൻ; ക്ഷത്രിയബ്രാഹ്മണനെന്നു പക്ഷാന്തരം. ചന്ദ്രൻ ജാതിവൈശ്യൻ; ബുധൻ ശൂദ്രവൈശ്യൻ; ബുധനെക്കൊണ്ട് അമ്പലവാസികളായ ചാക്യാർ പിഷാരൊടി മുതലായവരെയും ഉത്തമശൂദ്രരെയും വിചാരിക്കാം. ശനി ജാതിശൂദ്രൻ; രാഹു ചണ്ഡാളൻ. ശനി വിപ്രരാശി

ത്തിലോ വിപ്രരാശ്യംശകത്തിലോ നിന്നാൽ വിപ്രപരിചാരകനായ ശൂദ്രൻ, ഇത്യാദി ഭേദങ്ങളെയും ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലങ്ങൾക്കു തക്ക വണ്ണം ചിന്തിച്ചു ജാതിയെ സ്പഷ്ടമാക്കി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ജാതി പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു ജാതിനിർണ്ണയം ഏറ്റക്കുറെ ദുർഘടമാകയാൽ ഈ കാര്യത്തിൽ കുറെ മനസ്സിരുത്തിത്തന്നെ പറയേണ്ടതായി വരുന്നുണ്ടു.

പാപഗ്രഹങ്ങൾ.

ക്രൂരോ രവിഃ കുജസൌരൌ സ്വക്ഷാഗ്രേഃ സൌമ്യശശിനസ്യാഃ
ക്ഷീണശ്ശശീ ച പാപോ ബുധഃ പാപയുതിതിഭ്യാസതഃ. ൩൨

ആദിത്യൻ, ചൊവ്വാ, ശനി, ക്ഷീണചന്ദ്രൻ ഇവർ പാപന്മാരും; ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ശുഭന്മാരും ആകുന്നു. ശുക്ലപക്ഷാഷ്ടമി കഴിഞ്ഞാൽ കൃഷ്ണപക്ഷാഷ്ടമിയോളവും ചന്ദ്രൻ പ്രായേണ ശുഭനായിരിക്കും. പാപഗ്രഹത്തോടുകൂടി നില്ക്കുന്ന ബുധനും പാപനാകുന്നു.

സത്വാദിഗുണങ്ങൾ.

ജ്ഞേശശിജ്ഞൌ രാജസികൌ ഗുരുശശിരവിസ്സ്വസാത്വികാഃ
താമസികൌ ഭൌമശനീ രാശിനാമപി ചിന്ത്യാഃ ൩൩

ശുക്രനും ബുധനും രജോഗുണപ്രധാനികളും, വ്യാഴവും ചന്ദ്രനും ആദിത്യനും സത്വഗുണപ്രധാനികളും; ചൊവ്വയും ശനിയും തമോഗുണപ്രധാനികളും ആകുന്നു ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശികൾക്കും രാശ്യധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെ നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം.

ത്രികോണാദിരാശികൾ.

രാശേഃ പഞ്ചമനവമൌ ത്രികോണസംജ്ഞൌ പരസ്പരം ഭവതഃ
പ്രാച്യാദിക്ത്രികോണം ചാന്ദ്യാദ്യാദിസവ്യേന. ൩൪

രാശിയുടെ അഞ്ചും ഒമ്പതും രാശികൾ അന്യോന്യം ത്രികോണം എന്നു പേരോടുകൂടിയവയുകളാകുന്നു. മേടം ചിങ്ങം ധനു ഈ രാശികളുടെ ദിക്ക് കിഴക്കും; ഇടവം കന്നി മകരം ഈ രാശികളുടെ ദിക്ക് തെക്കും; മിഥുനം തുലാം കുംഭം ഈ രാശികളുടെ ദിക്ക് പടിഞ്ഞാറും; കർക്കടകം വൃശ്ചികം മീനം ഈ രാശികളുടെ ദിക്ക് വടക്കും ആകുന്നു.

ഗ്രഹദിക്ക്

രവിശുക്രഭൌമരാഹുശനിചന്ദ്രസൌമ്യവാക്പതയഃ
പ്രാദക്ഷിണ്യാൽ പതയഃ പ്രാച്യാദീനാം ദിശാമേതേ. ൩൫

ആദിത്യന് കിഴക്കേദിക്കും; ശുക്രന് അഗ്നികോണും; ചൊവ്വാഴ്ചു തെക്കേദിക്കും; രാഹുവിന് നിരൃതികോണും, ശനിക്ക് പടിഞ്ഞാറെദിക്കും; ചന്ദ്രന് വായുകോണും; ബുധന് വടക്കേദിക്കും; വ്യാഴത്തിന് ഈശകോണും ദിക്കുകളാകുന്നു.

രവിശുക്രകുജാഹിശനിശശിബുധാനാം-
ഇന്ദുസുതസുരേഡ്യസൈംഹികേയാനാം
പ്രാദക്ഷിണ്യേനദിശഃ
പ്രാച്യാദ്യാഃ കല്പിതാശ്ചാന്യൈഃ ൩൫

ആദിത്യന് കിഴക്കേദിക്കും; ചൊവ്വായ്ക്ക് അഗ്നികോണും; വ്യാഴത്തിന് തെക്കേദിക്കും; ബുധന് നിരൃതികോണും; ശുക്രന് പടിഞ്ഞാറെദിക്കും ശനിക്ക് വായുകോണും; ചന്ദ്രന് വടക്കേദിക്കും; രാഹുവിന് ഈശകോണും ആണെന്നൊരു പക്ഷാന്തരം ഉണ്ട്. മുമ്പു പറഞ്ഞ ഗ്രഹദിക്ക് ജാതകംകൊണ്ടും ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഉള്ള ഗ്രഹദിക്ക് പ്രശ്നംകൊണ്ടും നിരൂപിക്കേണ്ടതാണെന്നും ചിലർക്കഭിപ്രായം ഉണ്ട്.

ദിക്ഷു പ്രാച്യാദ്യാസു ദ്വേദ്വേ മേഷാച്ച സന്ധിഷ്വേകോ
അഗ്നേയാദിഷു ക്രമശോ വിദിക്ഷു മിഥുനാദയസ്സൂര്യാഃ. ൩൬

മേടവും ഇടവവും കിഴക്ക്; മിഥുനം അഗ്നികോണ്; കർക്കടകവും ചിങ്ങവും തെക്ക്; കന്നി നിരൃതികോണ്; തുലാവും വൃശ്ചികവും പടിഞ്ഞാറ്; ധനു വായുകോണ്; മകരവും കുംഭവും വടക്കേദിക്ക്; മീനം ഈശകോണ്; ഇങ്ങിനെ മേടം മുതലായ രാശികളുടെ ദിക്കുകളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇത് സ്ഥിരചക്രപ്രകാരം ഉള്ള രാശിദിക്കാകുന്നു.

ദ്വിപദാദിരാശികൾ.

മേഷോവൃഷോഥസിംഹഃ സ്യാദ്ഗോന്ത്യാർദ്ധം ധനുഷ്പൂർവ്വാർദ്ധം
യോനിശ്ചതുഷ്പദാനാം മധ്യാധനുഷോത്ഭവാ മർത്യാഃ. ൩൭

കന്യാഘടമിഥുനതുലാ ഝഷാർദ്ധമാദ്യം ധനുഷ്യമാനിരിതി
കർക്കടവൃശ്ചികയോരാ ഝഷാപരാർദ്ധം ജലയോനിഃ. ൩൮

വൃശ്ചികകളീരമീനാ സ്ത്രീനൃപണാം ത്രിയോനിരിതി
കന്യാതുലേ ചതുരോ രാശിഷു പരാവിനിർദ്ദിഷ്ടാഃ. ൩൯

മേഷവൃഷമിഥുനകർക്ക്യോ ഗ്രാമ്യാ ഇതിസൂരിഭിസ്സമാഖ്യാതാഃ
മൃഗപതിമകരാദ്യർദ്ധം വാരണ്യാ സർവ്വതോന്യേ. ൪൦

മേടം, ഇടവം, ചിങ്ങം, ധനുവിന്റെ ഒന്ത്യാർദ്ധം, മകരത്തിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധം ഈ രാശികൾ ചതുഷ്പാത്തുകളാകുന്നു. കന്നി, കുംഭം,

മിഥുനം; തുലാം, ധനുവിന്റെ ആദ്യാൎദ്ധം ഇവ മനുഷ്യരാശികളാകുന്നു. കർക്കടകം, മീനം, കുംഭം, മകരത്തിന്റെ ഉത്തരാൎദ്ധം ഇവ ജലരാശികളാകുന്നു. കർക്കടകം, വൃശ്ചികം, മീനം ഇവ രാശികൾക്ക് സരീസൃപത്വവും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കന്നി തുലാം ധനു ഇവ രാശികൾ പദങ്ങളും, മേടം ഋഷഭം മിഥുനം കുംഭം ഇവ രാശികൾ ഗ്രാമചാരങ്ങളും, ചിങ്ങം മകരത്തിന്റെ ആദ്യാൎദ്ധം ഇവ രാശികൾ വനചാരങ്ങളും ആകുന്നു.

ഗ്രാമ്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ.

ഗുരുസൌമ്യൌ ഗ്രാമചാരൌ രവികുജസൌരാ വനസഞ്ചാരിണഃ
ജലനിലയൌ ശശിശുക്രൌ ജ്ഞേയാ നാമ്നാ ഗ്രാമ്യാദ്യാഃ. ൩൨

ബുധനും വ്യാഴവും ഗ്രാമചാരന്മാരാകുന്നു, ആദിത്യൻ, ചൊവ്വാ, ശനി, രാഹു ഇവ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സഞ്ചാരം വനത്തിലാകുന്നു. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും ജലചാരന്മാരാകുന്നു. ഗ്രാമരാശിയിൽ ഗ്രാമ്യഗ്രഹം നിന്നാൽ ഗ്രാമജാതനും ഗ്രാമവാസിയും ആണെന്നും വനചരഗ്രഹം ആരണ്യരാശിയിൽ നിന്നാൽ വനജാതനും വനവാസിയും ആണെന്നും വനചരഗ്രഹം ഗ്രാമ്യരാശിയിൽ നിന്നാൽ വനജാതനും ഗ്രാമവാസിയും ആണെന്നും പറയണം. ഇതിനെ ശേഷം ഉള്ള രാശിഗ്രഹസംയോഗം കൊണ്ടും ഊഹാപോഹം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. നഷ്ടപ്രശ്നം, ചോരപ്രശ്നം മുതലായ കാൎയ്യങ്ങളിൽ ഈ പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളനുസരിച്ച് ചോരാദിസ്ഥിതികളെ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

സൂൎയ്യാത്മജജ്ഞൌ പക്ഷിസമാഖ്യൌ സരീസൃപശ്ചന്ദ്രഃ
ഗുരുശുക്രൌ ദ്വിപദൌ ചതുഷ്പദൌ ഭൂമിപുത്രാൎക്കൌ. ൩൩

ശനിയും ബുധനും പക്ഷിഗ്രഹങ്ങളും, ചന്ദ്രൻ സരീസൃപഗ്രഹവും; ഗുരുശുക്രന്മാർ ദ്വിപാൽഗ്രഹങ്ങളും; സൂൎയ്യകുജന്മാർ ചതുഷ്പാൽ ഗ്രഹങ്ങളുമാകുന്നു. ഇവയിൽ ബുധൻ ഗ്രാമപക്ഷിയും ശനി വനപക്ഷിയുമാണ്. ഇവർ ജലാശ്രയരാശികളിൽ നിന്നാൽ ജലചരപക്ഷികളെന്നും പറയാം. ചന്ദ്രൻ ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ ജലസരീസൃപവും സ്ഥലരാശിയിൽ നിന്നാൽ സ്ഥലസരീസൃപവുമാകുന്നു. ശുക്രൻ ജലചരനും വ്യാഴം ഗ്രാമചരനുമാണ്. കുജൻ വനസഞ്ചാരിയായ ചതുഷ്പാത്തും ആദിത്യൻ ഗ്രാമചരനായ ചതുഷ്പാത്തുമാകുന്നു.

വിഹഗദ്രേക്കാണസ്ഥൌ ഹോരാരാശ്യൌ പതത്രിണിത്യേവം
ആപ്യാഭിതൌ മേഷം വദന്തി ഹോരാവിദഃ കേചിൽ. ൩൪

രാശിചക്രത്തിൽവെച്ച് മകരം മീനം ഇവ രാശികൾ പക്ഷിരൂപങ്ങ

ളാണെന്നും മേടം ആദ്യരാശിയാണെന്നും ചില ഹോരാശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് പക്ഷമുണ്ട്.

പുരുഷാദിഗ്രഹം.

പുരുഷാരവിഗുരുഭൌമാ നപുംസകൌചൈവ ബുധാർക്കപുത്രൌ ച
നാര്യൗശുക്രചന്ദ്രകസൗ ഗ്രഹസംജ്ഞാസ്ത്രീയാഃ പ്രോക്താഃ. ൧൭

ആദിത്യനും ചൊവ്വായും വ്യാഴവും പുരുഷഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ബുധനും ശനിയും നപുംസകഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ മൂന്നുപ്രകാരമാണ് ഗ്രഹസംജ്ഞാഭേദം. ഇവിടെ ശനി പുംനപുംസകനും ബുധൻ സ്ത്രീനപുംസകനുമാണെന്നു മാത്രം വ്യത്യാസമുണ്ട്. താജികങ്ങളിൽ രാഹു സ്ത്രീഗ്രഹവും കേതു നപുംസകഗ്രഹവും ആണെന്നു പ്രമാണാന്തരവുമുണ്ട്.

ഇതി ശ്രീനാരായണ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
പ്രഥമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ദ്വിതീയോദ്ധ്യായഃ.

ശത്രുമിത്രതാദി.

ഗുരുരർക്കസുഹൃച്ഛന്ദ്രസ്യ ബുധസ്യശുക്രസ്യ സൂര്യശശിവർജ്യാഃ
കുജഗുരുസിതാ ഭൌമഗുരോഃ ശേഷാരിപുരോഗ്രഹാഃ സമാഃ. ൧

സൂര്യോ ഗുരുബുധശുക്രാ ഭൌമസ്യസോമസ്യ ഭൗമഗുരുസൂര്യാ
സൌമ്യസ്യ ശനിഭൃഗുജൌ ശേഷാരിപവോ വിനിർദ്ദിഷ്ടാഃ. ൨

ജീവാരവേസ്തുമിത്രം ശശിനോഽപിചസ്തുഭൗമസോമസുതഃ
ഭൗമസ്യ ശുക്രസൂര്യൗ സോമസ്യ രവിം വിനാസ്യുരന്യേ. ൩

ഭൂതഗുരോഃ കുജവർജ്യാഃ ശത്രുശ്ച സ്വർക്ഷിതാഃ ശുക്രസ്യ
കുജരവിശശിബുധവർജ്യാഃ ശേഷാ മന്ദസ്യ മിത്രാണി. ൪

രവിശശിരഹിതാഃ രാഹോഃ സൂര്യാഃ കേതോസ്തു ചന്ദ്രശുക്രൗ ച
തേഷാമാകതുസൂരിപവോ ഹോരാശാസ്ത്രാ വദന്ത്യന്യേ. ൫

ആദിത്യന്റെ വ്യാഴം ബന്ധു. ചന്ദ്രന്റെ വ്യാഴവും ബുധനും ബന്ധുക്കൾ. ചൊവ്വയ്ക്കു ബുധശുക്രന്മാർ ബന്ധുക്കൾ. ബുധന്റെ സൂര്യനെ ഒഴിച്ചുള്ളവരെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ. വ്യാഴത്തിന്റെ കുജനെ ഒഴിച്ചുള്ളവരെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ. ശുക്രന്റെ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരല്ലാത്തവരെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ. ശനിക്കു രവിചന്ദ്രകുജന്മാരല്ലാത്തവരെല്ലാം ബന്ധുക്കൾ. രാഹുവിന്റെ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരെ ഒഴിച്ചു ശേഷം ഉള്ള ഗ്രഹങ്ങളും കേതുവിന്റെ ചന്ദ്രശുക്രന്മാരും ബന്ധുക്കളാകുന്നു. ഈ ബന്ധുഗ്രഹങ്ങളല്ലാത്ത ശേഷം ഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം ഇവർക്ക് ശത്രുക്കളാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുത്വത്തെ ചില ഹോരാചാര്യന്മാർ പറയുന്നു. ഗ്രന്ഥഗൌരവപ്രത്യയത്തിനായിട്ടാണ് ഇവിടെ ബന്ധുശത്രുത്വത്തെ പുനരാവൃത്തിയായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

അർക്കസ്യ ഗുരുർബ്ബന്ധുസ്സുഹൃത്ത്വതശ്ശത്രുതാം തഥാപ്രാപ്ത
ഇന്ദോരിന്ദ്രാചാര്യ സൌമ്യൌ ബന്ധൂ മഹീസുതസ്യ ജ്ഞഭൃഗൂ. ൧

സൌമ്യസ്യ ഭാസ്കരവർജ്ജം സൂര്യാദ്യാ ശത്രുശ്ശേഷതോഷ്മന്ത്രി
പ്രത്യർത്ഥിനഃ പ്രോക്തസ്സൂര്യവിധോ സോമതനയസ്യ സിതമേന ൨

മിത്രാണ്യസ്യ സ്ഥിരം ശത്രൂശ്ശേഷകോപൃത
ശുക്രസ്യ സോമസൂര്യൌ ശത്രൂ ചാന്യേപ്യുദാസീനാഃ. ൩

ബുധഗുരുശുക്രാസ്സൂര്യോ മന്ദസ്യാന്യേ തു രിപവഃ ന്യൂ
രാഹോശ്ചന്ദ്രാദിത്യൌ ശത്രൂ ശ്ശേഷാസ്തു മൈത്രമിത്രാണി. ൪

ഉശനശ്ശീതമയൂഖൌ കേതോസ്സൂര്യോപരേസ്തു താരിപവഃ
ഔദാസീന്യം ചൈതയം ശേഷാണാം തത്രതത്രാപി. ൫

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബന്ധുശത്രുത്വാദികളെ ഇവിടെ പട്ടികയായി കാണിക്കുന്നു. മുൻപു കാണിച്ചതും ഇതും തമ്മിൽ അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ട്.

ഗ്രഹങ്ങൾ.	ബന്ധു.	ശത്രു.	ഉദാസീനൻ.
സൂൎയ്യന്	വ്യാഴം	രാഹു ബുധൻ	ചന്ദ്രൻ ചൊവ്വാ ശുക്രൻ ശനി ഒക്കെ.
ചന്ദ്രന്	വ്യാഴം ബുധൻ	ചൊവ്വാ	ആദിത്യൻ ശുക്രൻ ശനി രാഹു ഒക്കെ.
കുജന്	ബുധൻ ശുക്രൻ	വ്യാഴം	ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ശനി രാഹു ഒക്കെ.
ബുധന്	ചന്ദ്രൻ ചൊവ്വാ വ്യാഴം ശുക്രൻ ശനി രാഹു ഒക്കെ.	ആദിത്യൻ	
വ്യാഴത്തിന്	ആദിത്യൻ.	ചൊവ്വാ	ചന്ദ്രൻ ബുധൻ ശുക്രൻ ശനി രാഹു ഒക്കെ.
ശുക്രന്		സൂൎയ്യൻ ചന്ദ്രൻ	ചൊവ്വാ ബുധൻ വ്യാഴം ശനി രാഹു ഒക്കെ.
ശനിക്ക്	ബുധൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ		ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ചൊവ്വാ രാഹു ഒക്കെ.
രാഹുവിന്	ചൊവ്വാ ബുധൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ ശനി ഒക്കെ.	ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ	
കേതുവിന്	ചന്ദ്രൻ ശുക്രൻ	ആദിത്യൻ ചൊവ്വാ ബുധൻ വ്യാഴം ശനി രാഹു.	

മൂലത്രികോണാദികളെ പറയുന്നു ഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ള സ്വക്ഷേത്രാദിസ്ഥാനങ്ങളും ഉച്ചസ്ഥാനങ്ങളും ശത്രുക്ഷേത്രങ്ങളും. ൧൭

ആദിത്യനു ചിങ്ങവും ചന്ദ്രന് ഇടവവും ചൊവ്വാക്കു മേടവും ബുധനു കന്നിയും വ്യാഴത്തിനു ധനുവും ശുക്രനു തുലാവും ശനിക്കു കുംഭവും മൂലത്രികോണരാശികളാകുന്നു. ഇതിൽ ആദിത്യനു ചിങ്ങം സ്വക്ഷേത്രമാകയാൽ ചിങ്ങത്തിൽ ൨൦ തീയതിവരെ മൂലത്രികോണം (മൂലത്രികോണാംശം) ശേഷം പത്തുതീയതി സ്വക്ഷേത്രാംശം ചന്ദ്രന് ഇടവത്തിൽ മൂന്നു തീയതി ഉച്ചാംശം ശേഷം മൂലത്രികോണം ബുധനു കന്നിയിൽ ൧൫ തീയതിവരെ ഉച്ചം

തിയതി മൂലത്രികോണമെന്നും ഗ്രന്ഥാന്തരങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ബന്ധുശത്രുതാനിരൂപണത്തിൽ ആ ഭാഗം ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാൽ മൂലത്തിൽ കാണിച്ചില്ല.

മൂലത്രികോണഭവനാൽ ചതുർത്ഥപഞ്ചമധനാന്ത്യയാസ്തമഗാഃ
സോച്ചേഷു ധർമ്മചാരതോ ഗ്രഹാസ്സ്യു താൽക്കാലികാസ്സുഹൃദഃ.

ഓരോരുത്തന്റെ മൂലത്രികോണരാശികളിൽനിന്ന് നാല്, അഞ്ച്, രണ്ട്, പന്ത്രണ്ട്, എട്ട്, ഒമ്പത് ഈ രാശികളിലും തന്റെ ഉച്ചത്തിലും നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ താൽക്കാലബന്ധുക്കളാകുന്നു. മുൻപുപറഞ്ഞ ബന്ധു ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞ ചതുർത്ഥപഞ്ചമാദി രാശികളിൽ നിന്നാൽ താൽക്കാലബന്ധുത്വം കൂടിയതിനാൽ അതിബന്ധുവാകുന്നു. നിസർഗ്ഗബന്ധു താൽക്കാലബന്ധുവായാൽ അതിബന്ധുവാകുമെന്ന സാരം.

ഷഷ്ഠത്രികോണസഹജസ്ഥാനസ്വസ്ഥാനനിധനസപ്തമോപഗതാഃ
മൂലത്രികോണാദരിതാ ദിചാപന്യാൽക്കാലികാഃ കഥിതാഃ. ക്രമാ

തന്റെ മൂലത്രികോണത്തിൽ നിന്ന് ആറ് അഞ്ച് ഒമ്പത് എട്ട് ഏഴ് ഈ രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളും തെളിച്ചുനിൽക്കുന്നവരും തന്നിക്ക താൽക്കാലശത്രുക്കളാകുന്നു. നിസർഗ്ഗശത്രു താൽക്കാലശത്രുവായാൽ അതിശത്രു; നിസർഗ്ഗബന്ധു താൽക്കാലശത്രുവായാലും നിസർഗ്ഗശത്രു താൽക്കാലബന്ധുവായാലും ഉദാസീനൻ; ഉദാസീനഗ്രഹം താൽക്കാലബന്ധുവായാൽ ബന്ധുവും താൽക്കാലശത്രുവായാൽ ശത്രുവുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഭേദങ്ങളെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

ദശമായവ്യയധനസഹജചതുർത്ഥേഷു താൽക്കാലസംബന്ധിനസ്സുഹൃദഃ
അന്യോന്യം രാശിഷു തിഷ്ഠന്തഃ കേചിത് പ്രാഹുരേവം. ക്രമ

എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും പരസ്പരം രണ്ട്, പന്ത്രണ്ട്, മൂന്ന്, പതിനൊന്ന്, നാല്, പത്ത്; ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹങ്ങൾ പരസ്പരം താൽക്കാലബന്ധുക്കളായിരിക്കും. ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിലല്ലാതെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ പരസ്പരം താൽക്കാലശത്രുക്കളാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയും ചില പക്ഷമുണ്ട്.

ബലം.

ഉച്ചസ്വമൂലത്രികോണഗാ ബലിനഃ ചതുഷ്ടയോപഗതാഃ
പരിവൃത്ത രശ്മിരാശിനാ ഉജ്ജ്വല ശേഷാ സ്ഥിതാസ്തദാ.

ബുധനും വ്യാഴത്തിനും മനുഷ്യ (മിഥുനാദി) രാശികളിലും

ലഗ്നത്തിൽ ബലമുണ്ട്. മേഷാദിരാശികൾക്കു ആദിത്യനും ചൊവ്വയ്ക്കും പത്താമെടത്തു ബലമുണ്ട്. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും മേഷാദിരാശികൾക്കു നാലാമെടത്തു ബലമുണ്ട്. മിഥുനാദിരാശികൾക്കു ശനിക്കും ഏഴാമെടത്തു ബലമുണ്ട്.

ബലിനോ വിഗുരുശുക്രാ ദിവസേ ചന്ദ്രാർക്കജൌ [illegible]
[illegible] ശുക്ലേ കൃഷ്ണേ [illegible]

ആദിത്യനും വ്യാഴത്തിനും ശുക്രനും പകൽ പൂർണ്ണബലവും, ചന്ദ്രനും ചൊവ്വയ്ക്കും ശനിക്കും രാത്രിയിൽ പൂർണ്ണബലവും ഉണ്ട്. ബുധൻ പകലും രാത്രിയിലും ഒരുപോലെ പൂർണ്ണബലമുള്ളവനാകുന്നു. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ശുക്ലപക്ഷത്തിലും പാപഗ്രഹങ്ങൾ കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലും ബലവാന്മാരാകുന്നു.

ശുക്ലേ ചന്ദ്രോ ബലവാൻ [illegible]
വക്രാനുവക്രേ [illegible]

ശുക്ലപക്ഷത്തിൽ ചന്ദ്രനും ഉത്തരായണത്തിൽ സൂര്യനും ബലവാന്മാരാകുന്നു. ശേഷമുള്ള കുജാദി പഞ്ചഗ്രഹങ്ങൾക്കു വക്രാനുവക്രകാലങ്ങളിലാണു ബലമുള്ളത്. ഒരു രാശിഭാഗത്തിൽ നിന്നു വക്രം (വിഗതി) തുടങ്ങുന്നതുമുതൽ വക്രം കഴിയുന്നതുവരെയുള്ള കാലം അനുവക്രമെന്നു പറയുന്നു. [illegible] ഉള്ള ഗ്രഹത്തിനും ഗ്രഹയുദ്ധത്തിൽ ജയിക്കുന്ന ഉത്തരഭാഗസ്ഥനായ ഗ്രഹത്തിനും ബലം വിശേഷിച്ചുണ്ട്.

[illegible]
[illegible]

പകലും [illegible] മുതൽ മൂന്നുരാശികളിലായിട്ടുള്ള ആറുരാശികൾ ബലമുള്ളവയും [illegible] മുതൽ [illegible] ആറുരാശികൾ ബലഹീനങ്ങളും ആകുന്നു. ലഗ്നാധിപനോ വ്യാഴമോ ബുധനോ ലഗ്നത്തിൽ നോക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ ലഗ്നത്തിനു ബലമുണ്ട്.

സിംഹാദ്യാ [illegible]
ഉത്തമമദ്ധ്യ [illegible]

ചിങ്ങം മുതൽ ആറുരാശികൾക്കു പകലും കുംഭം മുതൽ ആറുരാശികൾക്കു രാത്രിയിലുമാണു ബലമുള്ളത്. ലഗ്നം, നാല്, ഏഴ്, പത്ത് ഈ രാശികൾക്ക് ഉത്തമബലവും; രണ്ട്, അഞ്ച്, എട്ട്, പതിനൊന്ന് ഈ രാശികൾക്കു മദ്ധ്യമബലവും; മൂന്ന്, ആറ്, ഒമ്പത്, പ

ക്കുണ്ട് ഈ രാശികൾക്ക് ദിനബലവും, ഉള്ളതാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ മതാന്തരങ്ങളും ഉണ്ട്.

ഹോരാ പൂർണ്ണശശിയുക്താ വാ ദ്വിപദാ ദിവസേ ചതുഷ്പദാ രാത്രൗ
ബലിനോ ദിനാവസാനേ ശേഷാ സന്ധ്യാസു ബലവന്തഃ. ൨൦

പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ലഗ്നത്തിനു ബലമുണ്ട്. ക്ഷീണചന്ദ്രനായാൽ ബലമില്ല. ദ്വിപാദരാശികൾക്കു പകലും ചതുഷ്പാദരാശികൾക്കു രാത്രിയിലും കീടരാശിക്കു സന്ധ്യയിലും ബലമുണ്ട്. ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം അല്ലാതെയിരുന്നാൽ രാശികൾക്കും ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലമില്ലെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

താൽക്കാലികനൈസർഗ്ഗിക സ്വാഭാവിക മിത്രശത്രുമധ്യസമാഃ
ബലമിതി ചതുഷ്പ്രകാരം സ്ഥാനാശ്രയകാലചേഷ്ടാഭിഃ ൨൧

താൽക്കാലികം, നൈസർഗ്ഗികം, സ്വാഭാവികം, ശത്രുമിത്രോദാസീനത്വം എന്നിപ്രകാരത്തിലും സ്ഥാനബലം, ആശ്രയബലം, കാലബലം, ചേഷ്ടാബലം എന്നി നാലുപ്രകാരത്തിലും ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ബലത്തെ നിരൂപിക്കേണം. സ്വോച്ചം, സ്വക്ഷേത്രം, സ്വനവാംശം, സ്വദ്രേക്കാണം, മൂലത്രികോണം എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സ്ഥാനബലത്തെയും "ലഗ്നേ ന്യൂനഗ്രഹേഷു" എന്ന പതിനഞ്ചാം ശ്ലോകംകൊണ്ട് ആശ്രയബലത്തെയും "ബലിനോ ഗുരുബുധസൗരാഃ" എന്ന പതിനാറാം ശ്ലോകംകൊണ്ട് കാലബലത്തെയും "ശുക്ലേ ചന്ദ്രോ ബലവാൻ" എന്ന പതിനേഴാം ശ്ലോകംകൊണ്ടു ചേഷ്ടാബലത്തെയും "ഹോരാ പൂർണ്ണശശിയുക്താ വാ" എന്ന ഇരുപതാംശ്ലോകംകൊണ്ടു താൽക്കാലികബലത്തെയും "മന്ദാരസൗമ്യവാക്പതി" എന്നിങ്ങനെ പറയുവാൻപോകുന്ന ഇരുപത്തിരണ്ടാം ശ്ലോകംകൊണ്ടു നൈസർഗ്ഗികബലത്തെയും "ഉത്തമമദ്ധ്യമഹീനബലാ" എന്ന പതിനെട്ടാം ശ്ലോകാർദ്ധംകൊണ്ടു സ്വാഭാവികബലത്തെയും "മിത്രോദാസീനമിത്രം" എന്ന ഇവകളിലുള്ള ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് ശത്രുമിത്രോദാസീനബലത്തെയും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ എട്ടുവിധം എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ബലത്തെ നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലങ്ങളെ നിരൂപിക്കാതെ യാതൊരു ഫലവും പറയുവാൻ പാടില്ല.

മന്ദാരസൗമ്യവാക്പതിസിതചന്ദ്രാർക്കാ യഥോത്തരം ബലിനഃ
നൈസർഗ്ഗികമേതൽ ബലസാമ്യേ സ്യാൽ ബലാധിക്യം. ൨൨

ശനിയെക്കാൾ കുജനും, കുജനെക്കാൾ ബുധനും, ബുധനെക്കാൾ വ്യാഴത്തിനും വ്യാഴത്തിനെക്കാൾ ശുക്രനും, ശുക്രനെക്കാൾ ചന്ദ്രനും, ചന്ദ്രനെക്കാൾ ആദിത്യനും നിസർഗ്ഗേണ ബലാധിക്യമുണ്ട്.

ഈ നിസർഗ്ഗബലംകൊണ്ട് സ്ഥാനങ്ങളെയോ കാലങ്ങളെയോ നിരൂപിക്കേണ്ടതില്ല. സ്ഥാനാശ്രയാദിബലംകൊണ്ടു ഗ്രഹങ്ങൾ സമബലന്മാരായി വരുമ്പോൾ ഈ നിസർഗ്ഗബലത്തെക്കൊണ്ടു വേണം ബലവാനായ ഗ്രഹത്തെ അറിയുവാൻ.

ഉച്ചരാശികൾ.

ഉച്ചാസ്സൂര്യാദികന്യാഃ ക്രമേണാജവൃഷമൃഗകുളീരാദയഃ
സ്വാംശൈസ്സൂര്യാദികാനാം സപ്തമരാശിനീചാഃ ൨൩

ആദിത്യന് മേടം ഉച്ചവും തുലാം നീചവും; ചന്ദ്രന് ഇടവം ഉച്ചവും വൃശ്ചികം നീചവും; ചൊവ്വായ്ക്കു മകരം ഉച്ചവും കർക്കിടകം നീചവും; ബുധന് കന്നി ഉച്ചവും മീനം നീചവും; വ്യാഴത്തിന് കർക്കിടകം ഉച്ചവും മകരം നീചവും; ശുക്രന് മീനം ഉച്ചവും കന്നി നീചവും; ശനിക്കു തുലാം ഉച്ചവും മേടം നീചവുമാകുന്നു.

ദിംശതിപഞ്ചമോഷ്ടാവിംശതിപക്ഷാഃ സപ്തവിംശതിരംശാഃ
അത്യുച്ചാംശാ നീചേ ച പരമനീചാംശാ. ൨൪

ആദിത്യന് പത്തും, ചന്ദ്രന് മൂന്നും, ചൊവ്വായ്ക്കു ഇരുപത്തെട്ടും, ബുധന് പതിനഞ്ചും, വ്യാഴത്തിന് അഞ്ചും, ശുക്രന് ഇരുപത്തേഴും, ശനിക്കു ഇരുപതും തിയതികൾ അതാതുകളെ ഉച്ചരാശികളിൽ പരമോച്ച (അത്യുച്ച)ഭാഗങ്ങളാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ നീചരാശികളിൽ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഈ പറഞ്ഞ തിയതികളെല്ലാം ഭാഗങ്ങൾ പരമനീച (അതിനീച)ങ്ങളുമാകുന്നു.

ഉച്ചഫലം.

സുഖിനഃ പ്രകൃഷ്ടകാര്യാ രാജപ്രതിരൂപകാശ്ച രാജാനഃ
ഏകദ്വിത്രിചതുർഭിർജ്ജായന്തേതഃ പരം ദിവ്യാഃ. ൨൫

ഒരു ഗ്രഹം പരമോച്ചത്തിൽ നിന്നാൽ സുഖമുള്ളവനായും രണ്ടു ഗ്രഹം അത്യുച്ചത്തിൽ നിന്നാൽ ഉൽകൃഷ്ടകാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നവനായും മൂന്നു ഗ്രഹം ഉച്ചത്തിൽ നിന്നാൽ രാജതുല്യനായും നാലു ഗ്രഹം ഉച്ചത്തിൽ നിന്നാൽ രാജാവായും ഭവിക്കും. അഞ്ചോ ആറോ ഗ്രഹങ്ങൾ പരമോച്ചത്തിൽ നിന്നാൽ ദൈവതുല്യനായും തീരും. ഇതു പോലെതന്നെ ഗ്രഹങ്ങൾ നീചരാശികളിൽ നിന്നാൽ അല്പായുസ്സ് ദാരിദ്ര്യം, നീചത്വം, ദുഃഖം, ബന്ധനം മുതലായ ദോഷങ്ങളെയും പറയാവുന്നതാണ്.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ പൂർവ്വാദ്ധ്യായം വ്യാഖ്യാനം
ദ്വിതീയോദ്ധ്യായഃ



അഥതൃതീയോധ്യായഃ.

ദൃഷ്ടി.

[illegible]
[illegible] ൧

ഗ്രഹം നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ട്, ആറ്, പതിനൊന്ന്, പന്ത്രണ്ട് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലും ദൃഷ്ടി സംഭവിക്കയില്ല. പദ്യത്തിൽ "[illegible]" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ താല്പര്യം ഇതാണ്. ശേഷം എല്ലാഭാവങ്ങളിലും ഗ്രഹദൃഷ്ടി സംഭവിക്കയും ചെയ്യും.

[illegible] ൨

[illegible] ദൃഷ്ടി [illegible]. ബുധനും ശുക്രനും കണ്ണിന്റെ മൂലകൊണ്ടു നോക്കുന്നവരാകുന്നു. ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും നേരെ നോക്കുന്നവരാം. [illegible] ശനിയും കീഴ്പോട്ടു നോക്കുന്നവരാകുന്നു. [illegible] ദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ഗ്രഹത്തിന്റെ [illegible] ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും [illegible] ദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു [illegible] പ്രവേശിച്ചു എന്നും [illegible] ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് [illegible] കഴിഞ്ഞിട്ട് [illegible] എന്നും [illegible] ദൃഷ്ടിയുള്ള ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു [illegible] എന്നും പറയുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് നഷ്ടദ്രവ്യത്തിന്റെ [illegible] നിരൂപിക്കാം. ഈ [illegible] എല്ലാം [illegible] നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടോ [illegible] പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഈ സംഗതികളെ നഷ്ടപ്രശ്നരീതിയിൽ പ്രത്യേകം വിസ്തരിക്കയും ചെയ്യും.

[illegible]
[illegible] ൩

ത്രികോണത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം അർദ്ധഫലത്തെയും ഏഴാമെടത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം പൂർണ്ണഫലത്തെയും നാലാമെടത്തുനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം മുക്കാൽഭാഗം ഫലത്തെയും പത്താമെടത്തുനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം കാൽഭാഗംഫലത്തെയും കൊടുക്കുന്നു. [illegible]

ലാഭങ്ങളോ ഏതൊരു ഫലത്തെയാണ് പറയുന്നതു് ഗ്രഹം ആ ഫലത്തെ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നർത്ഥം.

രശ്മി.

ഷണ്ണാഗവിംശഷഡാദ്ധ്യാധര നവസംഖ്യാഃ പഞ്ചശരസപ്തശരതിതാഃ
കണ്ടശതിചന്ദ്രാർക്കയോ രശ്മിസ്മൃതാവിലോമമിതിപാറാം. ൧൮

ശനിയുടെ രശ്മികൾ നാലാകുന്നു. ചന്ദ്രന് ഇരുപത്തൊന്ന്, ശുക്രന് പതിനാറ്, ബുധന് അഞ്ച്, ആദിത്യന് ഒരു്, ചൊവ്വായ്ക്ക് ഏഴ്, വ്യാഴത്തിന് പത്ത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു രശ്മിസംഖ്യകൾ. "മന്ദേഃ ചതുസ്സ്യാദിശ്ചന്ദ്രേ പഞ്ചാദശാഃ ക്രമാൽ സൂര്യാദേശ്ശ്രൂഃ പ്രോക്താ വസ്വാദാശാക്രമാത്തകേ." എന്നുള്ള ക്രമത്തെയാണ് ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും.

സർവ്വം പശ്യതി ഖഗോ കുജസ്സുരഗുരുർമന്ദാശ്ച ഭാഗം
സാർദ്ധത്രയം ത്രികോണേ സാർദ്ധചതുർദ്ദശം ചതുരശ്രം. ൧൯

ഏഴാമതിൽ നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വാ സകല ദൃഷ്ടികളേയും പൂർണ്ണമായി നോക്കുന്നു. മൂന്നാമതും അഞ്ചാമതിലും നില്ക്കുന്ന കുജൻ ദൃഷ്ടികളുടെ നാലിൽ ഒന്നിനെയും അഞ്ചാമത്തും ഒമ്പതാമത്തും നില്ക്കുന്ന കുജൻ മൂന്നിലൊന്നിനെയും നാലാമതും നില്ക്കുന്ന കുജൻ നാലിലൊന്നിനെയും നോക്കുന്നു.

ദൃഷ്ടിർമ്മാകിത്ര്യംശേ മന്ദൈകപാദഭാഗികസ്തേനവക്രേ
ഭൗമദ്ധ്യാണാകപിദ്ധിവിലഗ്നമിതിതിക്കാരിതീരിതി. ൨൦

ഏഴാമത്തെ നില്ക്കുന്ന ചൊവ്വാ സകല ദൃഷ്ടികളേയും പൂർണ്ണദൃഷ്ടി ചെയ്യുന്നു. പത്താമത്തെ നില്ക്കുന്ന കുജൻ രണ്ടു ദൃഷ്ടികളേയും, ഒമ്പതാമത്തെ നില്ക്കുന്ന കുജൻ പകുതി ദൃഷ്ടികളേയും നോക്കുന്നു. ശേഷം ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം ദൃഷ്ടികളെ വിഭാഗിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ ചില ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു. ഈ രണ്ടുപക്ഷം പറഞ്ഞതിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ (൧൭-ാം ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞ) പക്ഷമാണ് അധികവും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതു്. കേന്ദ്രങ്ങളിലും ത്രികോണങ്ങളിലും മൂന്നാമത്തും പതിനൊന്നാമത്തും നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികളെ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം വിഭജിച്ചാൽ എത്രസംഖ്യകിട്ടുമോ അത്രസംഖ്യ ദൃഷ്ടിയെ ആചാര്യന്മാർ അംഗീകരിച്ചു എന്നു പറയണം. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും ദൃഷ്ടിസംഖ്യാനിർണ്ണയത്തിന് ഈമാർഗ്ഗം ഉപയോഗിക്കയും ചെയ്യും.

ഫലവിഭാഗം.

മിത്രസ്വക്ഷേത്രോച്ചത്രികോണസഹിതാ ഗ്രഹാഃ ഫലാംഘ്രിം
പാദം പാദേനോനം സമ്പൂർണ്ണം ചാത്ര ഫലമൂഹ്യം. ൧

ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം നാലിലൊരുഭാഗത്തെയും സ്വക്ഷേത്രത്തിൽനില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം മുക്കാൽഭാഗത്തെയും ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം പൂർണ്ണഫലത്തെയും മൂലത്രികോണത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം പകുതിഫലത്തെയും ചെയ്യും. ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതികൂടി നോക്കിവേണം രശ്മികളുടെ ഫലവിഭാഗത്തെ പറയുവാനെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

നീചാർക്കഗതാ വിഫലാ
രിപുഭവനഗതാ ഭവന്തി ചാല്പഫലാഃ
നിഹതാ ഗ്രഹൈർഹീനാം-
ശാശ്ചാപ്യസ്തമയസംയുക്താഃ. ൨

നീചരാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെയും മൌഢ്യമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെയും രശ്മികൾ നിഷ്ഫലങ്ങളാകുന്നു. ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ അല്പഫലത്തെ മാത്രം ചെയ്യും. യുദ്ധത്തിൽ പരാജിതന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് രശ്മിയില്ല. എന്നാൽ ഭിന്നഭാഗസ്ഥനായ ഗ്രഹത്തിനു അല്പരശ്മികൾ മാത്രമുണ്ട്. നഷ്ടപ്രശ്നത്തിൽ, വിഫലങ്ങളായ രശ്മികളുടെ സംഖ്യയാലും ധനമോ ഫലമോ സസ്യമോ ചോരന്മാർ ഉപയോഗിച്ചോ ഭക്ഷിച്ചോ നശിപ്പിച്ചോ ഹാനിചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണം. ശുദ്ധങ്ങളായ രശ്മിസംഖ്യയാലും ദ്രവ്യം പ്രഷ്ടാവിന്നു തിരികെ ലഭിക്കുമെന്നും പറയാം.

ഗ്രഹായുസ്സ്.

സ്ഥാനപാദനവാംശമേഷീഥേ ധശാവശോളൂർധ്വധന്യാസ്ത്വ
ത്രിംശൽഗ്രഹോഡുപേന്ദോ സ്സപ്തതിക്കന്യപക്ഷാശത്. ൩

രാഹുപരക്ത്വാദ്യശതം വിംശതിരിതിചാപരൈസ്ത്വിനിർദിഷ്ടം
സൗരസൂരിർനോവശാൽ തദേവതായുംഗ്രഹാണാംച. ൪

ചൊവ്വായുടെ വയസ്സ് പതിനാറാകുന്നു. ബുധന് ഇരുപതു വയസ്സും, ശുക്രന് പതിനാറു വയസ്സും, വ്യാഴത്തിന് മുപ്പതു വയസ്സും, ആദിത്യന് അമ്പതു വയസ്സും, ചന്ദ്രന് എഴുപതു വയസ്സും, ശനി രാഹുകൾക്കു നൂറു വയസ്സും വയസ്സുകൾ പ്രായമാകുന്നു. ഇവിടെ ശതായുസ്സു പരമായുസ്സായിരുന്ന കാലത്തായിരുന്നു ഈ നിയമമുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇ

ല്പോൾ ശതാബ്ദപൂൎത്തി അസാധാരണമായതിനാൽ ഏററവും വാൎദ്ധക്യാവസ്ഥയെ മാത്രം പറഞ്ഞതാൽ മതിയാവും. വിംശതിവൎഷംകൊണ്ട് ശനിയൊഴികെയുള്ളവൎക്കെല്ലാം നൂററിരുപതുവയസ്സും പറയാമെന്നു മററു ചില ആചാൎയ്യന്മാരും പറയുന്നുണ്ട്. ബാല്യകൌമാരയൌവനവാൎദ്ധക്യം എന്നിങ്ങനെ ഗ്രഹിച്ചാൽ മതി. മേഷാദിരാശികളുടെ വയസ്സ് രാശ്യധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ വയസ്സുപോലെതന്നെ വിചാരിച്ചു കൊൾകയും വേണം. ഗ്രഹത്തിന്റെ ഭുക്താംശകസംഖ്യയോളം വൎഷംകൂടെ കൂട്ടിവേണം ഗ്രഹവയസ്സിനെ നിൎണ്ണയിക്കുവാൻ എന്നു ചില പക്ഷമുണ്ട്. സ്വക്ഷേത്രം സ്വദ്രേക്കാണം സ്വനവാംശം മുതലായതു ഗ്രഹത്തിനുവന്നാൽ ഗ്രഹത്തിന്റെ വയസ്സിനെ വിചാരിച്ചിട്ടു വേണം പറയുവാൻ. ഇവിടെ രാശികളെ രാശ്യംശകത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വയസ്സിന്റെ പകുതിയോ അതിൽ പകുതിയോ കൂടെ ഗ്രഹവയസ്സിനോടു കൂട്ടേണമെന്നു സാരം.

ബാലകുമാരയുവാനോ മദ്ധ്യമവൃദ്ധാഭിധഃ പരിവൃദ്ധഃ
കുജബുധഗുരുഭൃഗുശശിരവിമന്ദാഃ ക്രമശഃ പരേഷാംമതിതഃ. ൧൧

കുജൻ, ബാലനും, ബുധൻ കുമാരനും, ശുക്രൻ യൌവനയുക്തനും വ്യാഴം മദ്ധ്യവയസ്സനും, ചന്ദ്രൻ മദ്ധ്യവയസ്സുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നവനും, ആദിത്യൻ വാൎദ്ധക്യംകൊണ്ട് നരച്ചുതുടങ്ങിയവനും, ശനി അതിവൃദ്ധനും ആണെന്നും ചില മതാചാൎയ്യന്മാർ പറയുന്നു.

ദ്വാത്രിംശദേകസപ്തതിപഞ്ചാശദ്വിംശതിസ്ത്രിവിംശച്ച
ഭൃഗുശശിരവിഗുരുസൌമ്യാരാൎക്കീണാം വയാംസ്യന്യേ. ൧൨

ശുക്രനു മുപ്പത്തിരണ്ട്; ചന്ദ്രന് എഴുപത്തൊന്ന്; ആദിത്യനു അമ്പത്; വ്യാഴത്തിനു ഇരുപത്; ബുധനു മുപ്പത്; ചൊവ്വായ്ക്കു ഇരുപത്; ശനിക്കു നൂറ് ഇങ്ങിനെയും ഗ്രഹവയസ്സുകളെ ചില ആചാൎയ്യന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നഷ്ടപ്രശ്നത്തിങ്കൽ ചോരന്റെ വയസ്സിനെ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത് എന്ന പക്ഷം അഭിപ്രായമുണ്ട്.

കേന്ദ്രാദിരാശികൾ.

കേന്ദ്രചതുഷ്ടയകണ്ടകസംജ്ഞാ ലഗ്നാസ്തഹിബുകമേഷൂരണാം
പ്രാഗേവാദശരാശിം ഢോദ്രത്യാചക്ഷതേ യവനാഃ ൧൩

ലഗ്നം, ചതുൎത്ഥം, സപ്തമം, ദശമം ഈ നാലുഭാവങ്ങൾക്കും കൂടി കണ്ടകം, കേന്ദ്രം, ചതുഷ്ടയം എന്നീ പൎയ്യായനാമങ്ങളുണ്ട്. ഇ

വസിൽ ഉദയരാശിയ്ക്കു മേഷാദ പൃഷ്ഠോദയി കേന്ദ്രങ്ങളെന്നു ശാസ്ത്രാ ചാര്യന്മാരും പറയുന്നു.

ശശിലഗ്നാദ്ധ്യാനാദ്യാം തൃതീയസപ്തമ ചതുർത്ഥദശമാനി
ദൃഷ്ടിൽക്കണ്ടകാരിതം പഠിതം കണ്ടകേന്ദ്രമെന്നും ചാപി. ൫൯

ലഗ്നത്തിൽ നിന്നും ചന്ദ്രങ്കൽ നിന്നും ഭാവങ്ങളെ നിരൂപിക്കേണമെന്നുള്ള മതപ്രകാരം ലഗ്നചന്ദ്രന്മാരുടെ മൂന്നാം ഭാവത്തിനു ദൃഷ്ടിൽക്കമെന്നും; ഏഴാമെടത്തിനു ജാമിത്രമെന്നും, നാലാമെടത്തിനു പതിലുകമെന്നും; പത്താമെടത്തിനു മേഷൂരണമെന്നും പേരുകളുണ്ട്.

ഊർദ്ധ്വമുഖാദി.

ഊർദ്ധ്വമുഖോദിതകതാ രാശിസ്ത്വ തസ്മാ ദധോമുഖോ ഭവതഃ
രവിയുഷിതാന്തിര്യങ്മുഖസ്താൽ മേഷാദികേന്ദ്രാശ്ച തത്സമേതാഃ. ൬൦

ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന രാശിക്കു പന്ത്രണ്ടാം രാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളും ഊർദ്ധ്വമുഖരാശികളാകുന്നു. ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളും അധോമുഖങ്ങളാകുന്നു. ആദിത്യൻ മേലിൽ സംക്രമിക്കാൻ പോകുന്ന രാശിയും അതിന്റെ കേന്ദ്രങ്ങളും തിര്യങ്മുഖങ്ങളാകുന്നു.

ഊർദ്ധ്വമുഖോ ദയരാശിർ ഭോക്താപൃച്ഛകന്റെ നാന്യ സിദ്ധികരീ
ഹരേന്ദ്ര വിപരീത ഭവതഃ ശുഭതതുരങ്ഗേ ശുഭാദ്യേ ച. ൬൧

ആരൂഢരാശി ഊർദ്ധ്വമുഖോദിതമായാൽ പ്രഷ്ടാവിന് ഇഷ്ടസിദ്ധി മുതലായ ഗുണങ്ങളുണ്ടാകും; അധോമുഖവും തിര്യങ്മുഖവും ഇഷ്ടപ്രദമല്ല. ഇതിനു അധോമുഖരാശിക്ക ദോഷാധിക്യവും തിര്യങ്മുഖരാശിക്ക് അല്പദോഷതയും മാത്രമാണുള്ളതെന്ന ഭേദമാണുണ്ട്. ഈ അധോമുഖമോ തിര്യങ്മുഖമോ ആയ ആരൂഢത്തിനു ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായിരുന്നാൽ ശുഭത്തെ ചെയ്യുമെന്നുണ്ട്. നഷ്ടപ്രശ്നത്തിങ്കൽ ആരൂഢം ഊർദ്ധ്വമുഖരാശിയായാൽ ദ്രവ്യം മുകളിൽ വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അധോമുഖമായാൽ കുഴിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും തിര്യങ്മുഖമായാൽ നിലത്തുവച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും പറയണം. നഷ്ടദ്രവ്യം മുതലായതിന്റെ ഉദയാദികളെയും ഇതുകൊണ്ടു നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്.

പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ.

ക്ഷിത്യംബുപവനപാവകവിയത്തിഭൂതാനി പഞ്ചകഥിതാനി
ബുധശുക്രഗുരുഭൌമാനാം രവിശനിസ്യാഷാം ഗ്രഹാണാം ച. ൬൨

ബുധന്നു, മിഥുനം കന്നി രാശികളും ഭൂമിഭൂതം; ശുക്രന്നു, ഇടവം തുലാം രാശികളും ജലഭൂതം; ചൊവ്വായ്ക്കു, മേടം വൃശ്ചികം രാശികളും അഗ്നിഭൂതം; ശനിയ്ക്കു, മകരം കുംഭം രാശികളും വായുഭൂതം; വ്യാഴത്തിന്നു, ധനു മീനം രാശികളും ആകാശഭൂതം; മൂലത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും കർക്കടകരാശിയും ചന്ദ്രന്നു ജലഭൂതമെന്നും, ചിങ്ങംരാശിയും ആദിത്യന്നു അഗ്നിഭൂതമെന്നും ഗ്രന്ഥാന്തരങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചന്ദ്രാദ്യംശാംശരാശിം ഇംഗിതസാമ്യൈ ഭൂതാദിഷ്ടാഭിതേ
ഗ്രഹരാശ്യസ്ഥിതിഃ സ്വാഃ കല്പ്യന്ത്യാത്മിതഭൂതാനി. ൨൪

ചന്ദ്രൻ ഏതൊരു രാശിയെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്നുവോ ആ രാശിയുടെ അധിപന്റെ ഭൂതത്തെയാണിതിനെ നിരൂപിക്കേണ്ടു. ചന്ദ്ര ത്രികോണങ്ങളിൽവച്ചു ഏതൊരു സ്ഥാനത്തിലാണോ ബലവാനായ ഗ്രഹം നിൽക്കുന്നതു്, ആ ഗ്രഹത്തിന്റെയും ഭൂതത്തെ നിരൂപിക്കാം. ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ബലമുള്ള രാശിയെക്കൊണ്ടും ഭൂതവിധിയെ പറയാവുന്നതാണു്.

തദിച്ഛന്ദ്രോ ബലയുക്ത ഏ ... ... രാശിയം
പൂർണ്ണേന്ദു ... ... ഭൂതാനി. ൨൫

ചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണനായോ ബലവാനായോ ലഗ്നത്തിലായാൽ എല്ലാ ഭാവത്തിലും ജലഭൂതത്തെത്തന്നെ പറയേണം. അങ്ങനെതന്നെ ആദിത്യൻ ബലവാനായാൽ അഗ്നിഭൂതത്തെയും നിരൂപിക്കാം. ശേഷം എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും ഓരോന്നിനുള്ള ഭൂതത്തെ ഊഹിച്ചുകൊള്ളുക.

ഗ്രഹവസ്ത്രം.

... ...
... ബുധശേഷി ൨൬

സൂര്യന്നു ചെമ്പട്ടിന്റെയും, ആദിത്യന്നു കണ്ടംപുള്ളിത്തിന്റെയും, ചൊവ്വായ്ക്കു മുറിഞ്ഞതിന്റെ ചെറുതുണ്ടിന്റെയും, ബുധന്നു പച്ചക്കിളിയുടേയും, ജീവന്നു അലക്കാത്തതിന്റെയും, ശുക്രന്നു നാനാവർണ്ണത്തിന്റെയും ശനിയ്ക്കു നീലവർണ്ണത്തിന്റെയും നിറമാകുന്നു.

... ... ഗ്രഹസ്ഥാനഭൂതാദി ... ഗ്രഹസ്വഭാവി
... ... ൨൭

സൂക്ഷ്മഗ്രഹങ്ങൾ അന്യഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശികളിൽ നിന്നാലും മേലവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രൂപവും നിറവും സ്വഭാവവും വിടുന്നതല്ല. അന്യരാശിയിൽനിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്നു ബലമില്ലാത്തതും ആ രാശി

ലഗ്നത്തോടുകൂടിയും ഇതുനാൽ ആ രാശ്യധിപന്റെ ആകൃതിവർണ്ണങ്ങളെയാണ് പറയേണ്ടതെന്നു ചില ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു.

മേഷവൃഷമിഥുനകർക്കടകാനാം വർണ്ണാന്യധിപസ്യ നിർദ്ദിഷ്ടഃ
തേഷാം ത്രികോണഭാജാം സ ഏവ വർണ്ണസ്സമാഖ്യാതഃ. ൨൨

മേഷത്തിന്ന രക്തവർണ്ണം, ഋഷഭത്തിന്ന നാനാവർണ്ണം, മിഥുനത്തിന്ന കിളിനിറം, കർക്കടകത്തിന്ന ശുക്ലവർണ്ണം മേഷാദിത്രികോണരാശികൾക്കും ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ വർണ്ണങ്ങളെ നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ
വല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
തൃതീയോദ്ധ്യായഃ.



അഥ ചതുർത്ഥോദ്ധ്യായഃ.

ശുഷ്കാദിരാശികൾ.

ശുഷ്കാരാശികജസൂര ഇന്ദുസിതജൌ സജലൌ ജലഗൌ ദ്വൌ
ആശ്രയരാശിവശാത്തു വിജലസജലൌ ജീവസൌമ്യൌ. ൧

ആദിത്യനും ചൊവ്വയും ശനിയും ശുഷ്കഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. ശുക്രനും ചന്ദ്രനും ജലഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. വ്യാഴവും ബുധനും ആശ്രയരാശിയെ അനുസരിച്ച് വിജലന്മാരായോ സജലന്മാരായോ ഭവിക്കയും ചെയ്യും. ഇതുകൊണ്ട് ദ്രവ്യങ്ങളുടെ ആർദ്രതാശുഷ്കതാം മുതലായ വ്യത്യാസങ്ങളെ വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

ജലരാശികൾ.

വൃശ്ചികവൃഷകർക്കടകാസ്സപൂർവ്വഭാഗമകരകുംഭമീനാഃ
സജലാരാശിശേഷാഃ ശേഷാ വിജലാസ്സമാഖ്യാതാഃ. ൨

ഇടവം കർക്കടകം വൃശ്ചികം മകരം കുംഭം മീനം ഈ രാശികൾ ആറും ജലരാശികളും ശേഷം ഉള്ള ആറുരാശികൾ—മേടം മിഥുനം ചിങ്ങം കന്നി തുലാം ധനു—സ്ഥലരാശികളും ആകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനത്തെ അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

ജലലക്ഷണം.

ജലാത്മജലോദ്ഗതേഷ്വയസ്സു ജന്മപൂർവാഗിഷ്വഹിബുകസ്ഥിതേ.
സൌമ്യഷ്വരസംയുതേ പ്രചുരകംബുനിർദ്ദേശ്യം. ൯.

ജലരാശിയിൽ ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ ഭൂമിയുടെ അധോഭാഗത്തിൽ ജലം—ഉറവുകൾ—ഉണ്ടെന്നു പറയണം. സമരാശിയിൽ ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ ഭൂമിയുടെ ഉപരിഭാഗത്തിലെ ജലസ്ഥിതിയെ പറയാം. ജലരാശിയിൽ ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ വളരെ വെള്ളം ഉണ്ടെന്നു പറയണം. ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ "അർദ്ധേന്ദ്വസ്യം സ്പൃശതി സലിലം" ഇത്യാദിയായ മറ്റു ലക്ഷണങ്ങളും നിരൂപണീയങ്ങളാകുന്നു. ബുധന്റെ ഉദയം ഉള്ളതാണം മുതലായതിനെക്കൊണ്ട് വർഷാഗമത്തെയും കൊടുങ്കാറ്റിനെയും മുളകപോലെ ശുക്രനെക്കൊണ്ടു മിന്നൽ ഇടി മുഴക്കം മുതലായതിനെയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാരെക്കൊണ്ട് അതിവർഷത്തെയും മറ്റും ബൃഹത്സംഹിതാനുസരിച്ച് ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

പിതൃാദികാരകത്വം.

പിതൃമാതൃസഹോദരാത്മജാതമതിതൃതനയാരിഭർതൃസ്വസേവ്യാഃ
അർക്കശശിസൌമ്യഭൌമഗുരുശ്രീസുതമന്ദാഃ കരണാസ്ത്രസുതം. ൰

ആദിത്യൻ പിതാവും, ചന്ദ്രൻ മാതാവും, ചൊവ്വാ പുത്രനും, ബുധൻ സഹോദരനും, വ്യാഴം സ്വഗൃഹവും, ശുക്രൻ ഭാര്യയും, ശനി ദാസന്മാരും ശത്രുക്കളും ആകുന്നു. ഇങ്ങിനെ പിതൃാദികാരകന്മാരായ സൂര്യാദി ഗ്രഹങ്ങൾ ഇഷ്ടഭാവസ്ഥന്മാരായാൽ പിതൃാദികൾക്ക് ഇഷ്ടസ്ഥിതിയെയും, ബലഹീനന്മാരും അനിഷ്ടഭാവസ്ഥന്മാരുമായാൽ അവൎക്ക് മൃതിരോഗശോകാദികളെയും നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പിതൃപക്ഷേ ഭാനുശനീ മാതൃപക്ഷൗ ബുധശുക്രാവരേനാംഗിരസഃ
പുംഗ്രഹാ ഓജർക്ഷേ സ്ത്രീഗ്രഹാസ്സമരാശ്യാദൗ. ൧൧

ചൊവ്വയും ശനിയും പിതൃപക്ഷന്മാരാകുന്നു. കുജൻ ജ്യേഷ്ഠനെയും ശനി പിതൃവ്യനെയും (പിതാവിന്റെ സോദരനെ) എന്നു സാരം. ബുധനും ശുക്രനും വ്യാഴവും മാതൃപക്ഷന്മാരാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ഓജരാശ്യംശകങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ഇവരിൽ പുരുഷനെയും, യുഗ്മരാശ്യംശകങ്ങളിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീയെയും പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ഗുരുപരിഷ്വഹിബുകഗതാ ശുഭസ്ഥാനഭൂകോക്ഷേ പ്രോച്യാഃ
സമ ശുഭകരാനുഭവാനിർദ്ദിഷ്ടാഃ. ൧൨

ആദിത്യൻ ചന്ദ്രൻ ഇവർ രാജ്യകരന്മാരാകുന്നു. ആദിത്യൻ ചക്ര

പത്തിലും ചന്ദ്രൻ രാജയോഗത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ചൊവ്വാ പടനായകനാകുന്നു. ശനി പ്രേഷ്യനാണ്. ബുധശുക്രന്മാർ മന്ത്രികളാകുന്നു. ഇവിടെ ശുക്രൻ സാധാരണമായ മന്ത്രിയാണെന്നും വ്യാഴം വൈദികമായ മന്ത്രിയാണെന്നും ഭേദം ഉണ്ട്. ബുധൻ രാജകുമാരൻ—യുവരാജാവ്—ആകുന്നു.

സുനഫാദിയോഗങ്ങൾ.

ചന്ദ്രസ്യാഗ്രേന്ത്യേ ദ്വയോസ്ഥാനാൽ പ്രവേതരൈശ്ശുഭൈസ്സഃ
ഉഭയത്രഗ്രഹയുതേ ധുരുധുരാസ്സേതരാശ്ശോഭയോഗ്യാഃ. ൧

ചന്ദ്രന്റെ രണ്ടാമെടത്തു ഗ്രഹം നിന്നാൽ സുനഫ എന്ന യോഗവും ചന്ദ്രന്റെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഗ്രഹം നിന്നാൽ അനഫ എന്ന യോഗവും ചന്ദ്രന്റെ പന്ത്രണ്ടിലും രണ്ടിലും ഗ്രഹം നിന്നാൽ ധുരുധുര എന്ന യോഗവും സംഭവിക്കും. ഇവിടെ ശുഭഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഉണ്ടാകുന്ന യോഗം ശുഭഫലവും പാപഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന യോഗം അശുഭഫലവുമായിരിക്കയും ചെയ്യും.

ഫലം.

ചന്ദ്രാൽ ധുരുധുരായോഗേ ശുഭാശുഭസമന്വിതേ ചിന്ത്യതാം
സൌഖ്യൈശ്വര്യാദികം സർവ്വം പാപൈസ്സംഗദോഷം പുനഃ. ൨

ചന്ദ്രന്റെ ഒന്ന്, നാല്, ഏഴ്, പത്ത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലായി ആദിത്യൻ ചൊവ്വാ ശനി രാഹു ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ പ്രസ്താരിത ഉന്നതന്നെ എന്നാ സംഭവിക്കും. ഈ പാപഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ബലമുള്ള ശുഭദൃഷ്ടി കിട്ടുന്നതായാൽ ദോഷം ഇല്ലെന്നും ഗുണങ്ങളുണ്ടാകുമെന്നും പറയണം. ഈ സംഗതി അതതു പ്രശ്നത്തിങ്കൽ പ്രത്യേകം ചിന്തനീയവുമാകുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രന്റെ ഒന്ന്, നാല്, ഏഴ്, പത്ത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ആയുസ്സിനെയും ആരോഗ്യത്തെയും പറയുകയും ചെയ്യാം. അശുഭയോഗം ഉണ്ടായാൽ ദാരിദ്ര്യം പാപകർമ്മം കഷ്ടനാശം മുതലായവയും അശുഭഗ്രഹയോഗം ഉണ്ടായാൽ രോഗം ദുഃഖം അപമാനം പതിതത്വം മുതലായവയും സംഭവിക്കും. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ യോഗകർത്താക്കന്മാരായാൽ ആയുസ്സും ആരോഗ്യവും ധനവും നിർമ്മലതയും മറ്റും ഗുണങ്ങളുണ്ടാവുകയും ചെയ്യും. ശുഭഗ്രഹങ്ങളും അശുഭഗ്രഹങ്ങളും കൂടിച്ചേർന്നുള്ള യോഗമായാൽ ഗുണദോഷസമ്മിശ്രഫലത്തെ യഥോചിതം കല്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

മരണകാലം.

നശ്യാത്രസ്വസ്സ്യതോ യം യം രാശിംഗറിനാസ്ഥിചാരണ
കന്ധായതിചായുസ്സസ്യ കൃതേഗ്രഹവീക്ഷിതൈജ്ഞിരേയം. ൩൯

ശനി നീചത്തിലോ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ ശുഭഗ്രഹദൃഷ്ടിയില്ലാതെയും പാപഗ്രഹദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയും ദുഃസ്ഥാനങ്ങളിലായി വരുന്ന സമയം പ്രഷ്ടാവിന് ഉടനെ മൃതി സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

ഗ്രഹേന്ദ്രിയങ്ങൾ.

സ്വരാജ്യശൗക്രസർഗ്ഗവച്ഛേദവനേന്ദ്രിയാദയോ മിഥാഃ
ഗ്രഹവശ്ശാത്രാശീനാം തത്സ്ഥാനാപി സംപ്രവൃത്തി. ൪൦

ശനി മുതലായ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഏറ്റക്കുറവുകളാൽ ആധിക്യവും ഉണ്ട്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ശനിയ്ക്കു ത്വഗിന്ദ്രിയം; ബുധന് ത്വക്കും ജിഹ്വയും; ചൊവ്വായ്ക്കു ത്വക്കും ജിഹ്വയും നാസികയും; ശുക്രന് ത്വക്കും ജിഹ്വയും നാസികയും നേത്രവും; വ്യാഴത്തിന് ത്വക്കും ജിഹ്വയും നാസികയും നേത്രവും ശ്രവണവും ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ഇന്ദ്രിയവിഭാഗം. ഇതുപോലെതന്നെ ത്വക്ക്, ജിഹ്വ, നാസിക, നേത്രം, കർണ്ണം ഈ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് ക്രമേണ സ്പർശരസഗന്ധരൂപശബ്ദങ്ങളായ ഗുണങ്ങളെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. ഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ രാശികൾക്കും ഇന്ദ്രിയഭേദം വർണ്ണം മുതലായതിനെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ബലത്തിനനുസരിച്ച് വർണ്ണം രാശിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭാവത്തെ നോക്കിപ്പറയണമെന്ന് ഉപദേശം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞവല്ലഭാദ്ധ്യായം

വ്യാഖ്യായാം

ചതുർത്ഥോ ധ്യായഃ.

അഥ പഞ്ചദശോദ്ധ്യായഃ.

നിവൃത്തികാലാദി.

ഗതിമദ്ഗ്രഹാംശവിലഗ്നാദ്ദ്വാദശാന്ത്യാംശതോ രാശയോ ഗ്രഹസ്യ
അഭ്യേത്യ ഫലാനുഭവഃ പ്രവാസവിനിവൃത്തിഷു സകാലഃ. ൧

ലഗ്നനവാംശംമുതൽ ലഗ്നാധിപൻ നില്ക്കുന്ന നവാംശംവരെ എണ്ണിയ സംഖ്യയെ ലഗ്നത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ നവാംശകസംഖ്യ കൊണ്ടു ഗുണിച്ചു നൂററിയെട്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു ശിഷ്ടമുള്ള സംഖ്യയോളവും ക്ഷണദിവസാദികാലങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ ഫലാനുഭവം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പ്രോഷിതാഗമനപ്രശ്നത്തിലെ പ്രവാസവിനിവൃത്തി (തിരികെ മടങ്ങിവരിക) കാലം ഇതായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇവിടെ വേറെ വിധത്തിലും വ്യാഖ്യാനവും അഭിപ്രായഭേദവും കാണുന്നുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തെയും ഇവിടെ പറയാം. നിവൃത്തികർത്താവായ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽനിന്നു എത്രാമത്തെ രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ സംഖ്യകൊണ്ടു പന്ത്രണ്ടിനെ ഗുണിച്ചാൽ വരുന്ന സംഖ്യയോളമുള്ള ദിവസമോ മാസമോ സംവത്സരമോ കഴിയുമ്പോൾ മടങ്ങിയെത്തുന്നതാണ്. ഇവിടെ ലഗ്നരാശി സ്ഥിരമായാൽ വത്സരത്തെയും ഉഭയമായാൽ മാസത്തെയും ചരമായാൽ ദിവസത്തെയും പറയണമെന്നു പക്ഷം. ഇവിടെ യോഗകർത്തൃഗ്രഹം ഇഷ്ടഭാവത്തിന്റെ കീഴിൽ നില്ക്കുന്നവൻ, ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്നവൻ, ഏഴാമത്തു നില്ക്കുന്നവൻ, യോഗകർത്താവു്, കാരകഗ്രഹം എന്നിവരാകുന്നു. എങ്കിലും ഇവയിൽവെച്ചു ബലവാനായ ഗ്രഹത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊൾകയും വേണം. നിവൃത്തിപ്രശ്നത്തിൽ ഇഷ്ടഭാവം ഏഴാമെടവും, പ്രവാസപ്രശ്നത്തിൽ ഇഷ്ടഭാവം പത്താമെടവും, ഗൃഹപ്രവേശനപ്രശ്നത്തിൽ നാലാമെടവും, സന്താനപ്രശ്നത്തിൽ ഇഷ്ടഭാവം അഞ്ചാമെടവും ആകുന്നു. ഭാവാധിപനായ ഗ്രഹം അതാതു ഭാവത്തിന്റെ കീഴിലോ അതാതുഭാവങ്ങളുടെ കേന്ദ്രങ്ങളിലോ ബലവാനായി നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹംതന്നെ കാരകനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ ഭാവത്തിന്റെ കീഴിലും ഭാവകേന്ദ്രങ്ങളിലും നില്ക്കാത്തവൻ ബലവാനായാലും കാരകനായിരിക്കുകയില്ല.

ഭിർഭാവിവയ്പ്രതമേ രാശിനാം സുസ്ഥിതകാലകത്രാംശൈഃ
ഗ്രഹചാരനസൂനുരാക വിധിമിതൈർവ്വാ ഗതിരേതൽകാലം. ൨

ലഗ്നം ചരരാശിയായാൽ മേടംമുതൽ ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന നാ

വാംശകംവരെ എണ്ണിയ സംഖ്യയെ ലഗ്നസ്ഫുടത്തിൽ കഴിഞ്ഞ നവാംശസംഖ്യകൊണ്ട് ഗുണിച്ചു ആറെട്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചുശിഷ്ടവും; ലഗ്നം സ്ഥിരമായാൽ ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്നരാശിയിലെ നവാംശസംഖ്യയെ ലഗ്നനവാംശസംഖ്യകൊണ്ട് ഗുണിച്ചു ആറിഎട്ടുകൊണ്ട് ഹരിച്ചുശിഷ്ടവും; ലഗ്നം ഉഭയരാശിയായാൽ ആദിത്യൻ നില്ക്കുന്ന നവാംശകംമുതൽ മീനാവസാനംവരെ ഉള്ള രാശിനവാംശകസംഖ്യകളെ മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ ഗുണിച്ച് ആറിഎട്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ച ശിഷ്ടവും എത്രയാണൊ അത്ര അയനക്ഷണാദികാലംചെല്ലുമ്പോൾ ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്ന് പറയണം. ഇവിടെ ഫലകർത്താവായഗ്രഹം(കാരകൻ) ചന്ദ്രനായാൽ ക്ഷണകാലവും—(മുഹൂർത്തം—രണ്ടുനാഴിക എന്നസാരം) ചൊവ്വയായാൽ ദിവസവും ബുധനായാൽ രണ്ടുമാസവും വ്യാഴമായാൽ ഒരു മാസവും ശുക്രനായാൽ പതിനഞ്ചു ദിവസവും ആദിത്യനായാൽ അറുമാസവും ശനിയായാൽ സംവത്സരവും കാലമാകുന്നു. ഹരിച്ചു ശേഷം എത്രയോ അത്ര ക്ഷണദിവസാദി കാലംകൊണ്ടു ഫലിച്ചിടുമെന്ന് സാരം. ജാതകംകൊണ്ടും ഇപ്രകാരം ഫലോദയകാലത്തെ നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം. യോഗകർത്താവായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദശാന്തരപ്രത്യന്തരകാലവും നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. ഉദിഷ്ടജാതകം നഷ്ടജാതകം മുതലായതും ഈ ഫലങ്ങൾ വാക്യങ്ങളാകുന്നു.

ദേശം.

മേഷാദികേഷ്വത്ര ഗൃഹാംബുഗിരിഗ്രാമോപവനാദ്രികാനാ
നദ്യാമുഖാംസരോജ്ഞവഴിസ്ഥൃദ്ദേശാസ്തു ഭജ്ഞിനാം. ൯

മേഷംമുതലായ പന്ത്രണ്ടുരാശികൾക്കും ദേശങ്ങൾ ക്രമേണ വനം, വയൽ, ഗ്രാമം, ജലാശയം പർവ്വതം, ഗ്രാമം, തെരുവ്, കുഴി, പൂന്തോപ്പ്, നദീമുഖം, സരസ്സ് സമുദ്രം ഇവ സ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു. ലഗ്നചന്ദ്രനക്ഷത്രരാശികളിൽവെച്ചു ബലമുള്ള രാശിയെക്കൊണ്ട് ഇവ പറഞ്ഞ ദേശങ്ങളിലെ സ്ഥിതിയെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ദേശസ്ഥിതി.

ദൃശ്യാകാരസ്ഥാനാം രാശീനാമുപരിസന്നിപാതേന
നിമ്നോച്ചാദിസ്വരൂപദ്ദേശാനന്തരമാദേശ്യം. ൰

ദൃഷ്ടിയുള്ളരാശി അതുഭാവും അകാരസ്ഥമായ രാശി ചരത്തുവുമാകുന്നു. ചരത്തുക്കൾ അത്ര ഗുരുരാശിയുടെ നീചരാശിയായാൽ ആ ദേശം നീചപരിഗ്രഹിതവും ഉച്ചരാശിയായാൽ ഉൽകൃഷ്ടപരിഗ്രഹിതവും ദുഃരാശിയായാൽ ശത്രുപരിഗ്രഹിതവും ബന്ധുരാശിയായാൽ

ബന്ധുപരിഗ്രഹിതവും സമീപരാശിയായാൽ സന്നികൃഷ്ടവും ആകുന്നു എന്നു പറയണം. "മാർത്താണ്ഡ വൃത്തരാശിതങ്ങൾ ചന്ദ്രരാശിനതോ ന്യാസസ്ഥഗാ" ഇത്യാദിയായ പ്രശ്നമാർഗ്ഗശ്ലോകംകൊണ്ടു ചന്ദ്രരാശിയെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊൾക.

ദിക്കും പ്രവൃത്തിയും.

ചംക്രമണാസനശയ്യാസ്ഥിതിരിതി ദൃഷ്ട്യസ്യ ഉദിതാദിഭ്യഃ
സ്ഥിതികളിരുബലകർമ്മഗ്രഹാദ്യൈഃ പ്രാണിനാംവാച്യം. ൫

ഉദയരാശി സഞ്ചരിക്കുകയും ഏഴാംരാശി ഇരിക്കുകയും നാലാം രാശി കിടക്കുകയും പത്താംരാശി നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടോ രാശിയെക്കൊണ്ടോ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ചാരാദികളുടെ ദിക്കും പ്രവൃത്തിയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നകർത്താവായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദിക്കിനനുസരിച്ചുള്ള സ്ഥിതിയും ഇതുകൊണ്ടു ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്.

ഫലകാലം.

ലഗ്നസ്യാദ്യന്തേ ദ്വിത്രിചതുർഭാഗഗ്രഹാസ്യു ചരാദ്യേഷു
ദ്രേക്കാണാധിപൈർവാ ശീഘ്രാദി ഗ്രഹപ്രമാണമാഹുഃ. ൬

ആദിത്യൻ തുടങ്ങിയ നവഗ്രഹങ്ങൾ ഇത സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ സമീപസ്ഥന്മാരായാൽ വേഗം വരുന്ന ഫലപ്രദന്മാരും ശേഷം രാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ വളരെ കാലംകൊണ്ടു ഫലത്തെ കൊടുക്കുന്നവരുമാകുന്നു. ചരരാശി ലഗ്നമായാൽ ശീഘ്രകാലംകൊണ്ടും സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമായാൽ ബഹുകാലംകൊണ്ടും ഉഭയരാശി ലഗ്നമായാൽ മദ്ധ്യകാലംകൊണ്ടും ഫലാനുഭവത്തെ പറയാം.

'ലഗ്നാൽ സ്ഫുടരാശിക്ക് രവേരാശ്യംശകലൈസ്സ്ഫുടാംശൈസ്യ്വം
വർഷംമാസം ദിനംച ഗ്രഹദത്യാദായ ഹരേൽകാലം. ൭

ഉദയലഗ്നപിണ്ഡത്തെയും സ്പഷ്ടഗ്രഹരാശിപിണ്ഡത്തെയും ചന്ദ്രലഗ്നരാശിപിണ്ഡത്തെയും വെവ്വേറെ വച്ച്, ഉദയലഗ്നപിണ്ഡത്തെ ആദിത്യസ്ഫുടരാശിപിണ്ഡം കൊണ്ടും ആദിത്യരാശിപിണ്ഡത്തെ ചന്ദ്രസ്ഫുടരാശിപിണ്ഡംകൊണ്ടും ചന്ദ്രസ്ഫുടരാശിപിണ്ഡത്തെ ലഗ്നസ്ഫുടരാംശകപിണ്ഡംകൊണ്ടും ഗുണിച്ച് മൂന്നിനെയും പന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചുകിട്ടുന്ന ഫലം ക്രമേണ സംവത്സരമാസദിവസങ്ങളായി ഭവിക്കും. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞ പ്രകാരംകൊണ്ടോ ബലവാൻ ഗ്രഹത്തിനെക്കൊണ്ടോ ഫലകാലത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഫലദായിയായ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിനോ തന്റെ ഉച്ചത്തിനോ സ്വക്ഷേത്രത്തിനോ വരുന്നകാലം ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാവും. ഇ

വിഷ സന്ധ്യാദി ലഗ്നമാകുന്നാൽ മൂന്നു ഹരിച്ചുകിട്ടിയ ഫലത്തെ നാലിൽ ഗുണിക്കണമെന്നും ഉഭയരാശിയാകുന്നാൽ മൂന്നിൽ ഗുണിക്കണമെന്നും ചരരാശിയാകുന്നാൽ ഒരു ഗുണനം ചെയ്യേണ്ടാ എന്നും പറയുന്നു. സന്താനപ്രശ്നത്തിൽ അഞ്ചാംഭാവാധിപനും ലഗ്നാധിപനും പിതൃകാരകനുമായ ഗ്രഹങ്ങൾ പരസ്പരദൃഷ്ടന്മാരായോ ഏകരാശിസ്ഥന്മാരായോ വന്നകാലം പുത്രലാഭത്തെ പറയാം. ഇങ്ങിനെ മറ്റുഭാവങ്ങളുടേയും ഫലയോഗകാലത്തെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ലഗ്നാദതീതഋക്ഷൈഃ പ്രാപ്യൈർഭവിഷ്യവിലഗ്നാൽപ്രാപ്യൈഃ
മദ്ധ്യാദൂർദ്ധ്വമധോഭാ- ന്തരൈർവ്വർത്തമാനഷ്യസന്ധ്യാപ്യൈഃ ച

ലഗ്നത്തിന്റെ അതീതരാശിയായ പന്ത്രണ്ടാമേടംകൊണ്ട് ഭൂതകാലഫലത്തെയും പൂർവ്വജന്മത്തെയും നിരൂപിക്കണം. രണ്ടാമേടംകൊണ്ട് ഭാവിഫലവും ഭവിഷ്യജ്ജന്മവും നിരൂപണീയങ്ങളാകുന്നു. ലഗ്നംകൊണ്ട് വർത്തമാനഫലം മുഴുവനും ചിന്തിക്കയും വേണം. പത്ത്, ഏഴ്, നാല്, ലഗ്നം ഈ കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്രമേണ ഭൂതഭവിഷ്യദ്വർത്തമാനഫലങ്ങളെ പറയേണ്ടതാണ്. നവമഭാവം മുതൽ ലഗ്നംവരെയുള്ള നാലുഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഭൂതകാലഫലത്തെയും അഞ്ചാംഭാവം മുതൽ അഷ്ടമംവരെയുള്ള നാലുരാശികളെക്കൊണ്ടു ഭാവികാലഫലത്തെയും ലഗ്നത്തിന്റെ ഉദിതഭാഗം മുതൽ ഉള്ള ശേഷം നാലുരാശികളെക്കൊണ്ട് വർത്തമാന ഫലത്തെയും നിരൂപിക്കണമെന്നുമുണ്ട്. "ലഗ്നാദാപഞ്ചമനൈരാനവമനൈർവ്വ്യയാന്തൈർന്നവപരാൽ ഖല ഗ്രഹൈരാപിവത്താനീതം ഭൂതഭവിഷ്യം" എന്നു അന്യസ്ഥാനവും പഠിതമുണ്ട്.

ക്ഷണദിവസ പക്ഷമാസർത്തുവയനാബ്ദാനാം നാഥാഃ
ശശിജേജ്യശുക്ര സൂര്യ കുജാർക്കിസൂര്യാഃ ക്രമാൽഉക്താഃ.

ചന്ദ്രന്ന ക്ഷണം; ബുധന്ന ദിവസം; ശുക്രന്ന പക്ഷം; വ്യാഴത്തിന്ന മാസം; സൂര്യന്നയനം കുജന്ന ഋതു; ശനിക്ക സംവത്സരം ഇങ്ങിനെ കാലങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. പ്രശ്നഫലകർത്താവായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ഏതു നാഥത്വമാണോ അതു ക്ഷണദിവസാദികാലംകൊണ്ട് ഫലപ്രാപ്തിയെക്കല്പിക്കാം. ലഘുപ്രസാദ്യകാലം പ്രശ്നത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ കേവലം ക്ഷണദിവസാദികാലങ്ങളെമാത്രം പറയുകയും ചെയ്യാം. ഈവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം വൈചിത്ര്യംപോലെ വിചാരിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞുകൊടുക്കയും വേണം.

ഇതികൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
പഞ്ചമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ഷഷ്ഠോദ്ധ്യായഃ.



നഷ്ടജാതകം ലഗ്നചന്ദ്രകഥനം.

പ്രഷ്ടാരൂഢം രാശിംയേ വീക്ഷന്തേഗ്രഹാ ബലോപേതാഃ
തേഷാം കോഽത്രം പ്രസൂർജ്ജന്മർക്ഷം നിർദ്ദിശേന്മതിമാൻ. ൧

ജനിച്ച ആണ്ട്, മാസം, നക്ഷത്രം, ലഗ്നം ഇവ നിശ്ചയമുണ്ടായിട്ടോ ഇല്ലാതെയോ ദൈവജ്ഞനോടുതന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം മുതലായവ ഏതാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഉടൻ ദൈവജ്ഞൻ ചെയ്യേണ്ടകൃത്യം നഷ്ടജാതകഗണിതമാകുന്നു. അതിന്റെ പ്രകാരത്തെയാണ് ഇനി ഇവിടെ പറയുന്നത്. പ്രഷ്ടാവിനാൽ ആരൂഢമായ രാശിയെ നോക്കുന്നഗ്രഹങ്ങളിൽവച്ചു ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെരാശി (ചൊവ്വായ്ക്കു മേടം വൃശ്ചികം; ശുക്രന്നു ഇടവം തുലാം ഇത്യാദി) ജനിച്ച കൂറോ ലഗ്നമോ ആയിരിക്കുമെന്നു ബുദ്ധിമാനായ ജ്യോതിഷികൻ പറയണം.

ഗ്രഹവീക്ഷണനിർമ്മുക്തം കേന്ദ്രം ബലവത്തരം ജന്മലഗ്നം.
വിധമേ പൃച്ഛയാ ഗ്രഹോവാ സ്ഥിതപാദൈരവേക്ഷിതൈഃ ൨

പൂർവ്വോക്തപ്രകാരം പ്രഷ്ടാരൂഢമായരാശിയ്ക്കു ഗ്രഹദൃഷ്ടിയൊന്നുമില്ലാതെയിരുന്നാൽ ആരൂഢകേന്ദ്രങ്ങളിൽ വച്ചു ബലമുള്ളരാശി ജന്മലഗ്നമായിരിക്കുമെന്നു പറയണം. കുജാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഈരണ്ടുരാശികളുടെ ആധിപത്യം ഉള്ളതിനാൽ അവയിൽ ഏതാണ് ജന്മലഗ്നം എന്നിനിപ്പറയുന്നു. ആരൂഢത്തെ മേല്ക്കു നോക്കുന്ന ഗ്രഹം കുജനായിരിക്കുകയും ആ കുജൻ നില്ക്കുന്ന രാശി മേടം മിഥുനം ചിങ്ങം മുതലായ ഓജരാശിയായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ജന്മലഗ്നം മേടമായിരിക്കുമെന്നും ഇടവം കർക്കടകം മുതലായ യുഗ്മരാശിയിൽനിന്നു കുജൻ ആരൂഢത്തെ ദൃഷ്ടിചെയ്താൽ വൃശ്ചികരാശി ജന്മലഗ്നമായിരിക്കുമെന്നും നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളണം. ശേഷം ഉള്ളഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികൊണ്ടും ഇപ്രകാരം ഓജയുഗ്മങ്ങളെ അനുസരിച്ചു ലഗ്നത്തെ നിർണ്ണയിച്ചു കൊൾകയും വേണം.

യുഗ്മേ സ്ത്രീരാശ്യവാസ്ഥിതപായതിലഗ്നാദിക്ഷതേ ഓജേ
ജന്മാഷ്ടമരാശിസ്സ്യാൽ ശേഷൈഷ്വപി ചൈവമൂഹ്യന്തേ.

ഇവിടെ പ്രഷ്ടാരൂഢരാശികൊണ്ട് ജനിച്ചകൂറിനേയും ഇപ്രകാരം പൃച്ഛാകാലത്തിലെ ഉദയലഗ്നംകൊണ്ട് ജനിച്ചലഗ്നത്തേയും വിചാരിക്കേണമെന്നാണ് ആചാര്യാഭിപ്രായം. ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർക്ക

ഓജരാശ്യോജരാശികളുടെ ആധിപത്യമാത്രം ഉള്ളവരിനാൽ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൊണ്ട് ലഗ്നസംശോധനത്തിന് അവകാശമില്ല.

പുരുഷഗ്രഹം വാ ധ്രുവം പുരുഷഗ്രഹാസ്ഥാഗ്രഹാന്നിരീക്ഷതേ
തജ്ജന്മപുരുഷോരാശൌ വിപരീതേ സ്ത്രീഗ്രഹേ വാക്യം. ൮

പൂർവ്വശ്ലോകങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളില്ലാതെയിരുന്നാൽ ഇനി പറയുന്ന പ്രകാരവും ജന്മലഗ്നത്തെ നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്. ഓജരാശിയായ ആരൂഢത്തെ ഓജരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന പല ഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ജനനം ഓജരാശിക്കൂറിൽ തന്നെ എന്നും യുഗ്മരാശിയായ ആരൂഢത്തെ യുഗ്മരാശിസ്ഥിതന്മാരായ പല ഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുന്നു എങ്കിൽ ജനനം യുഗ്മരാശിക്കൂറിലെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സ്ത്രീഗ്രഹേ ചേ ന സ്ത്രീർക്ഷം പുരുഷഗ്രഹേ ചാപി വൈപരീത്യം രാശിഃ
വിഷമേ ശരീരി നാരീർക്ഷം സ്ത്രീരാശിസ്ഥ്യ സമരാശിഗതേ. ൯

യുഗ്മരാശി ലഗ്നമായാൽ മുമ്പു പറഞ്ഞപ്രകാരം യുഗ്മരാശി ജന്മലഗ്നമായിരിക്കുമെന്നും ഓജരാശിയായാൽ ഓജരാശി ജന്മലഗ്നമെന്നും ഇവിടെ നിർദ്ദേശിച്ചതു ശരിതന്നെ. പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ഓജരാശിയിൽ നിന്നാലും ഓജരാശിതന്നെ ജന്മലഗ്നം എന്നും യുഗ്മരാശിസ്ഥനായാൽ യുഗ്മം ജന്മലഗ്നമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ദ്രഷ്ടാവായ ഗ്രഹം നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ ഓജയുഗ്മത്വം ലഗ്നരാശിയായും ആരൂഢരാശിയായും നോക്കേണ്ടതാണ്. ആ രണ്ടുവിധവും കണക്കാക്കുമ്പോൾ പരസ്പരം വ്യത്യാസപ്പെട്ടുവന്നാൽ ആരൂഢരാശി ഓജമാണെങ്കിൽ ഓജരാശി ജന്മലഗ്നമെന്നും യുഗ്മമാണെങ്കിൽ യുഗ്മരാശി ജന്മലഗ്നമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ജനിച്ചകൂറിനെ പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ പൃച്ഛാകാലോദയലഗ്നത്തിൽ നോക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ക്ഷേത്രം മുതലായതു ജനിച്ചലഗ്നമായിരിക്കുമെന്നുള്ള സംഗതിയും വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

നക്ഷത്രകഥനം.

യാവന്തോത്രാസീനാഃ പ്രാശ്നികസഹിതാഃ പ്രവക്തൃമുക്താശ്ച
സംഖ്യൈരശ്വിന്യാദ്യാ ഗണയേദൃക്ഷാണ്യതോ ജന്മ. ൧൦

നഷ്ടജാതകപ്രശ്നസമയം ദൈവജ്ഞനെയും പ്രഷ്ടാവും ഉൾപ്പെടെ ആ സ്ഥലത്തു എത്രപേർ ഇരിക്കുന്നുവോ അത്ര സംഖ്യയെ മൂന്നിൽ ഗുണിച്ചു ഇരുപത്തേഴിൽ ഹരിച്ചുശിഷ്ടം അശ്വതിമുതലായ നക്ഷത്രങ്ങളായിവരും. ഇവിടെ ചരരാശിലഗ്നമായാൽ അശ്വതി ആദിയാ

യും ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയായാൽ മകം അടിയായും ഉഭയരാശിയാൽ മൂലം അടിയായും നക്ഷത്രങ്ങളെ "എണ്ണണമെന്നർത്ഥ്. ദസ്രാദ്ഗണ്യാ ചരേ ഉദിതേ സ്ഥിരേ ചോൽ പിതൃഭാം മൂലാദ്രാശൗ ദ്വ്യാത്മകേ ഉത്ഥപ്രഷ്ടുർജ്ജന്മർക്ഷമാദ്യം" എന്നുമെഴുതിയതിന്റെ പ്രമാണം.

ജന്മർക്ഷസ്യ പ്രശ്നരാശിഗ്രഹജാതിമർശനശ്രവണൈഃ
കൃഷ്ണവിലാസേപി യഥാ സൂച്യത ഭാഗാംശകൈരുക്തം. ൧

രാശി, ഗ്രഹം, വിപ്രാദിജാതി, യാദൃച്ഛികങ്ങളായ മറ്റുള്ളശബ്ദശ്രവണാദികൾ ഇതുകളെ വഴിപോലെ ചിന്തിച്ചുവേണം ജനിച്ചകൂറും ലഗ്നവും പറയുവാൻ. "തത്തൈഷാം ശ്രവണം നിരീക്ഷണമപി ജ്ഞേയം തു ...ലം" എന്നു പ്രശ്നമാർഗ്ഗത്തിലും "കേന്ദ്രാദ്യുത്ത കാരണൈതോ ചിന്ത്യം" എന്നു ബൃഹജ്ജാതകത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്. കൃഷ്ണവിലാസംകൊണ്ടും നവാംശകങ്ങൾകൊണ്ടും നഷ്ടജാതകവിധിയിൽ നക്ഷത്രത്തെപറയാം. ഇവിടെയും പക്ഷേ മേഷത്തിൽ പുനഃപുറത്തേതുപോലെ അശ്വതി മകം മൂലം ഇവ മുതൽക്കാണ് എണ്ണിപ്പറയുവാനെന്നുണ്ട്. ഇതിനെ കൃഷ്ണവിലാസപ്രകാരത്തെ സംഹിതാദിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു അറിയേണ്ടതാകുന്നു. വിസ്തരഭയം നിമിത്തം ഇപ്പോൾ അതിനെ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല.

വാച്യം ദ്വാദശ ഭാഗേ- ലഗ്നാദ്യസ്യ ഭാഗസ്യ ജന്മസ്യാൽ
ചതില ലിയ ഭാഗേ ഉചിതീയ രാശിസ്സദാ ന്ന. ൨

തരികളേതിനവാംശ- സ്ഥിതിരേതേ ജന്മനിർദ്ദിശേൽ പ്രഷ്ടു
പൃഷ്ട ജന്മർക്ഷവശാൽ തസ്യ കലസ്യാപി ജന്മ വാച്യമിതി. ൩

പഞ്ചമ ഷഷ്ഠസപ്തമ- തൃതീയനവമാനിഷഷ്ഠസഹിതാനി
വ്യയമാതൃഭാതൃസോദര- പിതൃശത്രുണാം ച ജന്മ ഭേദാൽ. ൪

ലഗ്നസ്ഫുടത്തിന്റെ അത്യന്ത ദ്വാദശാംശകമായാൽ അതു തന്നെ ജന്മരാശിയായിരിക്കും. അതാകന്തെ ദ്വാദശാംശകമായാൽ അ ചിരിരാശിതന്നെ ജന്മരാശിയായിരിക്കും. ലഗ്നദ്വാദശാംശരാശിയാകുന്നു ലഗ്നത്തെ ജന്മരാശി എന്നതാകം. ഇതിനെ പൃച്ഛകന്റെ ജന്മനക്ഷത്രംപറഞ്ഞാൽ അതനുസരിച്ചു പൃച്ഛകന്റെ കുലത്തിലുള്ള പുത്രൻ ഭാര്യ മാതാവുമുതലായവരുടെയും ജന്മത്തെ പറയാവുന്നതാണ്. ലഗ്നത്തിന്റെ അഞ്ചാമെടംകൊണ്ട് പുത്രന്റെയും നാലാമെടംകൊണ്ട് മാതാവിന്റെയും ഏഴാമെടംകൊണ്ട് ഭാര്യയുടെയും മൂന്നാമെടംകൊണ്ടു സഹോദരന്റെയും ഒമ്പതാമെടംകൊണ്ടു പിതാവിന്റെയും ആറാമെടംകൊണ്ടു ശത്രുവിന്റെയും ജന്മരാശിയെ

പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. എന്തിനാണെന്നാൽ, പുത്രന്റെ ജന്മരാശിയെ ചോദിച്ചാൽ ലഗ്നത്തിന്റെ പഞ്ചമഭാവത്തെ അതുകൊണ്ടാക്കിക്കല്പിച്ചു അതിന്റെ ദ്വാദശാംശകംകൊണ്ടു മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം കണക്കാക്കി ജന്മരാശിയെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഭ്രാത്രാദികളുടെ ജന്മരാശിയെയും ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽതന്നെ ഗണിച്ചു കൊൾകയും വേണം എന്നാചാര്യന്മാരുടെ പക്ഷം. ഇവിടെ പ്രകാരാന്തരമുള്ളതിനാൽ അതിനെക്കൂടി താഴെ കാണിക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ പഞ്ചമാദിഭാവസ്ഥങ്ങളെ ലഗ്നത്തിന്റെ ഉദിതനവാംശകങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഗുണിച്ചു ഇതുപന്ത്രണ്ടുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു ശിഷ്ടമുള്ളതിനെ മേഷാദിമുതലെണ്ണിയാൽ വരുന്നരാശിയും പുത്രാദികളുടെ ജന്മരാശിയായി ഭവിക്കുമെന്നസാരം.

തിഥികഥനം

കുജഗുരുബുധശശിദിനകൃൽ-
ശുക്രമന്ദ്രാഹ്വോരോസ്തു ദിവസാനാം
പ്രതിപദാദീനാം പതയോ
മേഷാദ്യാരാശയോപ്യേവം. ൨൨

കുജന്റെ പ്രതിപദം; ഗുരുവിന്റെ ദ്വിതീയ, ബുധന്റെ തൃതീയ; ചന്ദ്രന്റെ ചതുർത്ഥി; ആദിത്യന്റെ പഞ്ചമി; ശുക്രന്റെ ഷഷ്ഠി; ശനിയുടെ സപ്തമി; രാഹുവിന്റെ അഷ്ടമി ഇങ്ങിനെ എട്ടുഗ്രഹങ്ങൾക്കും എട്ടുതിഥികഴിഞ്ഞാൽപിന്നെയും കുജാദികൾക്കു നവമ്യാദിതിഥിയെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണം. ഒടുവിൽ രാഹുവിന്നമാവാസിയാകുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ കുജാദികൾക്കു മേഷാദിരാശികളെ കണക്കാക്കുമ്പോൾ രാഹുവിന്നു വൃശ്ചികരാശിയാകും. പിന്നെ ധന്വാദിരാശികളെ കുജൻ മുതലായി എണ്ണണം. ഒടുവിൽ മീനം രാശി രാഹുവിന്നാകുന്നു എന്നമാത്രം ഭേദമുള്ളു. ഏതൊരു ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ജന്മരാശിയെ നിശ്ചയിച്ചുവോ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ തിഥിയെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഒരു ഗ്രഹത്തിന്നു രണ്ടും മൂന്നും തിഥികൾവീതം വരുന്നതാകയാൽ ആ വ്യത്യാസത്തെ അടുത്തശ്ലോകം കൊണ്ടു ഇനി പറയുന്നു.

യാമകഥനം.

തിഥയസ്സമവിഷമാസ്സ്യുഃ പൂർവ്വന്ത്യാം തിഥ്യംശതോ രാത്രിനിംസൂര്യ്യഃ
വിഷമേസ്ഥിതേന്ദുശേനാ വിഷമേദ്യുശേഷസമേരാത്രിവാസഃ.

ദ്വിതീയ ചതുർത്ഥി മുതലായ യുഗ്മതിഥികളിലാണ് സൂര്യ്യന്റെ മേഷസംക്രമമെങ്കിൽ നവമി മുതലായി തിഥികളെ കണക്കാക്കണം. പ്രതിപദം തൃതീയ മുതലായ ഓജതിഥികളിൽ സൂര്യ്യന്റെ മേഷസം

ക്രമം വെച്ചാൽ പ്രതിപദം ആദിയായ തിഥികളെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക. നഷ്ടജാതകപ്രശ്നസമയം ചന്ദ്രൻ ഓജതിഥിയിൽനിന്നാൽ പ്രതിപദാദി തിഥികളേയും യുഗ്മതിഥിയിൽ നിന്നാൽ നവമ്യാദിതിഥികളേയും കണക്കാക്കുകയും വേണം. പൂർണ്ണചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ ഈ പ്രകാരംതന്നെയാണ് തിഥികളെ നിരൂപിക്കേണ്ടത്. കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം കുജശുക്രാദികൾ ഉദയം മുതൽ ഉള്ള എട്ടുയാമങ്ങളുടെ അധിപന്മാരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ജന്മരാശിനിർണ്ണയത്തിൽ നിമിത്തഭൂതനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ യാമത്തിലാണ് പൃച്ഛകന്റെ ജനനം എന്നും അറിയുക.

പക്ഷകഥനം മാസകഥനം.

പുരുഷാഖ്യഗ്രഹാണാം ജ്യോത്സ്നാപക്ഷോഽന്യഥാസിതാഖ്യഃ
മേഷാദീനാം മാസാശ്ചൈത്രാദ്യാഃ ക്രമേണോക്താഃ. ൧൩

പുരുഷഗ്രഹദൃഷ്ടിയും ഓജരാശിലഗ്നവും ആയാൽ പൃച്ഛകന്റെ ജനനം ശുക്ലപക്ഷത്തിലും യുഗ്മരാശിലഗ്നവും സ്ത്രീഗ്രഹദൃഷ്ടിയും ആണെങ്കിൽ ജനനം കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലുമായിരിക്കും. പ്രശ്നസമയം മേടം ഇടവം മുതലായ രാശികൾ ഉദയമായാൽ ക്രമേണ വൈശാഖം ജ്യൈഷ്ഠ്യം മുതലായ ചാന്ദ്രമാസങ്ങളിലാണ് ജനനമെന്നും പറയണം.

പ്രകാരാന്തരം.

ആരൂഢമാത്മനോ വാ ഗ്രഹാദ്ബലിലഗ്നം ചരേ പുനഃ കാര്യാഃ
നക്ഷത്രമേവമൂഹ്യം തഥാ വാ ശ്രേയാൻ പക്ഷകല്പ്യഃ. ൧൪

ഇതു വേറൊരുപ്രകാരമുള്ള നഷ്ടജാതകവിധിയാകുന്നു. ഒരുവൻ നഷ്ടജാതകത്തെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചാൽ ദൈവജ്ഞൻ താൻ ഇരിക്കുന്ന രാശിയെ ആരൂഢമാക്കിക്കല്പിച്ചു അതിൽ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളിൽവച്ചു ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിനെക്കൊണ്ടു മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം നക്ഷത്രാദികളെ കണക്കാക്കിപ്പറയണം. പ്രഷ്ടാവ് വിദ്വാനോ ഗുണവാനോ മഹാനോ ആയിരുന്നാൽ ഈ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ നഷ്ടജാതകഗണിതത്തെ ചെയ്യണമെന്നാണ് പല ആചാര്യന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. കൂർമ്മചക്രവിഭാഗംകൊണ്ട് നക്ഷത്രസ്ഥിതിയെ ഈവിധത്തിലറിഞ്ഞും നക്ഷത്രത്തെ പറയാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ ഈ പക്ഷം കുറെക്കൂടി ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഋതുലക്ഷണം.

യമശുക്രകുജമിത്രാദ്യാഃ ശശാങ്കചന്ദ്രാത്മജാങ്ഗാരാചാര്യാഃ
ശിശിരാദീനാം പതയോ ദ്രേക്കാണാദ്വൈവമേതേഷാം. ൧൫

ശനിയ്ക്കു് ശിശിരം; ശുക്രന് വസന്തം; കുജന് ഗ്രീഷ്മം; ചന്ദ്രന് വർഷം; ബുധന് ശരത്തു; വ്യാഴത്തിന് ഹേമന്തം; ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ആറു് ഋതുക്കളെ അറിയുക. ഈ ഋതുക്കളിൽ മാഘം ഫാൽഗുനം മുതലായ ഈ രണ്ടു ചാന്ദ്രമാസങ്ങളും അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ ആദിത്യന് ഋതു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും ഗ്രീഷ്മർത്തുവാണെന്നു് ഗ്രന്ഥാന്തരമുണ്ടു്. മുൻപു് പറഞ്ഞപ്രകാരം വൈശാഖാദിമാസങ്ങളെ അറിഞ്ഞാൽ ഈ ഋതുവിൽ ജനനമാണെന്നാണു് പിന്നെ പറയേണ്ടതു്. ദ്രേക്കാണാധിപത്യമോ ലഗ്നസ്ഥിതിയോ ഉള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ഋതുവിലായിരിക്കും പൃച്ഛകന്റെ ജനനം.

അന്യൃതമഗ്രഹരാശിം
ത്വയനവശാൽ ചരതിരവിരതോന്യസ്മിൻ
തസ്യർത്തുസ്സ ഭ്രമതേയോ
ഗ്രഹസ്യമാസാഃക്രമേണോക്താഃ ൧൩

ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്നതു് ഏതൊരു ദ്രേക്കാണത്തിലാണോ ആ ദ്രേക്കാണാധിപന്റെ ഋതുവിനെയാണു് ഇവിടെ പറയേണ്ടതു്. ഈ പ്രകാരമാകുമ്പോൾ അയനഭേദം സംഭവിക്കുമെങ്കിൽ ആദ്യത്തെ പക്ഷപ്രകാരംതന്നെ ഋതുവിനെ നിർദ്ദേശിക്കണം. മാസങ്ങളെ മുമ്പു പറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ വിചാരിക്കുകയും വേണം.

അയനകഥനം.

പൂർവ്വവിഭാഗേരാശേഃതദയനം ദക്ഷിണം തതശ്ചോത്ഥം
ദ്രേക്കാണപൂർവ്വഭാഗേ പൂർവ്വാർദ്ധേ വാപരോന്യസ്മിൻ. ൧൪

കർക്കടരാശി ലഗ്നത്തിൽ ആദ്യഹോരയായിരുന്നാലും മകരരാശി ലഗ്നത്തിൽ ദ്വിതീയഹോരയായിരുന്നാലും ഉത്തരായനമെന്നും; കർക്കടരാശിയിൽ ദ്വിതീയഹോരയായാലും മകരരാശിയിൽ ആദ്യഹോരയായാലും ദക്ഷിണായനമെന്നും പറയണം. ദ്രേക്കാണത്തെ രണ്ടായി ഭാഗിച്ചാൽ അതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിലാണു് ഉദയലഗ്നമെങ്കിൽ മുമ്പു് നിർദ്ദേശിച്ച ഋതുവിൽ ആദ്യമാസത്തിലും രണ്ടാംഭാഗത്തിലെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ മാസത്തിലും ജനനമാണെന്നു് പറയുക. അവിടെ ദ്രേക്കാണത്തിൽ ചെന്ന തീയതികൊണ്ടു് ത്രൈരാശികപ്രകാരം തിഥിയെയും നിർദ്ദേശിച്ചുകൊള്ളണം. സൂര്യസ്ഥിതദ്രേക്കാണംകൊണ്ടാണു് മുൻപു് ഋതുവിനെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് എങ്കിൽ ഇവിടെ ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന ദ്രേക്കാണംകൊണ്ടുതന്നെവേണം തിഥിമാസങ്ങളെ പറയുവാൻ.

ദിനരാത്രിവിഭാഗം.

ദിനബലരാശി വിലഗ്നഗ്രഹേഷു പ്രാബല്യസംസ്ഥേ നിശിജാതഃ
നിശിബലിനിഗ്രഹഹോരജാത-സ്ത്രീകാരണകർമ്മാംശേതരഥേ. ൫൮

രാത്രി ബലമുള്ള രാശി ലഗ്നമായാലും രാത്രി ബലമുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾ ദൃഷ്ടിചെയ്താലും ജനനം പകലാണെന്നും ദിനബലമുള്ള രാശി ലഗ്നമായാലും ദിനബലമുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കിയാലും ജനനം രാത്രിയാണെന്നും പറയണം. ചന്ദ്രൻ ബലവാനായി അഞ്ചാമത്തേതിൽ നിന്നാൽ പകലും ഒമ്പതാമത്തേതിൽ നിന്നാൽ രാത്രിയിലും ജനനമായിരിക്കുമെന്നും പറയാം.

നവമാംശരാശിരാത്രൗ ദിവസേ ജാതസ്യ പഞ്ചമാംശരാശിഃ
ദ്രേക്കാണദ്വാദശികാ ലഗ്നാത്തത്തിമോക്ഷചേഷ്ടിതമ. ൫൯

ലഗ്നത്തിന്റെ ഒമ്പതാം രാശി നിശാബലമുള്ള രാശിയായാൽ ജനനം പകലും ഒമ്പതാം രാശി ദിനബലമുള്ള രാശിയാണെങ്കിൽ ജനനം രാത്രിയിലുമായിരിക്കും. ലഗ്നസ്ഫുടത്തിലെ ദ്രേക്കാണംമുതൽ എത്രാമത്തെ ദ്രേക്കാണത്തിലാണ് സൂര്യൻ നിൽക്കുന്നത്. പ്രശ്നകാലലഗ്നത്തിൽനിന്ന് അത്രാമത്തെ രാശി ജന്മലഗ്നമായിരിക്കും. ഇവിടെ ദ്രേക്കാണത്തെ എണ്ണുമ്പോൾ വരുന്ന സംഖ്യ പന്ത്രണ്ടിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടായാൽ പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചു ശിഷ്ടമുള്ളതിനെമാത്രം കണക്കാക്കിയാൽ മതി.

പ്രഷ്ടുർവ്വയഃ പ്രകാരം ഗതൈശ്ച പ്രതിലോമമേനമേൽ കാലൈഃ
ജ്ഞാത്വാ ഗ്രഹാൻ പ്രസൂതൗ തത്സ്ഥാൻ കാരണമയോഗ്യം. ൬൦

മുമ്പു പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടോ മറ്റു ശാസ്ത്രമുഖേനയോ പ്രഷ്ടാവിന്റെ വയസ്സിനെ അറിഞ്ഞു ഗ്രഹചാരങ്ങളെ പ്രതിലോമമായി കണക്കാക്കി ജനനദിവസവും ലഗ്നവും നിശ്ചയിച്ച് തൽകാലഗ്രഹങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കി ജാതകഫലത്തെ സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ഷഷ്ഠോദ്ധ്യായഃ.

....

അഥ സപ്തമോദ്ധ്യായഃ.

ആയുഃപിണ്ഡം.

ഹോരാംശതുല്യം ലഗ്നേ തു മന്ദാഗ്ന്യർക്കാർദ്ധവിഷ്ടയോഃ
മൂലാന്തരാന്തരന്നാ മാസാദ്യുക്ത്വാന്തുമേക്ഷിതാഃ. ൧

ഹോരാംശതുല്യാംശാദ്യാശ്ച ലഗ്നാദ്വർഗ്ഗാന്തമതയോഃ
വിംശദ മാസാദിസ്സ്വ പ്രദേശേഷ്ടതി സംയുക്തിതേപ്യം. ൨

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം പ്രഷ്ടാവിന്റെ വയഃപ്രമാണത്തെ അറിഞ്ഞാൽ അതുകൊണ്ട് പൂർവ്വ ലഗ്നസ്ഥനവാംശത്തെ ഗുണിച്ച് ദ്വാദശാംശമെങ്കിൽ കളഞ്ഞശേഷം മാസങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കണം. അതിനെ ഗുണിച്ചാൽ ഒന്ന് പ്രശ്നലഗ്നം ചരരാശിയാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളും സ്ഥിരരാശിയാണെങ്കിൽ മേൽ വരുവാൻ പോകുന്ന മാസങ്ങളും അറിയേണ്ടതാണ്. ഈ മാസങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചുകിട്ടുന്നവ വർഷങ്ങളാകുന്നു. ഉദയലഗ്നസ്ഫുടത്തെ മൂന്നിലിരട്ടിച്ച് ഒന്നിനെ വിട്ടിരിക്കുക; മറ്റൊന്നിനെ അരരെകൊള്ളുക; പിന്നെയൊന്നിനെ ദ്വേക്കാണമാക്കുക. പിന്നെ ഈ മൂന്നുകൂട്ടത്തെയും അദ്ധ്യായം ഗുണിച്ച് ലഗ്നസ്ഫുടത്തിൽ ചെന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഹരിച്ച് കിട്ടുന്നതിനെ ദിപ്തിക്രമലഗ്നത്തെ വർഗ്ഗിച്ച് ദ്വാദശാംശങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഹരിച്ചുകിട്ടുന്ന ശേഷത്തെ അറുപതിൽ കൂറിയാൽ മാസങ്ങളും മാസത്തെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഹരിച്ചാൽ സംവത്സരങ്ങളുമായിരിയ്ക്കും. ലഗ്നം ചരരാശിയായാൽ ഇത് ഗതമായ ആയുസ്സും സ്ഥിരരാശിയാണെങ്കിൽ ശിഷ്ടമായ ആയുസ്സായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇപ്രകാരം പ്രഷ്ടാവിന്റെ ആയുഃപരിമാണത്തെ വഴിപോലെ ചിന്തിച്ച് പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

ത്രിംശാംശകം.

വിഷമരാശ്യംശകാനാം പഞ്ചപഞ്ചാഷ്ടസപ്തപഞ്ചകാദ്യാഃ
ശേഷയമാർക്കബുധാനാം ഭൗമാദിയുക്ഷേഷ്ടു വിപരീതം. ൩

ലഗ്നമോ ഗ്രഹങ്ങളോ ഓജരാശിയിലാണെങ്കിൽ ആദ്യം അഞ്ചു തിയതിവരെ ചൊവ്വായുടേയും, അതിന്മേൽ അഞ്ചുതീയതി ശനിയുടേയും, പിന്നെ എട്ടുതീയതി വ്യാഴത്തിന്റേയും അതിനുശേഷം ഏഴ് തീയതി ബുധന്റേയും അതിന്മേൽ അഞ്ചുതീയതി ശുക്രന്റേയും ത്രിംശാംശകങ്ങളാകുന്നു. യുഗ്മരാശിയാണെങ്കിൽ ത്രിംശാംശകത്തെ

ഈ പറഞ്ഞതിന് വിപരീതമായി കണക്കാക്കികൊൾകയുംവേണം. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ആദ്യം ശുക്രന് അഞ്ചുതീയതി, പിന്നെ ബുധന് ഏഴ്, വ്യാഴത്തിന് എട്ട്, ശനിയ്ക്ക് അഞ്ച്, ചൊവ്വായ്ക്ക് അഞ്ച് ഈ ക്രമത്തിന് തീയതികളെ കണക്കാക്കി ത്രിംശാംശത്തെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്ന് സാരം.

ഗ്രഹഭാവേഷു ചപകാരശോഭാജനാദിധിശയനാദൈഃ ന്യാനിതഥാ
ഭാവ വ്യാവണ്ണാൽക്കഷോ വിപ്രാദീനാം പൂരോകതനാം. ൧൦

രാശികളുടെ ഹ്രസ്വദീർഘതാദികളും തക്കവണ്ണം സ്ഥാനാവകാശത്തെ ചിന്തിക്കണം. അതുപോലെതന്നെ മുമ്പുപറഞ്ഞപ്രകാരം രാശിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വിധിച്ചിട്ടുള്ള വിപ്രാദികളുടെ ഗ്രഹത്തിൽ ഭോജനം ശയനം മൈഥുനം മുതലായവയെയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ഗുരുത്രിംശാംശകത്തിൽനിന്ന് ഗ്രഹംനോക്കിയാൽ വിപ്രഗ്രഹത്തിൽ ഭോജനാദികൾ ഉണ്ടായി എന്നും ബുധത്രിംശാംശമായാൽ വൈശ്യഗ്രഹത്തിലൊന്നൊന്നും ഉള്ള ഭേദത്തെ ചിന്തിച്ച് പറഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്ന് സാരം.

ഭോജനപ്രശ്നവിശേഷം.

പ്രേതാന്നവാദതസ്സൂര്യയുവതി ചന്ദ്രപുത്രദ്രവിണചിന്തായാം
സംബന്ധസ്സ്തി സൗമ്യാംശകൈരുള്ള സൂര്യശീതകരാഃ. ൩

ഭോജനപ്രശ്നം, സ്വപ്നപ്രശ്നം മുതലായ പ്രശ്നചിന്തയിൽ സൂര്യനെക്കൊണ്ട് ചളുപ്പുള്ള (പുളിമുതലായത്) കളെയും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് പുഷ്ടിയേയും കുജനെക്കൊണ്ട് തസ്കര(കള്ള)നേയും ബുധനെക്കൊണ്ട് വാദത്തെയും വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ട് ധനത്തെയും ശുക്രനെക്കൊണ്ട് സ്ത്രീയേയും ശനിയെക്കൊണ്ട് പ്രേതത്തെയും നിരൂപിക്കണം. ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് യുക്തിപൂർവ്വം ആലോചിച്ച് ഈ ഫലങ്ങളെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. എങ്ങിനെ എന്നാൽ ശനിയെക്കൊണ്ട് ശ്രാദ്ധം ഉണ്ണുവാനാണുണ്ടായതെന്നും, ആദിത്യനെക്കൊണ്ട് പുളിക്കുള്ള സ്ഥലത്തുവച്ചായിരുന്നു എന്നും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് വിളമ്പിയതു് പുഷ്ടിയാണെന്നും, ചൊവ്വായെക്കൊണ്ട് തസ്കരസാന്നിധ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, ബുധനെക്കൊണ്ട് വിവാദയുക്തമാണെന്നും, വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ട് ഭക്ഷണം മാത്രമല്ല ദക്ഷിണകൂടിയുണ്ടായി എന്നും, ശുക്രനെക്കൊണ്ട് സ്ത്രീ വിളമ്പിത്തന്നു എന്നും പറയണമെന്നു സാരം. ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് വിളമ്പിയതു് മാതാവാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ്.

പൎയ്യങ്കപ്രകാരം.

പൎയ്യങ്കസ്യോഡുവദ്വാ ഗാത്രേഷു പാദകേഷ്വപി
രാശയോന്ത്യാദ്യാസ്ത്രിശോപി സ്ഥാപ്യാസ്സൎവ്വാപസവ്യതഃ. ൯

ഈ രണ്ടു രാശികൾ കട്ടിലിന്റെ അവയവങ്ങളിലും രണ്ടു രാശികൾ കാലുകളിലുമായി സ്ഥാപിക്കുക. മുമ്പു പറഞ്ഞപ്രകാരം സ്ഥിരചക്രംകൊണ്ടു ദിക്കുകളെയും നിൎണ്ണയിച്ചുകൊൾക. അതിനുശേഷം ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശുഭാശുഭത്തെയും ഭാഗ്യാഭാഗ്യതയെയും നിരൂപിക്കണം. ഇതിൽ ഉദയലഗ്നരാശിയെ ശിരസ്സിങ്കൽ സങ്കല്പിച്ചു ശേഷം രാശികളെക്കൊണ്ടു മറ്റംഗങ്ങളെയും ക്രമേണ നിശ്ചയിച്ചുകൊൾക. ഇവിടെ ഊൎദ്ധ്വാൎദ്ധരാശികൊണ്ടു വാമാംഗത്തെയും അധോൎദ്ധരാശികൾകൊണ്ടു ദക്ഷിണാംഗത്തെയും നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു ശരീരാവയവങ്ങളിലെ വ്രണദൂഷണാദ്യവസ്ഥകളെയും സ്വപ്നപ്രശ്നത്തിൽ നഷ്ടദ്രവ്യാദികളെയും യഥോചിതം ചിന്തിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ജളാന്ധാദിലക്ഷണം.

ഗോഗോഭകരൈര്ജ്ജളാന്ധബധിരകുബ്ജവാമനാകാൻ ൰
മേഷവൃഷമിഥുനകളീരേ ഭാഗശ്ശേഷാദ്യകാണസ്ഥേ. ൧

ചന്ദ്രൻ ഉദയകേന്ദ്രസ്ഥിതനായാൽ ജളൻ, ബധിരൻ, കുബ്ജൻ, വാമനൻ എന്നിവരെ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നു പറയണം. ചന്ദ്രൻ പൂൎണ്ണനല്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ ഫലങ്ങൾ സംഭവിക്കയുള്ളു. മേടം ഇടവം മിഥുനം കൎക്കടകം ഈ രാശികളിൽ പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ വാമകാണനായി ഭവിക്കും. (ഇടത്തെക്കണ്ണില്ലാത്തവനെന്നൎത്ഥം.)

ദിനകൃദ്ദക്ഷിണകാണം ദ്വാദശഗഃ കുരുതേ പാപയുക്തകേന്ദ്രസ്ഥഃ ൰
നസ്സപൂൎവ്വ്യൂഢ ഉഗ്രേ ജീവാദ്യൈസ്ത്രിഷ്വിതര യാത്രികോണേ വാ. ൨

പന്ത്രണ്ടാമേടത്തു ആദിത്യൻ നിന്നാൽ ദക്ഷിണകാണൻ (വലത്തെക്കണ്ണില്ലാത്തവൻ)നായി ഭവിക്കും. പാപഗ്രഹം കേന്ദ്രസ്ഥനായാൽ ഈ യോഗം നിശ്ചയമായി ഭവിക്കയും ചെയ്യും. ലഗ്നം ൧-൪-൭-൧൦-൫-൯ ഈ ഭാവങ്ങളിൽ വ്യാഴം ബുധൻ ശുക്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുന്നെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞ കാണലക്ഷണം സംഭവിച്ചില്ലെന്നും വരാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും രോഗാദ്യുപദ്രവത്തെ പറയുകയും ചെയ്യാം. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരായി കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ നിന്നാൽ എല്ലാ ദോഷയോഗങ്ങളും പ്രായേണ ദുൎബ്ബലങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു സാരം. "യദിഹഗദിതായോഗാ നാപ്യാവന്തി ശുഭേക്ഷിതാഃ" എന്നുള്ള വരാഹമിഹിരവചനവും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

അല്പപുത്രലക്ഷണം.

ഇടവാദ്യവൃശ്ചികകന്യാ സിംഹാഖ്യ പഞ്ചമഭവനം യദി ചിൽസ്യാൽ
ചന്ദ്രസ്ഥാനം വാസ്യാൽ ചാല്പാപത്യോ ഭവേൽ പ്രഷ്ടാ. ൪൯

പ്രശ്നത്തിലോ ജാതകത്തിലോ അഞ്ചാമെടം ചിങ്ങം വൃശ്ചികം കന്നി ഇടവം ഈ രാശികളിലൊന്നായിവന്നാൽ പുത്രന്മാർ കുറഞ്ഞിരിക്കും. ഈ രാശികളിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയായാലും അല്പപുത്രതയുണ്ട്. ഈ അല്പപുത്രരാശികളിൽ ചന്ദ്രൻ അഞ്ചാമെടത്തു നിന്നാലും മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഇല്ലാതിരുന്നാലും പുത്രന്മാർ കുറഞ്ഞിരിക്കും. ചന്ദ്രന്റെ അഞ്ചാമെടം അല്പപുത്രരാശിയായാലും സന്താനം ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ പുത്രന്റെ യോഗങ്ങളെയും വിചാരിച്ചുകൊൾക.

ശുഭാശുഭഫലം.

അഷ്ടോത്തരശതസംഖ്യാ ഭിന്നാ നവാംശാ ക്രമശഃ
ശുഭാശുഭഫലദാ ഖണ്ഡപാദരാശ്യാ സംഗ്രാഹിതാഃ. ൫൦

മേഷാദി പന്ത്രണ്ടുരാശികളിലുംകൂടി നൂറ്റെട്ടു നവാംശകങ്ങളുണ്ടാകും. ഇതുകളിൽ വെച്ച് ഏതൊരു നവാംശകത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു അതിന്റെ ശുഭാശുഭഫലത്തെ പറയണം. ഇവിടെ ശുഭാംശകത്തിൽ ശുഭഫലവും അശുഭാംശകത്തിൽ അശുഭഫലവുമാണ് പറയേണ്ടത്. ഖണ്ഡരാശിപാദരാശ്യംശകത്തിൽ ശുഭം എന്നും മൃഗരാശിപാദരാശ്യംശകത്തിൽ അശുഭഫലം എന്നും പറയുകയും ചെയ്യാം.

ചന്ദ്രാംശഫലം.

നാമജന്മരാശിഭാഗേ പ്രശ്നോൽപന്നനിശാകരോത്ര വദേഃ
അംശോക്തശുഭഫലാവലിയം തദ്വൈസ്യ ചന്ദ്രപ്രഭാവാന്യാൽ. ൫൧

ജനനസമയത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെയോ പ്രശ്നകാലചന്ദ്രരാശിയുടെയോ ഫലം ചന്ദ്രൻ ഉപചയക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ പൂർണ്ണമായി സംഭവിക്കും. ചന്ദ്രാംശകത്തിനാണു ബലമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലത്തെത്തന്നെ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യാം. ചന്ദ്രരാശിക്കു ബലാധിക്യമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഫലവും വാച്യമാകുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ഇഷ്ടസാമ്യം.

സദൃശാനാമന്യതമസ്സ്വസ്ഥിൻ കാലേ സമഗ്രമായാതി
സ്വസ്ഥ്യന്ന്യനാമ രാശൌ തസ്യ ഭവേദിഷ്ടപ്രാപ്തിലാഭഃ. ൫൨

പ്രശ്നരാശിയുടെയോ ജാതകലഗ്നത്തിന്റെയോ ഒമ്പതാമെടുത്തു ബലവാനായ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വിചാരിച്ച കാൎയ്യം നിഷ്പ്രയാസം സാദ്ധ്യമാണെന്നു പറയാം. ഒമ്പതാമെടത്തു പാപഗ്രഹം നിൽക്കുക, ഒമ്പതാംഭാവാധിപനും ലഗ്നാധിപനും അനിഷ്ടഭാവത്തിൽ ബലഹീനന്മാരായി വരിക ഇങ്ങിനെയുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ ഇഷ്ടകാൎയ്യസാദ്ധ്യമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നും പറയണം.

അംഗവൈകല്യം.

ക്രൂരഷഷ്ഠേശ്വരലഗ്നാൽ സ്വാംശവിഭാഗേ കരോതി വൈകല്യം
കേന്ദ്രത്രികോണരാശിഷു നസ്യുൎന്നസ്യുശ്ശുഭഗ്രഹാഃ. ൧൮

ഉദയലഗ്നത്തിൽനിന്നോ ആരൂഢലഗ്നത്തിൽനിന്നോ ആറാമെടുത്തു ക്രൂരഗ്രഹം നിന്നാൽ അതാതു രാശിക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അംഗത്തിന്നു വൈകല്യമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഇവിടെ കേന്ദ്രങ്ങളിലോ ത്രികോണരാശികളിലോ വ്യാഴം ശുക്രൻ ബുധൻ മുതലായ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ അംഗവൈകല്യം പറയുകയുമരുതു.

കുഷ്ഠരോഗിത്വം.

ക്രൂരൈൎന്നീചതരൈൎയ്യുക്തേ സദ്യോനാവേക്ഷിതേ ശശിനി
കുഷ്ഠരോഗാതിസജീവതി രാശ്യാകൃതിരിംഗമേവം ഉദയേ. ൧൯

ചന്ദ്രൻ ബലഹീനനായും ക്രൂരഗ്രഹങ്ങളാൽ പീഡിതനായും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടാതെ ദുഃസ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ മാതാവു മരിക്കുക നിമിത്തം ബാലൻ മാറാവ്യാധിയുള്ളവനായി ദേഹത്തെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു പണിപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നവനായി ഭവിക്കും. ഇവിടെ രാശ്യാകൃതി ഫലത്തെ മേൽ മൂലകൃത്യത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതാകുന്നു.

വിയോനി—പുരുഷസ്ത്രീവിഭാഗം.

കഷ്ടശുഭാവിയോനിം യാനാത്മകന്യാസ്ത്രീതഃ പുനൎന്നാസ്തി
ഓജേ വിഷമേ സമേ കരോതി പുംജന്മലഗ്നാൽ. ൨൦

ലഗ്നം രണ്ടു നാലു ഏഴു പത്തു പതിനൊന്നു ഈ സ്ഥാനങ്ങളൊഴിച്ചു ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ പശുപക്ഷിമൃഗസരീസൃപാദികളായ വിയോനികളുടെ ജനനത്തെ പറയണം. ഓജമുള്ള ഉദയലഗ്നത്തിൽനിന്നു ഇടത്തിലോ ആരൂഢലഗ്നത്തിൽനിന്നു ഇടത്തിലോ ഓജരാശിയിൽ ശനിനിന്നാൽ പുരുഷജനനത്തെയും യുഗ്മരാശിയിൽ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്ത്രീജനനത്തെയും പറയണം. ഇവിടെ മറ്റുഗ്രഹ

ങ്ങളെക്കാൾ ശനി ബലവാനായാൽ ഈ ലക്ഷണപ്രകാരം തന്നെ സ്ത്രീ പുരുഷവ്യക്തിഭേദത്തെ പറയുകയും ചെയ്യാം.

ദീർഗ്ഘായുസ്സ്.

നിധനേ ശുഭേ നസ്യാൽ ശുഭഗ്രഹാർക്ഷേണ സംയുതേ പ്രശ്നേ
കേന്ദ്രേ ജീവോ ബലവാൻ കരോതി ദീർഗ്ഘായുഷം പുരുഷം.

അഷ്ടമത്തിൽ കുജൻ നില്ക്കാതെയുള്ള പ്രശ്നലഗ്നത്തിൽ ആദിത്യൻ ലഗ്നം, നാല്, ഏഴ്, പത്ത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും വ്യാഴവും ബലത്തോടുകൂടിനിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവു ദീർഗ്ഘായുസ്സായി ഭവിക്കും. ഇവിടെ അത്യാസന്നരോഗവിഷയമായ പ്രശ്നത്തിൽ ശുഭന്മാർ കേന്ദ്രം ശുഭമല്ലെന്നു പല ജ്യോതിർഗ്രന്ഥങ്ങളും വിശേഷിച്ചു ഗ്രഹണം പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഫലം ഏറെക്കുറെ അനുഭവബോദ്ധ്യം വന്നിട്ടുള്ളതുമാണ്. "അഷ്ടമാധിപതിർമ്മന്ദോ മാന്ദിരാശ്യധിപസ്തഥാ കേന്ദ്രാംശേഷ്വഥ മൃത്യുർജ്ജന്തോരഗ്രതഃ" എന്നൊരു പ്രമാണവും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. രോഗപ്രശ്നത്തിൽ ഈ യോഗവും പ്രത്യേകം നിരൂപിക്കേണ്ടതാണെന്നു ധരിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ബാലബോധവല്ലഭവ്യാഖ്യായാം ഭാഷാവ്യാഖ്യായാം
സപ്തമോദ്ധ്യായഃ.

അഥ അഷ്ടമോദ്ധ്യായഃ.

കാര്യസിദ്ധികാലം.

ഗ്രഹഗൃഹാദ്യർത്ഥിദേശർക്കോ ജ്യോതിശ്ചക്രേ ഭ്രമന്ന്യദായാതി
ദിവസനിശോസ്സാവേലാ നിർദ്ദേശ്യാ സർവ്വകാര്യേഷു. ൧

കാര്യസാദ്ധ്യകാരകനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ പറഞ്ഞ ദിക്കിലോ രാശി പറഞ്ഞ ദിക്കിലോ ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിൽ ചുററിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൂര്യൻ എപ്പോഴാണോ പ്രവേശിക്കുന്നതു, ആ രാത്ര്യഹസ്സമയം സകല കാര്യങ്ങൾക്കും സിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. സൂര്യന് ആ ദിക്കിലെത്താൻ പ്രശ്നസമയം മുതൽ എത്രനാഴിക വേണ്ടിവരുമോ അത്ര നാഴിക കഴിയുമ്പോൾ കാര്യലാഭം ഉണ്ടാകുമെന്നു സാരം. ജ്യോതി

ശുക്രം ചോദകാരാശ്രിതകരാകയാൽ ഈ ഫലം അനന്തരമുള്ള പക്ഷേ രാത്രിയോ എപ്പോഴം അതു സാദ്ധ്യം എന്നുള്ള പ്രശ്നത്തിൽ പറയുവാനുള്ളതാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

നിരൂപണവിശേഷം.

ഗ്രഹവീക്ഷണസംബന്ധം രാശേർഭാവോനവർത്തതേ ഗ്രഹേ
ഗ്രഹവീക്ഷാസമന്വിതോ രാശിസ്സ്വം ഭാവമാശ്രയതി. ൮

ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലത്തെയാണ് പ്രധാനമായി പറയേണ്ടത്. അവിടെ രാശിഫലം വക്തവ്യമല്ല. ഗ്രഹത്തിന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഇല്ലാതെയിരുന്നാൽ എല്ലാ രാശിയും തന്റെ തന്റെ ഫലത്തെത്തന്നെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. നഷ്ടപ്രശ്നം, മുഷ്ടിപ്രശ്നം, ലാഭപ്രശ്നം മുതലായ വിഷയങ്ങളിലാണിതു അധികം സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

കാരകഭേദം.

ചന്ദ്രാധാനാംശേ പര്യന്താത്മാജ്ഞാനകുടുംബം ച
ഭ്രാതാസോദര്യേ മന്ദേ മാതാസൂര്യേജ്ജ്യേ വേൽപുത്രഃ. ൯

പ്രശ്നസമയത്തു ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയിൽ കുജൻ നോക്കിയാൽ പ്രശ്നം ആത്മവിഷയമെന്നും ചോരപ്രശ്നമാണെങ്കിൽ താൻതന്നെ മോഷ്ടാവെന്നും പറയുക. ഇതുപോലെതന്നെ ശുക്രനെക്കൊണ്ടു കുടുംബം; ബുധനെക്കൊണ്ടു സഹോദരൻ ഭാഗിനേയൻ മുതലായ ഭ്രാതാക്കന്മാർ; ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് മാതാവു മാതൃസാദൃശ്യമുള്ള മറ്റു സ്ത്രീകൾ; ആദിത്യനെക്കൊണ്ട് പുത്രൻ ദത്താദിപുത്രന്മാർ മുതലായവരെയും ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മാതൃസ്സുതസ്യാദ്ദ്വ്യേജ്ഞേ ദിനകരപുത്രേണ ശത്രവോ വേദ്യാഃ
ജ്ഞേയാദിഭേദേരേവം കൃതാനേയസ്സ്വർഗ്ഗസ്ഥാഃ ൰

പൂർവ്വാർദ്ധത്തപ്രകാരം ചന്ദ്രരാശിയെ വ്യാഴം നോക്കിയാൽ മാതുലനെയും (പുത്രനെയും പറയാമെന്നുണ്ട്) ശനിനോക്കിയാൽ ശത്രുവിനെയും പറയാം. ലഗ്നം മുതലായ പന്ത്രണ്ടു ഭാവങ്ങളിലും പാപഗ്രഹങ്ങൾ രോഗമരണാദ്യനിഷ്ടഫലങ്ങളെയും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ സുഖസന്തോഷലാഭാദിശുഭഫലങ്ങളെയും കൊടുക്കുന്നവരാകുന്നു. ഇതിൻപ്രകാരത്തെ അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

ഫലവിശേഷം.

ഭൌമോ രോഗം കുരുതേ ഭോഗം ശുക്രസ്തഥാരോഗതാം സൌമ്യഃ
സൌരോ മരണം മിഹിരോ നാശം ചിരജീവിതം ജീവഃ. ൭

ചൊവ്വാ രോഗത്തെയും ശുക്രൻ ഭോഗത്തെയും ബുധൻ ആരോഗ്യത്തെയും ശനി മരണത്തെയും ആദിത്യൻ നാശത്തെയും വ്യാഴം ദീർഘായുസ്സിനേയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു. ശുഭാശുഭ നിരൂപണത്തിൽ ഈ യോഗം പ്രത്യേകം ചിന്തനീയമായിരിക്കുന്നതാണ്.

മൂർത്ത്യം മേഷാദൌ മേഷാദ്യാ ഭാവഗതരാശയോ ന്യാൽ
വൃഷഭാദ്യാ വ്യയാന്തേ ധനാദ്യഭിത്യേവമാദേശ്യം. ൮

ധനഭാവേ ന്യായാതേ ശത്രുഗൃഹേ വാ നേ ശത്രുണാ വിനാശ്യന്തേ
ഭ്രാതൃപിതൃമാതൃപുത്രാംഗനാദിഭിസ്സ്വവിരുദ്ധ്യന്തി. ൯

മേഷാദിരാശികൾ ആരൂഢമായോ ഉദയമായോ വന്നാൽ അതു മുതൽ മൂർത്ത്യാദിഭാവങ്ങളെ ഗണങ്ങളായി നിരൂപിക്കണം. വൃഷഭാദിരാശികളെക്കൊണ്ട് ധനാദിഭാവങ്ങളും നിരൂപണീയങ്ങളാകുന്നു. ഭാവാലയം ശത്രുരാശിയായോ ശത്രുഗ്രഹസഹിതമായോ വന്നാൽ ശത്രുനിമിത്തം ധനനാശംമുതലായതിനെ പറയണം. ആദിത്യൻ ശത്രുക്ഷേത്രഗതനായാൽ പിതൃവിരോധം; ചന്ദ്രൻ ശത്രുക്ഷേത്രഗതനായാൽ മാതൃവിരോധം ഇത്യാദി ഫലങ്ങളെയും കാരകത്വമനുസരിച്ചു ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഭൗമാദികൾ ആരാണെന്നു നിന്നാലും മിത്രാദികളുടെ വിരോധത്തെ കല്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഇഷ്ടരാശിസ്ഥനോ ബന്ധുക്ഷേത്രഗതനോ ആയാൽ ഇഷ്ടഫലത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ വല്ലഭവ്യാഖ്യാനാഖ്യായാം
അഷ്ടമോഽധ്യായഃ.



അഥ നവമോഽധ്യായഃ.

ധാതുചിന്ത.

ചന്ദ്രാരരാഹുസൌരൈർധാതുർമൂലം കിലാർക്ക ശുക്രാഭ്യാം
ജീവാജീവബുധാഭ്യാം മേഷാദേശ്ചിന്ത്യാദി ധാതവാദിഃ ൧

ചന്ദ്രൻ രാഹു ചൊവ്വാ ഈ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ധാതുദ്രവ്യങ്ങളെ

യും, ആദിത്യശുക്രന്മാരെക്കൊണ്ടു മൂലദ്രവ്യത്തെയും വ്യാഴം ബുധൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ജീവദ്രവ്യങ്ങളെയും വിചാരിക്കണം. മേടം കർക്കടകം തുലാം മകരം ഈ ചരരാശികൾ ധാതുക്കളും ഇടവം ചിങ്ങം വൃശ്ചികം കുംഭം ഈ രാശികൾ മൂലദ്രവ്യങ്ങളും മിഥുനം കന്നി ധനു മീനം ഈ രാശികൾ ജീവദ്രവ്യങ്ങളും ആകുന്നു. അശ്വതി ധാതു; ഭരണി, മൂലം. കാർത്തിക ജീവൻ; പിന്നെയും രോഹിണി ധാതു, മകയിരം, മൂലം, തിരുവാതിര ജീവൻ. ഇതുപോലെതന്നെ പുണർതം മുതലായ മൂന്നുനാളുകളെക്കൊണ്ടും ധാതുാദിദ്രവ്യങ്ങളെ വിചാരിച്ചുകൊൾക.

സ്വാംശദ്രേക്കാണരാശീ സ്വാമീപശ്യേത യോഗതോ ധാതുഃ
പരവർഗ്ഗേ യദി ജീവോ മൂലം പരവർഗ്ഗസംയോഗം. ൧

ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ആദ്യശ്ലോകംകൊണ്ടു പറഞ്ഞപ്രകാരം ധാതുഗ്രഹമോ മൂലഗ്രഹമോ ജീവഗ്രഹമോ സ്വക്ഷേത്രം സ്വനവാംശകം സ്വദ്രേക്കാണം എന്നീ ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആ ഗ്രഹത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ധാതുാദിദ്രവ്യത്തെത്തന്നെ വിചാരിക്കണം. ഗ്രഹം അന്യരാശിവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നാൽ അന്യദ്രവ്യത്തെത്തന്നെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ധാതുചിന്താലക്ഷണം.

അംഗേശദ്രേക്കാണനവാംശഗേഹക്ഷേത്രമാശ്രിതാഃ ക്രൂരാഃ
അംഗേശഗ്രഹദൃഷ്ടാഃ കുര്യുർധാതുഭവാം ചിന്താം. ൨

ക്രൂരഗ്രഹത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണം, നവാംശകം, രാശി, ക്രൂരഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി (അഥവാ യോഗവും വിചാരിക്കാം.) ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടായാൽ ധാതുദ്രവ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കണം. ധാതുദ്രവ്യമെന്നതു സ്വർണ്ണം വെള്ളി ശില മുതലായതാകുന്നു. ഇതിലെ ക്രൂരശബ്ദം ധാതുപര്യായമാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മൂലചിന്താലക്ഷണം.

മൂലാംശദ്രേക്കാണാ മൂലാനാംക്ഷേത്രമാശ്രിതാ യേഽസ്യ
മൂലഗ്രഹസന്ദൃഷ്ടാഃ കുര്യുർമൂലോത്ഭവാം ചിന്താം. ൩

മൂലരാശിദ്രേക്കാണം, നവാംശം, മൂലരാശി, മൂലഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി (യോഗം) ഇതുകളെല്ലാം ഉണ്ടായാൽ മൂലദ്രവ്യത്തെക്കുറിച്ചു നിരൂപിക്കണം. ഇവിടെ മൂലദ്രവ്യമെന്നതു് വള്ളി വൃക്ഷം ഫലം മൂലം മുതലായതാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ജീവചിന്താലക്ഷണം.

ജീവാംശദ്രേക്കാണനവാംശകേന്ദ്രാദ്യാശ്രിതോദയേ
ജീവഗ്രഹസന്ദൃഷ്ടേ കല്പ്യജ്ജീവാശ്രയാം ചിന്താം. ൫

ജീവരാശ്യംശം, ജീവരാശി, ജീവദ്രേക്കാണം, ജീവഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങളും ഇതുകളെല്ലാം ജീവദ്രവ്യസൂചകങ്ങളാകുന്നു. ജീവദ്രവ്യമെന്നതു മനുഷ്യർ, മൃഗങ്ങളും മുതലായ സജീവവസ്തുക്കളാകുന്നു എന്നു സാരം. ഇവിടെപ്പറഞ്ഞ രാശ്യംശദ്രേക്കാണഗ്രഹാദികളുടെ ബലാധിക്യമനുസരിച്ചു ധാതുമൂലജീവദ്രവ്യങ്ങളുടെ വ്യത്യാസത്തെ നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രശ്നകാലത്തിൽ നിമിത്തങ്ങളായ ദൃഷ്ടശ്രുതാദികളും ദ്രവ്യനിർണ്ണയത്തിനു ഉപയുക്തങ്ങളായിരിക്കും.

ത്രിവിധദ്രവ്യഭേദം.

ഉപദേശാർത്ഥം—ധാതുമൂലജീവങ്ങളായ ഓരോ രാശികളും മൂന്നുപ്രകാരത്തിലുള്ള സ്വരൂപത്തോടുകൂടിയതുകളാകുന്നു. കേവലധാതു, ധാതുമൂലം, ധാതുജീവൻ എന്നു മൂന്നുവിധം ധാതുരാശികളും; കേവലമൂലം, മൂലജീവൻ മൂലധാതു എന്നു മൂന്നുവിധം മൂലരാശികളും; കേവലജീവൻ, ജീവധാതു, ജീവമൂലം എന്നു മൂന്നുവിധം ജീവരാശികളും ഉണ്ട്. ഇതിന്നു ഒമ്പതുപ്രകാരമാണു രാശികളുടെ ധാത്വാദിഭേദം. അവിടെ ധാതുഗ്രഹം മൂലരാശിയിൽ നിന്നാൽ ധാതുനിർമ്മിതങ്ങളായ വൃക്ഷവല്ലീഫലകന്ദമൂലാദികളെ പറയണം. ധാതുഗ്രഹം ജീവരാശിയിൽ നിന്നാൽ ധാതുരചിതങ്ങളായ ജീവസാധനങ്ങളെ പറയാം. ധാതുഗ്രഹം ധാതുരാശിയിൽ നിന്നാൽ ദ്രവ്യം കേവലധാതുവായിരിക്കും. മൂലഗ്രഹം ധാതുരാശിയിൽനിന്നാൽ വെന്തതോ ചുട്ടതോ കരിഞ്ഞതോ ആയ മൂലദ്രവ്യത്തെ (കർപ്പൂരം ശർക്കര ഫലമൂലങ്ങളും മുതലായവ) നിരൂപിക്കേണം. മൂലഗ്രഹം ജീവരാശിയിൽനിന്നാൽ വൃക്ഷമൂലാദികൾകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച പ്രതിമാദി ജീവസാധനങ്ങളായിരിക്കും. മൂലഗ്രഹം മൂലരാശിയിൽനിന്നാൽ കേവലമൂലസാധനത്തെ തന്നെ നിരൂപിക്കാം. ജീവഗ്രഹം ജീവരാശിയിൽനിന്നാൽ ദ്രവ്യം കേവലജീവനാകുന്നു. ജീവഗ്രഹം ധാതുരാശിയിൽ നിന്നാൽ നേത്രമലം ശ്രോത്രമലം നഖദന്താദികളും ശംഖ് മുതലായവയെ ചിന്തിക്കണം. ഇത്യാദിഭേദങ്ങളെയും യുക്തിയുക്തമായി നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവയെ മേലിൽ ഇനിയും വ്യക്തമായി പറയുകയും ചെയ്യും.

ദ്രവ്യനിരൂപണം.

യസ്യഗ്രഹസ്യ ലഗ്നം തസ്യാംശാദ്യോനിപര്യായഃ
യാവൽ പ്രവർത്തതേസൗ ഗ്രഹസ്തത്രസ്ഥിതോ ഭവേൽ. സ

ധാത്വാദിഗ്രഹങ്ങളിൽവച്ചു ഏതേതു ഗ്രഹത്തിന്റെ ഉദയം ഭവിക്കുന്നു അതുമുതൽ ആണു് യോനിപര്യായത്തെ ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. ഉദയത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണംകൊണ്ടും യോനിക്രമത്തെ നിരൂപിക്കാം. കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിനെക്കൊണ്ടും ഇപ്രകാരം നിരൂപിക്കാവുന്നതാണു്. ലഗ്നാധിപൻ നില്ക്കുന്ന ദ്രേക്കാണത്തിന്റെ യോനിയും വിചാരിക്കാവുന്നതാണു്.

അംശകംകൊണ്ടുള്ള ദ്രവ്യഭേദം.

അംശാദയോനാവസംജ്ഞകാവിഷമേസ്യുർധാതുമൂലജീവകാഃ
ജീവാദ്യാസ്സമസംജ്ഞേ ചരസ്ഥലഗ്നാദികേഷ്വേവം. ൧

ഇടവം കർക്കടകം കന്നി മുതലായ യുഗ്മരാശികളിൽ ചരരാശ്യംശകം ജീവനും സ്ഥിരരാശ്യംശകം മൂലവും ഉഭയരാശ്യംശകം ധാതുവുമാകുന്നു. മേടം മിഥുനം ചിങ്ങം മുതലായ ഓജരാശി നവാംശകങ്ങളിൽ ചരരാശ്യംശകം ധാതുവും സ്ഥിരരാശ്യംശകം മൂലവും ഉഭയരാശ്യംശകം ജീവനുമായിരിക്കും. അപ്പോൾ ഓജരാശിയ്ക്കും ഓജരാശ്യംശകത്തിനും ധാത്വാദി ദ്രവ്യഭേദം ഒരുപോലെതന്നെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണെന്നും യുഗ്മരാശ്യംശകത്തിനു വിപരീതമായി എണ്ണണമെന്നും സാരം. ചന്ദ്രസ്ഥിതനവാംശകത്തിനും ഈ ക്രമത്തിനുതന്നെ ധാത്വാദികളെ കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആധിക്യംകൊണ്ടു് ഈ പറഞ്ഞതിൽവച്ചു ബലമുള്ള രാശിയെക്കൊണ്ടൊ അംശകത്തെക്കൊണ്ടൊ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടൊ ദ്രവ്യത്തെ ചിന്തിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രവ്യങ്ങൾ.

താമ്രാസ്ഥികകപാല- പ്രവാളമൃദ്ഭൂമിജോ ദയോരജന്യ
ശശിരജതലവണശംഖ-സ്ഫടികകാംസ്യത്രപൂണീന്ദോഃ. ൨

ചെമ്പു്, ഇഷ്ടിക, കപാലം, (തലയോടു) പവിഴം, മണ്ണു്, പൊടി മുതലായവ കുജന്റെയും; ചന്ദ്രകാന്തക്കല്ലു, ഉപ്പു്, ശംഖു്, സ്ഫടികം, കാംസ്യം, (ഓടു) പിത്തള ഇവ ചന്ദ്രന്റെയും ദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നു.

രക്തമണിസ്സുവർണ്ണം മനശ്ശിലാകാചതാലകീന്ദുഗുരോഃ
വൈകാരികമണിമരതക- മൃത്സ്നാകാചബുധസ്യാഖ്യാതാഃ ൩

ശോണരത്നം (പത്മരാഗം) സ്വർണ്ണം, മനയോല, പൂച്ചക്കണ്ണു, താളകം(അരിതാരം) ഇവ സൂര്യന്റെയും; വൈകാരികമായ രത്നം, മരതകം, മണ്ണു്, പൂച്ചക്കണ്ണു ഇവ ബുധന്റെയും ധാതുദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നു. ഇവിടെ മുക്താമണിസ്സുവർണ്ണം എന്ന പാഠാന്തരം കാണുന്നുണ്ടു്. ആ പ

കത്തിൽ വ്യാഴത്തിന്, മുത്തുമാം കൂടി നിരൂപിക്കാമെന്നർത്ഥമാകുന്നു. എന്നാൽ മുക്താമണി ശുക്രന്റെ ദ്രവ്യമായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കകയാൽ ഭൌമമണിഃ എന്നപാഠം തന്നെ സമീചീനമായിരിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നു.

രജതസ്ഫാടികമുക്താ- വൈഡൂര്യം ചാപി ദൈത്യപൂജ്യസ്യ
സൌരസ്യാഞ്ജനരാഹോഃ നീലം സീസം തഥൈവ രാഹോശ്ച. ൧൦

ശുക്രന്ന് വെള്ളി, സ്ഫടികം, മുത്ത്, വൈഡൂര്യം, എന്നീദ്രവ്യങ്ങളും; ശനിയ്ക്കും രാഹുവിന്നും അഞ്ജനം, ഇരുമ്പ്, ഇന്ദ്രനീലം, കാരീയം എന്നീദ്രവ്യങ്ങളുമാകുന്നു.

പാഷാണസൂര്യകാന്താരകൂടവൈഡൂര്യസീസകാനി രവേഃ
ക്രൂരേക്ഷിതേƒധാത്വാഃ സൌമ്യഗ്രഹവീക്ഷണേ ധാത്വാഃ. ൧൧

കല്ല്, സൂര്യകാന്തം, പിത്തള, വൈഡൂര്യം, ഈയം ഇവ ആദിത്യന്റെ ധാതുദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പാപഗ്രഹദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ അവരുടെ ദ്രവ്യങ്ങൾ (സ്വർണ്ണാദികൾ) അശോധിതങ്ങളെന്നും ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടെന്നാൽ ശോധിതങ്ങളെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

മണികനകരജതമുക്താ-താമ്രായശ്ശുക്തികാശ്ചാപരൈർവ്വിഹിതാഃ
ശശിഭൌമജീവഭാർഗ്ഗവ-ദിനകൃത്സൌരേന്ദുസൂനൂനാം. ൧൨

ചിലർ അഭിപ്രായാന്തരെ പക്ഷത്തിൽ ചന്ദ്രന്ന് രത്നം, ചൊവ്വാഴ്ചു സ്വർണ്ണം, വ്യാഴത്തിന്ന് വെള്ളി, ശുക്രന്ന് മുക്താമണി (മുത്ത്) ആദിത്യന്ന് ചെമ്പ്, ശനിയ്ക്ക് ഇരുമ്പ്, ബുധന്ന് മുത്തുച്ചിപ്പി (ശുക്തി എന്ന പാഠവും, ഇരുമ്പ് എന്ന് അതിന്നർത്ഥവുമാണെന്ന പക്ഷാന്തരം) ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ദ്രവ്യവിഭാഗം

ധാത്വധാതുധാതുവിശേഷം.

സൂര്യാംശകസംയുക്തം ഭൌമദ്രേക്കാണമപി നിരീക്ഷന്തേ
പശ്യന്തി ചേച്ഛുഭഗാ ധാതുർധാത്വോ വിനിർദ്ദിഷ്ടഃ. ൧൩

ആദിത്യന്റെ നവാംശകത്തോടുകൂടിയതായ ചൊവ്വായുടെ ദ്രേക്കാണത്തെ കേന്ദ്രത്തിൽ ബലത്തോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന സൗമ്യഗ്രഹന്മാർ ദൃഷ്ടി ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ആ ധാതുദ്രവ്യം ധാത്വം (ശോധിതം) എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ലഗ്നം ആദിത്യകുജന്മാരുടെ ദ്രേക്കാണം നവാംശം രാശി ഇവകളോടുകൂടിയതായും ശുഭഗ്രഹന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടിയതായും വരണമെന്നു സാരം.

സൌമ്യദ്രേക്കാണേ വാ ജലചരഭേ വാ ഗ്രഹൈരുപാന്വിതം
ജലരാശിഗ്രഹദൃഷ്ടേ ധാതുരധാത്വോ വിജ്ഞേയഃ. ൧൪

ലഗ്നം ശുക്രദ്രേക്കാണം ശുക്രരാശി ശുക്രനവാംശം ഇവകളോടോ ജലരാശ്യംശങ്ങളുടെ സംബന്ധത്തോടോ കൂടി വരികയും ജലചരഗ്രഹങ്ങളായ ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ ആ ധാതുദ്രവ്യം അബ്ധാത്വം (അശോധിതം) ആണെന്ന പറയണം.

സ്വർണ്ണചിന്താ.

രവിഭൗമദ്രേക്കാണേ ഭൗമാംശേയുതേസ്വർണ്ണമിതിവാച്യം
ബലിവീക്ഷിതേബലിനി സൂര്യേതതൈവ സ്വവർഗ്ഗസ്ഥേ. ൫൨

ലഗ്നം രവിദ്രേക്കാണമായോ കുജദ്രേക്കാണമായോ വരികയും കുജാംശകത്തോടുകൂടിയിരിക്കയും സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വവർഗ്ഗത്തിലോ ബലത്തോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന വ്യാഴവും ചൊവ്വായും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ധനം സ്വർണ്ണമാണെന്ന പറയാം.

ഗുരുഭൗമാംശകയുക്തേ യുജോദയാദിരീക്ഷിതാന്യാഭ്യാം
കുര്യുസ്സ്വർണ്ണചിന്താം വിദ്യാദിധാതുജഭേദദൃഷ്ട്യാ. ൫൩

ലഗ്നം ഉഭയരാശിയായിരിക്കുക, അവിടെ വ്യാഴത്തിന്റെയും ചൊവ്വായുടെയും നവാംശകമോ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ വരിക, അഥവാ ജലരാശി സംബന്ധമുണ്ടാവുക ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ ധനം സ്വർണ്ണമാണെന്ന പറയണം. എന്നാൽ ഇവിടെ മുമ്പുപറഞ്ഞ വിദ്യാദി ധാതുക്കളായ ശംഖു മുത്ത് മുതലായ ദ്രവ്യങ്ങളും പറയാവുന്നതാണ്.

ലഗ്നാധിപേ ഭൗമേ ദൃഷ്ടിതനൗ ശുഭേ ബലികേന്ദ്രസ്ഥേ
ഭൗമഗുരുഭ്യാം കേന്ദ്രേ സ്വർണ്ണചിന്താം വിജാനീയാൽ. ൫൪

ലഗ്നം കുജദ്രേക്കാണമായോ കുജസഹിതമായോ വരികയും വ്യാഴമോ ചൊവ്വായോ കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം സ്വർണ്ണമാകുന്നു. ഇവിടെ വ്യാഴത്തിനും ചൊവ്വായ്ക്കും ബലമുണ്ടായിരിക്കയും മറ്റുഗ്രഹങ്ങളുടെ സംബന്ധമില്ലാതിരിക്കയും വേണമെന്നുണ്ട്. എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും ഈ വ്യത്യാസത്തെ അവശ്യം ചിന്തിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

രജത (വെള്ളി) ചിന്താ.

ഏതേഷ്വേവചലഗ്നേ ഷഡാർക്കിശുക്രചന്ദ്രാദിരാശികരൈർബല
പശ്യന്തിബല സമേതാശ്ചതുഷ്ടയേ വാ രൗപ്യം. ൫൫

ലഗ്നം കുജദ്രേക്കാണമായിരിക്കയും ശനി ശുക്രൻ ചന്ദ്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ബലത്തോടുകൂടി കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ

ചെയ്താലും ദ്രവ്യം വെള്ളിയാണെന്നു പറയണം. ഇവിടെ മുൻപു പറഞ്ഞ സ്വപ്നലക്ഷണവും ഇപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം രജതലക്ഷണവും ഇത്യാകായിവന്നാൽ സ്വപ്നവും വെള്ളിയും ദ്രവ്യങ്ങളെ പ്രത്യേകം പറയുകയും ചെയ്യാം.

സ്വപ്നചിന്താ.

ഗുരുവർഗ്ഗേ ലഗ്നഗതേ ദേവാചാര്യേണ കേന്ദ്രരൂപയാതേ
ദൃഷ്ടേ ചാബുധാദ്യം സ്വപ്നമിതി ചിന്തിതം ബ്രൂയാൽ. പ്രൻ

ലഗ്നം വ്യാഴത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണാദിവർഗ്ഗമായിരിക്കുകയും വ്യാഴം ബലവാനായി ലഗ്നം നാലു് ഏഴു് പത്തു് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയും ചൊവ്വായും ബുധനും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വപ്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നമാണെന്നു പറയണം.

ലഗ്നേഷു ബുധദ്രേക്കാണേഷ്വിജ്യാചാര്യസ്സമാശ്രിതഃ കേന്ദ്രേ
സൗമ്യോവാ കുജയുക്തഃ കരോതി കേന്ദ്രേ സ്വപ്നാഖ്യം. പ.

ലഗ്നം ബുധദ്രേക്കാണമായിരിക്കുക, വ്യാഴം ബലവാനായി ഉദയം നാലു ഏഴ് പത്തു ഈ കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും നിൽക്കയോ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയോ ചെയ്ക, അല്ലാത്തപക്ഷം ബുധൻ ചൊവ്വായോടുകൂടി കേന്ദ്രത്തിൽനിൽക്കുക ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങളിലും സ്വപ്നചിന്തയെ പറയാം.

ലഗ്നസ്ഥമവനിജസ്യ ദ്രേക്കാണം ദിനകരേണസന്ദൃഷ്ടേ
കേന്ദ്രേ ചാന്ദ്രാചാര്യസ്സ്വപ്നചിന്താവിനിർദ്ദേശ്യാ. പ്ര.

ലഗ്നം കുജദ്രേക്കാണമായിരിക്കയും ആദിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കയും വ്യാഴം കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം സ്വപ്നമാണെന്നു പറയണം. ഈ ലക്ഷണത്തിൽ ബൌധനിർദ്ദിഷ്ടമായ സ്വപ്നത്തെയാണ് പറയേണ്ടതു്. ഇവിടെ വ്യാഴത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണം വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ഈ യോഗങ്ങൾ കൂടിയുണ്ടായാൽ കേവലം ശുഭമായ സ്വപ്നത്തെ നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നു വ്യാഖ്യാനാന്തരമുണ്ടു്.

ജലജധാതു.

ജലജാഖ്യരാശിഭാഗേ സൌമ്യേന്ദുഭ്യാം നിരീക്ഷിതേ ലഗ്നേ
ജലസംഭവോത്ഥധാതുർന്നിർദ്ദേശ്യശ്ചിന്തിതോ വിദുഷാ. പ.പ.

ലഗ്നം ജലരാശിദ്രേക്കാണാംശകങ്ങളായിരിക്കയും അവിടെ ബുധന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ ജലജങ്ങളായ മൌക്തികാദിരത്നങ്ങൾ ശംഖു് കവിടി മുതലായ ദ്രവ്യങ്ങളെ പറ

യണം. വിദ്വാ എന്നപ്രയോഗംകൊണ്ട് ജ്ഞാനൻ ബുധികാരക ഉച്ചസ്ഥാനംപ്രാപിച്ചും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ അധികജ്ഞാനമായിരിക്കുമെന്നു സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

രജതചിന്താ.

ലഗ്നേഷു ശുക്രാംശേ പൂർണ്ണചന്ദ്രസ്ഥാനാശ്രിതേഷ്വാരികല്പ്യ:
മിത്രക്ഷേത്രേ തോവാ കരോതിദ്രവ്യംരജതലോപേതം. ൨൩

ലഗ്നം ശുക്രദ്രേക്കാണമായിരിക്കുകയും പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ബലത്തോടുകൂടി തന്റെ ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ ഉച്ചത്തിലോ കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം വെള്ളിയാണെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ഉച്ചസ്ഥാനശബ്ദംകൊണ്ട് ഇടവത്തെ മുഴുവൻ ഗ്രഹിക്കാമെന്നര്ത്ഥ്.

സൌമ്യസുതദ്രേക്കാണാച്ഛുക്രഗ്രഹസൌമ്യൈർന്നിരീക്ഷിതാബലിഭി:
ജനയന്തി ദ്രവ്യപൂർണ്ണാൽപ്രനാതുകേന്ദ്രേവാ. ൨൪

ലഗ്നം ശനിദ്രേക്കാണമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രനും ബുധനും ശുക്രനും ബലത്തോടുകൂടെ കേന്ദ്രത്തിൽനില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം വെള്ളിയാണെന്നുപറയണം. ഇവിടെ ദൃഷ്ടിയെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലായോഗങ്ങളിലും ത്രിരാശിക്കോണചതുരശ്രസപ്തദൃഷ്ടികളെ എല്ലാം വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. മുമ്പ് മൂന്നാമദ്ധ്യായത്തിലെ ഒന്നാംശ്ലോകംകൊണ്ട് "ഷഷ്ഠദ്വിതീയ ഭവനം ചാദശമേകാദശം ന പശ്യന്തി" എന്നു ദൃഷ്ടിയെ നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലും സ്വീകരിക്കുന്നു.

ലഗ്നേഷു സൌമ്യാംശേഷു ജീവേ കേന്ദ്രാശ്രിതേ ദ്രവ്യം
അഥവാത്രികോണഗൌ ശുക്രശശിനൌ ബലോപേതൌ. ൨൫

ലഗ്നം ബുധദ്രേക്കാണമായിരിക്കുകയും വ്യാഴം കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്ക: അല്ലാത്തപക്ഷം ബുധദ്രേക്കാണമായ ലഗ്നത്തിന്റെ അഞ്ചാമെടത്തോ ഒമ്പതാമെടത്തോ ബലവാന്മാരായ ശുക്രനും ചന്ദ്രനും നില്ക്കുക ഈ രണ്ടുയോഗത്തിലും ദ്രവ്യം വെള്ളിയാണെന്നു പറയാം.

സ്ഥിരരാശിദ്രേക്കാണേ ശുക്രസ്ഥാംശോപഗതാംശേ ബുധദൃഷ്ടേ
കാർഷാപണഗതചിന്താം കുര്യു: കേന്ദ്രാശ്രിതേ ചാപി ബുധേ. ൨൬

ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിദ്രേക്കാണമായും ശുക്രാംശസഹിതമായും വരികയും ബുധൻ നോക്കുകയോ ലഗ്നം നാല് ഏഴ് പത്ത് ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുകയോ വേണം എന്നാൽ ദ്രവ്യം വെള്ളിയാണെന്നു പറയാം. ഇവിടെ കാർഷാപണം എന്നതു് മുക്കാലു് വെള്ളികൊ

ങ്ങളൊക്കെ തേമാലിരി പഴയ നാണ്യമാകുന്നു. ഇപ്പ്രകാരത്തെ ഇവ മുതലായതിനെ ഈ ലക്ഷണംകൊണ്ട് പറയാവുന്നതാണ്.

ചെമ്പ്—ഇരുമ്പ്.

രവിശശിനോർദ്രേക്കാണേ ചന്ദ്രേ കേന്ദ്രാശ്രിതേ ബലിധാതുഃ
ബലവാൻ സൂര്യഃ പശ്യേന്നിർദ്ദേശ്യം താമ്രലോഹമപി. ൩൭

ലഗ്നം ആദിത്യദ്രേക്കാണമായോ ചന്ദ്രദ്രേക്കാണമായോ വരികയും ചന്ദ്രൻ ബലവാനായി കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം ധാതുവാകുന്നു. ഈ യോഗത്തിൽ ആദിത്യദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ആ ധാതു ചെമ്പാകുന്നു എന്നും ചന്ദ്രദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഇരുമ്പാകുന്നു എന്നും പറയണം.

ചെമ്പ്.

ഭൗമാർക്കദ്രേക്കാണേ ബുധഗുരുശുക്രാംശകൈകേക്ഷാസംഭിന്നേ
ബലവതിപശ്യത്യർക്കേ താമ്രം ചിന്താഗതം വിദ്യാൽ. ൩൮

ലഗ്നം കുജദ്രേക്കാണമായും ബുധൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ അംശകത്തോടുകൂടിയതായും വരികയും ബലവാനായ ആദിത്യൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം താമ്രം (ചെമ്പ്) ആണെന്ന് പറയാം.

ഓട്.

ദ്രേക്കാണേഷ്വർക്കേന്ദ്വോ-ർബുധഭൗമാശ്രയേഷു ബലവത്സു
ദ്രഷ്ടൃഷു ശശിബുധാർക്കൈഃ കാംസ്യപ്രഭവം വദേച്ചിന്താം. ൩൯

ലഗ്നം ആദിത്യന്റെയോ ചന്ദ്രന്റെയോ ദ്രേക്കാണമായിരിക്കുകയും ബുധശനികളുടെ വർഗ്ഗങ്ങളുമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രനും ബുധനും ആദിത്യനും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കാംസ്യദ്രവ്യത്തെ (ഓട്ടുപാത്രം മുതലായതിനെ) സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രശ്നമാണെന്ന് പറയാം.

ബുധശുക്രദ്രേക്കാണേ ചന്ദ്രേ കേന്ദ്രോപചിലഗ്നവാ
അന്യൈഃ പൂർണ്ണദൃഷ്ടൈർദ്ദൃഷ്ടേ കാംസ്യാശ്രയികാം വദേച്ചിന്താം.

ലഗ്നം ബുധന്റെയോ ശുക്രന്റെയോ ദ്രേക്കാണമായിവരികയും ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിലോ നാല് ഏഴ് പത്ത് ഈ ഭാവങ്ങളിലോ നിൽക്കുകയും ശേഷമുള്ള ഗ്രഹങ്ങൾ (ആദിത്യനും ചൊവ്വായും വ്യാഴവും ശനിയും) നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം കാംസ്യമായിരിക്കുമെന്ന പറയണം.

മന്ദാസ്ഫുജോദിലഗ്നദ്രേക്കാണേശശിയുതേവദേൽകാംസ്യം
യദ്യവനിസുതഃപശ്യേൽ ബലാന്വിതഃപ്രശ്നവേളായാം. ൪൰

ലഗ്നം ഖഡ്ഗധാരിയോ ശസ്ത്രധാരിയോ ആയ ദ്രേക്കാണത്തോടും ചന്ദ്രനോടുംകൂടിയിരിക്കുകയും ബലവാനായ ചൊവ്വാ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം കാംസ്യമാണെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ദ്രേക്കാണസ്വരൂപം മേൽ വിവരിക്കുന്നതാകയാൽ അതിന്റെ പ്രകാരം ഇപ്പോൾ ഇതിൽ കാണിക്കുന്നില്ല.

ഇരുമ്പ്.

ഹൃതേഷ്വപി ചൈവലഗ്നേ ഷഡ്ഭാഗൈഃ പരശ്വധപിനാകിതിബലവാൻ
ഉദയധവാബലീപ്യഃ പ്രശ്നേ കാർഷ്ണായസം കുര്യാൽ. ൩൧

ലഗ്നം ഖഡ്ഗധാരിയോ ശസ്ത്രധാരിയോ ആയ ദ്രേക്കാണത്തോടും ചന്ദ്രന്റെ യോഗത്തോടുംകൂടി വരികയും ബലവാനായ ശനി നോക്കുകയും അല്ലാത്തപക്ഷം ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം കാരിരുമ്പ് ആണെന്നു പറയണം.

സൗരാംശകേ വിലഗ്നേ ദ്രേക്കാണേ വാപി സൂര്യകേന്ദ്രഗതഃ
ഷണ്ണ്യൈർബ്ബലിഭിർദ്ദൃഷ്ടഃ കരോതി കാർഷ്ണായസം സതതം. ൩൨

ലഗ്നം ശനിക്ഷേത്രമായോ ശനിദ്രേക്കാണമായോ വരികയും ശനി ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും ശേഷം ഉള്ള എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം കാരിരുമ്പാണെന്നു പറയാം.

ദിവസകരദ്രേക്കാണേ ലഗ്നേ സൗരാംശകേന സംയുക്തേ
കേന്ദ്രഗതോ വാ മന്ദോ പ്രാഹ സദിരിപ്പതാമ്രമായസം. ൩൩

ലഗ്നം ആദിത്യന്റെ ദ്രേക്കാണമായിരിക്കുകയും ശനിയുടെ നവാംശങ്ങളോടുകൂടി വരികയും അല്ലാത്തപക്ഷം ശനിയുടെ കേന്ദ്രത്തിലായിരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ ദ്രവ്യം ഇരുമ്പാണെന്നുപറയാം.

ഭാജനവിശേഷം.

അതിഷ്ടഫലദലശയനൈർദ്രേക്കാണൈർവിലഗ്നകോണസംസ്ഥൈഃ
ഭാജനവിന്യാസോസ്മിൻ പൂൎണ്ണാപൂൎണ്ണം വിനിർദ്ദേശ്യം. ൩൪

മുമ്പുപറഞ്ഞപ്രകാരം സുവർണ്ണാദിധാതുദ്രവ്യവിശേഷങ്ങളെ വഴിപോലെ വിചാരിച്ചു, ഗ്രഹത്തിന്റെയോ രാശിയുടെയോ ദ്രേക്കാണത്തിന്റെയോ സ്വഭാവത്തിനെ അനുസരിച്ചു ഇന്ന ധാതുവാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയാൽ പിന്നെ അതുകൊണ്ടു ഭാജനവിശേഷത്തെയും നിരൂപിക്കണം. മാംസം ഫലം കനകം കലശം മുതലായവയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രേക്കാണങ്ങൾ ഉദിക്കുകയും ശനിചന്ദ്രന്മാർ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ അതുകൊണ്ടു ഭാജന(പാത്ര)ചിന്തയെ പറയണം. അവി

ടെ പാത്രത്തിന്റെ നിറം, ആകൃതി, സംഖ്യാദികൾ മുതലായവയേയും നിരൂപിക്കേണ്ടതാണ്. ചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണനായാൽ പൂർണ്ണപാത്രം; ക്ഷീണനായാൽ അപൂർണ്ണപാത്രം. ലഗ്നത്തിന്റെയോ ജലരാശിയുടെയോ സംബന്ധമുണ്ടായാൽ ജലപൂർണ്ണമായ പാത്രം ഇത്യാദി ഭേദങ്ങളെയും ആവശ്യമനുസരിച്ചു യുക്തിപൂർവ്വം ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഗുരുകുജയോസ്സുവർണ്ണം ശുക്രേ രൗപ്യം ബുധേ ചാഭിരോണം
ദന്താസ്ഥിചർമ്മജാതം സൗരേ കാർഷ്ണായസം ചാപി. ൩൩

ഇവിടെ ചൊവ്വായ്ക്കും വ്യാഴത്തിനും സ്വർണ്ണപാത്രം; ശുക്രന്നു വെള്ളിപ്പാത്രം; ബുധന്നു ഓട്ടുനിർമ്മിതമായ പാത്രം; ശനിയ്ക്കു ദന്തം, അസ്ഥി, തോൽ ഇവകളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പാത്രം അഥവാ ഇരുമ്പു പാത്രം ഇവകളെയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

ഭാജനമിന്ദോഃ കാംസ്യം കാചമയം വാബലേ തു താമ്രമിനഃ
മൃദ്ഭാജനമിത്യേവം ദിനകരകുജയോർവ്വ്യബലയോരസ്തി. ൩൪

ചന്ദ്രന്നു കാംസ്യ(ഓട്ടു)പാത്രം ബലഹീനനാണെങ്കിൽ കാചപാത്രം; ആദിത്യന്നു ചെമ്പുപാത്രം; ആദിത്യന്നും ചൊവ്വായ്ക്കും ബലഹീനതയുണ്ടെങ്കിൽ അവരെക്കൊണ്ടു മൺപാത്രത്തെയും നിരൂപിക്കാം.

ആഭരണചിന്താ.

വക്ഷാഭരണാദ്യരേഷു ദ്രേക്കാണേഷ്വാരസൗമ്യദൃഷ്ടേഷു
ആഭരണാദേശവിധിർവ്വർണ്ണാകൃതയോ ഗ്രഹൈർവ്വാച്യാഃ. ൩൫

ലഗ്നത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണം കവചം (ചട്ട, കുപ്പായം) ആഭരണം മുതലായതിനെ ധരിക്കുകയും ചൊവ്വായുടെയും ബുധന്റെയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആഭരണപ്രശ്നത്തെ പറയണം. ആ ആഭരണാദികളുടെ നിറം ആകൃതി മുതലായതിനെയും ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു വഴിപോലെ നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

സൂര്യേ കർണ്ണാഭരണം ശിരോവിഭൂഷായാംശോ ഗുരോശ്ച
മൗക്തികമുഖ്യപാശക വൃത്താനീന്ദോർഭ്ഭൂഷണാദേശ്ച. ൩൬

സൂര്യന്നു കർണ്ണാഭരണം (കുണ്ഡലം, കടുക്കൻ, തോട, കമ്മൽ മുതലായത്.) ശിരോലങ്കാരത്തെയും സൂര്യനെക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കാം. വ്യാഴത്തിന്നു ഏറ്റവും ഉത്കൃഷ്ടം ഈ അംഗങ്ങളിൽ അലങ്കരിക്കുന്ന ആഭരണം; ചന്ദ്രന്നു മുത്തുമണി, ചങ്ങല ഇവകളെച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതും പാശത്തോടുകൂടിയതും വൃത്താകൃതിയിലിരിക്കുന്നതുമായ ആഭരണം; ഇവിടെ പൂർണ്ണചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു വൃത്തരൂപാദികൾക്കു പൂർണ്ണതയും ക്ഷീണ

ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു സ്ഥാനത്വും കല്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. 'മഹാരക്ഷ' എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു നെററിപ്പട്ടത്തെയും നിരൂപിക്കാവുന്നതാണു്. ഗ്രഹംനില്ക്കുന്ന ദ്രേക്കാണത്തിന്നനുസരിച്ചു ശരീരത്തിന്റെ ഉത്തമാധമമദ്ധ്യമാംഗങ്ങളിലെ ആഭരണജാതിവിശേഷത്തെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം.

മുക്താംശുകഹീരസ്വർണ്ണസുഷിരശ്രീവാമതാനിഗ്രഹേനായേ
സൌവർണ്ണകണ്ഠസൂത്ര പ്രവാളകാദ്യാനിജീവിദ്യുതേ. ൧൦

ശുക്രന്നു മുക്താഭരണം (മുത്തുമാല മുതലായതാരവിശേഷങ്ങൾ) വിരൽമോതിരം കഴുത്തിലലങ്കരിക്കുന്ന മാല മുതലായതു്, അതുതാൻ ഇതുകളും ചൊവ്വായ്ക്കു പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കണ്ഠാഭരണം പ്രവാളം വള മുതലായ ആഭരണങ്ങളും ദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നു. ഇവിടെ ശുക്രൻ ബലവാനായാൽ പൊന്നുകൊണ്ടും ബലമില്ലെങ്കിൽ വെള്ളികൊണ്ടും ഉള്ള ആഭരണത്തെ നിരൂപിക്കേണമെന്നുണ്ടു്.

നീലംശമന്യവിദ്യാൽ ശ്രീവാരണഞ്ചവേതിയന്ത്രം
താരകഭ്രൂഷണമാഹ ദ്രവ്യംബലസംയുതേസൗമ്യേ. ൧൧

ശനിയ്ക്കു ഇന്ദ്രനീലത്തോടും കഴുത്തിൽകെട്ടുന്ന ആഭരണങ്ങളും ദ്രവ്യങ്ങളാകുന്നു. ബുധൻ ബലവാനായാൽ ബാലന്മാർ അലങ്കരിക്കുന്നതായ ആഭരണങ്ങളാണെന്നു പറയുകയും ചെയ്യണം.

പുഷ്പചിന്താ.

ഇവിടെ സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കു രക്താദി പുഷ്പങ്ങളെ ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പുഷ്പമാലാലംബനാലങ്കാരങ്ങളോടുകൂടിയ ദ്രേക്കാണം ഉദിക്കുകയും ബുധശുക്രന്മാർ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം പുഷ്പചിന്താവിഷയമാണെന്നു പറയണം. ആദിത്യന്നു തുളസി, താമര; ചന്ദ്രന്നു ആമ്പൽ കരിങ്കൂവളം മുതലായ ജലജപുഷ്പം; ചൊവ്വായ്ക്കു ചുകന്നതും മുള്ളുള്ളതുമായ പുഷ്പം; ബുധന്നു നീലോല്പലം ചെത്തി കറുത്തശംഖുപുഷ്പം മുതലായതു; വ്യാഴത്തിന്നു പിച്ചകം ചമ്പകം മുതലായതു; ശുക്രന്നു കൈത, കനകനാരി, മുല്ല മുതലായതു; രാഹുവിന്നും ശനിയ്ക്കും ദുർഗ്ഗന്ധപുഷ്പം; അല്ലെങ്കിൽ കാട്ടുപുഷ്പം; ഇങ്ങിനെ പുഷ്പങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
നവമോഽധ്യായഃ.



അഥ ദശമോദ്ധ്യായഃ.

—:*:—

മൂലദ്രവ്യചിന്താ.

ചാപാസ്ത്രദണ്ഡധാരിഷു ഭീഷണചിത്രാസ്വരൽസ്വഭാവേഷു
സമരാസ്ത്രചോരചിന്താ ദർശനഗന്ധാദിചൗരാണാം. ൧

വില്ല്, ശരം, ദണ്ഡം മുതലായ ആയുധങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും ഭയങ്കരവും, മനത്തെ രസിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവം ഇത്യാദികളുള്ളതുമായ ദ്രേക്കാണം ഉദിച്ചാൽ യുദ്ധചിന്ത, ആയുധചിന്ത, തസ്കരചിന്ത എന്നീ പ്രശ്നത്തെ വിചാരിക്കേണ്ടതാണ്. ചോരന്മാരുടെ ദർശനശ്രവണാദികളുണ്ടായാലും ചോരപ്രശ്നമാണെന്നു പറയാം. യുദ്ധപ്രശ്നത്തിൽ ചോരമൂലം എന്നു പറയണം. ഇത്യാദികളായ ഭേദങ്ങളെ യുക്തിയും ശാസ്ത്രത്തിനനുസരിച്ചു ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

വസ്ത്രചിന്താ.

ദ്രേക്കാണേന്ദ്വാദിവർഗ്ഗേഷു ബുധശുക്രാശ്രയേഷു സാർദ്ധ്ര
ദൃഷ്ടേഷ്വിന്ദുയുതേഷ്വാദ്യം വസ്ത്രാശ്രയജാതചിന്താ. ൨

വർഗ്ഗം പക്ഷിദ്രേക്കാണമായിരിക്കുക, ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ യോഗമുണ്ടാവുക, ശുക്രനെ ബുധൻ നോക്കുക എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടായാൽ മുണ്ടുകൾ പട്ടുകൾ മുതലായ വസ്ത്രങ്ങളെ നിരൂപിക്കണം.

കവചധ്വജവസ്ത്രാദികഞ്ചുകകംബളയുതേഷു ഭാഗേഷു
ബുധശുക്രചന്ദ്രമാദ്ദൃഷ്ടേഷ്വപ്യന്യൽകൃതം വസ്ത്രം. ൩

ലഗ്നം, കവചം ധ്വജം വസ്ത്രം അവിടമായവസ്ത്രം കഞ്ചുകം കംബളം എന്നിവയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ദ്രേക്കാണത്തോടുകൂടിയും ബുധൻ ശുക്രൻ ചന്ദ്രൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയും വരികയാണെങ്കിൽ കമ്പിളിരോമം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രമാണെന്നു പറയണം. ഈ യോഗത്തിൽ ശനിയുടെയും കുജന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വസ്ത്രം മാവൂരിയെന്നും വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ പട്ടുവസ്ത്രമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

വല്ക്കലമാർജ്ജികജാദ്യം രവിണാ ഭൗമേന ദഗ്ദ്ധജീർണ്ണഞ്ച
ശശിനാദൃഢമലവസ്ത്രം രവിണാ ചർമ്മാംബരം ജ്ഞേയം. ൪

ശനിയ്ക്കും ചൊവ്വായ്ക്കും മദ്ധ്യേ; അരിയുന്ന കാലരയാം (പൂഴ്ക്കു

ട്ടിനെ നൂലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വസ്ത്രം; ബുധന്ന മാന്തളിർപട്ട്; ചന്ദ്രന്ന വെൺപട്ട്; ആദിത്യന്ന തോൽ; ശുക്രന്ന സാധാരണവസ്ത്രം. ബലവാന്മാരും കേന്ദ്രസ്ഥന്മാരുമായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം വസ്ത്രഭേദങ്ങളെയും നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾക.

മലിനച്ഛിന്നദൃഢാദൃഢശോധനസ്ഥൂലാംബുധാതജീർണ്ണാനി
സാമാന്യദൃഢാസ്തുള്ളവംഗമ- കുജരാഹുശ്രുസൌരജ്ഞാനാംസ്യുഃ ൯

ബുധന്ന മലിനവസ്ത്രം (മുഷിഞ്ഞതു് അല്ലെങ്കിൽ ഉടുത്തതു്) ചന്ദ്രന്ന കീറിയവസ്ത്രം; വ്യാഴത്തിന്ന ദൃഢമായവസ്ത്രം; രാഹുവിന്ന് ദൃഢമല്ലാത്തതു്; ചൊവ്വായ്ക്കു് തീകത്തിശേഷിച്ചവസ്ത്രം; ആദിത്യന്ന് സ്ഥൂലമായവസ്ത്രം; ശുക്രന്ന നനഞ്ഞവസ്ത്രം; ശനിയ്ക്കു പഴയവസ്ത്രം. ഇങ്ങിനെയും ഗ്രഹങ്ങളുടെ വസ്ത്രസ്വഭാവത്തെ പറയാം.

ദ്രേക്കാണസദൃശവർണ്ണം വസ്ത്രം തത്സ്വാമിസദൃശമഥവാ വാ
ദൃഷ്ടഗ്രഹവർണ്ണം വാ ബഹുഷ്വപി ബഹുഗ്രഹൈർവ്വാച്യം. ൰

വസ്ത്രത്തിന്ന ലഗ്നദ്രേക്കാണതുല്യമായ വർണ്ണമാണെ പറയേണ്ടതു്. ദ്രേക്കാണത്തിന്റെ വസ്ത്രത്തെയും പറയാം. ദ്രേക്കാണാധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്ന് ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെയൊ അല്ലാത്തപക്ഷം ലഗ്നത്തിലെയ്ക്കു ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെയൊ നിറത്തെയും പറയാവുന്നതാണ്. അവിടെ ബലമുള്ള പല ഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ നാനാരൂപവും നാനാവർണ്ണവുമായ വസ്ത്രങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

മൂലദ്രവ്യലക്ഷണം.

ഖണ്ഡാദിഷുവൃക്ഷമൂലശാഖാഫലമൂലാദ്യാദിജ്ഞേയം
ദ്രേക്കാണാദ്യാന്ത്യകരാ വൃക്ഷസമീപാശ്രയാദൈവ. ൧

ഖണ്ഡം, വൃക്ഷശാഖ, വടി, വേരു മുതലായതിനെയും മാംസം ഫലമൂലങ്ങൾ ഇവയെയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും, വൃക്ഷമൂലത്തിലിരിക്കുന്നതും വൃക്ഷശാഖയെ ആശ്രയിക്കുന്നതും, ആദിത്യശുക്രന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതും ആയ ദ്രേക്കാണങ്ങൾകൊണ്ടു മൂലഫലാദികളായ മൂലദ്രവ്യങ്ങളെ നിരൂപിക്കണം.

അസൃഗ്ശൈലാസ്തൃണമൂലെ ജീവന്ത്യക്ഷാദിമധുരരസപത്രം
ഉഗ്രേകുജരവിഃശശിവിദ്ദൈവ വല്ലൃതിരവൃകതുല്യഫലം. ൨

രാഹുവിന്നും ശനിക്കും തൃണമൂലങ്ങൾ; രാഹുവിന്ന് തൃണവർഗ്ഗവും ശനിയ്ക്കു മൂലവർഗ്ഗവും എന്നു വ്യത്യാസം. വ്യാഴത്തിന്ന ചെറുനാരങ്ങ മുതലായ മധുരരസമുള്ള വസ്തുക്കൾ; ശുക്രന്ന വള്ളിപ്പുല്ലുകൾ; കുജന്ന

അങ്കുരവർഗ്ഗങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മുള്ളുള്ളജാതികൾ; ആദിത്യന്റെ വൃക്ഷഫലങ്ങൾ; ചന്ദ്രന്റെ പാലുള്ള വള്ളികൾ; ബുധന്റെ പത്രം പുഷ്പം വള്ളി മുതലായവ ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രവ്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു പറയുക.

വൃക്ഷഭേദാദി.

പാപൈർവ്വിഷകണ്ടകിനസ്സൗമ്യൈസ്സക്ഷീരമധുരസാശ്ച
തിഗ്മകരേഽർക്കേ കണ്ടകിനൃപിരാദായതേ ചാദ്യഃ. ൯

പാപഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട വിഷമുള്ളതും മുള്ളുള്ളതുമായ വൃക്ഷങ്ങളെയും ശുഭഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട പാലും മധുരരസവും ഉള്ള വൃക്ഷങ്ങളെയും വിചാരിക്കേണം. ഇവിടെ രാഹുവിന്ന വിഷവൃക്ഷം തന്നെ; ആദിത്യന്ന വിഷത്തിൽ മുള്ളുള്ളതും ചൊവ്വായ്ക്കു മേൽപ്പോട്ട മുള്ളുള്ളതും ശനിയ്ക്കു കീഴ്പ്പോട്ട് മുള്ളുള്ളതും ആയ വൃക്ഷങ്ങളാകുന്നു. ചന്ദ്രന പാലുള്ള വൃക്ഷം; വ്യാഴത്തിന മധുരരസമുള്ള വൃക്ഷം; ബുധന തിക്തരസമുള്ള വൃക്ഷം ഇങ്ങിനെയും പ്രകാരഭേദത്തെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുക.

ക്രൂരക്ഷേത്രക്രൂരദൃഗ്ദൃഷ്ടാ ജനാഃ പാനലേപനായോഗ്യാഃ
സൗമ്യക്ഷേത്രേ സൗമ്യൈർദൃഷ്ടേ ഭോഗ്യാശ്ച ലേപ്യാശ്ച. ൧൦

ക്രൂരഗ്രഹരാശിയും ക്രൂരഗ്രഹദൃഷ്ടിയുംകൂടി ഉണ്ടായാൽ മേൽപറഞ്ഞപ്പെട്ട വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലമൂലരസങ്ങൾ ഭോജനയോഗ്യങ്ങളോ ലേപനയോഗ്യങ്ങളോ ആയിരിക്കയില്ല. ശുഭരാശി, ശുഭദൃഷ്ടി ഇവകളാണുള്ളതെങ്കിൽ അവകൾ ഭോജ്യങ്ങളും ലേപ്യങ്ങളുമായിരിക്കയും ചെയ്യും.

ക്രൂരാബ്ജാംഗിരസഹിതേഽന്തസ്സാരാഃ കപ്പൂരിചാന്ദ്രരാസഹിതയുതാൻ
കണ്ടകാംഗിരസഹിതഫലമൂലാ പാതിസ്സൃത്വാരാശേർമ്മാപ്യേവം. ൧൧

പാപഗ്രഹങ്ങൾ ബഹിസ്സാരഫലങ്ങളായ (പുറത്തുതന്നെ കാതലോടുള്ള) വൃക്ഷങ്ങളെയും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ അന്തസ്സാരഫലങ്ങളായ (അകത്തു കാതലുള്ള) വൃക്ഷങ്ങളെയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു. ചന്ദ്രസൂര്യന്മാരെക്കൊണ്ട കാതലില്ലാതെയുള്ള കായ്കളോടുകൂടിയ വൃക്ഷങ്ങളെ വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ മേഷാദിരാശികൾക്കും വൃക്ഷങ്ങളെ വിചാരിച്ചുപറഞ്ഞുകൊൾക.

ശുഭതരുവിടപിശിഖിദ്രുമകദളീക്രമുകാദിനാളികേരാദ്യാഃ
ശുക്രാദീശ്വരബോധരാശിഗൃഹാംശകസംയുതാനിസ്യുഃ. ൧൨

ശുക്രനെക്കൊണ്ട ഉത്തമവൃക്ഷം, നാളികേരവൃക്ഷം, സ്വവർഗ്ഗസഹിതനായാൽ തെങ്ങ് എന്നീ വൃക്ഷങ്ങളെയും, ചൊവ്വായെക്കൊ

ണ്ട് കൊമ്പുകളിൽ മുള്ളുള്ളതും അഭോജ്യഫലമായ വൃക്ഷങ്ങളുടെയും, ആദിത്യനെക്കൊണ്ട് കാട്ടരങ്ങളുടെയും, ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് വാഴ മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളുടെയും വ്യാഴത്തിനെക്കൊണ്ട് ആഞ്ഞിലിമരം തെങ്ങ് പ്ലാവ് മുതലായവയുടെയും ശനിയെക്കൊണ്ട് കരിമ്പനമുതലായ പനകളുടെയും ബുധനെക്കൊണ്ട് മുളവർഗ്ഗങ്ങളുടെയും ഫലങ്ങളെ (സമൃദ്ധിയെ) പറയണം. രാഹുവിനു ശനിയുടെ വൃക്ഷംതന്നെയെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

നിഷ്പാവാഢകഫലേ ശുക്രസ്യ ഗുരോസ്തിലാഢകഫലമാഹുഃ
കാണ്ഡജതണ്ഡുലമിന്ദോഃ കന്ദം സൌരേർവ്വേണുമൂലം. ൧൩

ശുക്രനെക്കൊണ്ട് നിഷ്പാവഫലത്തെയും ആഢകഫലത്തെയും വിചാരിക്കേണം. ശുക്രൻ ജലരാശിസ്ഥനായാൽ നിഷ്പാവത്തെയും അല്ലാത്താൽ ആഢകഫലത്തെയും വേണം വിചാരിക്കുവാൻ. വ്യാഴത്തിനെക്കൊണ്ട് പുറവും പഴ്തമും മധുരമുള്ളതുമായ ഫലത്തെ വിചാരിക്കേണം. ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് കാണ്ഡജങ്ങളായ സസ്യങ്ങളെയും തണ്ഡുലത്തെ (അരിയെ)യും ചിന്തിക്കേണം. ശനിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് കിഴങ്ങ് വേരുമുതലായവയെയും നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ ക്ഷീണചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് കാണ്ഡജങ്ങളായ തൃണധാന്യങ്ങളെയും പൂർണ്ണചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് ശാലിതണ്ഡുലങ്ങളെയും നിരൂപിക്കണമെന്ന് വ്യാഖ്യാനാന്തരമുണ്ട്. ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ബലമുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ ധാന്യങ്ങളെയോ സസ്യങ്ങളെയോ ഫലമൂലാദികളെയോ ആണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. കേന്ദ്രത്തിൽ ഗ്രഹമില്ലെങ്കിൽ രാശികളെക്കൊണ്ട് ചിന്തിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ഭൌമേ കണ്ടകപുഷ്പാ ശാഖാഃ പത്രാണി ബുധസ്യ വൃക്ഷാഃ പ്രാഗ്രൂ
അസ്ഥിതപക്വകിണസാരം സവിതുസ്ത്വക്ചാപി നിർദ്ദേശ്യാ. ൧൪

ചൊവ്വായ്ക്ക് മുള്ളുകൾ പൂക്കൾ ഇവയും, ബുധന് കൊമ്പുകൾ ഇലകളും, ആദിത്യന് കാതലും തോലും ഉള്ള ഫലങ്ങൾ കേവലം തോൽ ഇവയും ചിന്ത്യങ്ങളാകുന്നു. ആദിത്യന് കുരുമുളക്; ക്രൂരരാശിയിൽ നിന്നാൽ മറ്റുമുളകുകൾ; ചൊവ്വ ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ ഇഞ്ചി; ശുഭരാശിയിൽ നിന്നാൽ ചുക്ക്; ഇത്യാദിഭേദങ്ങളെയും ഔചിത്യത്തിനൊത്തവണ്ണം വിചാരിച്ചുകൊൾക.

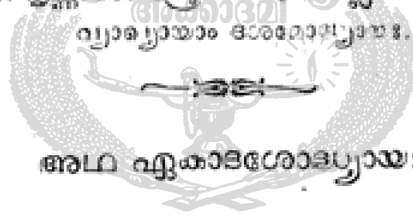
ധാന്യങ്ങൾ.

കോദ്രവകുലത്ഥകാനാം കുജസ്യ തിലകൃഷ്ണധാന്യകാനി സൌരേഃ
ശുക്രസ്യ കലായാദി നിഷ്പാവാദ്യാസ്തു ഗുരോസ്സ്യുഃ ൧൫

ശശിനോ നാഗാദ്ധ്യമയവ മുദ്ഗശ്ശ്രീഹരിബുധസ്യ നിർദ്ദിഷ്ടാഃ
ജീവസ്യ ഷഷ്ടികാദ്യാ സ്സ്യാദിതി വല്ലഭാന്യാനി രാശീനാം. ൧൩

ചൊവ്വാക്ക്, വരക്, മുതിര മുതലായവയും; ശനിക്ക് എള്ള്, കൃഷ്ണധാന്യങ്ങൾ ഇവയും; ശുക്രന് ചെറുനെല്ലും; ആദിത്യന് നിഷ്പാവം (അമര) മുതലായ ധാന്യങ്ങളും ചന്ദ്രന് ഗോതമ്പ് യവം ഇവയും, ബുധന് ചെറുപയറ്, പയറ് ധാന്യം ഇവയും; വ്യാഴത്തിന്ന് നാഗം മുതലായതും ധാന്യങ്ങളാകുന്നു. മേഷാദിരാശികൾക്കും രാശിനാഥനായ ഗ്രഹത്തിന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ധാന്യങ്ങളെത്തന്നെ വിചാരിച്ചുകൊൾക. ദ്രേക്കാണങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഫലമൂലസസ്യാദികളെ സാമാന്യമായി അറിഞ്ഞാൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ധാന്യാദികളെ ചിന്തിച്ച് സൂക്ഷ്മമായി ഫലത്തെ പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം. ഇതുകളുടെ പ്രയോജനം പ്രായേണ നഷ്ടമുഷ്ട്യാദി ചിന്തകളിലാകുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രസ്യ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനവല്ലഭാഖ്യായാം
വ്യാഖ്യായാം ദശമോദ്ധ്യായഃ.



അഥ ഏകാദശോദ്ധ്യായഃ

ജീവദ്രവ്യചിന്താ.

സൗമ്യാനാം ദ്രേക്കാണാ ബലിഭിസ്സൗമ്യൈർന്നിരീക്ഷിതാ വാപി
സൗമ്യാലയസഞ്ജാതാ വിജ്ഞേയാ ജീവയോനികാഃ. ൧

ഇവിടെ ഇനിയും ജീവദ്രവ്യചിന്താദ്ധ്യായത്തെ പറയുന്നു. ഇടവം കർക്കടം മുതലായ യുഗ്മരാശികളെല്ലാം സൗമ്യരാശികളാകുന്നു എന്ന സംജ്ഞാദ്ധ്യായം കൊണ്ട് അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. സൗമ്യരാശികൾ, സൗമ്യഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രേക്കാണങ്ങൾ, ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ, എന്നിവയുക്തമായിരുന്നാൽ പ്രശ്നം ജീവചിന്താവിഷയമായിരിക്കുമെന്നു പറയാം.

നാലുവിധം ജീവയോനി.

നര[illegible]സഹിതാഃ സർപ്പാശ്ച സമാസതഃ
ദ്വിപദചതുഷ്പദപക്ഷിസരീസൃപജാതാനി ജീവാനി. ൨

ദ്വിപാത്തുകൾ, ചതുഷ്പാത്തുകൾ, പക്ഷികൾ, സരീസൃപങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ നാലുപ്രകാരമാണ് ജീവയോനികൾ. മേഷത്തിന്നു നഖം, ഇടവത്തിന്നു ദന്തം, മിഥുനത്തിന്നു കേശരോമങ്ങൾ, കർക്കടകത്തിന്നു കള്ള, ചിങ്ങത്തിന്നു അസ്ഥി, കന്നിയ്ക്കു തൊക്ക്, തുലാത്തിന്നു വിട്ട്, വൃശ്ചികത്തിന്നു മൂത്രം, ധനുവിന്നു ശൃംഗം (കൊമ്പ്) മകരത്തിന്നു മാംസം, കുംഭത്തിന്നു ലിംഗം, മീനത്തിന്നു ശുക്ലം ഇങ്ങിനെ മേഷാദികൾക്കു പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെ രാശ്യധിപന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കും നഖദന്താദികളെ കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണം. ഇവിടെ ശുക്ലശബ്ദം കൊണ്ട് ലിംഗത്തെ ഗ്രഹിച്ചതു ഉപദേശാനുസരണമാകുന്നു. വിൾശബ്ദവും മലമൂത്രപര്യായമെന്നു ധരിച്ചുകൊൾക.

ദ്വിപദേക്ഷണയോഗാദ്യം ദ്വിപദീസത്ത്വജാതയോഃ
ഏവം ശേഷാണാമപി വിഷമാസ്ഥികദ് ഗ്രഹൈഃ പാദൈഃ. ൯.

എല്ലായിടത്തുംതന്നെ ദ്വിപാദ്രാശി, ദ്വിപാൽ ഗ്രഹങ്ങളിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഇവ ലഭിച്ചുണ്ടായിരുന്നാൽ ദ്വിപാജ്ജാതിയെത്തന്നെ ചിന്തിക്കണം. ചതുഷ്പാദ്രാശി ചതുഷ്പാദ് ഗ്രഹയോഗദൃഷ്ടികൾ ഇവയെല്ലാം ചതുഷ്പാച്ചിന്താസൂചകമാകുന്നു. ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെ പക്ഷിസരീസൃപങ്ങളെയും അറിഞ്ഞുകൊൾക. വിഷമരാശി, പാപഗ്രഹയോഗദൃഷ്ടികൾ ഇതുകളുണ്ടായിരുന്നാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ ദ്വിപദാദികൾ തീക്ഷ്ണസ്വഭാവമുള്ളവയായിരിക്കും. ശുഭരാശിശുഭയോഗദൃഷ്ടികൾ ഇതുകളുണ്ടായാൽ ആ ദ്വിപദാദികൾ സൌമ്യപ്രകൃതികളായിരിക്കയും ചെയ്യും.

മനുഷ്യചിന്ത.

ദ്വിപദ്രേഷ്ക്കാണരാശിഷു ഗുരുശുക്രദൃഷ്ടികേഷു മനുജരാം
ഗുരുശുക്രസൌമ്യഭാഗാ ദൃഷ്ടാഃ സൌമ്യൈർമനുജകരാഃ. ൧൦

ദ്വിപാദ്രേക്കാണം ഉദിക്കുകയും മനുഷ്യരാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും ഗുരുശുക്രന്മാർ ദൃഷ്ടിചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം മനുഷ്യചിന്താവിഷയമായിരിക്കും. മനുഷ്യരാശികളിൽ ബുധൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ ഇവരുടെ ദ്രേക്കാണമുദിക്കുകയും ബലവത്തായ ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താലും മനുഷ്യചിന്തയെ പറയാം.

ബലവന്തമംശമഥവാ ദ്വിപദദ്രേക്കാണമീക്ഷതേ സൌമ്യഃ
ദ്വിപദമിത്രർക്ഷഗോ വാ സ്ഥിതഃ ശുഭാഖ്യോ ഗ്രഹോ മനുജം. ൧൧

ഏതുരാശിയായിരുന്നാലും ബലമുള്ള ദ്വിപാദ്രാശി നവാംശകവും ദ്വിപാദ്രേക്കാണവും ഉദിക്കുകയും അവിടെ ശുഭഗ്രഹമോ അല്ലെ

ങ്കിൽ ദ്വിപാദ്രാശിയിലോ ജന്മനക്ഷത്രത്തിലോ നിൽക്കുന്ന മറ്റൊരുഗ്രഹമോ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം മനുഷ്യവിഷയമെന്നു പറയണം.

ദ്വിശരീരരാശിലഗ്നം ദ്വിപദദ്വിശരീരഗൌ ഗ്രഹൌ ബലിനൌ
യദിവീക്ഷേതാംകുര്യുർജ്ജാതിംദ്വിപദാശ്രയാംസതതം. ൯

മിഥുനം കന്നി ധനു മീനം എന്നീ ഉഭയരാശികൾ ലഗ്നമായിരിക്കുകയും ഈ ഉഭയരാശികളിൽത്തന്നെ ദ്വിപാദ്രാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരായിട്ടു നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം ദ്വിപദചിന്താവിഷയമാണെന്നു നിശ്ചയമായും പറയാവുന്നതാണ്.

പുരുഷചിന്താ.

ജാമിത്രൈകാദശഗാസ്തൃതീയസംസ്ഥാഗ്രഹാശ്ച പുരുഷകരാഃ
കേന്ദ്രേ നരരാശിഗതേ ലഗ്നേ തു നപുംസകേ ച പ്യേവം. ൯

മൂന്ന്, ഏഴ്, പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പുരുഷഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുകയും ലഗ്നം മനുഷ്യരാശിയായി വരികയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം പുരുഷവിഷയമായിരിക്കും. യുഗ്മരാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ മൂന്ന്, ഏഴ്, പത്ത് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം സ്ത്രീചിന്താസൂചകമാകുന്നു. ഉഭയരാശി ലഗ്നമായിരിക്കയും നപുംസകഗ്രഹങ്ങളായ ബുധമന്ദന്മാർ തൃതീയസപ്തമൈകാദശങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ നപുംസകചിന്തയേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ബുധൻ സ്ത്രീനപുംസകഗ്രഹവും മന്ദൻ പുനപുംസകഗ്രഹവുമാകുന്നു. ലഗ്നത്തെപ്പോലെതന്നെ കേന്ദ്രരാശികളുടെ പുരുഷസ്ത്രീഭേദങ്ങളും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചിന്തനീയമാകുന്നു.

പുരുഷദ്രേക്കാണോദയസ്ഥസ്സ്ഥിൻ പുരുഷാംശകേ ചാപി ലഗ്നഃ സ്യാൽ
നരരാശിഗതൈർദൃഷ്ടഃ കരോതി പുരുഷാശ്രയാം ചിന്താം. ൧

പുരുഷരാശി ലഗ്നം, പുരുഷരാശിദ്രേക്കാണം, പുരുഷരാശിനവാംശം, പുരുഷരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന പുരുഷഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോഗങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടായാൽ പുരുഷചിന്താവിഷയമാണ് പ്രശ്നമെന്നു പറയണം.

പ്രായേണശുഭാബലിനോ മനുഷ്യചിന്താം തദാശ്രയാംകുര്യുഃ
ഭവനാനാമുച്ചഗതാ നീചാശ്രയിണസ്തു നാരകിണാം. ൨

ഭാവരാശി ദ്രേക്കാണനവാംശകലഗ്നങ്ങളും ബലവാന്മാരായ ശുഭഗ്രഹങ്ങളും പ്രായേണ മനുഷ്യചിന്താസൂചകന്മാരാകുന്നു. ഉച്ചസ്ഥ

ന്മാരായ എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും ദേവചിന്തയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു. നീചത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങൾ മൃതന്മാർ, നാരകികൾ, ദുർജ്ജനങ്ങൾ ഇവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചിന്തയെ സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

സ്ത്രീചിന്താ.

നാരീദ്രേക്കാണവാ ശരാങ്കശുക്രാശ്രയേദ്യപിവാസ്ത്രീസ്യാൽ
സ്ത്ര്യംശദ്രേക്കാണംവാ പശ്യേൽ സ്ത്രീരാശിഗോ ഹി സ്ത്രീ. ല

ലഗ്നം യുഗ്മരാശിയും യുഗ്മദ്രേക്കാണവും യുഗ്മനവാംശകവും ആയിരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ യുഗ്മരാശിദ്രേക്കാണനവാംശങ്ങളിൽ നിൽക്കുകയോ പൂർവ്വോക്തലഗ്നദ്രേക്കാണനവാംശങ്ങളിൽ നോക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്ക എന്നാൽ പ്രശ്നം സ്ത്രീചിന്താവിഷയമാണെന്നു പറയുക.

സ്ത്രീകേന്ദ്രത്രികോണചാരീ നാരീചിന്താകരാവിനിർദ്ദിഷ്ടൗ
താവേവ പുരുഷരാശൗ കുരുതഃ പുരുഷാശ്രയാം ചിന്താം. ൻ

യുഗ്മരാശിയിലെ കേന്ദ്രത്രികോണഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ബലവാന്മാരായ സൂര്യചന്ദ്രന്മാർ സ്ത്രീചിന്താസൂചകന്മാരാകുന്നു. ഇവ ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും കേന്ദ്രത്രികോണഭാവങ്ങളിൽ ഓജരാശിസ്ഥിതിയോടുകൂടിയവരായാൽ പുരുഷവിഷയമായ പ്രശ്നമെന്നു പറയണം.

പുംസ്ത്രീമിശ്രതം.

യദ്യോജഗൃഹേ സ്ത്രീ സ്യാൽ പുരുഷാകാരസ്വഭാവയുക്താ സാ
പുരുഷോപി ഭവേദ്യുഗ്മേ നാരീസദൃശാംഗശീലസ്സ്യാൽ. ഓ

ഓജരാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങൾ ഓജരാശികളിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നവിഷയമായാലും ജാതകവിഷയമായാലും പ്രകൃതസ്ത്രീ പുരുഷാകൃതിയും പുരുഷസ്വഭാവവുമുള്ളവളായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ലഗ്നം യുഗ്മരാശിയായും പുരുഷഗ്രഹങ്ങൾ യുഗ്മരാശിസ്ഥന്മാരായും വന്നാൽ പുരുഷൻ സ്ത്രീപ്രകൃതിയും സ്ത്രീസ്വരൂപവും ഉള്ളവനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

സ്ത്രീലക്ഷണം.

നാരീഗ്രഹാ ബലാഢ്യാ നാരീദ്രേക്കാണമാശ്രിതാ വേതി
നാര്യംശകം വിലഗ്നം പശ്യേന്നാരീം വിജാനീയാൽ. ഫ

സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങൾ ബലവാന്മാരായിരിക്കുക, അവർ സ്ത്രീ (യുഗ്മ) രാശികളിൽ നിൽക്കുകയും അംശകിക്കയും ചെയ്ക. ലഗ്നം യുഗ്മരാശിയായും യുഗ്മദ്രേക്കാണമായും യുഗ്മനവാംശകമായും വരിക, അപ്രകാരമിരിക്കുന്ന ലഗ്നത്തെയോ അംശകത്തെയോ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ നോ

ക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ആ സ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുക, ഈ യോഗങ്ങളുണ്ടായാൽ സ്ത്രീചിന്തയെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

കന്യാലക്ഷണം.

സ്ത്രീവർഗ്ഗേ ലഗ്നഗതേ കേന്ദ്രേ സൌമ്യാശ്രിതേ വിനാക്രൂരൈഃ
കന്യാംശദ്രേക്കാണേ വാസ്യാൽ കന്യാശ്രിതാ ചിന്താ. ൫൯.

പൂർവ്വോക്തപ്രകാരം സ്ത്രീ നിശ്ചയം വന്നാൽപിന്നെ അവൾ വിവാഹിതയോ അവിവാഹിതയോ എന്നു വിചാരിച്ചു പറയണം. അതിന്റെ പ്രകാരത്തെ ഇവിടെ കാണിക്കുന്നു. സ്ത്രീവിഷയമായ പ്രശ്നത്തിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണവും നവാംശവും രാശിയും ശുഭമായിരിക്കുകയും ബുധൻ ബലവാനായി കേന്ദ്രത്തിലോ അല്ലാത്തപക്ഷം കന്യാരാശി ദ്രേക്കാണനവാംശകങ്ങളിലോ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ സ്ത്രീ കന്യക (അവിവാഹിത) യാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഈ യോഗത്തിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ കേന്ദ്രത്തിൽ നിൽക്കരുതെന്നും ബുധനു പാപയോഗം ഉണ്ടായിരിക്കരുതെന്നും നിർബന്ധമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ കന്യാത്വനിർണ്ണയം വന്നാൽപ്പിന്നെ അവൾ സദോഷയോ നിർദ്ദോഷയോ എന്നു ചിന്തിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി പറയണം. അതിന്റെ പ്രകാരത്തെ അടുത്ത ശ്ലോകംകൊണ്ടു കാണിക്കുന്നു.

കന്യാദോഷം.

പാപയുതേക്ഷിതേ ദ്യൂനേ സൌമ്യൈരനവേക്ഷിതേ ദ്യൂനാധിപേ
കന്യാ സദോഷവാച്യാ പ്രശ്നേ സമുദീരിതേ വക്ത്രാ. ൬൦.

പ്രശ്നലഗ്നത്തിന്റെ ഏഴാമെടത്തു ആദിത്യൻ ചൊവ്വാ ശനി രാഹു എന്നീ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുകയും ബലവാന്മാരായ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയില്ലാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവൾ നിർദ്ദോഷയാത്ത കന്യകയാണെന്നു പറയേണ്ടതു്. “പ്രശ്നോപക്ഷിളഗോ ശശാങ്കസ്സുതേ ദ്രഷ്ടാവധൂർജാതിനി” ഇത്യാദി വിധികളും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്മരണീയങ്ങളാണ്. ഏഴാമെടത്തു പാപയോഗദൃഷ്ടികളില്ലാതെയും ശുഭയോഗദൃഷ്ടികൾ സംഭവിച്ചും വന്നാൽ കന്യക നിർദ്ദോഷതന്നെ എന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊൾക. ഏഴാമെടത്തു നോക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ ജാതിജാരപുരുഷനായിരിക്കുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പതിചിന്ത.

ലഗ്നശശിനോർദ്രേക്കാണാ ജാമിത്രഗതാശ്ച സൈന്യസംയുക്താഃ
സൌമ്യാസ്സ്വഭാവയുക്താഃ കുര്യുഃ പതിഗതാം ചിന്താം. ൬൧.

ഏഴാമെടത്തു ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ ദ്രേക്കാണങ്ങൾ വരിക, അവിടെ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ഇഷ്ടഭാവങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ നിൽക്കുക എന്നീ ലക്ഷണങ്ങളൊത്തു വന്നാൽ പ്രശ്നം ഭർത്തൃവിഷയമാണെന്നു പറയാം.

ജാതിയും കർമ്മവും.

കുജവീക്ഷണയോഗാഭ്യാം മന്ദ്യാശ്രയജീവിനസ്ത്രിലാകാരാഃ
ഉച്ഛ്രണാഗ്രഹപതികർഷക ഗോപാലശ്രേഷ്ഠികാവഹകാഃ. ൧൭

പൂർവ്വോക്തലക്ഷണങ്ങളെക്കൊണ്ട് സ്ത്രീപുരുഷലക്ഷണങ്ങളെ അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവരുടെ ജാതിയേയും തൊഴിലിനേയും ചിന്തിക്കണം. ലഗ്നം ആദ്യഹോരയായിരുന്നാൽ ചിന്തിതനായ പുരുഷൻ അന്യനെ ആശ്രയിച്ചു ജീവിക്കുന്നവനാകുന്നു. അവിടെ കുജന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ അവൻ അഗ്നികൊണ്ടു തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന കമ്മാളൻ കൊല്ലൻ മുതലായ ജാതിയിലുൾപ്പെട്ടവനായിരിക്കും. ലഗ്നം അപരഹോരായായിരിക്കയും കുജന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൾ വരികയും ചെയ്താൽ കൽപ്പണിചെയ്യുന്നവനാണെന്നു പറയണം. ലഗ്നത്തെ അഞ്ചായി ഭാഗിച്ചാൽ ആ അഞ്ചു ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവിടെയുള്ള ശുക്രന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും ക്രമേണ ൧. ഗൃഹസ്ഥൻ അല്ലെങ്കിൽ കച്ചവടക്കാരൻ. ൨. കൃഷിക്കാരൻ, അല്ലെങ്കിൽ വൈശ്യൻ, ൩. ഗോപാലൻ (കാലിമേയ്ക്കുന്നവൻ,) ൪. ചെട്ടി, ൫. വണ്ടിക്കാരൻ എന്നീ അഞ്ചു വർഗ്ഗക്കാരെ പറഞ്ഞുകൊൾക.

പാഷണ്ഡപുളിന്ദാജീവരംഗചരകഥനഭാജസ്സൗമ്യേ
ചന്ദ്രേഗജപതിചാരകവിപ്രാ ഗണകാശ്ച മന്ത്രിണോ വൈദ്യാഃ ൧൮

മേൽപ്രകാരം ലഗ്നസ്ഫുടത്തെ അറുരീതിയിരിചിതം അഞ്ചായി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോ ഷഡ്ഭാഗത്തിനും താഴെപ്പറയുംപ്രകാരം ജാതിവിഭാഗം ചെയ്തുകൊൾക. ബുധന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ ക്രമേണ ൧. പാഷണ്ഡൻ (വേദദൂഷകൻ, ബൌദ്ധാദി), ൨. പുളിന്ദൻ, വേടൻ, കാടൻ, മലയൻ മുതലായ ജാതി ൩. ആജീവൻ (നൈഷ്ഠികബ്രഹ്മചാരി) ൪. രംഗചരൻ, ആട്ടക്കാരൻ, തുള്ളൽക്കാരൻ, നാടകക്കാരൻ മുതലായവർ, ൫. കഥനകൻ (കഥപറയുന്നവൻ.) എന്നീ വർഗ്ഗക്കാരെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. അവിടെ ചന്ദ്രന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ൧. ആനക്കാരൻ, ൨. ബ്രാഹ്മണൻ, ൩. ജ്യോതിഷി, ൪. മന്ത്രവാദി അല്ലെങ്കിൽ മന്ത്രി, ൫. വൈദ്യൻ എന്നിവരെ ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊൾക.

രാജന്യനൃപചക്രധരാസ്സേനാപതിമന്ത്രിപാർത്ഥിവാഗ്രഗണ്യാ
സവിതരി സാർത്ഥവാഹാ ഭൃതാസ്സ്ഥപാചകാശ്ച താമ്പൂലികാഃ. ൧൯

ആദിത്യന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ രാജാവിനെയും (ക്ഷത്രിയനെയും) ചക്രധരനെയും വിചാരിക്കണം. ഇവിടെ ലഗ്നത്തിന്റെ പൂർവ്വഭാഗമായാൽ ക്ഷത്രിയനോ രാജാവോ തന്നെ. ലഗ്നം ചന്ദ്രോദയമായിരിക്കയും ബലവാനായ ആദിത്യന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാവുകയും ചെയ്താൽ ചക്രധരശബ്ദംകൊണ്ട് ചക്രവർത്തിയെ ചിന്തിക്കണമെന്നു വ്യാഖ്യാനാന്തരം ഉണ്ട്. ചക്രചിഹ്നധാരികളെ വിചാരിക്ക

ണമെന്നു മതാന്തരവും കാണുന്നു. മററുചിലരുടെ പക്ഷത്തിൽ മന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു പ്രവൃത്തി (തൊഴിൽ) ചെയ്യുന്നവരെയാണ ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നു കാണുന്നു. വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ ൧. പടനായകൻ, ൨. മന്ത്രി അല്ലെങ്കിൽ മന്ത്രവാദി, ൩. രാജാവു് എന്നീ മൂന്നുവർഗ്ഗത്തെ വിചാരിക്കാം. ഇവിടെ ലഗ്നത്തെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചാൽ (ദ്രേക്കാണംപോലെ കണക്കാക്കിയാൽ) അതിൽ ഒരോ ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഓരോ വർഗ്ഗത്തെയും പ്രത്യേകം പറയാവുന്നതാണ്. ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ ൧. കച്ചവടക്കാരൻ, ൨. ഭൃതൻ, ൩. പാചകക്കാരൻ, ൪. കാർപ്പടികൻ എന്നീ നാലുവർഗ്ഗക്കാരെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (കാർപ്പടികൻ=പഴമുണ്ടുവിററു ജീവിക്കുന്നവൻ.) ഇവിടെ ശനിയെക്കൊണ്ടു നാലുജാതിയെ പറയേണ്ടതാകയാൽ ലഗ്നസ്ഫുടത്തെ നാലായി ഭാഗിച്ചുവേണം ഫലാദേശം ചെയ്യുവാൻ.

സൗരികഗുണീന്ദ്രഭാഗാ (?) രാജപ്രേഷ്യാ നിഷാദവൈകർത്തഃ
ദേവാദിജ്ഞാവകാദ്യാ ഗ്രഹവദ് ഗ്രാഹ്യാണിഭേനാനി. ൧൪

ലഗ്നസ്ഫുടത്തെ ആറായി ഭാഗിച്ചാൽ ഓരോ അഞ്ചുതീയതികളെക്കൊണ്ടും ക്രമേണ സൗരികാദികളെ നിരൂപിക്കണം. രാഹുവിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ ൧. മാംസത്തെ പചിക്കുന്നവൻ, ൨. നെയ്ത്തുകാരൻ ൩. തോണിക്കാരൻ, ൪. രാജഭൃതൻ, ൫. ചണ്ഡാലൻ, ൬. മുക്കുവൻ അല്ലെങ്കിൽ മത്സ്യവ്യാപാരി എന്നീ വർഗ്ഗക്കാരെ പറയണം. ലഗ്നം ഗ്രഹദൃഷ്ടമല്ലെങ്കിൽ രാശീശനെപ്പോലെതന്നെ രാശികളുടെ ജാതിയെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതും പ്രായേണ നഷ്ടപ്രശ്നവിഷയമാകുന്നു.

ഫലവിശേഷം.

ലഗ്നസ്യോക്തം ഫലമിദമിന്ദുസ്ഥാനേപി ദർശനാദ്യോച്യം
അന്യോന്യനിപാതേഷ്വപി രാശിഷ്വാരൂഢഫലമൂഹ്യം. ൧൫

ചന്ദ്രലഗ്നത്തിനു ബലമുണ്ടെങ്കിൽ മേൽപറഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാ ഫലങ്ങളും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടും അവിടെ നോക്കുകയും നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. ലഗ്നത്തിനും ചന്ദ്രനും ബലമില്ലെങ്കിൽ ഛത്രരാശിയെക്കൊണ്ടു ഈ ഫലങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ബലമുള്ള ചന്ദ്രലഗ്നംകൊണ്ടു വർത്തമാനഫലത്തെയും ഛത്രരാശികൊണ്ടു ഭാവിഫലത്തെയും ആരൂഢംകൊണ്ടു ഭൂതഫലത്തെയും നിരൂപിക്കണമെന്നു വ്യാഖ്യാനാന്തരമുണ്ടു്. ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ഉദയലഗ്നംകൊണ്ടും വർത്തമാനഫലത്തെ പറയാവുന്നതാണ്. ഉദയലഗ്നം, ആരൂഢലഗ്നം, ഛത്രം, ചന്ദ്രസ്ഥാനം, ചന്ദ്രൻ ഈ അഞ്ചും പരസ്പരകേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളായിരുന്നാൽ പ്രശ്നം ശുഭപര്യവസായിയായിരിക്കും. ഇവയിൽവെച്ചു ബലമുള്ള രാശികൊണ്ടുവേണം

പ്രഷ്ടാവിന്റെ താൽക്കാലികഫലങ്ങളെ പറയുമ്പോൾ, ഇവിടെ രാശികൾക്ക ബലസാമ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഉദയാരൂഢങ്ങളെത്തന്നെ പ്രധാനമാക്കിക്കൊൾകയുംവേണം. ഈ രാശികൾ പരസ്പരം ഷഷ്ഠാഷ്ടമങ്ങളായോ ദ്വിദ്വാദശങ്ങളായോ വന്നാൽ പ്രശ്നം ശുഭമല്ലെന്ന അറിഞ്ഞുകൊൾകയുംവേണം. ഉദയാരൂഢങ്ങൾ ഒരു രാശിയായും സമസപ്തമമായും വരുന്നതു ഏററവും ശുഭമാകുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രലഗ്നരാശികളെക്കൊണ്ടും പ്രശ്നത്തിന്റെ ശുഭാശുഭതകളെ നിരൂപിക്കണം. ആരൂഢത്തിൽനിന്ന ഷഷ്ഠാഷ്ടവ്യയസ്ഥാനങ്ങളിൽ ചന്ദ്രലഗ്നമോ ഛത്രരാശിയോ വന്നാലും പ്രശ്നം അശുഭവും വിപല്പ്രദവുമായിരിക്കുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ചതുഷ്പദചിന്താ.

ചന്ദ്രശ്ചതുഷ്പദസ്ഥോ ദ്രേക്കാണോ ദണ്ഡപാണിഭൃല്ലഗ്നേ
രവിരപി ചതുഷ്പദേ സ്യാൽ ചതുഷ്പദാനാം ഭവേച്ചിന്താ. ൨൦

ചന്ദ്രൻ ചതുഷ്പാദ്രാശിയിൽ നിൽക്കുക, ലഗ്നം ദണ്ഡപാണിദ്രേക്കാണമായിരിക്കുക, ആദിത്യനും ചതുഷ്പാദ്രാശിയിൽ വരിക എന്നീ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ ചതുഷ്പാത്തുക്കളെ ചിന്തയാണെന്ന പറയണം. ഇവിടെ ദണ്ഡപാണി ശബ്ദംകൊണ്ടു, കപി, നകം, വണ്ടി എന്നീ ദ്രേക്കാണങ്ങളെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊൾകയുംവേണം.

ലഗ്നേ ചതുഷ്പദോദയഗതൽ ദ്രേക്കാണോ ബുധശുക്രവർഗ്ഗസംസ്പൃഷ്ടഃ
ചിന്താ ചതുഷ്പദാനാം ദേവാചാര്യേ ചതുഷ്പദഗേ. ൨൧

ലഗ്നം ചതുഷ്പാദ്രാശിയായിരിക്ക, ലഗ്നദ്രേക്കാണം ബുധശുക്രന്മാരുടെ വർഗ്ഗമായിരിക്ക, കേന്ദ്രത്രികോണസ്ഥനായ വ്യാഴം ചതുഷ്പാദ്രാശിയിൽ നിൽക്കുക, എന്നീ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാലും ചതുഷ്പാൽ ചിന്തയാണെന്ന പറയണം.

പശ്യന്തി ചതുഷ്പദഗാ ഗ്രഹാസ്ത്രികോണാശ്രിതാശ്ചതുഷ്പദിനഃ
ദ്രേക്കാണോ യദി തദാ ചതുഷ്പദാനാംതു സാ ചിന്താ. ൨൨

ഗ്രഹങ്ങൾ ചതുഷ്പാദ്രാശ്യംശകങ്ങളിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മൂന്നോ നിൽക്കുകയും ലഗ്നം ചതുഷ്പാദ്രേക്കാണമായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം ചതുഷ്പദചിന്താവിഷയമാണെന്ന പറയുക.

വിവിധജീവയോനികൾ.

സമദ്രേക്കാണാംശേ ദ്വിഷ്ഠഗ്രഹയോഗ്രഹയോഷൈവിനഃ
ദ്വിപദേ ചതുഷ്പദേ വാ ചിന്താസ്യാത്തത്ര തദ്രൂപാ. ൨൩

സ്ഥലഗ്രഹങ്ങൾ സ്ഥലരാശിയിലും ജലഗ്രഹങ്ങൾ ജലരാശിയിലും തിര്യഗ്ഗ്രഹങ്ങൾ തിര്യഗ്രാശിയിലും ദ്വിപാദ്ഗ്രഹം ദ്വിപാദ്രാശിയിലും ചതുഷ്പാദ്ഗ്രഹങ്ങൾ ചതുഷ്പാദ്രാശിയിലും ബലത്തോടുകൂടി നിൽക്കുകയും തത്തദ്ദ്രേക്കാണനവാംശകലഗ്നങ്ങൾ ഉദിക്കുകയും ചെയ്താൽ അതാതിനനുസരിച്ചുള്ള ജീവയോനികളെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ദ്വിപദചതുഷ്പദാപദാഃ സങ്കരപാദാശ്ച ചിന്തിതവ്യാസ്തേ
ദ്രേക്കാണസ്വരൂപാ ഗ്രഹരൂപാ വാ യഥാബലം ജ്ഞാതവ്യാഃ. ൨൦

മേൽപ്പറയപ്പെട്ട ന്യായമനുസരിച്ച് ദ്വിപാദുകൾ, ചതുഷ്പാദുകൾ, ഹീനപാദങ്ങൾ, ബഹുപാദങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള ജീവയോനിഭേദങ്ങളെ ദ്രേക്കാണരൂപത്തെ അനുസരിച്ചും ഗ്രഹരൂപത്തെ അനുസരിച്ചും ബലാബലത്തിന്ന് തക്കവണ്ണം ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണം. ഇവിടെ മീനം മകരം ഈ രാശികളെക്കൊണ്ടും ചന്ദ്രശനികളെക്കൊണ്ടും പാദഹീനങ്ങളായ മത്സ്യാദി ജന്തുക്കളെ പറയേണം. കർക്കടക വൃശ്ചികരാശികളെക്കൊണ്ടും ശനിചന്ദ്രന്മാരെക്കൊണ്ടും ചിലന്തി, അട്ട, പുഴു മുതലായവയെ നിരൂപിക്കേണം. സർപ്പദ്രേക്കാണലഗ്നം കൊണ്ടും രാഹുവിന്റെ ലഗ്നത്രികോണസ്ഥിതികൊണ്ടും പ്രശ്നം സർപ്പചിന്താവിഷയമെന്ന പറയാം. അവിടെ ശനിസംബന്ധംകൊണ്ട് വൃദ്ധസർപ്പത്തെയും കുജസംബന്ധംകൊണ്ട് ക്രൂരസർപ്പത്തെയും വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് ഉത്തമസർപ്പത്തെയും സൂര്യസംബന്ധംകൊണ്ട് കരിനാഗത്തെയും നിരൂപിച്ചുകൊള്ളേണം. ദ്രേക്കാണലഗ്നരാശികളിൽവെച്ച് ബലാധിക്യമുള്ള രാശിയെക്കൊണ്ട് ഈ ജീവയോനികളുടെ നിറത്തെയും പറഞ്ഞുകൊൾക

ധനുസ്യശ്വനാശൌ സിംഹേ വ്യാഘ്രാദ്യാസ്തു ഖരാവിമേഷേ
ഏണോ വൃഷഭേ ഗജാർക്കമഹിഷാ മഹിഷ്യശ്ച. ൨൧

ധനുവിൽ നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വായുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് കുതിരയെയും, ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് ആനയെയും, ചിങ്ങത്തിൽ നിൽക്കുന്ന കുജന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് സിംഹം പുലി കടുവാ ഇവയെയും, തത്രസ്ഥനായ ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾകൊണ്ട് കടിക്കുതിരയെയും(കഴുതയെയും), മേടത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വായുടെ യോഗദൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ട് ആട്ടുവർഗ്ഗത്തെയും, ശനിയെക്കൊണ്ട് പോത്തിനെയും, ഇടവത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വായെക്കൊണ്ട് മാനിനെയും, അവിടെ നിൽക്കുന്ന ശനിയുടെ യോഗദൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ട് എരുമയെയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സൗമ്യശ്ചന്ദ്രതനയോ ശാഖാമൃഗവാനരാദയോ യോനയഃ
സവിതുർഗ്ഗജമൃഗപതി മൃഗരാജാദ്യാഃ ക്രമശഃ ൨൬

ബുധൻ മേൽപറയപ്പെട്ട ഏതുരാശിയിൽ നിന്നാലും കപി, കുരങ്ങു മുതലായ ശാഖാമൃഗങ്ങളെത്തന്നെ പറയണം. ധനു, ചിങ്ങം, മേടം, ഇടവം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന സൂര്യന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ ക്രമേണ ആന, സിംഹം, മാൻ എന്നീ മൃഗങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ശുക്രസ്യോക്ഷമഹിഷഗോവരാഹാസ്സംഭവന്തി ചാപാദൗ
ജീവസ്യാശ്വോഷ്ട്രഖരാ നിശാകരോ രാശിതുല്യഫലദായീ. ൨൭

ധനു, ചിങ്ങം, മേടം, ഇടവം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ശുക്രന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ ക്രമേണ കരിം, പോത്തു്, പശു അല്ലെങ്കിൽ കാള, അത്തമാൻ പൃന്മൃഗം എന്നീ നാലുവക ജീവയോനികളെ പറയണം. ധനുവിൽ നില്ക്കുന്ന വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ കുതിരയേയും ചിങ്ങത്തിലെ വ്യാഴത്തിനെക്കൊണ്ട് മേൽപ്രകാരം ഒട്ടകത്തേയും മേടം ഇടവം ഈ രാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന വ്യാഴത്തിന്റെ യോഗദൃഷ്ടികൊണ്ട് കഴുതയേയും പറയണം. ഇടവത്തിലെ വ്യാഴത്തിനു അശ്വതരമെന്നും ഉപദേശം. ചന്ദ്രൻ ധനു, ചിങ്ങം, മേടം ഇടവം ഈ രാശികളിൽ നിന്നാൽ മേൽപ്രകാരം രാശിതുല്യങ്ങളായ കുതിര, സിംഹം, ആട്, കാള (പശു) എന്നീ ജീവവർഗ്ഗത്തെത്തന്നെ പറഞ്ഞാൽ മതി. വിശേഷമില്ലെന്നു സാരം.

ഛത്രഫലം.

മേഷസ്യാജോ ധനുഷഃ ഖരോഷ്ട്രതുരഗാ വൃഷസ്യ ഗോജാതിഃ
മാംസാശിമൃഗാസ്സിംഹേ ചാന്യോന്യസമാഗമേപ്യേവം. ൨൮
ഏതേഷാമുപരിഗതേ മീനേ തുരഗാസ്തഥാജാവിസ്സ്യാൽ
ഏണോ മകരേ ദ്രോണിഃ കുളീരകേ കാമഠേഷ്വന്യതമജാതിഃ ൨൯

മേടത്തിനു ആട്, ധനുസ്സിനു കഴുത ഒട്ടകം, കുതിര ഈ മൃഗങ്ങളും, ഇടവത്തിനു പശുജാതി, ചിങ്ങത്തിനു മാംസഭുക്കുകളായ മൃഗങ്ങളും, ഇങ്ങിനെ അന്യോന്യസമാഗമത്തിൽ ജീവയോനികളെ വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടു ഇവിടെ പറഞ്ഞ മൃഗഭേദങ്ങളെ ഛത്രരാശികൊണ്ട് വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ മീനഛത്രത്തിൽ കുതിരയേയും വൃശ്ചികഛത്രത്തിൽ ആട്ടുവർഗ്ഗത്തേയും മകരഛത്രത്തിൽ മാനിനേയും കർക്കടകഛത്രത്തിൽ ഞണ്ടു് ആമ തവള മുതലായവറ്റിനേയും നിരൂപിക്കുകയും വേണം. മിഥുനം കന്നി

തുലാം കുംഭം എന്നീ മനുഷ്യരാശികളെല്ലാം മനുഷ്യചിന്താസൂചകമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇവിടെ ഉദയം കൊണ്ട് ധാതുദ്രവ്യത്തെയും ആരൂഢംകൊണ്ട് മൂലദ്രവ്യത്തെയും ഛത്രരാശികൊണ്ടു ജീവദ്രവ്യത്തെയും ചിന്തിക്കണമെന്നു പക്ഷാന്തരവും പ്രമാണാന്തരവും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് മേൽപ്രകാരം ഒന്നുതന്നെ പ്രധാനീകരിച്ചു പറയുവാനിടയായത് എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ചതുഷ്പദലക്ഷണം.

ലഗ്നേന്ദുഭാനുചതുരാശിഗതാസ്സുരേജ്യശുക്രൗ ദുർബ്ബലഖേചരൌ ചേൽ
കല്പ്യാതിജന്തുരനിശം ചതുഷ്പദാനാം വിശേഷേണ. ൩൦

ലഗ്നവും ചന്ദ്രനും ആദിത്യനും നാലുരാശികളിൽ നിൽക്കയും ബലമില്ലാതിരിക്കയും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ബലഹീനന്മാരായിരിക്കയും ചെയ്താൽ ചതുഷ്പാത്തുക്കളുടെ ചിന്തയെന്നറിയുക.

കേന്ദ്രത്രികോണയോശ്ശശിനി സ്വക്ഷേത്രഗതേ ഗോമഹിഷാശ്വാഃ
സൂര്യേ ചാപ്യസ്വക്ഷേ വൃഷവ്യാഘ്രാദ്യാസ്തു കീർത്തിതാഃ. ൩൧

കഴിഞ്ഞശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഉള്ള ചതുഷ്പാല്ലക്ഷണത്തിൽ ചന്ദ്രൻ കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ സ്വക്ഷേത്രഗതനായിനിന്നാൽ പശു, കുതിര, പോത്തു ഇതുകളെയും, ബുധൻ മേൽപ്രകാരം സ്വക്ഷേത്രഗതനായിനിന്നാൽ കഴുതയെയും, സൂര്യൻ അപ്രകാരം കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ സ്വക്ഷേത്രസ്ഥനായി നിന്നാൽ കാള, പുലി, കിരി, ഇതുകളെയും പറയാം. ലഗ്നം ഊർദ്ധ്വമുഖരാശിയായാൽ ഈ മൃഗങ്ങൾ ശൃംഗികൾ (ശിരസ്സിൽ കൊമ്പുള്ളവ) എന്നും തിര്യങ്മുഖരാശിയായാൽ ദംഷ്ട്രികൾ (വായിൽകൂടി പുറപ്പെടുന്ന കൊമ്പോടുകൂടിയവ) എന്നും അധോമുഖരാശിയായാൽ ഖുരികൾ (വെറും കുളമ്പുമാത്രമുള്ളവ) എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ശൗരാംശസ്യുർഗ്ഗുരവേ ജീവാദി മൃഗാശ്ച ചമൂരജാ
പശ്വജഗജാദ്യാസ്സർവ്വേ സ്വർക്ഷേ സർവ്വഗ്രഹൈസ്സ്യുഃ. ൩൨

കഴിഞ്ഞശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം വ്യാഴം കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ സ്വക്ഷേത്രഗതനായി നിന്നാൽ കരിമാനിനെയും ചൊവ്വാ മേൽപ്രകാരം നിന്നാൽ ആടിനെയും ശനി സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ കേന്ദ്രത്രികോണഗതനായിനിന്നാൽ മാനിനെയും ശുക്രൻ മേൽപ്രകാരം നിന്നാൽ പശുക്കളെയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ എല്ലാവിധത്തിലുള്ള മൃഗങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രെ ഭാഷാവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ഏകാദശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ഷോഡശോഽദ്ധ്യായഃ



ദൃഷ്ടാന്തഫലം (സ്ത്രീവിഷയം.)

ദൃക്കാംശാദികവർഗ്ഗേ യോഗേ വാപി ഭൃഗോഃ പ്രഷ്ടാ
ഗുരുബുധയോഃ കന്യായാം ഗൃഹപുനർഭൂപതിഃ ഖലു. ൧

ശൈലകേന്ദ്രമാനാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ പ്രശ്നസമയം പ്രഷ്ടാവിന്റെ വിശേഷസ്ഥിതികളെക്കുറിച്ചും ചില വൃത്താന്തങ്ങളെ മുഖ്യമായി പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അവകൾ സംഗതികളെ കാലദേശാവസ്ഥാനുസരണം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകയാൽ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ അതിനെ ഉള്ള ചില വിഷയങ്ങളെയാണ് പ്രതിപാദിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ഇതിനിടെ കുജശുക്രന്മാരുടെ വർഗ്ഗങ്ങൾ ഉദിച്ചുകാണുകയോ അവർ കൂടിച്ചു നില്ക്കയോ പരസ്പരക്ഷേത്രഗതന്മാരായിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവു പരസ്ത്രീസക്തനാണെന്ന് പറയണം. ഇവർ കൂടിച്ചു ലഗ്നത്തിലോ ഏഴാമേടത്തോ നിന്നാൽ ഈ പറഞ്ഞ ഫലത്തിന് പ്രാബല്യമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ബുധശുക്രന്മാരുടെ വർഗ്ഗമോ യോഗമോ ഉണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവു കന്യാദൂഷകനായിരിക്കുമെന്നും ഗുരുശുക്രന്മാരുടെ വർഗ്ഗയോഗങ്ങൾ മേൽപ്രകാരം സംഭവിച്ചാൽ പ്രഷ്ടാവു പുനർഭൂഗമനവാനെന്നും പറയാം. ഇതിനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഫലിച്ചിട്ടോ പിന്നെ അവന്റെ ഭാര്യയായി തീരുന്നവളെയാണ് പുനർഭൂശബ്ദം കൊണ്ട് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സാഹ്യാശ്രയാൽ സൂര്യേ ദൃഷ്ടേഥ ഭൗമേ ശശിനാഥസഹ
ഗുരുചന്ദ്രയോ വാക്യേ കലഹപ്രിയോ ഭവേൽ പ്രഷ്ടാ. ൨

ശനിസൂര്യശുക്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോ യോഗമോ വർഗ്ഗമോ ഉണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവു സ്ത്രീയുടെ അപ്രിയംകൊണ്ട് വഷളെപ്പെട്ട സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയവനായിരിക്കും. പ്രശ്നമാത്രമല്ല പ്രഷ്ടാവോ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ഭാര്യയോ രോഗിണിയായുള്ളവളായിട്ടും വരാം. അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോഗവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവു ധനവാനായും കലഹപ്രിയനായുമിരിക്കയും ചെയ്യും.

അന്യാക്രാന്തസ്ത്രീകോ ശശിനോ വാ ഭൃഗുഃ സ്വവർഗ്ഗേ
ബുധശശിനോർവ്വാ ദൃശ്യശുക്രാവന്യരാശിഗൗ സ്യാൽ. ൩

ചന്ദ്രശനികളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ഭാര്യ അന്യാക്രാന്തയാകുന്നു. ബുധചന്ദ്രന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടി

വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവു ഐശ്വര്യൻ(ധനവാൻ) ആണെന്നും ബുധചന്ദ്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോഗവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവു ധന്യനാണെന്നും ചന്ദ്രകുജന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോഗവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ ഗാത്രഹീനനാണെന്നും പറയണം.

ക്രൂരഃ കിതവോമല്ലഃ കുജവർഗ്ഗേ സൌമ്യശുക്രഗുരുയോഗേ
സൌരേന്ദുജയോഗേ സ്യാദനൃതികോ നരോ ഭവതി. ൩൦

കുജശനികളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ പ്രഷ്ടാവു് ക്രൂരനായും കുജബുധന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ ചതിപ്പുകാരനായും കുജഗുരുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയോഗവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ മല്ലനായും(ഗുസ്തിക്കാരൻ) ശനിബുധന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ അസത്യവാദിയുമായിരിക്കുമെന്നു പറയുക. ഇവിടെ പറയാത്തഗ്രഹങ്ങളുടെ വർഗ്ഗയോഗദൃഷ്ടികൾകൊണ്ടും ഇപ്രകാരം ഫലങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുസൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഈരണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളെ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞപ്രകാരം മൂന്ന് കൂടിച്ചു ലഗ്നത്തിലോ ഏഴാമെടത്തോ നിന്നാൽ ഫലം സൂക്ഷ്മമായിരിക്കയുംചെയ്യും. ഇവിടെ സൂര്യകുജന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ വന്നാൽ പിതാവില്ലാത്തവനെന്നും ഗുരുരവികളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ പിതാവു സമ്പന്നനായിരിക്കുമെന്നും ഗുരുശുക്രന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ പത്നി സദാചാരമുള്ളവളെന്നും ശനിചന്ദ്രന്മാരുടെദൃഷ്ടിയോഗവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽമാതാവു ദുരാചാരമുള്ളവളെന്നും ശനിശുക്രന്മാരുടെയോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ ഭാര്യ ദുസ്സ്വഭാവമുള്ളവളെന്നും ചന്ദ്രരവികളുടെയോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ പ്രഷ്ടാവു പിതൃമാതൃഭാഗ്യമുള്ളവനെന്നും ഊഹിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾക. എല്ലാവക അനിഷ്ടയോഗങ്ങൾക്കും ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ദോഷഫലം ക്ഷീണമായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിധിയും ഇവിടെ അനുസന്ധേയമാകുന്നു. ലഗ്നത്തിന്റെ ഏഴാമെടത്ത് ഉച്ചഗ്രഹം നിന്നാൽ ആ ഗ്രഹത്തിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാ ദ്രവ്യങ്ങളും പ്രഷ്ടാവിന്റെ കൈവശമുണ്ട് എന്നു പറയാം. ഏഴാമെടത്തു നീചഗ്രഹമാണ നിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ ഗ്രഹത്തിനുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളുടെ നാശത്തെയും പറയണം. ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്രികോണങ്ങളിൽ ബലവാന്മാരായി നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവു ധനവാനും ഭാഗ്യവാനുമായിരിക്കും. വിശേഷിച്ചും ആ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളുടെ ലാഭവും ശുഭതയും പറയുകയും ചെയ്യണം. എന്നു ഉപദേശം.

നാനാജന്തുക്കൾ.

ആരണ്യചരരാശ്യംശേ ഖഗശൃംഗിപദീന്ദുകാഃ
ബുധശുക്രവർഗ്ഗയോഗേ പക്ഷീതിഖലിതാന്വിതകേനതഃ. ൭

ആരണ്യചരരായ രാശികളും ചരരാശി വർഗ്ഗങ്ങളും ലഗ്നത്തിൽ സംഭവിച്ചാൽ, പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും (ശൃംഗമുള്ളവയും ഇല്ലാത്തവയും ആയ മൃഗങ്ങൾ) പക്ഷികൾ (തൂവൽ ഉള്ളവ) ഇവയുടെ ജനനമാണെന്നു പറയണം. ഈ പക്ഷിമൃഗങ്ങൾ കൊണ്ട് വനജന്തുക്കളെല്ലാം സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ പിന്നെ അവ ഏതുവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവയാണെന്നാണ് പറയേണ്ടത്. അവിടെ ബുധശുക്രന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ ആ ജന്തുക്കൾ പക്ഷികളായിട്ടുള്ളവയെന്നു പറയാം. ശീർഷോദയരാശിഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ പശുവൃഷഭാദികളായ ശൃംഗികളുടെ ജനനമെന്നറിയുക. അപ്രകാരം പൃഷ്ഠോദയങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ മൃഗികളായ സിംഹാദിമൃഗങ്ങളെല്ലാം ചൊല്ലുകയും യോഗദൃഷ്ടിവർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായാൽ പക്ഷികളായ വ്യാഘ്രാദികളെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ലഗ്നസ്ഫുടത്തിലെ നക്ഷത്രം ആദ്യപാദമായാൽ പ്രദേശം പക്ഷിവിഷയം എന്നും ദ്വിതീയപാദമായാൽ ശൃംഗിവിഷയമെന്നും തൃതീയപാദമായാൽ മൃഗിവിഷയമെന്നും ചതുർത്ഥപാദമായാൽ പക്ഷിവിഷയമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

വർഗ്ഗഫലം.

ഹോരാദ്രേക്കാണനവാംശത്രിംശദ്ദ്വാദശാംശകാവർഗ്ഗാഃ
ശുഭബുധരവിശുക്രാശ്ചന്ദ്രമസഃ സൗമ്യപാപയോഃ സമ്യൿ. ൮

ലഗ്നത്തിന്റെ ഹോരാ, ദ്രേക്കാണം, നവാംശം, ത്രിംശാംശം, ദ്വാദശാംശം, നവാംശം എന്നീ ഷഡ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ഷഡ്വർഗ്ഗം എന്നാകുന്നു. ഈ വർഗ്ഗങ്ങളെ ആറുവിധമായി ഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇവ ശുഭഗ്രഹവർഗ്ഗങ്ങളായാൽ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും, ശനിവർഗ്ഗമായാൽ ദാരിദ്ര്യവും ഫലമായിരിക്കും. ഇവിടെ ആദിത്യന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളും കുജന്റെ വർഗ്ഗങ്ങളും വന്നാൽ ഫലം ശനിയെപ്പോലെയെന്നും വ്യാഴം ചന്ദ്രന്റെയും ശുക്രന്റെയും വർഗ്ഗങ്ങൾ വന്നാൽ ഫലം വ്യാഴത്തെപ്പോലെയും കൃഷ്ണപക്ഷചന്ദ്രന്റെ വർഗ്ഗഫലം ശനിയെപ്പോലെയും പറയണമെന്നുപദേശം.

അംശകവശാൽ ഗുണങ്ങൾ

മേഷാംശേ ദൃഢകായിനാം ശോണിതവർണ്ണാംശ്ച വൃഷാംശേ ശുക്ലവർണ്ണാ
മിഥുനാംശേ സ്ത്രീപുരുഷാഃ പഠനാസക്താശ്ച ചാരവാം. ൧

മുമ്പു പറഞ്ഞ യോഗങ്ങളില്ലാതെയോ ബലഹീനങ്ങളായോ വന്നാൽ ബലമുള്ള നവാംശകംകൊണ്ടോ വർഗ്ഗോത്തമാംശകംകൊണ്ടോ താഴെ പറയുംപ്രകാരം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മേഷാംശകമായാൽ കമ്പിളിയാട്ടു മുതലായ അജവർഗ്ഗങ്ങളുടേയും വൃഷഭാംശമായാൽ പശു കാള എരുമ എന്നിവകളുടേയും മിഥുനാംശമായാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടേയും കർക്കടാംശമായാൽ വണ്ട് തേനീച്ച ജലജന്തുക്കൾ ഇവയുടേയും ഉൽപ്പത്തിയെ ചിന്തിക്കണം.

വൃകസിംഹവരാഹാണാം ഗോശശസിംഹാംശേ ചാപേന്ദുസുതം
ഗജജന്മതുലാംശേസ്യാത് സരീസൃപാണാം തഥാപരേ. ൮

ലഗ്നം സിംഹാംശകമായാൽ ചെന്നായ്, സിംഹം, കടുവാ, പന്നി, മാൻ എന്നീമൃഗങ്ങളുടേയും കന്യാംശകമായാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടേയും തുലാംശകമായാൽ മനുഷ്യരുടേയും വൃശ്ചികാംശമായാൽ സ്ഥലജങ്ങളായ സരീസൃപങ്ങളുടേയും ജന്മത്തെ പറയണം.

കാകാനാം ചാപഗേ മകരാംശേ ജന്മമേഷസദാനാം
ശൃംഗാദ്ധ്യാത്മികരചാരണാംകുംഭേ ജലജീവിനാം മീനേ. ൯

ചാപാംശകമായാൽ കാകങ്ങളുടേയും മകരാംശകമായാൽ മത്സ്യാദികളുടേയും കുംഭാംശകമായാൽ പട്ടി മയൂരികൻ കള്ളൻ എന്നീവർഗ്ഗത്തിന്റേയും മീനാംശകമായാൽ ജലജീവികളുടേയും ജന്മത്തെ പറയുക. ഇതിനെത്തന്നെ നഷ്ടമുഷ്ട്യാദികളേയും പറഞ്ഞുകൊൾക. പൂർവ്വോക്തലക്ഷണപ്രകാരം ദ്രവ്യകർമ്മപക്ഷിമനുഷ്യാദികളുടേയും സ്ത്രീപുരുഷഭേദത്തേയും തന്നതന്മുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളേയും ഇപ്രകാരം നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ദ്വാദശോദ്ധ്യായഃ



അഥ ത്രയോദശോഽദ്ധ്യായഃ.

മൃത്യുലക്ഷണം.

ഉദയേദൃഷ്ടിതകാന്താ ദ്രേക്കാണാഗൃദ്ധ്രകോലസർപ്പശ്വാനാഃ
ക്രൂരേക്ഷ്യാശ്ചരന്ധ്രനിധനേ ചന്ദ്രമാസ്ഥിതേ മൃതിഃ. ൧

അനന്തരം മൃത്യുലക്ഷണങ്ങളെപ്പറയുന്നു. സർപ്പവേഷ്ടിതദ്രേക്കാണവും ഗൃദ്ധ്രം, സൂകരം, വാനരം, അശ്വമുഖം എന്നീ ദ്രേക്കാണങ്ങളും ആയുധധാരി, പാശധാരി, നിഗളധാരി എന്നീദ്രേക്കാണങ്ങളും ക്രൂരഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടി ലഗ്നങ്ങളായി വരികയും ക്ഷീണചന്ദ്രൻ അഷ്ടമത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന് മൃതി സംഭവിക്കുമെന്ന് പറയണം. ഇവിടെ അന്യവിഷയമായ പ്രശ്നമായിരുന്നാലും ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ തികഞ്ഞുകണ്ടാൽ മൃതിതന്നെ വിധിക്കാമെന്നുപദേശം.

പൃഷ്ഠോദയേ വിലഗ്നേ ക്രൂരാലഗ്നാസ്തസുഖകർമ്മനിധനഗതാഃ
നിധനോപഗതശ്ശശീ ത്രികോണകേന്ദ്രഗതൈഃ ശുഭൈർമ്മൃതയേ. ൨

മേഷാദി പൃഷ്ഠോദയരാശികൾ ലഗ്നമാകുക, എല്ലാ പാപഗ്രഹങ്ങളും ലഗ്നം, നാല്, ഏഴ്, പത്ത്, എട്ട് എന്നീഭാവങ്ങളിലും ചന്ദ്രൻ അഷ്ടമത്തിലും നിൽക്കുക എന്നാൽ രോഗവിഷയമായോ ദോഷവിഷയമായോ ഇരിക്കുന്ന പ്രശ്നപ്രകാരം രോഗി മരിക്കുമെന്ന് പറയണം. ഇവിടെ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്നതായാൽ മരണത്തെ വിധിക്കയുമരുത്.

രോഗാരംഭാവസാനങ്ങൾ.

പശ്യന്ത്യശുഭാ യതിഥൗ ഗമനദിനേ രോഗസ്യോത്ഭവം
തതിഥിദിവസേ വ്യാധിസ്സ്യാച്ഛുഭൈസ്സുഖമേവ രോഗീ. ൩

പാപഗ്രഹങ്ങൾ രോഗസൂത്രകാരണമായ ഗ്രഹത്തെയോ ചന്ദ്രനെയോ ഏതൊരു നക്ഷത്രത്തിൽനിന്ന് ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്നുവോ ആ നക്ഷത്രദിവസം പ്രഷ്ടാവിന് രോഗാരംഭിച്ചു എന്നുപറയണം. അതുപോലെതന്നെ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ഏതൊരു നക്ഷത്രത്തിൽനിന്ന് ഗ്രഹത്തെയോ ചന്ദ്രനെയോ നോക്കുന്നുവോ ആ നക്ഷത്രത്തിൽ രോഗശമനം ഉണ്ടാകുമെന്നും പറയാം.

ലഗ്നാച്ഛുക്രോ യതിമേ പാപാതതിമേ ഖേചരോ
സാദ്ധ്യാഃ പാപ്യതിന്ദും യതിമേ തതിമേ സ്ഥിതിമവതി ൭

ലഗ്നസ്ഫുടനക്ഷത്രത്തിൽനിന്ന് എത്രാമത്തെ നക്ഷത്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗത്തോടോ ദൃഷ്ടിയോടോ എപ്പോൾ നിന്നിരുന്നുവോ അത്ര നക്ഷത്രദിവസം രോഗം അനുഭവിക്കു എന്നുപറയണം. ലഗ്നസ്ഫുടനക്ഷത്രത്തിൽനിന്ന് എത്രാമത്തെ നക്ഷത്രത്തിലാണ് ചന്ദ്രൻ ശുഭയോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടി മേൽനില്ക്കുന്നത് ആ നക്ഷത്രത്തിൽ രോഗത്തിന് ശമനംലഭിക്കുമെന്നും പറയുക.

സാദ്ധ്യാസാദ്ധ്യങ്ങൾ.

ഷഷ്ഠാഷ്ടമയോഃ ക്രൂരാസ്തിഷ്ഠന്ത്യവലോകയന്തിവാ കിരണൈഃ
രോഗന്തിഷ്ഠതി സൗമ്യാസ്തിഷ്ഠന്തിചശുഭകേന്ദ്രതാഭ്യാം. ൮

ലഗ്നത്തിന്റെ ആറാമെടത്തും എട്ടാമെടത്തും പാപഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുകയും നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവ് രോഗശാന്തിയെ പ്രാപിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഈ ഷഷ്ഠാഷ്ടമഭാവങ്ങളിൽ ഒരേടത്ത് ശുഭഗ്രഹവും മറ്റേടത്ത് പാപഗ്രഹവും നില്ക്കുകയും നോക്കുകയും ചെയ്താലും രോഗം സാദ്ധ്യംതന്നെ. എന്നാൽ പത്താമെടം ശുഭരാശിയായിരിക്കുകയും അവിടെ ശുഭയോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ലഗ്നാധിപൻ ഇഷ്ടഭാവത്തിൽ ബലവാനായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ചികിത്സാദികളെക്കൊണ്ടു രോഗശമനം ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ലഗ്നാധിപനും പത്താമെടവും ദോഷയുക്തമായാൽ രോഗശമനം മിക്കവാറും പ്രയാസമായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയായാലും രോഗത്തിനു ശമനം ലഭിക്കയില്ല. ചരരാശിയായാൽ രോഗശാന്തിയും സുഖവും ലഭിക്കും. ഉഭയരാശി ലഗ്നമായാൽ രോഗം സാദ്ധ്യപ്രായം എന്നറിഞ്ഞുകൊൾക. ആറാമെടത്തും എട്ടാമെടത്തും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പ്രഷ്ടാവു മിക്കവാറും രോഗഹീനനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ത്രിദോഷലക്ഷണം.

പിത്തോനാകശനിവാതസ്സശ്ലേഷ്മതാഭ്യാം ഗുരുസിതൗസ്സമയോഃ
വാതകഫാഭ്യാംശേഷേഷ്വൃഗ്ഭ്യാസ്സ്യാംശേഷുധാതുപാഭ്യാഃ. ൯

ലഗ്നത്തിലോ ആറാമത്തിലോ നില്ക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു പ്രഷ്ടാവിന്റെ രോഗത്തെ ചിന്തിക്കണം. ഇവിടെ ചൊവ്വായ്ക്കു പിത്തം; ബുധനു വാതം; ശനിയ്ക്കു വാതം; ആദിത്യനു പിത്തം; ചന്ദ്രനു കഫം; വ്യാഴത്തിനു വാതം; ശുക്രനു ക

ഷം; രാഹുവിന്റെ ദശ ഏതാനി ക്രമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ത്രിദോഷ വികാരങ്ങളാൽ നിദാനമായ രോഗത്തെയാണ് നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടത്. ലഗ്നാദ്യങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹദൃഷ്ടികളില്ലെങ്കിൽ ദൗർബല്യപന്മാരായ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് വാതാദിവികാരങ്ങളായ രോഗങ്ങളെ നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതുപോലെതന്നെ "സൂര്യാദ്യഷ്ടഗ്രഹദ്രേക്കാണാധിപന്മാർ ചന്ദ്രാദ്യാഃ ക്രമേണ സ്യുർധാതവഃ" എന്നുള്ള ക്രമത്തിന് ധാതുകോപങ്ങളായ രോഗങ്ങളെയും ചിന്തിക്കണം. പൂർവ്വശാസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടും യുക്തികൊണ്ടും അവലോകിച്ചു ജ്വരം, അതിസാരം, ക്ഷയം, വിദ്രധി, കാസം മുതലായ വ്യാധിരോഗങ്ങളെയും സൂക്ഷ്മമായി പറഞ്ഞുകൊൾക.

മരണപ്രശ്നം.

മരണസ്വരൂപത്തിന്റെ സംഭവിക്കേണ്ടുന്ന ഭാവങ്ങൾ കൊണ്ട്
കൂരാശ്രയഗ്രഹസ്ഥാനപി വിചാരണീയമെന്നുമാകണം. ൧

സ്വാഭാവികമായി ഒരു മനുഷ്യന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി അറിയേണ്ടിവരുമ്പോൾ പ്രശ്നസമയത്തിലെ ലഗ്നംകൊണ്ടോ ഉദയംകൊണ്ടോ താഴെ പറയുംപ്രകാരം മരണത്തെ നിരൂപിച്ചു പറയേണ്ടതാകുന്നു. മേടത്തിന്ന് ആട്, ഇടവത്തിന്ന് പശു വൃഷഭം, മിഥുനത്തിന്ന് പുരുഷൻ സ്ത്രീ മുതലായവ, കർക്കടകത്തിന്ന് ഞണ്ട് സർപ്പം മുതലായ, ചിങ്ങത്തിന്ന് സിംഹം മുതലായ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അപായം ഇങ്ങനെ മരണത്തെ ചിന്തിക്കുക. ഇതുപോലെതന്നെ മറ്റു രാശികളെക്കൊണ്ടും ഊഹിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നാംശക രാശിയെക്കൊണ്ട് ജലവഹ്ന്യാദികളായ മരണദേശവും ചിന്തിക്കുക. പൃഥിവ്യാദികളായ പഞ്ചഭൂതങ്ങളുടെ നാഥന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇത്യാദികളിലെ മൃതിയും പറയാം. ചരസ്ഥിരന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് സംക്രമണസ്ഥാനങ്ങളെയും ചിന്തിക്കുക. ഉദയാസ്തമയരാശികളിലുള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് മരണസമയത്തുള്ള ജനങ്ങളെയും പറയണം. ചരരാശിയിൽ ബലമുള്ള സ്ഥനായ ഗ്രഹം നിന്നാൽ മരണം ക്ഷേത്രത്തിലോ ദേവസന്നിധിയിലോ എന്നും അവിടെ നീചഗ്രഹം നിന്നാൽ നീചഗ്രഹത്തിലെന്നും ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ ബന്ധുഗൃഹത്തിലെന്നും ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ ശത്രുഗൃഹത്തിലെന്നും ഉള്ള ഭേദത്തെയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം. ഗ്രഹം ചരരാശിയിൽ സ്വക്ഷേത്രസ്ഥനായി നിന്നാൽ മരണം സ്വഗൃഹത്തിൽതന്നെയായിരിക്കയും ചെയ്യും. ലഗ്നം ചരരാശിയായാൽ വിദേശവും ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയായാൽ സ്വദേശവും ഉഭ

യംരാശിയായാൽ സ്വദേശാദിദേശമദ്ധ്യമായ മാറ്റവും മൃതിസ്ഥലമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ക്രൂരഗ്രഹരാശിയിൽ ക്രൂരഗ്രഹദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ക്രൂരഗ്രഹം നിന്നാൽ വിഷമോ അഗ്നിയോ ആയുധമോ നിമിത്തം ഉള്ള മരണത്തെയും പറയാം.

ഗത്യാഗതാദി.

ഗതിരപിദ്രേക്കാണവശാദ്വാച്യാ ഗ്രഹദേവനാംബൈരസ്സുരാദിഭിശ്ചക്രമശഃ
ദ്വിപദചതുഷ്പദപക്ഷിസരീസൃപജാത്യാദിയോഗേന. ൮

ഉദയലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയോ നോക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹം ഉച്ചസ്ഥനായാൽ ദേവസമനെന്നും നീചസ്ഥനായാൽ ചണ്ഡാലനെന്നും ശത്രുക്ഷേത്രഗതനായാൽ നരകസ്ഥനെന്നും മറ്റും ഉള്ള ഭേദങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു പൂർവ്വാപരജന്മാവസ്ഥകളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ആ ഗ്രഹം ദ്വിപാദരാശിയിൽനിന്നാൽ മനുഷ്യജാതിയെന്നും ചതുഷ്പാദ്രാശിയിൽനിന്നാൽ ചതുഷ്പാജ്ജാതിയെന്നും പക്ഷിരാശിയിൽനിന്നാൽ പക്ഷിജാതിയെന്നും സരീസൃപരാശിയായാൽ സരീസൃപ (സർപ്പാദി) ജാതിയെന്നും പറയണം. ഇവിടെ രാശിയെത്തന്നെ ദ്രേക്കാണ നവാംശകങ്ങളെക്കൊണ്ടും ദ്വിപദാദിഭേദത്തെ ചിന്തിക്കാവുന്നതാണ്. ലഗ്നത്തിൽ ഗ്രഹയോഗദൃഷ്ടികളില്ലെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം രാശിയെക്കൊണ്ട് നിരൂപിച്ചുകൊൾകയും വേണം. ഇങ്ങിനെതന്നെ പൂർവ്വജന്മത്തെയും പുനർജ്ജന്മത്തെയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ ദ്വിപദാദിരാശികളുടെ ഉർദ്ധ്വമുഖം അധോമുഖം തിര്യങ്മുഖം എന്നീ ഭേദമനുസരിച്ചു ദ്വിപദാദിവർഗ്ഗത്തിലെ ഉൽകൃഷ്ടത, നികൃഷ്ടത, മദ്ധ്യമത്വം എന്നീ വ്യത്യാസങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ബന്ധനലക്ഷണം.

ലഗ്നദ്രേക്കാണേ വാ ഭുജംഗപാശനിഗളധൃഗ്ദ്രേക്കാണഗേ
ശശിസൗരാഭ്യാംദൃഷ്ടേ ബന്ധനമിതി വാച്യമാദേശേ. ൯

ലഗ്നം ദ്രേക്കാണമായോ അല്ലാത്തപക്ഷം ഭുജഗം നിഗളം തന്നെ എന്നിതുകളെ ധരിക്കുന്നതായോ വരികയും ചന്ദ്രനും ശനിയും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പൂർവ്വാചാര്യന്മാരുടെ പ്രകാരം ഉള്ള ദ്വിപദാദികൾക്കോ ബന്ധനമുണ്ടെന്ന് പറയണം.

പാപക്ഷേത്രേഷ്വഥവാ ത്രികോണചതുരശ്രസപ്തമേഷ്വഗതൈഃ
ക്രൂരൈർന്നിരീക്ഷ്യമാണേ ബന്ധസ്ത്രീത്യാദിശേൽക്ഷിപ്രം. ൧൦

ശനി, മേടം ചിങ്ങം മുതലായ പാപരാശികളിൽ പാപഗ്രഹ

ങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നാല്, അഞ്ച്, ഏഴ്, ഒമ്പത് എന്നീ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാലും ബന്ധനത്തെ പറയാം. ക്ഷിപ്രം എന്നതുള്ളതുകൊണ്ട് ഉടനെതന്നെ ബന്ധനം സംഭവിക്കുമെന്നു സാരം.

ബന്ധമോചനം.

ലഗ്നചരാംശോദയമാകിൽ സ്ഥിരോഭയോദയേ ന്യസ്ഥിതിർമാസാദ്യൈഃ
മോചനം ദ്രേക്കാണനവാംശൈർമോക്ഷസ്സ്യാൽ. ൫൦

ബന്ധനത്തിൽ നിന്നു മോചനം എപ്പോൾ ലഭിക്കുമെന്നു ചോദിച്ചാൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരം കാലം പറയേണ്ടതാകുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ യോഗത്തിൽ ശനി ചരരാശിയിൽ നിന്നാൽ ഉടനെതന്നെ ഒരു മാസംകൊണ്ടും സ്ഥിരരാശിയിൽ നിന്നാൽ ഒരു വത്സരംകൊണ്ടും ഉഭയരാശിയിൽ നിന്നാൽ ആറുമാസംകൊണ്ടും മോചനം ലഭിക്കുമെന്നു പറയുക. ലഗ്നാത്തപ്പെട്ട ശനി എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളാൽ ദ്രേക്കാണത്തോ അറുമാസമോ നവാംശമോ കഴിയുമ്പോഴും മോചനം സംഭവിക്കുമെന്നും പറയാം.

ആഗമിഷ്യം.

സപ്താഗ്നിശത്രുഗേഹേ ദ്രേക്കാണാംശേ വിർദ്ധ്വവാൻ.
മദ്ധ്യേ ലഗ്നാദ്ദശമേ വിദ്യാദ് ആഗമിഷ്യം ഭം. ൫൧

സപ്താദിയോ അഗ്നിയോ ശത്രുരാശിയോ ആയ ദ്രേക്കാണത്തെ പതാകയെടുത്ത് നില്ക്കുന്ന ലഗ്നത്തിലോ ചൊവ്വായോ നോക്കുന്നു എങ്കിൽ ആഗമിഷ്യത്തിൽ നിന്നുള്ള ആഗമനത്തെ പറയണം.

ശുഭാശുഭഫലം.

മദ്ധ്യാഹ്നചതുർത്ഥാന്ത്യാം പൂർവ്വാർദ്ധഗതാശുഭാ വിവൃദ്ധികരാഃ
കർമ്മോപാപാരാന്തം സർവ്വേഷ്ടം ഫലദായിനഃ. ൫൨

പത്താംഭാവത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധം മുതൽ നാലാംഭാവത്തിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധപര്യന്തം ഉള്ള ആറുരാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ കാര്യജയത്തേയും അഭിവൃദ്ധിയേയും ചെയ്യുന്നു. ശേഷമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹങ്ങൾ ഹാനിയേയും ക്ലേശത്തേയും ചെയ്കയും ചെയ്യും. ഒമ്പതിൽ നില്ക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹം ഇഷ്ടഫലത്തേയും പാപഗ്രഹം അനിഷ്ടഫലത്തേയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇതി കൃഷ്ണീയേ

ദൈവജ്ഞവല്ലഭേ പ്രശ്നാധ്യായഃ

ത്രയോദശഃ



അഥ ചതുർദ്ദശോദ്ധ്യായഃ

യാത്രാപ്രശ്നം.

ചരരാശ്യുദിതലഗ്നേ ദ്രേക്കാണേ വാ ചരാംശകേ ലഗ്നേശേ
ധൎമ്മാഷ്ടമഗതേ വാ പ്രവാസചിന്താം വിജാനീയാൽ. ൧

ലഗ്നം ചരരാശിയാകയോ ചരരാശ്യംശകമാകയോ ചരരാശി ദ്രേക്കാണമാകയോ ചെയ്കയും ലഗ്നാധിപനായ ഗ്രഹം ഒമ്പതാമെടത്തോ അഷ്ടമത്തിലോ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രശ്നം പ്രവാസചിന്താ (വിദേശയാത്രാ) വിഷയമാണെന്നു പറയണം.

പ്രോഷിതസ്ഥിതി.

നിധനശുഭപ്രവാസസ്ഥൈഃ ശുഭഗ്രഹൈൎദ്ദൃഷ്ടൈർഹിതാർത്ഥസിദ്ധികരഃ
ത്രാസവധബന്ധക്ലേശാഃ പാപൈരേഷാം സ്ഥിതിൎവ്വാച്യാ. ൨

ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിലോ ഒമ്പതാമെടത്തോ അഷ്ടമത്തിലോ ഏഴാമെടത്തോ നിന്നാൽ യാത്രചെയ്ത പുരുഷനു സുഖവും ഇഷ്ടസാദ്ധ്യവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പാപഗ്രഹങ്ങൾ ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ ത്രാസവും ബന്ധവും പലപ്രകാരമുള്ള ക്ലേശവും അനുഭവിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ഇവിടെ ഒമ്പതാമെടത്തു ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ പ്രവാസകാലത്തിലും അഷ്ടമത്തിൽ ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ ഗന്തവ്യദേശത്തിലെത്തിയശേഷവും ഏഴാമെടത്തു് ശുഭഗ്രഹം നിന്നാൽ മടങ്ങിപ്പോരുന്ന സമയത്തിലും ശുഭപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുമെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഈ പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ ഇപ്രകാരം അശുഭത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഏഴാമെടത്തുള്ള ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ശത്രുരാശിയിൽ നിന്നാൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്നും നീചരാശിയിൽ നിന്നാൽ നീചന്മാരിൽ നിന്നും ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ ബന്ധുക്കളിൽനിന്നും, സ്വക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ സ്വജനങ്ങളിൽ നിന്നും ധനാദിലാഭത്തെ പറയണം. ഏഴാമെടത്തു വ്യാഴം നിന്നാൽ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാരിൽ നിന്നും ശുക്രൻ നിന്നാൽ സ്ത്രീകളിൽ നിന്നും പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ രാജാവിൽനിന്നും ബുധൻ നിന്നാൽ കച്ചവടക്കാരൻ ഇവരിൽനിന്നും ധനാദിലാഭത്തെ പറയാം. ഏഴാമെടത്തു ആദിത്യൻ നിന്നാൽ രാജനിമിത്തവും കുജൻ നിന്നാൽ കള്ളർ നിമിത്തവും മന്ദശനികൾ നിന്നാൽ വ്യാധിനിമിത്തവും ഉപദ്രവമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഒമ്പതാമെടത്തു ആദിത്യൻ

ക്ഷോഭസംബന്ധത്തോടുകൂടി നിന്നാൽ പ്രോഷിതൻ രാജപുരുഷന്മാരാൽ ഭയത്തോടുകൂടി കെട്ടിവാഴും. അരിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നാൽ രാജാവോ രാജപുരുഷന്മാരോ തടഞ്ഞു നിറുത്തും വഴിയിൽ താമസിക്കുന്നതിന്നിടയാവും. വ്യയഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ വാണിജ്യദ്രവ്യഹാനിയും അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ വഴിയിൽ ദുർജ്ജനപീഡയും ലഗ്നസപ്തമങ്ങളിൽ നിന്നാൽ രോഗദുഃഖങ്ങളും സംഭവിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഫലങ്ങളെയും അനുഭവങ്ങളെയും ഗ്രഹയോഗാവസ്ഥകൾകൊണ്ട് വഴിപോലെ ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾക. ഈവക ഫലങ്ങളെല്ലാം ഉദയലഗ്നംകൊണ്ടു പറയേണ്ടതാണെന്നുപദേശം.

നിവൃത്തിലക്ഷണം.

പ്രാപ്യഗ്രഹസ്ഥരാശിം തദ്വിപ്രതതരത്പ്രോഷിതോഗ്രഹേക്ഷിത്
ലിപ്പേ ചതുഷ്ടയസ്ഥേ പ്രോഷിതവിനിവൃത്തിരാദേശ്യാ. ൨൯

ഉദയലഗ്നാധിപനായ ഗ്രഹം കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രോഷിതനായ പുരുഷൻ അല്ലെങ്കിൽ സ്ത്രീ ഉടനെ മടങ്ങി എത്തുന്നതായിരിക്കും. ഉച്ചത്തിലോ മൂലക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ എങ്കിലും ഒരു ഗ്രഹം കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നാലും പ്രോഷിതവിനിവൃത്തി (മടങ്ങി എത്തുക)യെ പറയണം. അധിപനായ ഗ്രഹം ലഗ്നം നാല്, ഏഴ്, പത്തു എന്നീ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നാലും പ്രോഷിതൻ മടങ്ങിയെത്തുന്നതാണ്.

നിവൃത്തികാലം.

ഗ്രഹഭോഗ്യനാഡീയുക്തോ ഭാഗോ നാഴികയതിശ്ചലാംശാദി
താവദ്ദിവസൈഃ പൂർവ്വോക്തം പ്രയാതാനാം. ൩൦

ഉദയലഗ്നരാശിയുടെയോ തദ്രാശ്യധിപന്റെയോ ഏതിലെങ്കിലും ബലത്തിനുമാണ് യാത്രചെയ്തവന്റെ തൽക്കാലസ്ഥിതി. ലഗ്നസ്ഫുടത്തിലെ നക്ഷത്രംമുതൽ പ്രശ്നഫലദനായ ഗ്രഹം നിൽക്കുന്ന നക്ഷത്രംവരെ എണ്ണിയാൽ എത്രസംഖ്യ വരുമോ അത്രദിവസം കഴിയുമ്പോൾ പ്രോഷിതൻ മടങ്ങിയെത്തുമെന്ന പറയണം. ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയായാൽ ഈ പറഞ്ഞ സംഖ്യയ്ക്കു വ്യത്യാസമില്ല. ഉഭയരാശി ലഗ്നമായാൽ ഈ സംഖ്യയെ ഇരട്ടിക്കയും ചരരാശിയായാൽ മൂന്നിൽ ഗുണിക്കയും ചെയ്യണം എന്നാണ്. ഇവിടെ ലഗ്നം പ്രഥമദ്രേക്കാണമായാൽ മേൽപറഞ്ഞ സംഖ്യയും ദ്വിതീയദ്രേക്കാണമായാൽ അതിനെ രണ്ടിൽ ഗുണിച്ച സംഖ്യയും തൃതീയദ്രേക്കാണമായാൽ അതിനെ മൂന്നിൽ ഗുണിച്ച സംഖ്യയും എത്രയോ അത്രദിവസം കഴിയുമ്പോൾ പ്രോഷിതൻ മടങ്ങിയെത്തുമെന്ന പക്ഷാന്തരവുമുണ്ട്. മുമ്പു പറഞ്ഞി

ട്ടുള്ള നിവൃത്തികാലങ്ങളേയും ഈ വിഷയത്തിൽ നിരൂപിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യാം.

ആഗമനലക്ഷണം.

ശുക്രേജ്യജ്ഞാസ്ത്രികോണേ ചന്ദ്രേ കേന്ദ്രേ ശുക്രകേന്ദ്രിതാഃ ക്രൂരാഃ
ത്രിഷഡായഗതാ വാ വദേച്ഛുക്രേക്ഷണാദാഗമം പതേഃ. ൫

അഞ്ചാമെടത്തും ഒമ്പതാമെടത്തുമായി ബുധനും ശുക്രനും ഒന്നിച്ചോ പ്രത്യേകമായോ നില്ക്കുകയും അല്ലാത്തപക്ഷം ചന്ദ്രൻ കേവലനായി കേന്ദ്രത്തിലും പാപദൃഷ്ടിയില്ലാതെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ ശുക്രദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ഉച്ചത്തിലോ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ നില്ക്കുകയും ചെയ്ക. ഈ രണ്ടുയോഗവും പ്രോഷിതാഗമനത്തെ ചെയ്യുന്നതാണ്. പ്രോഷിതൻ ദൂരത്തനായാലും ഈ യോഗങ്ങൾ കണ്ടാൽ സുഖമായി തിരിച്ചെത്തുമെന്നു നിശ്ചയമായും പറയാവുന്നതാണെന്ന സാരം.

ദേഹ്യൂനേ ബലയുഗ്ഗ്രഹാഃ ശീഘ്രമിത്യേവമിസ്യാത്താം
ഭവതി ശ്വോ ഗമനം പ്രോഷിതസ്യ സാംശുതാർത്ഥാനാം. ൬

ലഗ്നത്തിലും പത്താമെടത്തും ക്ഷീണനല്ലാത്ത ചന്ദ്രൻ ബുധൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ എന്നീ ശുഭഗ്രഹങ്ങളിലൊന്നെങ്കിലും നോക്കുകയോ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ യാത്രപോയവൻ കാര്യസാദ്ധ്യത്തോടുകൂടി മടങ്ങി എത്തുമെന്നു പറയാം. പത്താമെടത്തു പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ കാര്യഹാനിയേയും കല്പിക്കാവുന്നതാണ്.

ഹിബുകം ഗൃഹേ പ്രവിഷ്ടേ ഗൃഹം പ്രവിഷ്ടം പ്രവാസിനം വിദ്യാത്
ഉദയാസ്തമയാന്തരഗ ഗ്രഹബലമുപചിന്ത്യ വൃത്തേഷു. ൭

ഉദയലഗ്നാധിപനായ ഗ്രഹം നാലാമെടത്തുനിന്നാൽ പ്രോഷിതൻ തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ മടങ്ങിഎത്തി എന്നു പറയുക. നാലാമെടത്തു സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ ഉച്ചത്തിലോ ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിലോ മറ്റൊരു ഗ്രഹം നിന്നാലും ഗൃഹത്തിലെത്തിയതായി പറയാവുന്നതാണ്. ലഗ്നാധിപൻ അഞ്ചാമെടത്തോ ആറാമെടത്തോ നിന്നാൽ പ്രോഷിതൻ ഈ സമയം വഴിയിലാണെന്നു പറയാം. ഏഴാമെടത്തുനിന്നാൽ യാത്രപോയ സ്ഥലത്തുനിന്നും പ്രോഷിതൻ തിരികെ പോരുവാൻ തുടങ്ങുന്നു എന്നു പറയുക. ലഗ്നാധിപന്റെയോ നാലാമെടത്തു സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെയോ മന്ദം മദ്ധ്യം ശീഘ്രം എന്നീ ഗതിഭേദമനുസരിച്ച് പ്രോഷിതന്റെ മന്ദമദ്ധ്യശീഘ്രാഗതിയെ വിചാരിക്കാവുന്നതാണ്.

പ്രോഷിതമരണലക്ഷണം.

ഷഡ്യൂത്രികോണഗതാഃ ജാമിത്രഖാസ്ത്രിവീക്ഷിതാഃ ക്രൂരാഃ
പൃച്ഛോദയേഽവിലഗ്നേ പ്രോഷിതമരണം ശുഭാദൃഷ്ട്യാ. ൮

അഞ്ച്, ആറ്, ഏഴ്, ഒമ്പത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശത്രുഗ്രഹദൃഷ്ടിയോടുകൂടെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുകയും ലഗ്നം പൃച്ഛോദയരാശിയായിരിക്കുകയും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതെയിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ യാത്രപോയവൻ മരിച്ചു എന്നു പറയണം. ഇവിടെ ശുഭദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ പ്രോഷിതന്ന രോഗാദ്യുപദ്രവമുണ്ടെന്നും മരണം സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം. ഈ പറഞ്ഞ നാലു രാശികളിൽ വച്ച് ഒമ്പതാമെടത്തു അതിപാപിയായ ഗ്രഹം നിന്നാൽ യാത്രപോയ ഉടനെതന്നെ മരിച്ചു എന്നും ആ ക്രൂരഗ്രഹം ഏഴാമെടത്തു നിന്നാൽ വിദേശസ്ഥലത്ത് എത്തിയശേഷമാണ് മരിച്ചതെന്നും ആറാമെടത്തു നിന്നാൽ തിരികെ മടങ്ങിവരുന്ന വഴിയ്ക്കുവച്ചാണ് മരിച്ചതെന്നും അഞ്ചാമെടത്തു നിന്നാൽ സമീപദേശത്തിലെത്തിയശേഷമാണ് മരിച്ചതെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗ്രഹേ ഗ്രഹേണാഭിഹതേ യത്രസ്ഥമുപഗതേതി
സംഖ്യേയസ്ത്രീലക്കാലേ പ്രോഷിതമൃതമാദിശേൽ. ൯

ഗ്രഹയുദ്ധത്തിൽ പരാജിതനായ ഗ്രഹം ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടാതെ ഏഴാമെടത്തു നിന്നാൽ പ്രോഷിതനായ പുരുഷൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു പറയാം. ഏതൊരു ദിവസമാണോ ഗ്രഹം ഏഴാമെടത്തെയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചതു ആ ദിവസമാണു മൃതി സംഭവിച്ചതെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾക.

ജാമിത്രാന്തർഗ്ഗതേ പാപേ ശത്രുണാ നിരീക്ഷിതേ
പൃച്ഛോദയാഖ്യലഗ്നേ സ രോധയോഽസ്തീതി ചിരാദ്വദേൽ. ൧൦

ശത്രുഗ്രഹദൃഷ്ടിയോടുകൂടെ ഏഴാമെടത്തു പാപഗ്രഹം നിൽക്കുകയും ലഗ്നം പൃച്ഛോദയരാശിയായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രോഷിതൻ വളരെക്കാലമായിട്ടു ബന്ധനസ്ഥനായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ശുഭദൃഷ്ടികൂടെ ഉണ്ടായാൽ രോഗം മാത്രമേ ഉള്ളു എന്നും ബന്ധനമില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

വാഹനാദി സഹിതത്വം.

ദ്വിപദചതുഷ്പദവിഹഗാ സ്ഥലാംബുചാരാശ്ച രാശയഃ പ്രോക്താഃ
തേഷാം യാനമവേക്ഷ്യ ഗ്രഹയോഗതസ്ത്വാഗമം ഗദേൽ. ൧൧

മേല്പറഞ്ഞ പ്രകാരം പ്രവാസി പ്രത്യാഗമിക്കുന്ന കാലത്ത് നഗരാധിപനോ ആഗമനകർത്താവായ യജമാനനോ അന്യഗ്രഹമോ ഏതൊരു രാശ്യംശകത്തിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ രാശിക്കു തുല്യമായ രീതിയിലാണു മടങ്ങിവരുന്നതെന്നു പറയണം. ഗ്രഹം ദ്വിപാദരാശിയിലായാൽ ദ്വിപാൽ (മനുഷ്യ—പക്ഷി) സഹായത്തോടുകൂടിയും ചതുഷ്പാദ്രാശിയിലായാൽ വാഹനാരൂഢനായും ജലരാശിഗതനായാൽ ജലമാർഗ്ഗമായും സർപ്പദ്രേക്കാണഗതനായാൽ ശകടാരൂഢനായും പക്ഷിദ്രേക്കാണഗതനായാൽ ഖേചരാരൂഢനായും ആകാശരാശിഗതനായാൽ ശിബികാരൂഢനായും ആഗമിക്കുമെന്നും മററും ഉള്ള കാര്യങ്ങളെയും ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഈ കാലങ്ങളിലധികവും മോട്ടാർവാഹനം തീവണ്ടി മുതലായതു സാധാരണമാകയാൽ ആവക കാര്യങ്ങളെയും യുക്തിപൂർവം ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞമനോല്ലാസാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ചതുർദ്ദശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ പഞ്ചദശോദ്ധ്യായഃ.

ഗൃഹലക്ഷണം.

ദൃഢം ഗൃഹമൃഷിജേ നവം ചതുരശ്രമുച്ചകൈര്യുതം
ചന്ദ്രോദ്ഭവം പുരാണം ബഹുവിധശില്പാന്വിതം സൂര്യേ ൧

ജീവേ ചിത്രവിചിത്രം കാവ്യപ്രായം ബുധേ വിശീർണ്ണം ച
രവിജേ ജീർണ്ണവിശീർണ്ണം കാവ്യപ്രായംതു വാ ബാഹ്യം. ൨

അനന്തരം സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗൃഹസ്വരൂപത്തെ പറയുന്നു. ഇതിന്റെ ആവശ്യം മോഷണഗൃഹം സൂതഗൃഹം പ്രസവഗൃഹം പ്രോഷിതഗൃഹം മുതലായവയുടെ ചിന്തയിലാകുന്നു. ഇവിടെ ലഗ്നത്തിലോ ഏഴാമേടത്തോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുവേണം ഗൃഹത്തെ പറയേണ്ടതു്. ചൊവ്വായ്ക്കു തീപിടിച്ച ഗൃഹം, ശുക്രനു പുതിയതും ചിത്രപ്പണികളോടുകൂടിയതുമായ ഗൃഹം, ചന്ദ്രൻ പൂർണ്ണനായാൽ ഉറപ്പുള്ള പുതിയ ഗൃഹം, ക്ഷീണനായാൽ പഴക്കംചെന്ന ഗൃഹം, ബുധനു പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ശില്പകർമ്മത്തോടുകൂടിയ ഭവനം, വ്യാഴത്തിനു

ചിത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിചിത്രമായ ഗൃഹം, ആദിത്യന്ന വൃക്ഷശാഖകളെക്കൊണ്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതോ പഴക്കം ചെന്നതോ ആയ ഗൃഹം, ശനിയ്ക്കു പഴക്കംചെന്നതും കേടുള്ളതുമായ ഗൃഹം അല്ലെങ്കിൽ കാട്ടുപ്രായമായ ഗൃഹം ഇങ്ങിനെ കണ്ടുകൊൾക.

അഗ്ന്യംബുപാകശാലാമന്ത്ര്യപവിത്രാങ്ങണം നരാദിഗൃഹാദ്യാഃ
സൌമ്യസ്യാലേഖ്യഗൃഹം ദേവോപാപിപാകശാലാ വി. ൭

ഇന്ദോൎവ്വൃശ്ചികതീര്യം ദൈത്യഗുരോൎദ്ദീക്ഷ്യമൃത്യേദേശ്ചു
ഗോശാലാം വിസ്രുമന്താരോറാർക്ഷ്ലഗൃഹം ബ്രുവതേ ൮

ഗൃഹവിഷയത്തിൽ വേറെയും പക്ഷാന്തരമുണ്ടു്. ചൊവ്വായ്ക്കു പാകശാല (അടുക്കിള) ആദിത്യന്നു ദേവപാഠശാല (അഗ്നിഹോത്രാലയം എന്നുപക്ഷാന്തരം) ബുധന്നു ചിത്രശാല ക്രീഡാഗൃഹവുമാകാം. ജലരാശിഗതനായ ആദിത്യന്നു സ്നാനഗൃഹം, സ്ഥലരാശിഗതനായ ആദിത്യന്നു പാകശാല മറ്റുരാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ആദിത്യന്നു വഴിയമ്പലം എന്നുപക്ഷാന്തരം. ചന്ദ്രന്നു ശ്രോമമണ്ഡപം, രാജധാനിയുമാകാം. ശുക്രന്നു ദീക്ഷാഗൃഹം, ശനിയ്ക്കു ഗോശാല, ശൂദ്രാലയവുമാകാം. രാഹുവിന്നു ഖേചിസഞ്ചാരത്തിനുള്ള ഗൃഹം. ഇങ്ങിനെയുള്ള പക്ഷാന്തരങ്ങളെ ബലാബലമനുസരിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾക. ലഗ്നത്തിൽ നോക്കുകയോ നില്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ഗൃഹങ്ങളെ മുമ്പറഞ്ഞപോലെ ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഉച്ചത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ദേവാലയം രാജധാനി മാളികമുതലായ ഉൽകൃഷ്ടഗൃഹങ്ങളെ പറയണം.

രാശിഗൃഹങ്ങൾ.

അളികർക്ക്യജതൌലിനവാംശമഗ്നേ ശ്രുഹൃന ശുക്രസൂര്യാണാം
ധനുഷയുഗകന്യാധനരഷോം സോപരിശിരാഃ പ്രബുധസ്യഗൃഹം ൧

സമവൃത്തം മകരഗൃഹം കുംഭേ വരസ്യാപി രാഹുവേശ്മസ്യാൽ
സിംഹസ്യാലയമാത്ര—ക്രോഷ്ട്യാഗാരം ത്രികാലജ്ഞാഃ. ൨

ഇനിയും രാശികളുടെ ഗൃഹങ്ങളെ പറയുന്നു. വൃശ്ചികത്തിന്ന ശനിയുടെയും കർക്കടകത്തിന്ന ആദിത്യന്റെയും മേടത്തിന്ന ചൊവ്വായുടെയും തുലാത്തിന്ന ശുക്രന്റെയും ഇടവത്തിന്ന സൂര്യന്റെയും മീനം മിഥുനം കന്നി ധനു ഈ രാശികൾക്കു ബുധന്റെയും ഗൃഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. മകരത്തിന്റെ ഗൃഹം സമവൃത്തമാകുന്നു. കുംഭത്തിന്റെ ഗൃഹം രാഹുവിന്റെ ഭവനംപോലെയാകുന്നു. ചിങ്ങരാശി

കൊണ്ടു രോഗ്രഹത്തെ ചിന്തിക്കണം. ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ത്രികാലവേദികളായ ഋഷികളുടെ അഭിപ്രായം.

ധനം—വാതിൽ.

യദികേന്ദ്രഗതാസ്സൗമ്യാ ലഗ്നാദേകാദശേഥവാന്വിതം
ധർമ്മസ്ഥാനാദ്ഗേഹം ധനസമൃദ്ധ്യാംശിശിപ്രോക്തം. ൧

എല്ലാശുഭഗ്രഹങ്ങളും ലഗ്നം നാലു ഏഴു പത്തു ഈ ഭാവങ്ങളിലോ പതിനൊന്നാമേടത്തോ ബലത്തോടുകൂടിനിന്നാൽ അഗ്രഹത്തിൽ വളരെ ധനമോ നിധിയോ ഉണ്ടെന്നുപറയണം. ഏതാമെടത്തു ശുഭഗ്രഹംനിന്നാൽ ഈ ലക്ഷണപ്രകാരം നിധിയുണ്ടെങ്കിൽ അതു ലഭിക്കുന്നതാണെന്ന പറയാം. ഗ്രഹത്തിന്റെ ദ്വാരം രാശിയുടെയോ രാശ്യധിപന്റെയോ ദിക്കിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കേന്ദ്രങ്ങളിലും പതിനൊന്നിലും പാപഗ്രഹങ്ങളാണ് നിൽക്കുന്നതെങ്കിൽ ഗ്രഹം ധനധാന്യരഹിതമായിരിക്കും. സ്ഥിതിചക്രപ്രകാരം ഏതൊരു രാശിയിലാണോ ബലവാനായ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്നതു് ദ്രവ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഗ്രഹത്തിന്റെ ആ ഭാഗത്തിലാണെന്നു പറയണം. ഉദയരാശിദ്രേക്കാണസ്ഥാനത്തിൽ നിധിയെയും പറയാം.

സ്വസ്ഥിതിരാശേർദിശ്യേ ഗ്രഹാശ്ശുഭദ്രവ്യമാദിശേത്തത്ര
തസ്മിൻരാശൌ പാപാ സ്തസ്മിൻശല്യം വിനിർദ്ദേശ്യം. ൨

ഇവിടെ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ ദിക്കിൽ ദ്രവ്യത്തെ പറയാമെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെ പാപഗ്രഹം നിൽക്കുന്നതു ഏതു രാശിയിലാണോ സ്ഥിതിചക്രപ്രകാരം ഉള്ള ആ രാശിദിക്കിൽ ശല്യത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ധനകർത്താവായ ഗ്രഹം ഉച്ചസ്ഥനും ബലവാനും ആണെങ്കിൽ ഗ്രഹദൃക്കാണാംശകം എത്രയോ അത്ര സഹസ്രം ദ്രവ്യം ഗ്രഹത്തിലുണ്ടെന്ന പറയാം. ഗ്രഹം രാശ്യാദിയിൽ നിന്നാൽ സ്വല്പവും രാശ്യന്തത്തിൽ നിന്നാൽ അത്യധികവും ധനത്തെ പറയാവുന്നതാണ്. അധികം ഗ്രഹങ്ങൾ അവിടെ ബലവാന്മാരായി നിന്നാൽ അനേകസഹസ്രം ദ്രവ്യത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഗ്രഹം പാപരാശിയിലോ നീചത്തിലോ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ ഈ പറഞ്ഞ ഭാവങ്ങളിൽ ബലമില്ലാതെ നിന്നാൽ ചിതൽപ്പുററു, പെരുച്ചാഴി, പുററം, പാമ്പു മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഈ ഗ്രഹത്തിലുണ്ടെന്ന പറയാം.

സ്വഗ്രഹം—പരഗ്രഹം.

അന്യോന്യഗ്രഹസ്ഥ ഗ്രഹേ ഗ്രഹംഭവതി തസ്യപരകീയം
സ്വഭവനായുക്തെ സ്വഗ്രഹം പൂർവോക്തവിശേഷണൈര്യുക്തം. ൩

പൃച്ഛകനായ ഗ്രഹം സ്വഗ്രഹമോ പരഗ്രഹമോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ അതിനെയും വിചാരിച്ചു പറയേണ്ടതാകുന്നു. മകരത്തിന്റെ അര്ദ്ധം മീനം എന്നീ അന്ത്യരാശികളിൽ ലഗ്നകേന്ദ്രത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ ഗ്രഹകർത്താവായ ഗ്രഹം നിന്നാൽ ഭവനം സ്വകീയമല്ലെന്നും അന്യഗ്രഹമാണെന്നും പറയണം. ഗ്രഹം സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ (ഉച്ചരാശിയായാലും) സ്വഗൃഹം എന്നുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം. ഗ്രഹകർത്തൃത്വം ഗ്രഹത്തിന്റെ ബലാബലത്തിനു തക്കവണ്ണം വിചാരിച്ചു എല്ലാം പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഗ്രഹസ്ഥാനങ്ങൾ.

ശയ്യാകോശോപസ്ഥനിറോദ്ദേശവാതായനാഗ്നി ജലാനിലയാഃ
ഉദ്ധീവാസമധ്യാനാം രവികുജശശിനാം പ്രദേശാസ്സ്യുഃ. ൧൦

ലഗ്നത്തിൽ നോക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രദേശത്തെ പറയണം. ശുക്രന് ശയനഗ്രഹം, ശയനത്തിനുണ്ടായതാം അല്ലെങ്കിൽ അകോശപ്രദേശം, ശനിയ്ക്കു എച്ചിൽ കുപ്പു ജലം മുതലായതു വിസർജ്ജിക്കുന്ന സ്ഥലം, ബുധനു വിദ്യാലയം അല്ലെങ്കിൽ ക്രീഡാഗ്രഹം ബാലന്മാരുടെ പള്ളിക്കൂടമാകാം; ആദിത്യനു ദേവാലയം, ചന്ദ്രനു ജലാശയം അല്ലെങ്കിൽ സ്നാനഗ്രഹം, ചൊവ്വായ്ക്കു അടുക്കള അല്ലെങ്കിൽ ഉമിയുടെ അടുപ്പ് എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളാകുന്നു ചിന്ത്യങ്ങളായിട്ടുള്ളതു്. ഉച്ചത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെ കൊണ്ടാണ് ചോരാപഹൃതമായ ദ്രവ്യം ഇരിക്കുന്ന പ്രദേശത്തെ പറയേണ്ടതെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഉദയലഗ്നത്തിനു ബലമില്ലെങ്കിൽ ലഗ്നത്തെ ആരൂഢമാക്കിയും ലഗ്നനവാംശത്തെ ലഗ്നമാക്കിയും വിചാരിച്ച് ഇതുകളെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഫലത്തോടുകൂടി വേണം നഷ്ടദ്രവ്യമിരിക്കുന്ന പ്രദേശത്തെ പറയുവാൻ.

മൈത്രീചിന്താ.

മിത്രർക്ഷഗസ്സുഹൃദ്ദൃഷ്ട്യാ ശുഭയുക്തേക്ഷിതോ വിലഗ്നേ
മൈത്രീചിന്താംവിദ്യാൽ സ്ത്രീപുരുഷസംഗമം ചാപി. ൧൧

ലഗ്നം മിത്രക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടുകൂടിയിരുന്നാൽ മൈത്രീചിന്തയെ പറയണം. അവിടെ മിത്രക്ഷേത്രത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം മിത്രഗ്രഹത്താലും ശുഭഗ്രഹത്താലും ദൃഷ്ടനായാൽ ഏറ്റവും മൈത്രിയെ പറയാം. ഇതുപോലെതന്നെ ശത്രുക്ഷേത്രഗതനായ പാപഗ്രഹത്തെ ശത്രുവായ വേറൊരു പാപഗ്രഹം നോക്കിയാൽ ശത്രുത്വത്തെയും പറയണം. മിത്രക്ഷേ

ത്തതിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം ശത്രുദൃഷ്ടനായാൽ പിന്നെയും ശത്രുത്വമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. വിവാഹപ്രശ്നത്തിൽ ബന്ധുക്ഷേത്രമായ ഓജരാശിയിൽ പുരുഷഗ്രഹം നിന്നു ലഗ്നത്തിൽ നോക്കിയാൽ പുരുഷൻനിമിത്തം സ്ത്രീയ്ക്കു സമ്പത്തുണ്ടാകും. അതുപോലെതന്നെ ബന്ധുക്ഷേത്രമായ യുഗ്മരാശിയിൽ സ്ത്രീഗ്രഹം നിന്നു ലഗ്നത്തിൽ നോക്കിയാൽ സ്ത്രീനിമിത്തം പുരുഷന്നു സമ്പത്തും പരസ്പരസ്നേഹവും ഉണ്ടാകും. പുരുഷരാശിയെയും പുരുഷഗ്രഹത്തെയും ബന്ധുക്ഷേത്രഗതനായ സ്ത്രീഗ്രഹം നോക്കിയാൽ സമ്പത്തും പുരുഷനിൽ സ്ത്രീയ്ക്കു സ്നേഹവും സംഭവിക്കും. സ്ത്രീരാശിയെയും സ്ത്രീഗ്രഹത്തെയും ബന്ധുക്ഷേത്രഗതനായ പുരുഷഗ്രഹം നോക്കിയാൽ സ്ത്രീയിൽ പുരുഷന്നു സ്നേഹമുണ്ടായിരിക്കും. ശത്രുഗ്രഹമോ പാപഗ്രഹമോ ലഗ്നത്തിൽ നോക്കുകയോ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താൽ ദമ്പതിമാർ തമ്മിൽ ശത്രുത്വമുണ്ടാകും.

ഭാഗ്യചിന്താവിശേഷം.

ഏതദ്ഗേഹം പാന്ഥിബുദ്ധിഃ ഭാഗ്യോന്മാദാദികാനാം
ആത്മാത്മജപിതൃഗുരുഗോത്രദേവപിതൃണാം. ൫൨

ഏതത്തിന്റെ ശുഭാശുഭങ്ങളെയും ദാനത്തെയും ബന്ധുക്കളെയും നാലാമേടംകൊണ്ടു നിരൂപിക്കണം. ചതുർത്ഥംകൊണ്ടു സ്ഥാനമാനങ്ങളെയും തൊഴിലിനെയും ധാന്യസമ്പത്തിനെയും അതുകളെയും അഭിവൃദ്ധിയെയും ചിന്തിക്കണം. ലഗ്നംകൊണ്ടു ശരീരം ആരോഗ്യം അർത്ഥം കീർത്തി ശ്രേയസ്സ് മോക്ഷം ഇതുകളെയും പറയണം.

ഏതദ്ഭാവപതിയോഗാൽ പ്രവാസപരിദേവനം ചകാരിതം
ഗുരുതോഷം ചിന്താ കഥാപ്രവാദസ്സ വിശേഷതഃ ൫൩

ദൗർഭാഗ്യം, ദോഷനാശം, സ്ത്രീയുടെയോ പുരുഷന്റെയോ പതിത്വം, ശത്രുഭയം, പ്രവാസദേശം, വിലാപം, ഇതുകളെയും, ഗുരുതോഷം, കഥാപ്രവാദം ഇതുകളെയും, ഒമ്പതാമേടംകൊണ്ടു നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിൽ പറയാത്തവയെല്ലാം പൂർവോക്തലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടും ഗ്രന്ഥാന്തരങ്ങളിൽനിന്നും വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എങ്കിലും ചില വിശേഷങ്ങളെ ഗ്രന്ഥാന്തരവചനാനുസരിച്ച് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. രണ്ടാമേടംകൊണ്ടു വാക്ക് കുടുംബം വിദ്യ ധനം ഭവിഷ്യത്തായ കാര്യം ഇതുകളെയും, മൂന്നാമേടംകൊണ്ടു സഹോദരന്മാർ പരാക്രമം ഭൃത്യന്മാർ പ്രവാസത്തിലെ അന്തരായികൾ സഹായികൾ ഇതുകളെയും, നാലാമേടംകൊണ്ടു മുൻപറഞ്ഞവയെയും, അഞ്ചാമേടംകൊണ്ടു മനസ്സ് പുത്രൻ മനോഗതമായ കാര്യം ഉദരസ്ഥശിശു ബുദ്ധി

പാപസകാശം ഇത്യാദികളെയും, ആറാമത്തേംകൊണ്ടു രോഗശത്രുഭിഷഗ്ദാസാദികന്മാർ കളത്രം ഇത്യാദികളെയും, ഏഴാമത്തേംകൊണ്ടു പൂർവ്വോക്തങ്ങളായ ഫലങ്ങളെയും, എട്ടാമത്തേംകൊണ്ടു രോഗപാനാദി ആയുസ്സ് ഛിദ്രം ഇത്യാദികളെയും, ഒമ്പതാമത്തേംകൊണ്ടു തപസ്സ് ധർമ്മം അനുഷ്ഠാനം പിതാവ് ഇത്യാദികളെയും, പത്താമത്തേംകൊണ്ടു മുന്നുപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഭാവങ്ങളെയും, പതിനൊന്നാമത്തേംകൊണ്ടു ലാഭൈശ്വര്യങ്ങളെയും, പന്ത്രണ്ടാമത്തേം കൊണ്ടു വ്യയം ദ്രവ്യനാശി ത്രിതഫലം ഇത്യാദികളെയും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ
വല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
പഞ്ചദശോഽധ്യായഃ.

—❋—

അഥ ഷോഡശോഽധ്യായഃ.

മധുരാദിരസങ്ങൾ.

ശുക്രോ മധുരസ്നിഗ്ധോ ലശുണ്ഠിതോംശേ ഗുരുശ്ശക്രശ്ച
ലവണകഷായസ്തിക്തസ്സൌരഃ കടുകഃ കുജസ്തിക്തഃ. ൧

ശുക്രൻ മധുരവും സ്നിഗ്ധവുമായ രസം; ചന്ദ്രൻ ശീതമധുരമായ രസം; ബുധന്നും വ്യാഴത്തിന്നും തുല്യമധുരമായ രസം; അതിന്റെ ഉപ്പും ചവർപ്പുംകൂടെ കൂടിയരസം; ശനിക്കു കടുക് (എരിവ്) രസം; കുജന്നു കൈപ്പുരസം ഇങ്ങിനെ ഒരു പക്ഷം. ഈ രസവിഷയത്തിൽ പക്ഷാന്തരവുമുണ്ട്.

മധുരസ്തീക്ഷ്ണരസോഽതോ സ്തിക്തകഷായാമ്ലകടുക ലവണാനി
ഗുരുസ്ത്ര്യാദ്യാനാം ക്രമശോ രസാഃ പരേഷാം മതേനോക്താഃ. ൨

വ്യാഴത്തിന്നു മധുരരസം; അതിന്റെ തീക്ഷ്ണവീര്യമായ എരിവു രസവും; ശനിക്കു തിക്ത(കയ്പു)രസം, ബുധന്നു ചവർപ്പുരസം, ശുക്രന്നു പുളിരസം, ചൊവ്വയ്ക്കു കടുക(എരിവു)രസം; ചന്ദ്രന്നു ഉപ്പുരസം; മറ്റു ചില ആചാര്യന്മാർ സൂര്യാദികളുടെ രസത്തെ ഇപ്രകാരമാണു പറയുന്നതു്.

അന്നാദിശേഷം.

സൗമ്യഗ്രഹദൃഗ്യോഗേ സൗമ്യർക്ഷേ വാ ശശീ ചേതിഷ്ടം
കാണ്ടേ തിക്തകടൂനം ദ്രവം ഗുരുശേഷജലചരോ വാ. ൨൦

സൗമ്യഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും ലഗ്നം സൗമ്യരാശിയായാലും ഇഷ്ടാന്നഭോജനത്തെ പറയണം. കുജരാശി ലഗ്നമായാലും ക്രൂരഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാലും അന്നം തിക്ത(കയ്പുരസമുള്ളത)മായും കടുവായും ഇരുന്നു എന്നു പറയണം. ലഗ്നം ഗുരുരാശിയോ ജലരാശിയോ ആയിവന്നാൽ അന്നം ദ്രവമായിരുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇന്ദും സൂര്യസ്യൂർക്ഷേ വദികജലാംശേ സാരമേയോഗേ
സജലവ്യഞ്ജനപാനാദികൾ വരിതാ സ്യാദ്. ൨൧

ആദിത്യനും ചൊവ്വായും സ്ഥിരരാശിയിൽ നിന്നാൽ അന്നം ചുട്ടതും ശുഷ്കവും (ഉണങ്ങിയതും) ആയിരിക്കും. ചന്ദ്രകുജന്മാർ ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ ജലമിശ്രങ്ങ(കറിക)ളോടുകൂടിയ അന്നത്തെ ഭക്ഷിച്ചു എന്നു പറയണം. ശനിയും രാഹുവും ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ വ്യഞ്ജനങ്ങളും അന്നവും കുഴമ്പ് രസമായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക

ശുക്രബുധൌ ജലരാശൌ തൈലകൃതാന്നസമന്വിത
ശുക്രവ്യഞ്ജനാന്നാലവണാദ്രാദ്യാസ്യൽ. ൨൨

ശുക്രനും ബുധനും ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ തൈരുള്ളതും വെള്ളത്തോടുകൂടിയുമിരിക്കുന്ന അന്നമായിരിക്കും. ബുധനും വ്യാഴവും സ്ഥിരരാശിയിൽ നിന്നാൽ വ്യഞ്ജനങ്ങ(കറിക)ളോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന അന്നമായിരിക്കും. ഇവിടെ ശുക്രബുധ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വ്യാഴവും ബുധനും ജലരാശിയിൽ നിന്നാൽ അന്നം ജലാന്വിതമായിരുന്നു എന്നും വിചാരിക്കണം. "ശുക്രേ ഗുരുസൗമ്യൌ" എന്നു മുമ്പു ൧൨-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

മാംസാദികം.

ഗുരുപതിരാശികർക്കടകാദ്യോ കുജമാംസ്യകങ്ങളോ
തൈലപാരദകല്പനാന്മാദികൗവോരാഹാരമേത്സ്യം ൨൩

പാകത്തിനുപയുക്തസ്ഥാനാന്മാദിഷ്ടസൌമ്യ ഭോഗസ്സമാദിഷ്ടേ
ശാകസമന്വിതസ്ഥിതം സമസ്വാമിതം ഭോജനാശേ. ൨൪

ഭോക്താക്കൾ മാംസഭോജികളാണെങ്കിൽ താഴെപ്പറയും പ്രകാരം ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാംസോപദേശത്തെയും നിരൂപിക്കണം. ആദി

ത്യനം ചൊവ്വായ്ക്കു മൃഗമാംസം; ചന്ദ്രനു ഞണ്ടിന്റെയും മത്സ്യത്തിന്റെയും മാംസം; വ്യാഴത്തിന് ആനയുടെയും കുതിരയുടെയും മാംസം; ശനിക്കു പോത്തിന്റെയും പന്നിയുടെയും മാംസം; സൂര്യനു പക്ഷികളുടെ മാംസം; ശുക്രനു പശു മുതലായവയുടെ മാംസം; ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ക്രമം. ഭോക്താക്കൾ സസ്യഭുക്കുകളാണെങ്കിൽ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു തന്റെതന്റെ ഉക്തമായ ശാകത്തെയാണ പറയേണ്ടത്. ജലം സ്ഥലം ആഗ്നേയം സൌമ്യം മുതലായ രാശിഗ്രഹഭേദങ്ങളെക്കൊണ്ടു ശാകസസ്യഫലമൂലങ്ങളുടെ വ്യത്യാസങ്ങളെയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ദ്രേക്കാണസ്വരൂപത്തെക്കൊണ്ടും മാംസം മൂലം ഫലം ശാകം മുതലായ ഭേദങ്ങളെ നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. മുമ്പു പന്ത്രണ്ടാമദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള മൂലതാരികളെ ഈ വിഷയത്തിലും യുക്ത്യനുസാരമവങ്ങൾക്കു തക്കവണ്ണം യോജിപ്പിച്ചും മറ്റുമുള്ളതിനെ പറയാം. ഗ്രഹങ്ങൾക്കു മാംസങ്ങളെയും ശാകങ്ങളെയും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെതന്നെ രാശികൾക്കും രാശിസ്വരൂപങ്ങളെയും ശാകങ്ങളെയും മാംസങ്ങളെയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

മാംസസസ്യഭേദങ്ങൾ.

ജലജം ജലചരകം ഗ്രാമ്യം ഗ്രാമ്യൈരന്യാരണ്യൈഃ
പാപൈഃ പൂതിപര്യുഷിതാദി സൌമ്യൈഃ ശുഭകം സദ്യഃ ൫

ഇവിടെ മാംസശാകങ്ങളുടെ ഭേദത്തെ പറയുന്നുണ്ട്. ജലരാശികളെക്കൊണ്ടും ജലഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ജലജങ്ങളായ മാംസങ്ങളെയും ശാകങ്ങളെയും പറയുക. അതുപോലെതന്നെ ഗ്രാമ്യരാശികളെക്കൊണ്ടും ഗ്രാമ്യഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഗ്രാമ്യങ്ങളായ മാംസങ്ങളെയും ശാകങ്ങളെയും പറയാം. ആരണ്യരാശികളെക്കൊണ്ടും ആരണ്യഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആരണ്യങ്ങളായ മാംസശാകങ്ങളെയും ചിന്തിക്കാം. പാപഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു കേടുപിടിച്ചതെന്നും മറ്റും ഇവയും ശുഭഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുതുതായുണ്ടാക്കിയതെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ അതാതുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ധാന്യംകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ അന്നത്തെയും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

സേചനദ്രവ്യം.

ഉദകയവാഗൂക്ഷീരാണി വ്യയേ നവാംശോ മസ്സംസ്കൃതാനൈവാ
ഘൃതമിന്ദുരോ തൈലം ശേഷാണാം യഥാവദിതിവച്ഛുക്രൈഃ. ൬

ഏഴാമെടത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടോ ഏഴാം ഭാവാധിപനെക്കൊണ്ടോ സേചനദ്രവ്യത്തെ നിരൂപിക്കണം ഇവിടെ

ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു കറിയെപ്പറയണം. ഈ ചന്ദ്രനു ബുധന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ കറിതന്നെ അനേകം ഉപകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംസ്കരിച്ചതായിരുന്നു എന്നു പറയാം. വ്യാഴത്തിനെക്കൊണ്ടു സേചനദ്രവ്യം നെയ്യായിരുന്നു എന്നും ശുക്രനെക്കൊണ്ടു വെണ്ണയായിരുന്നു എന്നും ശേഷം ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു സേചനദ്രവ്യം എണ്ണയായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ആജം ചരോദയകുജേ മാഹിഷമാർക്കിയുക്തേ ഗവ്യം സ്ഥിരോഭയസിതേ
അന്യേഷ്വപി ക്രമവശാദ്ദധി ചതുഷ്പദേന്യേ. ൨൦

ലഗ്നം മേഷാദിചരമോ കുജസഹിതമായോ വന്നാൽ സേചനദ്രവ്യം ആട്ടിൻപാൽ എന്നും ലഗ്നത്തിനു ശനിയുക്തമായാൽ എരുമപ്പാൽ എന്നും സ്ഥിരം എന്നോ ഉഭയരാശിയോ ശുക്രസഹിതമായി വന്നാൽ പശുവിൻപാൽ എന്നും പറയണം. ഇവിടെ ആട്ടെ എരുമ പശു മുതലായവയുടെ നെയ്, മോര്, വെണ്ണ മുതലായവയെയും പറയാവുന്നതാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ ശേഷം ചതുഷ്പാദരാശികൾക്കും ഭാവി സ്വരൂപഭേദംകൊണ്ടും സേചനദ്രവ്യത്തെ ചിന്തിച്ചു കൊൾകയും വേണം. ഈ യോഗങ്ങളും ലഗ്നത്തിൽ ചതുഷ്പാദരാശിസംബന്ധവും ഇല്ല എങ്കിൽ പശു മുതലായ ചതുഷ്പാത്തുക്കളുടെ പാൽ മോര് മുതലായ സേചനദ്രവ്യങ്ങളില്ലായിരുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം.

വ്യഞ്ജനം (കറി)

മാംസവ്യഞ്ജനമാഹ സൂര്യതനയേ സൗമ്യേ ച പാനകം ഭൃഗൗ
വ്യഞ്ജനമുഗ്രതപൂർണ്ണനാമശിതം കുരുതേ ബുധശ്ചാത്ര. ൨൧

സൗരേ ബഹ്വന്നമപി വ്യഞ്ജനകുത്സിതമശനം ചാപി
കുത്സിതശാകം ശാകം ഭാജ്യം ച ദിവാകരേ. ൨൨

ചൊവ്വാ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ മാംസക്കറിയും ബുധൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പാനകറിയും ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പല പ്രകാരത്തിലുള്ള ഉപദംശങ്ങളും (കറികളും) ഉണ്ടെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ബുധനെക്കൊണ്ടും അനേകപ്രകാരത്തിലുള്ള കറികളെ പറയാവുന്നതാണ്. ശനി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ചോറും കറികളും വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും അതിൽ പ്രാണികളുടെ ശവത്തെക്കണ്ടു എന്നു പറയണം. ലഗ്നത്തിൽ ആദിത്യൻ നിന്നാൽ കാട്ടുശാകങ്ങളെ (മുരിങ്ങാ ചീരത്തണ്ട് ചേനത്തണ്ട് മുതലായവ) കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ കറികളും ഭക്ഷ്യഭോജ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയുകയും വേണം.

മാംസവിശേഷം.

ക്രൂരാംശകേ തിഥിപതിർമ്മിത്രം തൃണമൃഗസ്നാദ്രൂപമംശൈർദ്വയോരുക്തേ
തൃണധാന്യഗ്ഗൃഹംസ്ഥിതേഃ ക്രിമികസൃജാതിനാദ്യാശേഃ. ൧൩

മാംസവ്യഞ്ജനമാണെങ്കിൽ അതു് ഏതിനെറയുള്ള മാംസം എന്ന പ്രഷ്ടാവു ചോദിച്ചു എങ്കിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരമാണ പറയേണ്ടതു്. ഏഴാമെടത്തു പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ മാംസഭോജികളായ മൃഗങ്ങളുടെ മാംസവും അവിടെ ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ തൃണഭോജികളായ മാൻ മുതലായവയുടെ മാംസവും ബുധന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ തൃണവും മാംസവും ഭക്ഷിക്കുന്ന മാർജ്ജാരാദികളുടെ മാംസവും പറയാം. ഇവിടെ ബുധൻ പാപരാശിയിലോ പാപയോഗത്തോടുകൂടിയോ നിന്നാൽ മാംസഭോജികളുടെ മാംസവും ശുഭരാശിയിൽ നിന്നാൽ തൃണഭോജികളുടെ മാംസവുമാണെന്ന പ്രത്യേകമായും പറയാവുന്നതാണ്. വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി ഏഴാമെടത്തുണ്ടായാൽ തൃണധാന്യഭോജികളായ പക്ഷികളുടെ മാംസവും ചന്ദ്രന്റെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായാൽ ക്രിമിസൃപ്പാദികളുടെ മാംസവും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. രാശികളുടെ മാംസത്തെ ജാതിഭേദപ്രകാരം വിചാരിക്കേണ്ടതു്. ജലരാശികൾ മത്സ്യമാംസം ചതുഷ്പാദരാശികൾ നാൽക്കാലികളുടെ മാംസം ഇത്യാദി യുക്തംപോലെ നിരൂപണീയമെന്ന സാരം.

സ്വാദ്വാദിജ്ഞാനാദി.

സ്വാദഭോജ്യകൃത്തികളിവയാ ഭോജ്യാത്ര ദ്വാരാ വ്യുവഭോവരാഃ
ചൂർണ്ണോക്ത ഭോജനാനി വാക്യാനി ഗ്രഹൈസ്സ്വസ്ഥിതം. ൧൪

ഉദയത്തെയോ ആരൂഢത്തെയോ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭോജനസമയം സ്വഭാവം സ്വാദഭോജിപാത്രം മുതലായവയെല്ലാം യഥാക്രമം ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പിതൃമാതൃസോദര എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്രകാരം സ്വാദുഭോക്താക്കളെയും, അതുപോലെ ഭോജനവിശേഷം സമയം ഇതുകളും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. വിപ്രക്ഷത്രിയവൈശ്യശൂദ്ര എന്നിങ്ങനെ ഭോജനത്തിനെ ജാതിയെ വിചാരിക്കുക; ലഗ്നം കൊണ്ടുതന്നെ ഭോക്താവിന്റെ ശരീരാകൃതിയെ നിരൂപിക്കുക; ഗ്രാമ്യരാശി, ഗ്രാമ്യഗ്രഹോദയം ഇതുകളെക്കൊണ്ട് ഗ്രാമത്തിലെ ഭോജനത്തെ പറയുക; അതുപോലെതന്നെ നഗരരാശിഗ്രഹാദികളെയും ചിന്തിക്കണം. രണ്ടാമെടംകൊണ്ടു ഉണ്ണുവാനുള്ള ഇല പാത്രം ഇതുകളെ നിരൂപിക്കുക. രണ്ടാമെടം ചരരാശിയായാൽ ഇലയും സ്ഥിരമായാൽ കിണ്ണം തളിക മുതലായതും പറയാം. അവിടെ നിൽക്കുന്നഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു പാത്രത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെ പറയുക. മൂന്നാമെടംകൊ

ണ്ടുകേന്ദ്രത്തേയും (കുട്ടിമണ്ണന്തര്യം) നാലാമേടംകൊണ്ടു വെള്ളംമുത
ലായതിനേയും ഉല്പന്നവന്റെ ജാതിസ്വഭാവത്തേയും അഞ്ചാമേടം
കൊണ്ടു ഉല്പന്നവന്റെ മനസ്ഥിതിയേയും ആറാമേടംകൊണ്ടു കറിക
ളേയും ഷഡ്രസങ്ങളേയും ഏഴാമേടംകൊണ്ടു ഭോജനപാത്രത്തേയും
(മൊന്ത് കിണ്ടി മുതലായതു) സ്ത്രീസംഗത്തേയും എട്ടാമേടംകൊണ്ടു
അന്നത്തേയും ഭോജനതൃപ്തിയേയും ഒമ്പതാമേടംകൊണ്ടു സഹഭോ
ജികളേയും പത്താമേടംകൊണ്ടു തൃപ്തിയേയും പതിനൊന്നാമേടംകൊ
ണ്ടു ഭക്ഷണാവസാനത്തിലെ സന്തോഷവിഷയത്തേയും പന്ത്രണ്ടാമേ
ടംകൊണ്ടു ഭക്ഷണശേഷമുള്ള വിശ്രമത്തേയും (കിടപ്പിനേയും) ചി
ന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ രാശിഗ്രഹയോഗദൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ടും
ഉച്ചാദ്യാരോഹബലാദികൊണ്ടും ഗുരൂപദേശാനുസരിച്ചും എല്ലാം
വഴിപോലെ ചിന്തിച്ചുപറഞ്ഞുകൊൾക. "പൃച്ഛകഭോജനാദിച"
എന്നതുകൂടത്തെ പ്രകാരം അനേകസമുച്ചയാർത്ഥദ്യോതകമാകയാൽ
ഇതും ഇവിടെ പറയാനിരിയ്ക്കുന്നതാണ്. ശേഷമെല്ലാം ഗ്രന്ഥ
മുഖത്തിൽ നിന്നും ഗ്രന്ഥാന്തരങ്ങളിൽനിന്നും സ്വബുദ്ധികൊണ്ടു ആ
ലോചിച്ചും അറിഞ്ഞു പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ഷോഡശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ സപ്തദശോദ്ധ്യായഃ.

ദ്രേക്കാണം.

അജകലശധരശ്ചാപി ത്ര്യംശാശ്ചൈലോഹ്യരാഃ പ്രകീർത്തിതാഃ
രാശ്യന്തസ്ഥാനവൃത്തം സ്വപദഗൃഹ്യേംഗതി ദാ കല്യഃ. ൧

എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും രാശികളും അവരവരുടെ ദ്രേക്കാണത്തിൽ വന്നാൽ
ദൃശ്യം (ദൃഷ്ടിപ്രദം) ചതുഷ്പദം (നാലുകാലുള്ളതു) ആയിരിക്ക
യാൽ ദൃശ്യാദ്രേക്കാണത്തിൽ മുഖമെന്നും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തി
ലായാൽ പൃഷ്ഠമെന്നും പറയണം.

ലഗ്നഫലം.

ഭൗമശുക്രബുധാനാം ലഗ്നേ ത്ര്യംശാധിപസ്ഥിതോ യോ ഗ്രഹഃ
ദ്രേക്കാണവൈകല്യം ചന്ദ്രേണയുതേ വിനശ്യതി. ൨

അസ്തമയലഗ്നത്തിലോ ഉദയലഗ്നത്തിലോ ആദിത്യൻ നിന്നാൽ പ്രസ്ഥാവിഘ്നവും അവിടെ ശനി നിന്നാൽ വ്യാധിയും കുജൻ നിന്നാൽ ചോരഭയവും സംഭവിക്കുമെന്ന പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നത്തിൽ അതിക്ഷീണനായ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ മരണവും ഇല്ലാത്തപക്ഷം അംഗവൈകല്യവും സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം.

വസ്ത്രാർത്ഥയുവതിലാഭം ബൃഹസ്പതിസ്ത്രികോണസ്ഥരാശിഫലം
അന്യസ്ത്രീസംഗമനം വദേദ്ഭൃഗുപതിരിഷ്ടകോണേ. ൯

വ്യാഴം ലഗ്നത്തിന്റെ പ്രഥമത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ വസ്ത്രലാഭവും ദ്വിതീയത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ അർത്ഥലാഭവും തൃതീയത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീലാഭവും ചെയ്യും ബുധൻ ഏതു രാശിയിൽ നിന്നാലും രാശിഫലത്തെ മാത്രമേ കൊടുക്കയുള്ളു. ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിന്റെ ആദ്യാംശത്തിൽ നിന്നാൽ പരസ്ത്രീഗമനത്തെയും അന്ത്യാംശത്തിൽ നിന്നാൽ വസ്ത്രലാഭത്തെയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

ദശമഫലം.

രവ്യൂർദ്ധ്വാദിത്രികോണേഷു സ്ഥാനാർത്ഥരോഗഭയചിന്താം
ചന്ദ്രാർത്ഥാംശചിന്താവിഷ്ടശ്ശുഭാദ്യന്ത്യാംശ സ്ഥാനചിന്താ. ൧

പത്താമെടത്ത് ആദിത്യൻ പ്രഥമത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാനലാഭചിന്തയേയും ദ്വിതീയത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ അർത്ഥലാഭചിന്തയേയും അന്ത്യത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ രോഗഭയചിന്തയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു പത്താമെടത്തു ചന്ദ്രൻ ആദ്യാംശത്തിൽ നിന്നാൽ അർത്ഥലാഭചിന്തയേയും അന്ത്യാംശത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാനലാഭചിന്തയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

സ്ഥാനാർത്ഥജ്ഞാനഗതാം കരോതി ചിന്താം ബൃഹസ്പതിർമ്മദ്ധ്യ
അരിവൃദ്ധിരർത്ഥനാശം സ്ഥാനാൽ പരിവർത്തനം ഭൌമഃ. ൨

വ്യാഴം പത്താമെടത്ത് ആദ്യത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാനചിന്തയേയും മദ്ധ്യത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ അർത്ഥചിന്തയേയും അന്ത്യത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ ജ്ഞാനചിന്തയേയും കുജൻ പത്താമെടത്തു ആദിത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ ശത്രുവർദ്ധനത്തെയും ദ്വിതീയത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ അർത്ഥനാശത്തെയും അന്ത്യത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാനഭ്രംശത്തെയും പറയാം.

സ്ഥാനഭ്രംശംവ്യാധിം പ്രവാസചിന്താംശനൈശ്ചരഃ കുരുതേ
വസ്ത്രാർത്ഥാഗമശ്ശ്രേയം ശുക്രോജ്ഞോംശമദ്ധ്യഗോനാഭസഃ. ൩

ശനി പത്താമെടത്തു ആദ്യത്രികോണത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ഥാന

ഡംഭരത്തെയും ദ്വിതീയദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ വ്യാധിചിന്തയേയും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രവാസചിന്തയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ശുക്രൻ പത്താമെടത്തു് ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ വസ്ത്രചിന്തയേയും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ അലങ്കാരചിന്തയേയും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ ശയ്യാസനചിന്തയേയും അംഗനാചിന്തയേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

സാപ്തമഫലഃ.

മരണം പ്രവാസിനം വാ ജാമിത്രേർക്കോ വിനഷ്ടചിന്താം വാ
സ്ത്രീസംഭോഗാശ്രയജാം കരോതി ചിന്താം ഗുരുർദ്ദ്യൂനേ. ൩

ഏഴാമെടത്തു ആദിത്യൻ പ്രഥമദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ മരണചിന്തയേയും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രവാസചിന്തയേയും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ നഷ്ടദ്രവ്യചിന്തയേയും വ്യാഴം ഏഴാമെടത്തു പ്രഥമദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീ (കളത്ര) ചിന്തയേയും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ ഗർഭ (സന്താന) ചിന്തയേയും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ സംഭോഗചിന്തയേയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സ്വസ്ത്രീശീലഭ്രംശം നഷ്ടം ച ധ്വജാശ്രയം ഗദരോഗം
കുരുതേ കുജോസ്തമഗോ ദുഷ്ടാചാരാം ഭൃഗുർന്നാരീം. ൪

ഏഴാമെടത്തു ചൊവ്വാ പ്രഥമദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ സ്വഭാര്യയുടെ സ്വഭാവദോഷത്തെയും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ നഷ്ടദ്രവ്യചിന്തയേയും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ ലിംഗരോഗത്തെയും സ്ത്രീയാൽ മാനഭംഗത്തെയും പറയാം. ഏഴാമെടത്തു ശുക്രൻ ഏതുദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാലും ഭാര്യയ്ക്കു ചാരിത്രഭംഗത്തെയും പറഞ്ഞുകൊൾക.

വൃദ്ധാം ശീലഭ്രഷ്ടാം സരോഗപീഡാം ശനൈശ്ചരോസ്തമിതഃ
കുര്യാൽ സ്ത്രീകലഹം വാ ചന്ദ്രഃ കാംസ്യം കുലാംഗനാനാശം. ൫

ശനി ഏഴാമെടത്തു ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ഭാര്യ വൃദ്ധയാണെന്നും ദ്വിതീയദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ ശീലമുള്ളവളല്ലെന്നും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ രോഗപീഡിതയാണെന്നും പറയുക. ചന്ദ്രൻ ഏഴാമെടത്തു പ്രഥമദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീകലഹത്തെയും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ കാംസ്യ (ഓട്ടുപാത്രം മുതലായ) ചിന്തയേയും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ കുലസ്ത്രീനാശത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ചതുർത്ഥഫലം.

ഐശ്വര്യമംശലാഭം ശത്രുഭയം നൃപഭയം ക്രമാൽ ഹിബുകേ
സൂര്യഃ കരോതി ശുക്രഃ സ്ത്രീണാം ഗുരുരർത്ഥാനാം ചിന്താം. ൧

ആദിത്യൻ നാലാമെടത്തു ആദ്യത്തെ ചതുർഭാഗത്തിൽ നിന്നാൽ ഐശ്വര്യത്തെയും രണ്ടാമത്തെ ചതുർഭാഗത്തിൽ നിന്നാൽ അംശലാഭത്തെയും മൂന്നാമത്തെ ചതുർഭാഗത്തിൽ നിന്നാൽ ശത്രുബാധയെയും നാലാമത്തെ ചതുർഭാഗത്തിൽ നിന്നാൽ രാജഭയത്തെയും പറയണം. ഇവിടെ ചതുർഭാഗം എന്നതു ഏഴരത്തീയതി വിവക്ഷിതമാകുന്നു. നാലാമെടത്തു ശുക്രൻ ഏതുഭാഗത്തിൽ നിന്നാലും സ്ത്രീചിന്തയെയും അവിടെ വ്യാഴം നിന്നാൽ അർത്ഥലാഭചിന്തയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഹിബുകേ ഹോരാഭ്യാം കുജഃ സ്വജനവിരോധം മനഃസന്താപം
ശ്വാസരോഗകൃന്മൃത്യൂൻ സിദ്ധ്വാനം വാ വദേദ്ധിബുകേ. ൨

ചൊവ്വാ നാലാമെടത്തു ആദ്യഹോരയിൽ (രാശിപൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ) നിന്നാൽ സ്വജനവിരോധത്തെയും അന്ത്യഹോരയിൽ (രാശ്യപരാർദ്ധത്തിൽ) നിന്നാൽ മനസ്താപത്തെയും പറയണം. ശനി നാലാമെടത്തു ആദ്യഹോരയിൽ നിന്നാൽ രോഗത്തെയും അന്ത്യഹോരയിൽ നിന്നാൽ മരണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ചിന്തയെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

നാരീം ശശീ സുരൂപാം കരോതി വിവാദകം ബുധസ്സ്വബലാൽ
ഫലമേതദേവം വാച്യം ത്രികോണസംസ്ഥൈർ ഗ്രഹൈർവ്വിധിവൽ. ൩

ചന്ദ്രൻ നാലാമെടത്തുനിന്നാൽ സുരൂപയായ സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയെന്നും ബുധൻ നാലാമെടത്തുനിന്നാൽ വിവാദ (വ്യവഹാര)ത്തെ സംബന്ധിച്ച ചിന്തയെന്നും പറയണം. ഇതിനെ ലഗ്നാദികേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു ബലാധിക്യമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലത്തെ വേണം പറയുവാൻ. കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങളില്ലെങ്കിൽ അഞ്ചാമെടത്തു നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചതുർത്ഥഫലത്തെയും ഒമ്പതാമെടത്തു നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു സപ്തമഫലത്തെയും പറഞ്ഞുകൊൾക. കേന്ദ്രത്തിലും ത്രികോണത്തിലും ഗ്രഹങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ബലമുള്ള കേന്ദ്രരാശികൊണ്ടും ഈ ഫലങ്ങൾ നിർദ്ദേശ്യങ്ങളാകുന്നു

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ
വല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
സപ്തദശോദ്ധ്യായഃ.



അഥ അഷ്ടാദശോഽദ്ധ്യായഃ.

൧. മൈഥുനപ്രശ്നം.

ശുക്രേന്ദുപാപതിന്ത്യജതി പ്രമദാനന്ദയതി പതിമപാപേഷു.
ചന്ദ്രേ പാപസമേതേ പുരുഷോഗച്ഛേത ബലാദ്വനിതാം. ൧

ഇനിയും ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ സുരത പ്രശ്നവിധിയെ പറയുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ അപരിഹാര്യമായി ചില അശ്ലീലപദങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവരും. വായനക്കാർ ആ അപരാധത്തെ സദയം ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരുവൻ തന്റെ ഭാര്യ തന്നിൽ അനുരക്തയോ വിരക്തയോ എന്നുള്ള ജിജ്ഞാസയോടുകൂടി പ്രശ്നം ചെയ്താൽ ദൈവജ്ഞൻ ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുംപ്രകാരമുള്ള അനുഭവത്തേയും ഫലത്തേയും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞാനംകൊണ്ടു നിരൂപിച്ചുകൊള്ളണം. അവിടെ ലഗ്നം പാപഗ്രഹദൃഷ്ടമായാൽ ഭാര്യ വിരക്ത (തന്നിൽ അനുരാഗമില്ലാത്തവൾ) എന്നും ശുഭദൃഷ്ടമായാൽ സുരക്ത (തന്നിൽ അനുരാഗമുള്ളവൾ) എന്നും പറയണം. ഇതുപോലെ തന്നെ ചന്ദ്രൻ പാപയുതദൃഷ്ടനായാൽ ഭാര്യ വിരക്തയെന്നും ശുഭയുതദൃഷ്ടനായാൽ അനുരക്ത എന്നും പറയാവുന്നതാണ്. ചന്ദ്രനെപ്പോലെതന്നെ ശുക്രനേയും നിരൂപിക്കേണമെന്ന് ഉപദേശമുണ്ട്. ചന്ദ്രൻ ആദിത്യന്റെ യോഗദൃഷ്ടികളുള്ളവനായാൽ പുരുഷൻ സ്ത്രീയെ ബലാൽ ഗ്രഹിച്ചു എന്നും ആദിത്യൻ പാപയോഗദൃഷ്ടികളുള്ളവനായാൽ സ്ത്രീ പുരുഷനെ ബലാൽ ഗ്രഹിച്ചു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി ഇല്ലാതെയും പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികൾ സംഭവിച്ചും വന്നാൽ സുരതമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് പറയാം. ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെയോ സൂര്യന്റെയോ യോഗദൃഷ്ടികൾ ഉള്ള ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു നോക്കിയാൽ സ്ത്രീയ്ക്കു തന്നിൽ അനുരാഗമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും കുജശനികളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുള്ള ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിചെയ്താൽ സ്ത്രീയ്ക്കു തന്നിൽ അനുരാഗമില്ലായിരുന്നു എന്നും പറയണം. ഇവിടെ ആദിത്യനെ പാപഗ്രഹമായി വിചാരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

സ്ത്രീഭേദം.

സപ്തമശംഗ്രഹാന്ത്രപ്രയാതേ സ്വക്ഷേ ചാതിഥിയാന്യാന്യേഷു
ഉച്ചാദിഷ്വിതരാസ്ത്വിതി ചാഗ്രഹയോന്നരേഷാം സ്ത്രീയോ വാച്യാഃ ൨.

ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹം സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ അ

സ്ത്രീ സ്വഭാര്യതന്നെ എന്നും ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ പരഭാര്യ എന്നും പറയണം. ആ ദൃഷ്ടാവായ ഗ്രഹം ഉച്ചസ്ഥനാണെങ്കിൽ സ്ത്രീ ശ്രേഷ്ഠയോ അഥവാ രാജസ്ത്രീയോ ആയിരിക്കും. ആ ഗ്രഹം ശത്രുക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ ശത്രുസ്ത്രീ എന്നും ബന്ധുക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാൽ ബന്ധുസ്ത്രീ എന്നും നീചത്തിൽനിന്നാൽ നീചസ്ത്രീ എന്നും പറയാം. അതുപോലെതന്നെ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു വിപ്രാദിജാതിയിലുള്ള സ്ത്രീയെന്നും മറ്റും വഴിപോലെ വിചാരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ സ്വക്ഷേത്രസ്ഥിതി മുതലായതുകൊണ്ടു സ്വഗൃഹം മുതലായതിനേയും പറയാവുന്നതാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ ലഗ്നരാശികൊണ്ടു അടവീക്ഷേത്രഗ്രാമാദികളായ പ്രദേശങ്ങളും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

> ക്ഷോദ്യൂനഭാര്യാഭ്യാംചരഗതെ സ്വസ്ത്രീതി ഗോസംഗമാന്നാം
> നൈശ്ശ്യാഭ്യുദയളൂചേ ബന്ധുശത്രോർഭാര്യാനുസാരേണ്യ. ൯

ചരരാശികൊണ്ടും സ്ത്രീനിർണ്ണയത്തെ ചെയ്യണമെന്നാണ്. മേടം ആരൂഢവും വൃശ്ചികം ചരരാശിയായും അല്ലെങ്കിൽ വൃശ്ചികം ആരൂഢവും മേടം ചരവും ആയും വരികയും മേഷവൃശ്ചികങ്ങളിലൊരേടത്തു ചൊവ്വാ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വഗൃഹത്തിൽവെച്ചു സ്വസ്ത്രീ സംഗമുണ്ടായി എന്നു പറയണം. മേടമോ വൃശ്ചികമോ ആരൂഢരാശിയായും എടവം മിഥുനം കന്നി തുലാം എന്നീ രാശികളിൽ ഒന്നു ചരരാശിയായും ബുധശുക്രന്മാരായും വന്നാൽ ബന്ധുസ്ത്രീസംഗമുണ്ടായി എന്നു പറയാം. ശേഷം രാശികളിലൊന്നെങ്കിലും ചരരാശിയായിവന്നാൽ ശത്രുഭാര്യയുമായുള്ള സംഗമത്തെയും പറഞ്ഞുകൊൾക. ഇങ്ങനെ തന്നെ എല്ലാ രാശികളെക്കൊണ്ടും ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും വിചാരിച്ചു പറയാവുന്നതാണ്. ഗ്രഹം ഉച്ചസ്ഥനായാൽ നാരി പൂജ്യയെന്നും നീചഗനായാൽ സ്ത്രീ നീചയെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

പരസ്ത്രീവിശേഷം.

> തങ്ങനീകൾക്കൊത്ത് ഭൃഗുസ്ത്രീബ്രാഹ്മണീദ്യപാപേതാ
> കുജഭൃഗുഗുരുശശിരവിജിദ്ദേശൈഃ പാഷണ്ഡിനാംഗുവതിഃ. ൰

സ്വക്ഷേത്രത്തിലല്ലാതെ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടുള്ള സ്ത്രീവിശേഷത്തെ ഇനി ഇവിടെ പറയുന്നു. സ്വക്ഷേത്രത്തിലല്ലാതെ നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വാഗ്രഹത്തിനെ നോക്കിയാൽ വേശ്യയേയും മേൽപ്രകാരം നിന്നു ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ശുക്രനെക്കൊണ്ടു ശൂദ്രസ്ത്രീയേയും മേൽപ്രകാരം വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ടു മന്ത്രിഭാര്യയേയും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയേയും ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു രാജസ്ത്രീയേയും ബുധശനിരാഹുക്കളെക്കൊണ്ടു പാഷണ്ഡസ്ത്രീകളേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സുരതാവൃത്തി.

വിഷമക്ഷഗ്രഹരാശിഗ്നേ യൈദ്യന്ദ്രമേകം ദ്വിപാദമിതരേഷു
ബഹരോമാവിഭ്രമരാഗ്ദ്രവം ശുക്രകുജാംശാദ്ഗ്രഹതകെ സുരതം. ൩

ലഗ്നം ഓജരാശിയായിവന്നാലും ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹം ഓജരാശിയിൽനിന്നാലും ഒരു പ്രാവശ്യം സുരതമുണ്ടായി എന്നും ലഗ്നം യുഗ്മരാശിയായിരിക്കയും ലഗ്നദ്രഷ്ടാവായ ഗ്രഹം യുഗ്മരാശിയിൽ നിൽക്കകയും ചെയ്താൽ സുരതം രണ്ടുപ്രാവശ്യമുണ്ടായി എന്നും പറയാം. ശുക്രന്റെയും ചൊവ്വായുടെയും ക്ഷേത്രദ്രേക്കാണാദിവൎഗ്ഗങ്ങൾ ലഗ്നത്തിങ്കലായിവന്നാൽ വാത്സ്യായനാദികൾ രതിശാസ്ത്രത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം പലപ്രാവശ്യവും സുരതമുണ്ടായി എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ലഗ്നം സൂൎയ്യവൎഗ്ഗസഹിതമായാൽ പകലും ചന്ദ്രവൎഗ്ഗസഹിതമായാൽ രാത്രിയും അവിടെ സുരതം എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സ്വപ്നസുരതാദി.

ഹോരാത്രികോണജാമിത്രഷ്വേവശരിന്ദുസമാഗമപ്രശ്നേ
സ്വപ്നസുരതം ന്ദുകുജയോഃ കാമോന്മാദാഗമിതം. ൪

ലഗ്നം, അഞ്ച്, ഒമ്പത്, ഏഴ് ഈ ഭാവങ്ങളിലൊന്നിലെങ്കിലും ശനി ചന്ദ്രനോടുകൂടിനിന്നാൽ സ്വപ്നത്തിൽ സംയോഗമുണ്ടായി എന്നു പറയണം. ഈ ഭാവങ്ങളിൽതന്നെ ചൊവ്വായും ചന്ദ്രനുമൊന്നിച്ചുനിന്നാൽ കാമകലഹങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ രണ്ടുപേരുമുറക്കമൊഴിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക. ഈ പറഞ്ഞഭാവങ്ങളിൽതന്നെ വ്യാഴവും ചന്ദ്രനുമൊന്നിച്ചുനിന്നാൽ സുരതം ശ്രേഷ്ഠസ്ത്രീയോടുകൂടിയായിരുന്നു എന്നും ഒരു ഗർഭപ്രദമാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. അതുപോലെതന്നെ ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും ഒന്നിച്ചുനിന്നാൽ ഗാഢസ്പർശനമുണ്ടായിഎന്നും ചന്ദ്രനും ശുക്രനുമൊന്നിച്ചുനിന്നാൽ ഗുഹ്യവചനങ്ങൾ പറയുകയുമുണ്ടായി എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഭയം.

ലഗ്നഗതേ രവിതനയേ ജാമിത്രകുജേ നവാഭ്യനുഗ്നഗതേ
ഇതരേതരാലയമസ്യ നിശിസുരതാഭ്യ ജാഗരിതം. ൫

ലഗ്നത്തിൽ ശനിയും ഏഴാമെടത്തു ചൊവ്വായും നിൽക്കകയോ അല്ലാത്തപക്ഷം ലഗ്നത്തിൽ ചൊവ്വായും ഏഴാമെടത്തു ശനിയും നിൽക്കകയോ ചെയ്താലും ഭയംനിമിത്തം ഉറക്കമുണ്ടായില്ല എന്നു പറയു

ക. ഇവിടെ ശനിക്കു ബലാധിക്യം ഉണ്ടായാൽ ചോരന്മാരെക്കൊണ്ടും ചൊവ്വായ്ക്കു ബലാധിക്യമുണ്ടായാൽ അഗ്നിഭയംകൊണ്ടും അറിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം. ഇതുപോലെതന്നെ ശനി കുജക്ഷേത്രത്തിലും കുജൻ ശനിക്ഷേത്രത്തിലും നിന്നാലും അവരുടെ ബലാബലത്തിനു തക്കവണ്ണം ചോരന്മാരോ അഗ്നിഭയമോ നിമിത്തം ഉറക്കൊഴിച്ചു എന്നും പറയാം.

കലഹം പൃഥക്ശയനം.

അസ്മിംശ്ചന്ദ്രേന്യതമേന യുതേനാസ്തസ്ഥാരാത്രികലഹസ്സ്യാൽ
യമകുജരാശിസ്ഥേ ശുക്രേ ഭേദാച്ഛയ്യാസ്ത്രിയോർവാച്യഃ. ൮

ലഗ്നത്തിലോ ഏഴാമേടത്തോ ചന്ദ്രൻ കുജനോ ശനിയോ ഒരുമിച്ചു നിന്നാൽ കലഹമുണ്ടായി എന്നു പറയണം. ഇവിടെ ചന്ദ്രൻ ഏഴിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ കലഹം സ്ത്രീവിഷയമായും ലഗ്നത്തിലാണെങ്കിൽ പുരുഷവിഷയമായും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഈ യോഗത്തിൽതന്നെ കുജനോ ശനിയോ ഒരുമിച്ചു ശുക്രൻ നിന്നാൽ കലഹംനിമിത്തം ശയനം വെവ്വേറെയായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ജാമിത്രഗതേ ചന്ദ്രേ കുജബുധശശിജേക്ഷിതേ ദൃഷ്ടിൻ
ശുക്രേത്രശയനം കലഹനിമിത്തം സുഖസുപ്തം. ൯

ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ ഏഴാമേടത്തും മൂന്നാമേടത്തോ പത്താമേടത്തോ ചൊവ്വായും നിന്നാൽ കലഹംനിമിത്തം രണ്ടുപേരും വെവ്വേറെ ഭൂമിയിൽ (നിലത്തു) ആണ് ശയനമുണ്ടായതെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

വസ്ത്രച്ഛേദം.

ഹോരാതൃതീയസപ്തമചതുർത്ഥഭവനോപഗൗ ചന്ദ്രശുക്രൗ ചേൽ
വിദ്യാദ്വസ്ത്രച്ഛേദം കലഹനിമിത്തം ഛിന്നാഭിന്നാം. ൧൦

ലഗ്നം മൂന്ന ഏഴ് നാലു ഈ ഭാവങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ഒരുമിച്ചു നിന്നാൽ കലഹം നിമിത്തമായിട്ടു സ്ത്രീയുടെ വസ്ത്രത്തെ മുറിച്ചു കളഞ്ഞു എന്നു പറയണം. ഇവിടെ ഏഴാമേടത്തു പുരുഷഗ്രഹം നില്ക്കുകയോ ഏഴാമേടം ഓജരാശിയായി വരികയോ ചെയ്താൽ പുരുഷന്റെ വസ്ത്രച്ഛേദത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
അഷ്ടാദശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ഏകോനവിംശോദ്ധ്യായഃ

വൎഗ്ഗവിഭാഗം.

ജ്യോതിഷികോ വനവാസീ വ്യന്തരസുരസഞ്ജ്ഞകാവിനിൎദ്ദിഷ്ടാഃ
ഏതേ ചതുഷ്പ്രകാരാ ഗ്രഹാവലോകേന ജ്ഞാതവ്യാഃ. ൧

ജ്യോതിഷികഗണം, വനവാസിഗണം, വ്യന്തരഗണം, ദേവഗണം എന്നിങ്ങിനെ വൎഗ്ഗവിഭാഗം നാലുപ്രകാരമാകുന്നു. ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ രാശിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് അറിയേണ്ടത്. ഇവിടെ ജ്യോതിഷികഗണമെന്നതു സൂൎയ്യചന്ദ്രന്മാരെപ്പോലെയുള്ള തേജഃപുഞ്ജമാകുന്നു. വനവാസിഗണമെന്നതു സൎപ്പം അസുരൻ പാതാളവാസി എന്നിതുകളാകുന്നു. വ്യന്തരഗണമെന്നതു മനുഷ്യൎക്കാവശ്യമുള്ള കാകാദിപക്ഷിവൎഗ്ഗമാകുന്നു. ദേവഗണമെന്നതു സ്വൎഗ്ഗവാസിവൎഗ്ഗംതന്നെ. ആദിത്യകുജന്മാരെക്കൊണ്ടും ചതുഷ്പദ്രാശികൊണ്ടും ആദ്യഗണത്തെയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാരെക്കൊണ്ടും ജലരാശിയെക്കൊണ്ടും ദ്വിതീയഗണത്തെയും ശനി രാഹുക്കളെക്കൊണ്ടും സരീസൃപരാശിയെക്കൊണ്ടും തൃതീയഗണത്തെയും ഗുരുബുധന്മാരെക്കൊണ്ടും ദ്വിപാദ്രാശിയെക്കൊണ്ടും ചതുൎത്ഥഗണത്തെയും വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

വൎഗ്ഗവിശേഷം.

രാക്ഷസപിശാചയക്ഷാസ്സൌരേ കിന്നരസുഭൂതനാഗഗണാഃ
ഭൌമാദ്ശുക്രബുധഗുരു ചന്ദ്രേഷ്വിനോരവേൎദ്ദേവാഃ. ൨

കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വൎഗ്ഗങ്ങളുടെ വിശേഷങ്ങളെ ഇനിയും ഇവിടെ പറയുന്നു. കുജൻ രാക്ഷസഗണം, ശനിക്കു പിശാചന്മാർ; ശുക്രൻ യക്ഷവൎഗ്ഗം; ബുധൻ കിന്നരവൎഗ്ഗം; വ്യാഴത്തിന്നു ഭൂതഗണം; ചന്ദ്രൻ നാഗഗണം; ആദിത്യൻ ദേവഗണം. ഇങ്ങിനെ ഉള്ള വൎഗ്ഗവിശേഷത്തെയും ഗ്രഹദൃഷ്ടിക്കു തുല്യമായി വിചാരിച്ചുകൊള്ളണം.

ദേവന്മാർ.

ശ്രീശിവവിഷ്ണുദുൎഗ്ഗാ ബ്രഹ്മകുമാരാശ്ചലോകപാലയുതാഃ
ശുക്രാൎക്കസൌമ്യശീതഗു ഗുരുകുജസൌരേഷു ക്രമാന്നിയതാഃ. ൩

ശുക്രന്നു ശ്രീഭഗവതി; ആദിത്യന്നു ശിവൻ; ബുധന്നു വിഷ്ണു; ചന്ദ്രന്നു ദുൎഗ്ഗാഭഗവതി; ഗുരുവിന്നു ബ്രഹ്മാ; ചൊവ്വായ്ക്കു സുബ്രഹ്മണ്യൻ; ശനിക്കു ലോകപാലൻ എന്നിങ്ങിനെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദേവതകളെയും

അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഇതുകൊണ്ടു പ്രഷ്ടാവിന്റെ കുലദൈവങ്ങളേയും ദേശഗ്രാമദേവന്മാരെയും ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾ ഉച്ചത്തിലൊ സ്വക്ഷേത്രത്തിലൊ ബലത്തോടുകൂടിനിന്നാൽ ശ്രീഭദ്രാദിദേവന്മാരെയും നീചക്ഷേത്രത്തിലൊ ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലൊനിന്നാൽ രാക്ഷസപിശാചാദികളേയും പറയേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ശത്രുക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്നാൽ അതാതുദേവന്മാരുടെ അനിഷ്ടത്തെയും ആറെട്ടു പന്ത്രണ്ടാമെടങ്ങളിൽ നിന്നാൽ അത്യന്താനിഷ്ടത്തെയും പറയണം. ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രതിബിംബസമർപ്പണത്തെയും ഏഴാമെടത്തു നിന്നാൽ നൃത്തത്തെയും അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ ബലിയെയും നാലാമെടത്തു നിന്നാൽ ക്ഷേത്രാരാമസമർപ്പണത്തെയും മറ്റും ദേവപ്രീതികരമായിട്ടുള്ള പ്രതിവിധികളെ യഥാന്യായം വിധിച്ചുകൊള്ളണം.

ദേഹവിഭാഗാദി.

ഗ്രഹരാശിദൃഷ്ടിചാരൈർജ്ജ്യോതിഷികോ വ്യവഹിതാഫലംബ്രൂയാൽ
അങ്കസ്യശുഭഫലോദയസ്സ്വാര്‍ത്ഥഫലാദേശസ്സര്‍വ്വേ. ൧

മേഷാദിരാശികളുടെയും സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെയും ബലാബലങ്ങളെ വിചാരിച്ചു ഗോചാരഫലത്തെയും ഇഷ്ടാനിഷ്ടസ്ഥിതിയെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ലഗ്നം മുതലായവും രാശിയെപ്പോലെയുള്ള ഇഷ്ടാനിഷ്ടഫലങ്ങളെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എല്ലാരാശികളും രാശ്യധിപന്മാരെപ്പോലെയുള്ള ഫലങ്ങളെ ചെയ്യുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ചന്ദ്രഗ്രഹവേധാനീച വസ്ത്രാഭരണാദിസന്നിഭേദോദയം
ലഗ്നാന്തിമേഷരാശി ഗ്രഹാൻ പശ്യൻ ഗ്രഹൈർബ്രൂയാൽ. ൨

ദ്വിപാദ്രാശി, ദ്വിപാദ്ദ്രേക്കാണം, ദ്വിപാദ്ഗ്രഹം എന്നിവകളുടെ സംബന്ധമോ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ആ ദേവന്മാർക്ക് വസ്ത്രം ആഭരണം ആയുധം മുതലായവ ഉണ്ടെന്നു പറയണം. ദേഹം ഉള്ള രാശികളെക്കൊണ്ടും ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും വസ്ത്രാഭരണാദികൾ നിർദ്ദേശ്യങ്ങളല്ല. ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ ലിംഗങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ ഭൂതങ്ങളെയും ദേവതാഭേദങ്ങളും നിരൂപണീയങ്ങളാകുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യവ്യാഖ്യായാം
ഏകോനവിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ വിംശോദ്ധ്യായഃ.



രാശിസ്ഥാനങ്ങൾ.

മേഷേ ഗൃഹസേനാപതി ചോരസ്ഥാനാനി ക്രമശസ്ത്ര്യംശാൽ
ഗന്ധവസ്ത്രമാല്യവ ഇഷ്ടകശിലാഃ ക്രമാദ്വൃഷഭേ. ൧

ലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശകരാശിയെക്കൊണ്ട് താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം ഉള്ള ഫലങ്ങളെ നിരൂപിച്ചു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഒരു നവാംശകംകൊണ്ടു പല ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് നവാംശകത്തെ അത്രയായി അംശിച്ചിട്ടു ഓരോ ഫലത്തെയും പറയുവാൻ. ലഗ്നം മേഷനവാംശകമായാൽ ആ നവാംശകത്തെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചിട്ട് അതിൽ ഓരോ അംശംകൊണ്ടു ക്രമേണ ഗൃഹപ്പ്, സേനാപതി, ചോരസ്ഥാനം എന്നിവകളെയും, വൃഷഭനവാംശകമായാൽ ആ നവാംശകത്തെ ആറായി ഭാഗിച്ച് ഗന്ധം, വസ്ത്രം, മാല, ഫ ഇഷ്ടകത്ത്, ശിലകൾ എന്നീ ആറു ഫലങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗാന്ധർവ്വശാസ്ത്രനർത്തക വൈദ്യനാരീഷു മിഥുനേ
ആരാമോദ്യാനവിഷയ ഭോജ്യമാർഗ്ഗചതുഷ്കേ ന്യസ്തഃ. ൨

ലഗ്നനവാംശകം മിഥുനമായാൽ സംഗീതം നൃത്തം നർത്തകൻ (ആട്ടക്കാർ തുള്ളൽക്കാർ നാടകക്കാർ) വൈദ്യൻ സ്ത്രീ എന്നീ അഞ്ചു ഫലങ്ങളെയും കർക്കടകനവാംശകമായാൽ തന്നവാംശകചതുർഭാഗംകൊണ്ട് ആരാമം (നട്ടുണ്ടാക്കിയ വനം) ഉദ്യാനം (രാജസാധാരണമായ വനം) വിഷയം, ഭോജനോപകരണം എന്നീ നാലു ഫലങ്ങളെയും ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സിംഹേ വനചതുഷ്പഥദുർഗ്ഗഗുഹാസ്ത്രീചിത്രവസ്ത്രഗാന്ധർവ്വാഃ
ഷഷ്ഠ്യാം പ്രസാദമാനതുലാപാത്രവിശേഷാ തുലായാം. ൩

ലഗ്നം സിംഹനവാംശകമായാൽ അതിന്റെ ചതുർഭാഗംകൊണ്ട് ക്രമേണ വനം ചതുഷ്പഥം ദുർഗ്ഗം (കോട്ട) ഗുഹ എന്നീ നാലുഫലങ്ങളെയും കന്നിനവാംശകമായാൽ തത്ത്രിഭാഗംകൊണ്ട് ചിത്രം വസ്ത്രം സംഗീതം എന്നീ മൂന്നുഫലങ്ങളെയും തുലാംശകമായാൽ തച്ചതുർഭാഗംകൊണ്ട് പ്രസാദാദിസ്ഥാനങ്ങൾ; ത്രാസ് വെള്ളിക്കോൽ മുതലായ മാനസാധനങ്ങൾ; പാത്രവിശേഷങ്ങൾ; ഭേദം എന്നീ നാലു ഫലങ്ങളെയും പറയണം.

കീടാഗ്നിശിഖിവിശോദ്യാദി ഭോജനവിഷമാസ്തു വൃശ്ചികാംശഗതേ
ദൈവജ്ഞവിപ്രശ്രമകാര്യഗന്ധവോദധന്വിനോ ധനുഷി. ൪

ലഗ്നം വൃശ്ചികനവാംശകമായാൽ അതായിരാശിച്ചു കീടം, അഗ്നിജീവി, ഗോധി, (ഗൌളിശരടൻ) സർപ്പം, മോഷണം, വിഷധാരി എന്നീ ആറുഫലങ്ങളെയും ധനുനവാംശമായാൽ അതിന്റെ സപ്തമാംശംകൊണ്ടു് ദൈവജ്ഞൻ (ജ്യോതിഷി) ബ്രാഹ്മണൻ, ഘൃതം, മാല, ഗന്ധം, ഭടൻ, സ്ത്രീ എന്നീ ഏഴുഫലങ്ങളെയും ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

നക്രേ ദൈന്യം പാഷണ്ഡിവൃദ്ധചൈത്യാണി വാദ്യകഥിതാനി
ദീർഘഹ്രസ്വപുരുഷപ്രമദായുഗ്മാനി കുംഭാംശേ. ൯

ലഗ്നം മകരനവാംശകമായാൽ അതിന്റെ പഞ്ചമാംശംകൊണ്ടു ക്രമേണ ദൈന്യം, പാഷണ്ഡി, വൃദ്ധൻ, ചൈത്യരൂപം, വാദ്യരൂപം, എന്നീ അഞ്ചുഫലങ്ങളെയും കുംഭനവാംശമായാൽ അതിന്റെ അഞ്ചാംശംകൊണ്ടു ദീർഘമായുമുള്ള പുരുഷൻ, സ്ത്രീ; ഹ്രസ്വമായുമുള്ള പുരുഷൻ, സ്ത്രീ, സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ എന്നീ അഞ്ചുഫലങ്ങളെയും ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊൾക.

രമണീയജലപായീ സ്വർണ്ണോൽപലപങ്കജാനി ഝഷേ
കഥിതാലബ്ധാ ദൃഷ്ടാ ദ്രേക്കാണൈരംശകൈർവ്വാഥവാ. ൰

ലഗ്നം മീനനവാംശമായാൽ അതിന്റെ അഞ്ചാംശംകൊണ്ടു സൗന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീ, ജലം, ഉൽപലം, മത്സ്യം, താമര എന്നീ അഞ്ചു ഫലങ്ങളെ പറയണം. ഇവ അംശങ്ങൾക്കെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കഥനമോ ലാഭമോ ദർശനമോ ആണു് ഫലമായി പറയേണ്ടതു്. ഇവിടെ ലഗ്നം പ്രഥമദ്രേക്കാണമായാൽ ഇതുകളുടെ കഥനവും ദ്വിതീയദ്രേക്കാണമായാൽ ലാഭവും തൃതീയദ്രേക്കാണമായാൽ ദർശനവും ഫലമായി പറയണമെന്ന ഉപദേശം. ഈ വിഷയത്തിൽ മതാന്തരവുമുണ്ടു്. അംശകാധിപനായ ഗ്രഹം പതിനൊന്നാമെടത്തു നിന്നാൽ ലാഭവും ഏഴാമെടത്തു നിന്നാൽ ദർശനവും ദ്വിതീയതൃതീയങ്ങളിൽ നിന്നാൽ കഥാശ്രവണവും പറയണമെന്നു് അഭിപ്രായം. ഈ ലക്ഷണങ്ങളെ മുഷ്ടിരാശി നവാംശംകൊണ്ടു പറയാവുന്നതാണു്. പൂർവ്വാചാര്യന്മാർ എല്ലാ മുഷ്ടികൾക്കും ലക്ഷണംകൂടി പറയുകയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകളെക്കുറിച്ചു വിസ്തരമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു മുഷ്ടിലക്ഷണം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ-
വല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
വിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ഏകവിംശോഽദ്ധ്യായഃ.



പ്രശ്നഫലവിശേഷം.

ദിവസകരസ്യപൃഷ്ഠാൽ ചതുർത്ഥരാശിം ശശാങ്കമപി കേതുഃ
താഡയതിപൃഷ്ഠതഃ കില ചതുർത്ഥഗസ്സൗരിരാഗവേശൗ. ൧

ചോരരഹസ്യാർത്ഥകഥാ വ്യാധികൃതചിന്തനങ്ങോഗ്രഹക്രമശഃ
ആശ്ലേഷരഹിതതാപിദാക്ഷിത്താംഗ്രന്ഥിദൂതാന്താം. ൨

ഇനി രാഹുഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കേണ്ടതായ പ്രശ്നവിശേഷങ്ങളെ ഇവിടെ പറയുന്നു. ചൊവ്വായെക്കൊണ്ട് പ്രശ്നം ചോരവിഷയമെന്നും ശനിയെക്കൊണ്ട് രഹസ്യവിഷയം എന്നും വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ട് ധനവിഷയമെന്നും ശുക്രനെക്കൊണ്ട് കലഹവിഷയമെന്നും ബുധനെക്കൊണ്ട് രോഗവിഷയമെന്നും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് യോഗവിഷയമെന്നും സൂര്യനെക്കൊണ്ട് മുത്തുദൂതവിഷയമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളേണം. രാഹുകേതുക്കളും ആദിത്യൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ മുമ്പിലോ പിമ്പിലോ ഉള്ള ഭാവത്തിലാകയാൽ പുണർന്നിരുന്ന് അതുകൊണ്ട് വേണം ഇവിടെ ഫലാദേശം ചെയ്യുവാൻ. അതിന്റെ പ്രകാരത്തെ അടുത്തശ്ലോകംകൊണ്ടു പറയുന്നു.

കേതുസ്ഥിതിഫലം.

യത്രക്ഷഗ്രഹകേതുർല്ലഗ്നേ സ്ഥാനലാഭസന്താനം
സ്ഥാനാർത്ഥപുത്രലാഭം കരോതികേതുശ്ശനിക്ഷേത്രേ. ൩

ലഗ്നത്തിൽ ആദിത്യരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന കേതു പ്രഥമാദി ലഗ്നക്രമത്തിനു അനുരൂപമായ അർത്ഥസിദ്ധി സന്താനം എന്ന് മൂന്ന് ഫലങ്ങളെയും അപ്രകാരം തന്നെ ശനിരാശിയിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന കേതു ക്രമമനുസരിച്ച സ്ഥാനലാഭം അർത്ഥലാഭം പുത്രലാഭം എന്നീ മൂന്നുഫലങ്ങളെയും ചെയ്യുന്നു.

ശുക്രക്ഷേത്രേ കേതുഃ ശനിഭൗമരാശിനാശഞ്ച
സ്വക്ഷേത്രസ്ഥാനം ലഗ്നഗതഃ പുത്രനാശം ച. ൪

ശുക്രക്ഷേത്രത്തിൽ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന കേതു ശനി ക്ഷേത്രഫലത്തെയും വിചാരിച്ചു ഇടവത്തിലെ കേതു പുത്രലാഭത്തെയും ഇവ തുലത്തിലെ കേതു കളത്രനാശത്തെയും ചെയ്യും. കുജരാശിയിൽ ലഗ്ന

ത്തിൽ നില്ക്കുന്ന കേതു മാതൃക്ഷേത്രഫലത്തെയും വിശേഷാൽ ആയാസത്തെയും കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

ഭൃഗുചന്ദ്രാംഗിരോഗേഹേ യദി ലഗ്നഗതഃ സ്യാത്കാലവശാൽ
കുര്യാദാശ്രയപൂജാം ദിവ്യാത്ഥകളത്രപുത്രസമ്പത്തിം. ൫

ഏതുരാശിയിലെങ്കിലും ശുക്രൻ പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ വ്യാഴം ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ആശ്രയപൂജയും ബന്ധുധനം ഭാര്യ പുത്രൻ ഇവക്ക് അഭിവൃദ്ധിയും ഭവിക്കുമെന്നു പറയാം.

വൈരസ്യം ധനാത്ഥനാശഃ ചാന്ദ്രേ നൃപതിതി പുത്രനാശശ്ച
വ്യാധിം ഗൃഹനാശം ഗുരുരാശിഗതേ ഭവതി കേതുഃ. ൬

കേതു ബുധക്ഷേത്രത്തിൽ ലഗ്നഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ വസ്ത്രനാശവും അത്ഥനാശവും ഭവിക്കുമെന്നും അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ രാജഭയവും പുത്രനാശവും ഉണ്ടാകുമെന്നും മേൽപ്രകാരം വ്യാഴക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ വ്യാധിപീഡയും ഗൃഹനാശവും സംഭവിക്കുമെന്നും പറയണം.

ഗർഭലക്ഷണം.

യദി ഭവതി കേതുരിന്ദുശനിസൌമ്യസംയുതോ ലഗ്നേ
ജനയതി ഗർഭോൽപത്തിം സൌമ്യയുതശ്ചേജ്ജീവനാശമതി. ൭

ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ ഒരുമിച്ചു കേതു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ഗർഭോൽപത്തിയുണ്ടെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ശനികൂടി നിന്നാൽ ആ ഗർഭത്തിന് ഹാനിസംഭവിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഈ യോഗത്തിൽ ഗർഭച്ഛിദ്രമോ മൃതപ്രജാജനനമോ ജാതമാത്രപ്രജാനാശമോ പറയുകയും ചെയ്യാം.

കേതുശ്ശശാങ്കയുക്തോ ഭൃഗുപംഗിതഃ സാരൈക്യതയുക്തഃ
കുരുതേ ഗർഭോൽപത്തിം ജാതമരോഗം ബുധയുതശ്ചേൽ.

ചന്ദ്രനൊരുമിച്ചു നില്ക്കുന്ന കേതുവിന് വ്യാഴത്തിന്റെയോ ശുക്രന്റെയോ യോഗംകൂടി ഉണ്ടായാൽ ഗർഭമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ബുധൻകൂടി ബലവാനായി നിന്നാൽ ഗർഭത്തിനോ ജാതമാകുന്ന പ്രജയ്ക്കോ ആരോഗ്യസുഖങ്ങളെ ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

പുത്രസ്യ വാതരോഗം കുരുതേ ജനനീശസ്യനാശോപേതഃ
ഗുരുപീഡിതമംഗനാനാം പ്രതിഷ്ഠാം ചാപി ദുർഭാഗ്യം. ൮

പൂർവ്വോക്ത ലക്ഷണപ്രകാരം കേതു ബുധയുക്തനായി നിന്നാൽ

ജാതനായ പുത്രന് വാതരോഗം ഉണ്ടാകുമെന്നും പറയാം. ഭർത്താവിന്റെ അംഗനാപ്രശ്നത്തിൽ ഈ ലക്ഷണം കണ്ടാൽ ഭർത്താവ് ഉടൻ തിരിച്ചെത്തുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സ്ത്ര്യാദിയുക്തകേതുഫലം.

പ്രഭാതോജനാഗർഭോൽപത്തിം ശുക്രേണ കേതുരുദിതശ്ചേൽ
ധനധാന്യാംബര[illegible] കനകവിനാശം ചന്ദ്രേണ. ൫൦

ശുക്രൻ കേതുവിനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീലാഭം ഭോജനലാഭം ഗർഭോൽപത്തി എന്നീ ഫലങ്ങളെ പറയാം. അതുപോലെതന്നെ ചൊവ്വായും ചന്ദ്രനും ഒരുമിച്ച് ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ധനനാശം ഗമനം സ്വർണ്ണാദിദ്രവ്യനാശം എന്നീ ഫലങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ചന്ദ്രകുജയോഗത്തിൽ അഗ്നിഭയവും നിർദ്ദേശ്യമെന്ന് ഉപദേശം.

സൂര്യേണായുതഃ കേതുർഗൃഹദാഹാരിതസ്കരാദിഭയം ച
[illegible] പരദാരേഷ്വപി സംഗമം വദതി. ൫൧

കേതു സൂര്യനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ഗൃഹത്തിന് അഗ്നി നിമിത്തം ഹാനിയും ചോരഭയവും ധനനാശവും പറയാം. ഇവിടെ ചൊവ്വായുടെ ദൃഷ്ടികൂടി ഉണ്ടായാൽ മേൽപറഞ്ഞ ഫലത്തിന് പ്രാബല്യവും പരസ്ത്രീസംഗവും പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ശുക്രാംശഭവനേ കേതുർല്ലഗ്നേ ദാസ്യസങ്കടം
[illegible] ദാസ്യാം ഗൃഹദോഷി [illegible]. ൫൨

കേതു ശുക്രക്ഷേത്രത്തിലോ ശുക്രനവാംശകത്തിലോ ലഗ്നഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ ദാസ്യപ്രാപ്തിയെയും സ്ത്രീയോഗത്തെയും പറയണം. ഈ കേതുവിന് ശനിയുടെ ദൃഷ്ടികൂടി ഉണ്ടായാൽ ആ സ്ത്രീ ദാസിയോ ഗതഭർത്തൃകയോ ആണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

സ്ത്രീരഹിതം ജാഗരണം വിവാഹമഥ ഗുരുശുക്രബുധദൃഷ്ടേ
ഗുരുചന്ദ്രവീക്ഷിതാഭ്യാം [illegible]. ൫൩

പൂർവ്വശ്ലോകപ്രകാരം ശുക്രക്ഷേത്രാംശകത്തിൽ നില്ക്കുന്ന കേതുവിനെ വ്യാഴം നോക്കിയാൽ സ്ത്രീരഹിതാവസ്ഥയെയും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ കലഹാദികൾ നിമിത്തം ജാഗരണത്തെയും ബുധൻ നോക്കിയാൽ സ്ത്രീയുമായി വിവാഹത്തെയും പറയാം. ശുഭക്ഷേത്രസ്ഥന്മാരായ വ്യാഴവും ചന്ദ്രനും കൂടെ കേതുവിനെ ദൃഷ്ടിചെയ്താൽ സ്ത്രീസംഗമുണ്ടായില്ലെന്നും [illegible] എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ചോരസമാഗമദൂഷണപതിദ്രോഹംവിദേശഗമനം ച
യദ്യത്ര പാപയുക്തോ ദ്യുതിസമ്പൃക്തമാനായ. ൧൩

കേതു ആദിത്യാദിപാപഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടെ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ചോരസമാഗമവും ദൂഷണവും കളത്രദ്രോഹവും അന്യദേശഗമനവും സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. സമ്പൃക്തമാനായ എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് പ്രസ്താവു് വഴിപോലെ ശോധിക്കണമെന്നും അല്ലാത്തവൎക്ക് ഈവക ഫലങ്ങൾ പറയരുതെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ഏകവിംശോദ്ധ്യായഃ.



അഥ ദ്വാവിംശോദ്ധ്യായഃ.



രാഹുഫലം.

ലഗ്നേരാഹുയുതേ രാഹുകേതുശ്ചോദയാഗതം യദാഭവതി
അൎത്ഥവിനാശംകുരുതേ ശിരസി രോഗം ക്ഷയം ജ്വരതി. ൧

രാഹു നിൽക്കുന്ന രാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും അവിടെ ചൊവ്വാ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ഉടനെതന്നെ ദ്രവ്യഹാനിയും ബന്ധുവിരോധവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയാം.

യദിസൗരയുതേലഗ്നേ പൂൎവ്വോക്തഫലേ ഗൎഭനാശമപി
കഥയതി ഗുരുണാദൃഷ്ടഃ പശ്ചാൽപുത്രപ്രവൃദ്ധികരഃ. ൨

മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരംതന്നെ രാഹുവും ചൊവ്വായുംകൂടി നിൽക്കുന്ന ലഗ്നത്തിൽ ശനിയുടെ യോഗംകൂടെ ഉണ്ടായാൽ ഗൎഭനാശം സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ഈ യോഗത്തിൽതന്നെ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ശനിയെ വ്യാഴം നോക്കിയാൽ പിന്നീടു പുത്രലാഭവും അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുക.

കലഹം കാൎയ്യവിഘാതം പുരുഷവിയോഗം തഥോൽസുകത്വം ച
സ്ഥാനാംഗവിഭാഗവാതം കുജധ്വജയുക്തസ്തു ലഗ്നഗതഃ. ൩

കുജധ്വജന്മാരോടുകൂടെ രാഹു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ കലഹവും കാൎയ്യവിഘ്നവും പുരുഷവിയോഗവും ഉൽസുകത്വവും ആ രാശ്യംഗവിഭാഗത്തിൽ വാതരോഗവും സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം.

ത്രിഷുവാ സപ്തമമാസേ ന്യൂൽപാതെ രിപുസ്ഥേ
ഉദിതശോൽ ഭൗമഗേഹേ ശസ്ത്രോദ്ഭവം ഭവതി. ൬

ലഗ്നം ചൊവ്വാക്ഷേത്രമായിരിക്കുകയും അവിടെ ചൊവ്വായും രാഹുവും നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ അംഗത്തിൽ ശസ്ത്രവ്രണം സംഭവിക്കുമെന്ന പറയണം. ഇതിന്റെ കാലം ഏഴാംമാസത്തിലോ മൂന്നാംമാസത്തിലോ ചന്ദ്രൻ ജന്മരാശിയുടെ ആറാമെടത്തോ അഷ്ടമത്തിലോ ചാരവശാൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

വാതവ്യാധിം ജനയതി നാഥ്യാഹ്നസംയുതോഗോ
ഫലമേതദേവവാച്യം സൌമ്യേനാപി ചന്ദ്രേണ. ൭

രാഹു നിൽക്കുന്ന രാശിയിൽ വ്യാഴവും ചന്ദ്രനുംകൂടി ലഗ്നസ്ഥന്മാരായി നിന്നാലും ബുധനും ചന്ദ്രനുമൊരുമിച്ച് രാഹുരാശി ലഗ്നത്തിൽ വന്നാലും മൂർച്ഛ വാതവ്യാധിയുമായിരിക്കുമെന്ന പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ചോരഭയമർത്ഥനാശം വിദേശഗമനം ച ചിത്തസമ്മോഹം
രവിസഹിതശ്ചാഹുർല്ലഗ്നേ ഭൌമഗേഹേ കുരുതേ. ൮

പൂർവ്വോക്തപ്രകാരം ചൊവ്വാക്ഷേത്രത്തിൽ രാഹു ആദിത്യനോടുകൂടി ലഗ്നഗതനായി നിന്നാൽ ചോരന്മാരുടെ ഉപദ്രവവും അർത്ഥനാശവും അന്യദേശഗമനവും ബുദ്ധിഭ്രമവും ഉണ്ടാകുമെന്ന പറയണം.

സൌരേണാർത്ഥവിനാശം വിദേശഗമനം ച ചിത്തസമ്മോഹം
ശുക്രേണാസഹിതോ രോഗം കരോതി ഹാനിം ച നാരീണാം. ൯

രാഹു ചൊവ്വാക്ഷേത്രത്തിൽ ശനിയോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ അർത്ഥനാശവും ദുർമ്മാത്രൃവും ബുദ്ധിഭ്രമവും ഉണ്ടാകും. അവിടെത്തന്നെ രാഹു ശുക്രനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ രോഗവും സ്ത്രീനാശവും സംഭവിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

കുജ്ഞാദർത്ഥവിനാശം ബുധാസ്യശുക്രസ്യ ചാംഗനാനാശം
രാഹുസ്തസ്യാർത്ഥനാശം കരോതി സൌരസ്യ വർഗ്ഗേതു. ൰

രാഹു മിഥുനം കന്നി എന്നീ ബുധക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ലഗ്നസ്ഥനായി നിന്നാൽ അർത്ഥനാശവും ശുക്രക്ഷേത്രത്തിൽ മേൽപ്രകാരം നിന്നാൽ ഭാര്യാനാശവും അതുപോലെതന്നെ ശനിക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ പലപ്രകാരേണ അർത്ഥനാശവും സന്താനാപുഷ്ടിയും ഉണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സംവാദയതി സദാരാം മാനദ്രവ്യം ഗൃഹസ്ഥോ ലഗ്നേ
ചന്ദ്രാഗാരേ സജനയതി പൃഥ്വാം പീഡാം ജനന്യാശ്ച. ൯

ധനു മീനം എന്നീ വ്യാഴക്ഷേത്രത്തിൽ രാഹു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ സമ്മാനവും സമ്പത്തും തന്നിമിത്തം ദ്രവ്യലാഭവും ഉണ്ടാകും. ചന്ദ്രക്ഷേത്രമായ കർക്കടകത്തിൽ രാഹു ലഗ്നഭാവത്തിൽ നിന്നാൽ എല്ലാ ജനങ്ങളിൽനിന്നും സൽക്കാരവും മാതാവിന്റെ വിയോഗവും ഭവിക്കും.

ഭംഗോ നൃപാൽ ബന്ധൂനാം കാര്യവിനാശം കരോതി ഗൃഹനാശം
നീചജനോത്ഥം പീഡാം പിതൃമരണം ചാർക്കരാശിഗതഃ. ൰

ആദിത്യക്ഷേത്രമായ ചിങ്ങത്തിൽ രാഹു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ഭംഗവും നൃപതിയാൽ ഹാനിയും കാര്യനാശവും ഗൃഹനാശവും നീചജനങ്ങളിൽനിന്നു ഉപദ്രവവും പിതാവിന്നു മരണവും സംഭവിക്കുമെന്നുപറയണം. ഇങ്ങിനെ രാഹുഭാവാദ്ധ്യായം ഇവിടെ കഴിഞ്ഞു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ-
വല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ദ്വാവിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ത്രയോവിംശോദ്ധ്യായഃ.

ലഗ്നഗതഗ്രഹഫലം.

രവിഗതരാശാവുദിതേ തദനന്തരമുദയഗേ ശുക്രേ
കന്യകാൽ പതിപിതാരൗ ഭവത ഇതി ബ്രഹ്മശംഭുമതം. ൧

ലഗ്നത്തിൽ ആദിത്യനും രണ്ടാമേടത്തു ശുക്രനും നിന്നാൽ ആ ആദിത്യദശാപഹാരസമയം സപത്നിവാഴ്ചയും ശുക്രദശാപഹാരസമയം സപത്നന്മാരും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഇതു ബ്രഹ്മശംഭ്വാചാര്യന്റെ മതമാകുന്നു.

ശുക്രേ ചാപി ഭൗമയുതേ ഭൗമാംശസംസ്ഥിതേ ചാപി സദ്യഃ
അത്യസ്തമുപിനാരോ ധനസ്യ നാശോ ഭവേദ്വ്യസനം. ൨

ശുക്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടിൽ ചൊവ്വാ നില്ക്കുക;

ചൊവ്വാ നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടിൽ ശനി നിൽക്കുക; ശനി നിൽക്കുന്ന രാശിയുടെ രണ്ടിൽ ബുധൻ നിൽക്കുക. ഈ മൂന്നു യോഗങ്ങൾക്കും ക്രമേണ ചെമ്പ്, ധനം, ഇരുമ്പ് എന്നീ ദ്രവ്യങ്ങളുടെ നാശത്തെ പറയാം. ഇവിടെ ആദ്യം പറഞ്ഞ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കണമെന്നുണ്ട്. ഇതും ശ്രീമദ്ഗോവിന്ദാചാര്യാഭിപ്രായമാകുന്നു.

ഗ്രഹപതി ലഗ്നേ നാശഃ ചതുഷ്പദാനാം കുജസ്യ മൃത്യുർഭയം
രവിബുധയോഃ കീടഭയം ബുധാംഗേ ബന്ധുസുതനാശം. ൩

ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ചതുഷ്പാത്തുക്കളുടെ നാശവും ചൊവ്വാ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ മരണഭയവും ആദിത്യനും ബുധനുമൊരുമിച്ചു ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ കീടങ്ങളിൽ (പുഴുക്കളിൽ) നിന്നുള്ള ഭയവും ബുധൻ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ ബന്ധുവിനും പുത്രനും ഹാനിയുമുണ്ടാകുമെന്നും പറയാം. ഇവിടെ ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ശത്രുക്ഷേത്രം നീചസ്ഥിതി മൗഢ്യം ഇവയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ ഫലങ്ങൾ വിധിക്കാവൂ എന്നും ഉപദേശാർത്ഥമുണ്ട്.

തളിഗുരുരുച്ചസ്ഥാനേ ലഗ്നഗതോ രാത്രി ചന്ദ്രസംയുക്തഃ
പ്രീതിം ചതുഷ്പദാനാം ലാഭം പ്രകരോതി സജ്ജനായൽ. ൪

ഉച്ചരാശിയായ കർക്കടകത്തിൽ വ്യാഴം ചന്ദ്രനോടുകൂടി ലഗ്നസ്ഥനായി നിന്നാൽ സകലജനങ്ങളുടെയും പ്രീതിയും അനേകം ചതുഷ്പാത്തുക്കളുടെ ലാഭവും ഉണ്ടെന്നു സംഭവിക്കുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ചന്ദ്രനു പൂർണ്ണതയും വ്യാഴത്തിനു പരമോച്ചവും ഉണ്ടായാൽ ഫലവും പൂർണ്ണമായിരിക്കും.

അന്നൈശ്വര്യസമ്പ്രയച്ഛതി യുവതിസ്ത്രീഗന്ധ പുഷ്പമാല്യാദി
ഉഡുപതിസിതയോരംശേ കലഹം നൃഗൃഹേതു ലഗ്നേ വാ ൫

ഈ കർക്കിടലഗ്നത്തിൽതന്നെ ചന്ദ്രൻ ശുക്രനോടുകൂടിനിന്നാലും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ അന്തമായോഗം ഉണ്ടായിരുന്നാലും സ്ത്രീലാഭം സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങൾ പുഷ്പമാലകൾ ഇവയുടെ ലാഭം എന്നീ ഫലങ്ങളെ പറയണം. ചന്ദ്രൻ പുരുഷരാശി ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ കലഹഫലത്തേയും പറയാവുന്നതാണ്.

സ്ത്രീരാശിഷു ശുക്രശശിനോ ഹോരായാം പൃച്ഛതീഷ്ടയുവതീഷു
നാശ്ലാലാഭോ വാച്യാ മാസ്യാനീചസ്ഥയോസ്തു ഭവേൽ. ൬

വിവാഹപ്രശ്നത്തിലോ സുരതപ്രശ്നത്തിലോ യുഗ്മരാശി ലഗ്നമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ബലത്തോടുകൂടെ ലഗ്നത്തിൽ നി

ല്പകയും ചെയ്താൽ സ്ത്രീലാഭമുണ്ടാകുമെന്നും ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ വീക്ഷാസ്ഥിതിയുള്ളവരായിരുന്നാൽ സംഭവിക്കുന്നതു ദാസീലാഭമായിരിക്കുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

യദിപാപയുതൌസ്യാതാം കളത്രേസ്തുതാവസഗതനാമ്നാംച
ന്ദ്രഭാർഗ്ഗവൌക്രൂരമേ ഭിത്രാദിരോധസ്യകർത്താരൌ. ൧

ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ പാപഗ്രഹത്തോടുകൂടി മേൽപ്രകാരം യുഗ്മരാശിയായ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീലാഭം ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഓജരാശിലഗ്നത്തിൽ ആദിത്യനോ ചൊവ്വായോ ശനിയോ നിന്നാൽ വന്ധ്യവിവാഹമുണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

അദ്ദ്യൂനേ സൌമ്യയുതേ ലഗ്നേ കളത്രോത്ഥ യുവതീധനലാഭം
സൌമ്യസ്ത്രീഭാഗ്യയുതഃ സുതമരണം ചോരവികല്പാംച. ൨

യുഗ്മരാശിലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ബുധനോടുകൂടി നിന്നാൽ സ്ത്രീലാഭവും ധനലാഭവുമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം. പാപഗ്രഹത്തോടുകൂടി ശനി ഏഴാമെടത്തു നിന്നാൽ പുത്രമരണമോ ചോരഭശനമോ ഉണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

രോഗാദാഭ്ദാദശഗാഃ ഷഷ്ഠവ്യയഗതിബന്ധനാംശാദിഷു
ഭൗമതഃപിതൃഃസൂര്യേ യുദ്ധം ചന്ദ്രഉവിസ്ഫോടം. ൩

ലഗ്നത്തിന്റെയോ ചന്ദ്രന്റെയോ പന്ത്രണ്ടാമെടത്തോ ആറാമെടത്തോ ശനിനിന്നാൽ പുത്രന്നു ബാധയുണ്ടാകുമെന്നും അവിടെ ചൊവ്വാനിന്നാൽ രക്തദോഷമുണ്ടാകുമെന്നും ആദിത്യൻ നിന്നാൽ യുദ്ധമോ കലഹമോ ഉണ്ടാകുമെന്നും അവിടെ ക്ഷീണചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ മസൂരികാദിരോഗം സംഭവിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ഷഷ്ഠത്തിലോ ദ്വാദശത്തിലോ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിനു ശുഭയോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞ ദോഷഫലങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ചന്ദ്രേജ്ഞഗുരുർല്ലഗ്നേ ത്രിപുത്രമോഗാഭയുവതിലാഭ കരഃ
ഗോരസബാഹുല്യംദ്വിതീയം വാർത്താശ്രൂയതേചന്ത്യാ. ൪

ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും ഒന്നിച്ചു ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുകയും ലഗ്നം ആദ്യദ്രേക്കാണമായിരിക്കയും ചെയ്താൽ ധനവും രത്നലാഭവും സ്ത്രീലാഭവുമുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെത്തന്നെ ലഗ്നം ദ്വിതീയദ്രേക്കാണമായാൽ വളരെ ഗോരസങ്ങളോടുകൂടിയ ക്ഷേത്രത്തെയും തൃതീയദ്രേക്കാണമായാൽ ഇഷ്ടവാർത്താശ്രവണത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഭോജനോദ്യാനം വസ്ത്രലാഭം വിഖ്യാതകുലജനസംഗം
ശുക്രേന്ദൌ തനുഗേ ജ്ഞാ വിഷയം വിദ്യാം വിവാദകം. ൪൭

ചന്ദ്രൻ ശുക്രനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ ദ്രേക്കാണക്രമേണ ഉദ്യാനഭോജനം, വിശേഷവസ്ത്രലാഭം, പ്രസിദ്ധകുലത്തിൽ ജനിച്ച സ്ത്രീയുടെയോ പുരുഷന്റെയോ ചേർച്ച എന്നീ മൂന്നു ഫലങ്ങളെയും ബുധൻ മേൽപ്രകാരം ചന്ദ്രനോടുകൂടി ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ ദ്രേക്കാണക്രമമനുസരിച്ചു വിഷയം വിദ്യ വിവാദം എന്ന മൂന്നു ഫലങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സ്ഥാനനാശം ചിത്തനാശം നേത്രരോഗാംഗരോഗവിഭ്രമഃ
ഉദരശൂലം ... സ്ത്രീദ്രവ്യസ്പർശനം ചൈവ. ൪൮

ചന്ദ്രൻ ആദിത്യനോടുകൂടെ ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ സ്ഥാനനാശം, ചിത്തനാശം, നേത്രരോഗം, അംഗപീഡ, ഉദരശൂലം, സ്ത്രീദ്രവ്യസ്പർശനം എന്നീ ആറുഫലങ്ങളെ ക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഉദയലഗ്നത്തെ ആറായി ഭാഗിച്ചിട്ടുവേണം ഈ ഫലങ്ങളെ ഓരോന്നിനെയും പറയുവാൻ.

ഇത്യാദ്യാ ബുധസ്യ പ്രാക് പ്രവിഷ്ടേ രവിചന്ദ്രയോഃ
ഫലാനി ... പരസ്ത്രീരതിശ്ച ... ൪൯

ആദിത്യനും ചന്ദ്രനും ഒരുമിച്ചു ബുധനോടുകൂടെ ലഗ്നത്തിൽനിന്നാൽ മുൻപറഞ്ഞ രവിചന്ദ്രയോഗഫലവും വിശേഷിച്ചു പരസ്ത്രീരതിയും ബുദ്ധിഭ്രമചാപല്യവും ധനത്തിൽ അത്യാശയും പരന്മാരെ അപവദിക്കേണമെന്നും താൽപര്യവും ഫലമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഈ യോഗഫലങ്ങളെ ലഗ്നനവാംശക്രമമനുസരിച്ചു ഓരോന്നായിത്തന്നെ പറയേണ്ടതാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ശരീരപരിതാപോദ്വേഗം സന്താപോ ദേശനിർഗ്ഗമോ ഭാസ്വാൻ
ചോരഭയാധിബന്ധനം സ്വപ്നനാശം കുജേ ലഗ്നേ.

ലഗ്നം കർക്കടകമായിരിക്കയും ആദിത്യൻ നിൽക്കയും ചെയ്താൽ മനസ്സന്താപം, ഉദ്വേഗം, സ്ഥാനഭ്രംശം (അല്ലെങ്കിൽ വിദേശഗമനം) ക്ലേശം (അല്ലെങ്കിൽ രോഗം) എന്നീ നാലുഫലങ്ങളെയും. കർക്കടകലഗ്നത്തിൽതന്നെ ചൊവ്വാ നിന്നാൽ തസ്കരഭയം രക്തസ്രാവം ബന്ധനം സ്വപ്നനാശം എന്നീ നാലുഫലങ്ങളെയും പറയണം. ഇവിടെ ലഗ്നസ്ഫുടത്തിന്റെ ചതുരംശംകൊണ്ടുവേണം ക്രമേണ ഓരോ ഫലങ്ങളെയും പറയുവാൻ.

ഉത്തമപുരുഷഃ പൃഷ്ടാ ഗുരുഗണമാനാനമാനഖദോദൃശ്യ
ഉശനാശ്ശശിഗ്രഹലഗ്നേ കരോതിനാരീഗതാം ചിന്താം. ൧൩

ലഗ്നം കർക്കടകമായിരിക്കുകയും അവിടെ വ്യാഴം നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവു ഉത്തമപുരുഷനാണെന്നും സ്ഥാനമാനങ്ങളുള്ളവനാണെന്നും പറയണം. കർക്കടകലഗ്നത്തിൽ ശുക്രൻ നില്ക്കുകെങ്കിൽ സ്ത്രീചിന്തയാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സ്ഥാനഭ്രംശം വ്യാധിം ബന്ധം രോധം നികൃന്തനം ചതനോഃ
സുഹൃദാം നിവൃത്തിമാർക്കിഃ കുരുതേ ഹിമരശ്മിഭവലഗ്നേ. ൧൪

ലഗ്നം കർക്കടകമായിരിക്കുകയും ശനി നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്ഥാനഭ്രംശം, വ്യാധി, ബന്ധനം, രോധം, അംഗച്ഛേദം, ബന്ധുക്കളുടെ പ്രത്യാഗമനം എന്നീ ആറുഫലങ്ങളെയും അനുക്രമേണ പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

മേഷഗൃഹോദയലഗ്നേ വ്യാധിം ശശിക്രൂരാർത്ഥനാശമക്കീഭേ
ഉൽക്കണ്ഠാമായാസം സൌരേ വിദ്യാവിനാശം ച. ൧൫

മേടമോ വൃശ്ചികമോ ലഗ്നമായിരിക്കുകയും അവിടെ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ വ്യാധിപീഡയും എടവം തുലാം എന്നീ രാശികളിൽ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നസ്ഥനായിനിന്നാൽ അർത്ഥനാശവും ചിങ്ങലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രൻനിന്നാൽ ഉൽക്കണ്ഠയും ആയാസവും ശനിക്ഷേത്രത്തിൽ ലഗ്നസ്ഥനായി ചന്ദ്രൻനിന്നാൽ വിദ്യാനാശവും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ബന്ധുജനാർത്ഥവിനാശൌ ശാസ്ത്രസമ്പത്തിർഗ്ഗുണമഥായാസം
ബുധഭേ ജൈവേ മൈത്രീം ചൌര്യം ചാന്ദ്രോദയേ കുര്യാൽ. ൧൬

മിഥുനം കന്നി എന്നീ ബുധക്ഷേത്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നസ്ഥനായി നിന്നാൽ ബന്ധുനാശവും അർത്ഥനാശവും ശാസ്ത്രസമ്പത്തിയും ഗുണവും ആയാസവും ധനു മീനം എന്നീ വ്യാഴക്ഷേത്രത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നസ്ഥനായി നിന്നാൽ മൈത്രിയേയും കർക്കടകലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രൻ നിന്നാൽ ചൌര്യത്തെയും ഫലമായി പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ-
വല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ത്രയോവിംശോഽദ്ധ്യായഃ.



അഥ ചതുസ്ത്രിംശോദ്ധ്യായഃ.

അംഗസ്പർശനഫലം.

കേശനഖദന്തകക്ഷസ്തനഭുജനാഭ്യൂരുമേഢ്രചരണാദ്യാഃ
ജ്ഞേയാഃ പുല്ലിംഗാഖ്യാഃ ക്ഷിപ്രം പുത്രാർത്ഥലാഭകരാഃ. ൧

ഇനി ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ അംഗസ്പർശനഫലത്തെ പറയുന്നു. തലമുടി, നഖം, പല്ല്, കക്ഷം, മുല, കയ്യ്, നാഭി, തുട, മേഢ്രം (ഗുഹ്യം) കാൽ എന്നീ അംഗങ്ങൾ പുല്ലിംഗസംജ്ഞങ്ങളാകുന്നു. പ്രഷ്ടാവു ഈ അംഗങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും സ്പർശിച്ചാൽ പുത്രലാഭവും അർത്ഥലാഭവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ഇവിടെ ക്ഷിപ്രമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ കാലവിളംബമില്ലെന്നും ഉടൻ ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാവുമെന്നും താൽപര്യം.

ഗ്രീവാഭ്രൂനാസാംഗുലിജംഘാഹനുനാഭികർണ്ണപാണ്യശ്ച
പാർഷ്ണിസ്ത്രീസംജ്ഞാസ്ത്വർത്ഥദുഹിതൃലാഭദാശ്ചിരേണ. ൨

പ്രഷ്ടാവു കഴുത്തു് പുരികം, മൂക്ക്, കൈവിരൽ, കണങ്കാൽ, താടിയെല്ല്, നാഭി ചെവി, കൈത്തലം, പാർഷ്ണി (മടമ്പ്) വയറു എന്നീ അംഗങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും തൊട്ടുംകൊണ്ടു ചോദിച്ചാൽ വളരെക്കാലംകൊണ്ടു അർത്ഥലാഭവും പുത്രീലാഭവും ഉണ്ടാകുമെന്നു പറയണം.

മുഖപക്ഷ്മമേഢ്രജാനൂദരപാർശ്വശിരോലലാടമേതാസ്തു
ഏതേ നപുംസകാഖ്യാഃ പുത്രാർത്ഥനിഷ്ഫലാഃ പ്രോക്താഃ. ൩

മുഖം, നേത്രരോമം, ശിശ്നം, കാൽമുട്ട്, വയറ്, പാർശ്വഭാഗം, തല, നെററി എന്നീ അംഗങ്ങൾ നപുംസകസംജ്ഞങ്ങളും നപുംസകസന്താനപ്രദങ്ങളും ആകുന്നു. ഈ അംഗങ്ങളിലെവിടെയെങ്കിലും പ്രഷ്ടാവു് സ്പർശിച്ചുംകൊണ്ടു ചോദിച്ചാൽ പുത്രനുണ്ടാകയില്ലെന്നും കാര്യസാദ്ധ്യമില്ലെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നു സാരം.

യദിപരിമൃശൻ സ്വവക്ഷഃ പൃച്ഛതി തസ്യാഗ്രതോ ഭവതി ലാഭഃ
അന്യത്രനിമ്നദേശസ്പർശോ ഹാനിം വദേത്തസ്യ. ൪

പ്രഷ്ടാവു തന്റെ വക്ഷഃപ്രദേശത്തെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവജ്ഞനോടു ചോദിച്ചാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ഇഷ്ടം ഉടനെ സാധിക്കുമെന്നും അതു ശുഭമായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ പറ

യാതെയുള്ള അംഗങ്ങളിലും നിശ്ശേഷപ്രദേശങ്ങളിലും പൃഷ്ഠാദ്യു സ്പർശിച്ചാൽ പൂർവ്വഭാഗമോ അധോഭാഗമോ ഏതാണ് അന്തർഗ്ഗതം എന്നു കാര്യം സാധിക്കയില്ലെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം ചതുർവ്വിംശോദ്ധ്യായഃ.



അഥ പഞ്ചവിംശോദ്ധ്യായഃ.



നഷ്ടപ്രശ്നം.

കേന്ദ്രസ്ഥാനേതി ദാരാവശാനാമദൃശ്യഭാഗേവൽക്ഷ്യൈഃ
ദ്രവ്യംനഷ്ടമിതിവിദ്യാദ്ദൃശ്യഭാഗേഗൃഹേസ്ഥിതേ. ൧

ലഗ്നം ആരൂഢം ചന്ദ്രൻ ഈ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്ന് കേന്ദ്രങ്ങളായ ഒന്ന് നാല് ഏഴ് പത്ത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലോ അദൃശ്യഭാഗത്തോ ഒരു ഗ്രഹം കർക്കടകം വൃശ്ചികം മീനം എന്നീ രാശികളിലെ നവാംശകത്തോടുകൂടിനിന്നാൽ കാണാതായതു മുതൽ കള്ളൻ കവർന്നതാണെന്നു പറയണം. അതുപോലെതന്നെ ലഗ്നാരൂഢചന്ദ്രന്മാരുടെ പന്ത്രണ്ടാമെടത്തു നിൽക്കുന്ന ക്രൂരഗ്രഹവും ചോരാപഹൃതദ്രവ്യസൂചകനാകുന്നു.

സ്വർണ്ണാദിദ്രവ്യലക്ഷണം.

അർക്കേന്ദുകുജദൃഷ്ടേ താമ്രം ശുക്രാർക്കസൗരിശശിദൃഷ്ടേ
കാംസ്യംബുധഗുരുദൃഷ്ടേ സുവർണ്ണമേവംവിനിർദ്ദിശേത്. ൨

പൂർവ്വശ്ലോകംകൊണ്ട് ദ്രവ്യം നഷ്ടമായി എന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ ഏതുവിധത്തിലുള്ള ദ്രവ്യമാണ് നഷ്ടമായതെന്നുള്ള ചിന്തയാണ് പിന്നെ വേണ്ടത്. അതിന്റെ പ്രകാരമാണിനി പറയുന്നത്. ലഗ്നം കുജക്ഷേത്രമായോ കുജനവാംശകമായോ വരികയും കുജന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം താമ്രമാ(ചെമ്പാ)ണെന്നും അവിടെ ശുക്രൻ ആദിത്യൻ ശനി ചന്ദ്രൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കിയാൽ ദ്രവ്യം (കാംസ്യം) ഓട് ആണെന്നും ബുധദൃഷ്ടിയുണ്ടെങ്കിൽ സ്വർണ്ണമെന്നും വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ശുദ്ധമായ (കറകളഞ്ഞ) സ്വർണ്ണമെന്നും പറയണം.

ലഗ്നേ ബുധേ ധനാശ്ചകം കനകം സൂര്യദൃഗ്യോഗനിർണ്ണയേ
കാചം നിശാകരേ ദൃഷ്ട്യാൽ ഭേദഗുരുണാ ബഹുവിധം ലോഹം. ൮

ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ചൊവ്വായെ ബുധൻ നോക്കിയാൽ ദ്രവ്യം വജ്രം (വൈരം) ആകുന്നു എന്നു പറയണം. അതുപോലെതന്നെ ആദിത്യനെക്കൊണ്ടു സ്വർണ്ണവും ശുക്രനെക്കൊണ്ടു മാണിക്യാദികളേയും ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു കാചവും വ്യാഴത്തിനെക്കൊണ്ടു പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ലോഹങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സ്ത്രീവാഹനാംശേ സൂര്യസ്യ ശുക്രർക്ഷേ വാ ഹസ്തഭൂഷണം ശുക്രേ
രാജ്ഞ്യാമിന്ദൗ ദ്രവ്യം കാഷ്ഠാപണമിന്ദുജഭൗമദൃഷ്ടൗ. ൯

ലഗ്നം ശുക്രാംശകമോ ശുക്രക്ഷേത്രമോ ആയിരിക്കുകയും സൂര്യന്റെ ദൃഷ്ടിപതിക്കുകയും ചെയ്താൽ താലി മുതലായ കണ്ഠാഭരണങ്ങളെന്നും അവിടെ ശുക്രന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ വന്നാൽ വള കാപ്പ് മുതലായ ഹസ്താഭരണങ്ങളെന്നും അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ ഓട്ടുപാത്രമെന്നും ബുധന്റെയോ ചൊവ്വായുടെയോ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഉണ്ടായാൽ ദ്രവ്യം നാണയവിശേഷങ്ങളാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക. വ്യാഴം, ശനി, രാഹു ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യത്തെ പറയണമെന്ന അഭിപ്രായഭേദം.

സ്ത്രീപുരുഷാവപി സൗരേ സൗമ്യദ്വാദശകാംശേ ശുക്രേ
ഗുരുഭൂഷണം ഗ്രീവ ബുധകുജാഭ്യാം ഹസ്തഭൂഷണങ്ങൾ. ൰

ലഗ്നം ബുധന്റെ ദ്വാദശാംശകങ്ങളിലൊന്നായിരിക്കുകയും ശനിയുടെ ദൃഷ്ടി പതിക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ നഷ്ടത്തെയും അതുപോലെതന്നെ അവിടെ ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഓട്ടുപാത്രത്തിന്റെ നഷ്ടത്തെയും ബുധദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വള, മോതിരം മുതലായവയുടെ നഷ്ടത്തെയും കുജദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വള കാപ്പ് മുതലായവയുടെ നഷ്ടത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

വേഷ്ടനമിന്ദൗ ദ്വാദശാംശേ സൂര്യദൃഷ്ടേ ശൃംഗോത്ഭവം ഭൂഷണം നഷ്ടം
ഉപാനൽക്ഷ സംയുക്തേ സൂര്യേ രാഹുദൃഷ്ടേ നഷ്ടം. ൧൧

ലഗ്നം ബുധന്റെ ദ്വാദശാംശകങ്ങളിലൊന്നായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രന്റെ ദൃഷ്ടി പതിക്കുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടദ്രവ്യം വേഷ്ടനം (കർണ്ണാഭരണവിശേഷം) എന്നും ആദിത്യന്റെ ദൃഷ്ടി വന്നാൽ കൊമ്പുകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയ ആഭരണവിശേഷം എന്നും അവിടെത്തന്നെ രാഹു

രാശികളുടെ സന്ധിയിലും ആദിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയും വന്നാൽ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ നഷ്ടമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ബുധശശിശുക്രാലോകം ചന്ദ്രഗൃഹേ കാചശംഖകാംസ്യാദി
ഭൌമാർക്കയോസ്സ്വർണ്ണം താമ്രം വാ ദായതേ നഷ്ടം. ൭

ലഗ്നം കർക്കടകരാശ്യംശകമായും ചന്ദ്രൻ ബുധൻ ശുക്രൻ എന്നീ മൂന്നുഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായും ഇരുന്നാൽ വെള്ളി കാചം വൈരം ഓട്ടുപാത്രം എന്നീ ദ്രവ്യങ്ങളുടെ നഷ്ടത്തെ പറയണം. അവിടെത്തന്നെ ചൊവ്വായുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പും ആദിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പുപാത്രവും നഷ്ടമായി എന്നു പറയാം.

ലോഹരജതഹിരണ്യസ്വർണ്ണാർക്കേ കേസരിഭാംശേ കനകം
ജൈവ്രം വാ ഭൌമേ വാ ദൃഷ്ട്യാ ശശിശുക്രയോർവസ്ത്രം. ൮

ലഗ്നം സിംഹരാശ്യംശകമായും ഗുരുദൃഷ്ടമായും ഇരുന്നാൽ ദീപാഭരണാദികളായ ലോഹങ്ങളെയും ആ സിംഹലഗ്നാംശകം സൂര്യചന്ദ്രന്മാരാൽ ദൃഷ്ടമായാൽ സ്വർണ്ണത്തെയും കുജദൃഷ്ടമായാൽ ഔഷധങ്ങളെയും ഗുരുശുക്രന്മാരാൽ ദൃഷ്ടമായാൽ ശംഖശൃംഗങ്ങളെയും നഷ്ടങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾക.

താമ്രായസത്രപുസീസകാംസ്യരജതാദി മന്ദഭാംശേ സ്യാൽ
കാചകൃതശശിശുക്രൌ ലോഹകൃതശ്ചാർക്കിദൃഗ്ദൃഷ്ടേ. ൯

ലഗ്നം ശനിയുടെ രാശ്യംശകമായിരിക്കയും ആദിത്യന്റെ ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ ചെമ്പും ബുധന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഈയവും വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വെള്ളിയും കുജന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ സ്വർണ്ണവും ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കാചവും ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഇരുമ്പും നഷ്ടദ്രവ്യങ്ങളായിരിക്കും.

ജീവസ്യ ഭവനേ ഹാടകം തസ്മിൻ ഹേമമന്യോന്യം ദൃഷ്ടേ ഭൃഷ്ടം
ആയസമർക്കസുതസ്യ ലോകേ ധാതുദ്രവ്യം. ൧൦

ലഗ്നം വ്യാഴത്തിന്റെ രാശ്യംശകമായും ഗുരുദൃഷ്ടമായും വന്നാൽ ദ്രവ്യം സ്വർണ്ണമാണെന്നുതന്നെ പറയണം. അതുപോലെതന്നെ ശനിക്ഷേത്രാംശകമായും ശനിദൃഷ്ടമായും വന്നാൽ ദ്രവ്യം ഇരുമ്പായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക. ഏതു രാശ്യംശകമായാലും വ്യാഴത്തെക്കൊണ്ട് സ്വർണ്ണവും ശനിയെക്കൊണ്ട് ഇരുമ്പും ചിന്തിക്കണമെന്നുണ്ട്. നഷ്ടം ധാതുദ്രവ്യമെന്ന് നിർണ്ണയം വന്നാൽ ഗ്രഹദൃഷ്ടി

യുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും വ്യാഴത്തിന്റെ ത്ര്യംശകങ്ങളെക്കൊണ്ടു സ്വപ്നത്തെത്തന്നെ പറയാവുന്നതാണ്. ലഗ്നാംശകം മറ്റുഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയിരുന്നാൽ അതിൽ ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ദ്രവ്യത്തെയും എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും ബലവാന്മാരായാൽ അവർക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള എല്ലാവക ദ്രവ്യത്തെയും ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഗ്രഹസ്ഥിതത്ര്യംശകങ്ങളെക്കൊണ്ടു നഷ്ടകാലം മുതലായതും ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

നഷ്ടദ്രവ്യസ്ഥിതി.

ഇന്ദുംപശ്യതിഭൗമേ നഷ്ടംക്ഷേത്രാദിശേബലീയാൻ
ധാത്വാദിജ്ഞേഗുരൗചാപി നഷ്ടംവിദ്യാദ്ദൃശ്യശോൽ. ൧൨

ഏതെങ്കിലുംഭാഗത്തു നിൽക്കുന്ന ചന്ദ്രനെ ചൊവ്വാ നോക്കിയാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ ദ്രവ്യം ജലമദ്ധ്യത്തിലെന്നും ബുധൻ നോക്കിയാൽ നിലത്തു വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും വ്യാഴം നോക്കിയാൽ മുകളിൽ വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ശനി നോക്കിയാൽ വായുസ്സ്പർശമുള്ളേടത്തു് ഇരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. ഇവിടെ ചന്ദ്രനെ ഒരു ഗ്രഹവും നോക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ധാത്വാദിദ്രവ്യംകൊണ്ടുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള ഭാജനത്തിലാണ് നഷ്ടദ്രവ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതിയെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗ്രഹങ്ങളുടെ പാത്രങ്ങൾ.

സ്ഥാലീകുംഭോഭഗ്നോ ഘടികാസംഭിന്നഭാജനാംബുധരാഃ
രവിജീവഭൗമബുധശുക്രശനീന്ദൂനാംപാത്രാണി. ൧൩

ആദിത്യനു വലിയകലം വ്യാഴത്തിനു കുടം; ചൊവ്വായ്ക്കു ഉടഞ്ഞതും (ഭസ്മപാഷാണാദി) ബുധനു ഘടിക, ശുക്രനു ഭിന്നപാത്രം, ശനിക്കു ജലപാത്രം, ചന്ദ്രനു മൺപാത്രം, ഇങ്ങിനെ ലഗ്നത്തിൽ നോക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു പാത്രഭേദത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. "വിലഗ്നതോവിഷമാദ്യൈഃ" ഇത്യാദി മുൻപറഞ്ഞിട്ടുള്ള ശ്ലോകംകൊണ്ടു ചോരപ്രവേശമാർഗ്ഗത്തെ നിരൂപിക്കണം. എത്ര പാപഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടി ചെയ്യുന്നുവോ അത്ര ചോരന്മാർ ചേർന്നാണ് മോഷ്ടിച്ചതെന്നും പറയാം. ഈ ശാസ്ത്രപ്രകാരം വിശേഷദൃഷ്ടികളെക്കൂടെ പൂർണ്ണദൃഷ്ടിപോലെ എല്ലായിടത്തും വിചാരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് "ഷഷ്ഠേപിതീതവേഗം ചോരശകേകാദശംനാപശ്യന്തി" എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗവും ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

മൂലവിശേഷം.

മൂലാംശകേ വസ്ത്രാണി യാനി താന്യേവ ചോദിതാന്യപി
ജലരാശൗ ശുക്രയുതേ തൈലം സർപ്പിസ്സു ബുധേക്ഷിതേ ॥ ൧൩

മൂലദ്രവ്യവിഷയമായ പ്രശ്നത്തിൽ മുമ്പു ധാതുയോനികളെക്കൊണ്ടു സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വസ്ത്രവിശേഷങ്ങളെ ഈ ഘട്ടത്തിലും നഷ്ടങ്ങളായി നിരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. തൈലാദിനഷ്ടപ്രശ്നവിഷയത്തിൽ ചരപദസ്ഥമായ ജലരാശി ലഗ്നത്തെക്കൊണ്ടു തൈല(എണ്ണ)വർഗ്ഗത്തെയും ജലരാശിലഗ്നത്തിൽ ബുധനൊഴിച്ചുള്ള ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികൊണ്ടു ഘൃത(നെയ്യ്)വർഗ്ഗത്തെയും മേൽപ്രകാരം ബുധന്റെ ദൃഷ്ടികൊണ്ടു എണ്ണയോ നെയ്യോ വച്ചിരുന്ന പാത്രത്തെയും നിരൂപിക്കാം.

ഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ.

ജാതീഫലകടുചന്ദനതമാലതക്കോലകുങ്കുമധാന്യാനാം
ആദിത്യസൗരഭാർഗ്ഗവബുധഗുരുശശിഭൗമഹിതാഃ ക്രമശഃ ॥ ൧൪

ആദിത്യന്നു ജാതിക്കാ; ശനിക്കു കടുകരോഹിണി; അല്ലെങ്കിൽ കടുക്; ശുക്രന്നു ചന്ദനം; ബുധന്നു തമാലം (പച്ചില); വ്യാഴത്തിന്നു തക്കോലം; ചന്ദ്രന്നു കുങ്കുമം; ചൊവ്വായ്ക്കു കൊത്തമല്ലി ഇങ്ങിനെ സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണം. ഇവിടെ ഉച്ചത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടാണ് ഗന്ധദ്രവ്യത്തെ നിരൂപിക്കേണ്ടത്.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്ര ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
പഞ്ചവിംശോദ്ധ്യായഃ.



അഥ ഷഡ്വിംശോദ്ധ്യായഃ.

മത്സ്യവിശേഷം.

ശുക്രദൃഷ്ടേ ഹോരാശൌ മധുശീഘ്രേണൈവ പ്രസന്നമുഖപതിനാ
കർണ്ണനാശാലികമുരന്നാ വർത്തി സ്യാദേവമസന്ദൃഷ്ടേ. ൧

അനന്തരം സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു മത്സ്യവിശേഷത്തെ പറയുന്നു. ശുക്രക്ഷേത്രോദയവും ശുക്രദൃഷ്ടിയും ഉണ്ടായാൽ പ്രശ്നം

മദ്യപാനാദികൾ അതിവിഷമമാണെന്ന പറയണം. ഇവിടെ പ്രശ്നലഗ്നം ശുക്രക്ഷേത്രമായിരിക്കുകയും വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ മധു (മുന്തിരിങ്ങകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മദ്യം) എന്നും ആദിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ശീധു (ശർക്കരനീർകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മദ്യം) എന്നും ചന്ദ്രന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ പ്രസന്നമായ മദ്യവും ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കത്താരശാലിനം എന്ന മദ്യവും കുജന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വൎത്തി എന്ന മദ്യവും നിരൂപിക്കണം.

ശുക്രോദയേ മന്ദതമോദൃഷ്ടേ ഭവതി വിനഷ്ടം സദുൎഗ്ഗന്ധഃ
ബുധദൃഷ്ടേ ഹിതമന്യോ നോക്താസ്ത്വന്യേ രസാദ്യൈഃ. ൨

ശുക്രക്ഷേത്രമായ ലഗ്നത്തെ ശനിയും രാഹുവും ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ മദ്യം നശിച്ചതും ദുൎഗ്ഗന്ധമുള്ളതുമാണെന്ന പറയണം. അവിടെ ബുധദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഹിതമദ്യത്തെയും പറയണം. ഇതിൽ പറയാത്തതായുള്ള മദ്യങ്ങളെയും ഗ്രഹങ്ങളുടെ രസഗന്ധഷഡ്രസാദിഗുണത്തെ അനുസരിച്ചു ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ചതുഷ്പാച്ചിന്താഭേദം.

ഹ്രസ്വവിഷാണാംഗതയാ കുജഗുരുഭൃഗുസിതൈർദ്ദീൎഘം
സങ്കടവിശാലരവിബുധശനിഭിഃ ഭഗ്നാംഗൈഃ കൃഷ്ണം.

ലഗ്നത്തിൽ ചൊവ്വായുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെറിയ കൊമ്പുള്ളതും ചന്ദ്രദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കൊമ്പില്ലാത്തതും വ്യാഴത്തിന്റെയും ശുക്രന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ നീണ്ട കൊമ്പുള്ളതും ആദിത്യന്റെയും ബുധന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ പരസ്പരം സംബന്ധിച്ചതൊട്ടുകൂടി വിശാലമായിരിക്കുന്ന കൊമ്പുള്ളതും ശനിരാഹുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഒടിഞ്ഞ കൊമ്പുള്ളതും ആയ ചതുഷ്പാത്തിനെ (പശുവൃഷഭാദികളെ) പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതുപോലെതന്നെ ലഗ്നദ്രഷ്ടാവായ ഗ്രഹത്തിന്റെ രൂപം വൎണ്ണം മുതലായതും ചിന്തിച്ചുകൊൾക.

നഷ്ടദ്രവ്യലാഭം.

ക്രൂരേക്ഷ്യം പാപോദ്യേൽ നഷ്ടം ശുഭേ വിലഗ്നേ നലഭ്യേത
ലഭ്യം ഹിതശുഭർക്ഷേ സൌമ്യൈൎന്നിസ്സംശയം ലഗ്നേ. ൩

പാപക്ഷേത്രമായ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തെ വേറൊരു പാപഗ്രഹം നോക്കുന്നതായാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം തിരികെ കിട്ടുകയില്ലെന്ന പറയണം. ലഗ്നം ശുഭക്ഷേത്രമായും ശുഭഗ്രഹയുക്തമായും ശുഭദൃഷ്ടമായുമിരുന്നാൽ നഷ്ടമായ ദ്രവ്യം ഉടനെ തിരികെ ലഭിക്കുക

യും ചെയ്യും. ഇവിടെ ക്രൂരരാശിലഗ്നത്തിൽ ക്രൂരദൃഷ്ടനായി നിൽക്കുന്ന ക്രൂരഗ്രഹത്തെ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾകൂടി നോക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വളരെക്കാലംകൊണ്ടു നഷ്ടത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗമോ അഥവാ പകരം ദ്രവ്യമോ ലഭിച്ചു എന്നുവരാം. ലഗ്നത്തിൽ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുകയും ലഗ്നം ശുഭരാശിയായിരിക്കുകയും ബലവാനായ പാപഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി വരികയും ചെയ്താൽ കളവുപോയ മുതൽ കാണ്മാനോ അറിവാനോ ഇടവരുമെന്നും തിരികെ കിട്ടുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പ്രഷ്ടുർന്നഷ്ടം ദ്രവ്യം വദേൽ സ്വാധികാരേ ഗ്രഹേ സ്ഥിതേ തത്ര
വേനഗ്രഹാശ്രയമേണാച്ച്യ നീചാദിപൂർവ്വിലുധനമുഖ്യം. ൫

ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്ന ഗ്രഹം സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ, സ്വക്ഷേത്രാംശകത്തിലോ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ മുതൽ കളവുപോയിട്ടില്ലെന്നും അവിടെത്തന്നെ ഒരെടത്തു കാണുമെന്നും പറയണം. ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടോ രാശിയെക്കൊണ്ടോ ഉച്ചനീചാദിസ്ഥിതിക്കനുസരണമായി ഉൽകൃഷ്ടാപകൃഷ്ടാദികളായതായ ദ്രവ്യമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ദ്രവ്യസ്ഥിതി.

വിലഗ്നചരവിലഗ്നേ സ്ഥിരരാശൗ തത്ര നിർദ്ദിശേദ്ദ്രവ്യം
ദ്വിശരീരേ പ്രതിവേശ്മന്യഥവാ ഗ്രാമേ ഗൃഹോപവനാദൗ. ൬

ലഗ്നം ചരരാശിയായാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നും സ്ഥിരരാശിയായാൽ അവിടെത്തന്നെ സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു എന്നും ഉഭയരാശിയായാൽ പുറത്ത് അടുത്ത ഒരു ഗൃഹത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ലഗ്നത്തിനു ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ലഗ്നരാശിയുടെ പറഞ്ഞ ദിക്കിൽ ആണ് ദ്രവ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്നും ലഗ്നം ബലരഹിതമാണെങ്കിൽ ലഗ്നദ്രഷ്ടാവായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ദിക്കിലാണ് ദ്രവ്യമിരിക്കുന്നതെന്നും പറയാം.

ദ്രവ്യം ഗൃഹാദതീതം രാശിദ്വയേ ചോദ ഉദ്യതേ ലഗ്നേ
മദ്ധ്യേ ഗൃഹമദ്ധ്യസ്യാ ഭേദസാനേന്ദ്ര്യ ഗൃഹേ ദ്രവ്യം. ൭

ലഗ്നം പ്രഥമദ്രേക്കാണമായിരുന്നാൽ കളവുപോയ മുതൽ ചോരഗൃഹത്തിന്റെ ദ്വാരമദ്ധ്യത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണമാണെങ്കിൽ ഗൃഹമദ്ധ്യത്തിലാണെന്നും അന്ത്യദ്രേക്കാണമെങ്കിൽ ചോരഗൃഹത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നും പറയണം. ഇവിടെ ചോരഗൃഹത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണംകൊണ്ടുവേണം ഇതു ഫലം പറയുവാൻ എന്നു ചില ആചാര്യന്മാർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇതു രണ്ടുപക്ഷവു

ള്ളതിൽ ബലമുള്ളതിനെക്കൊണ്ട് ഈ ഫലം പറയണമെന്ന മററു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ചോരഗ്രഹം.

നവനവഗ്രഹപ്രദേശേ സ്ഥിതനവഭാഗൈർഭചിഹ്നിതൈർദ്ദ്രവ്യം
ബലവദ് ഗ്രഹസംയുക്തൈർദ്ദ്രവ്യപ്രോക്തം വദേൽ കേന്ദ്രൈഃ.

ദ്രവ്യം ഇരിക്കുന്നതു ഏതു ഗൃഹത്തിലാണെന്ന നിശ്ചയിച്ചാൽ ആ ഗൃഹത്തെ പുറവരെത്തോളം ചതുരമായി അംശിച്ച് അതിൽ മേടംമുതലായ പന്ത്രണ്ടു രാശികളെയും വിന്യസിച്ചാൽ ഏതേതു രാശിയിലാണോ അംശകത്തിലോ ബലവാനായ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്നത് ആ രാശിഭാഗത്തിലാണ് ദ്രവ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്ന പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. മേഷാദികളായ ഏതു രാശിയിൽ അതോ ബലവാനായ ശുഭഗ്രഹം നിൽക്കുന്നത് ആ ദിക്കിലും അല്ലെങ്കിൽ ലഗ്നകേന്ദ്രങ്ങളിൽവച്ച് ഏതു രാശിയിലാണ ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി ആ രാശിദിക്കിലും ദ്രവ്യത്തെയും ചോരനെയും പറയാവുന്നതാണ്.

യോജനഹസ്തക്രോശാ വാച്യാമധ്യസ്ഥിതൈർഗ്രഹൈർനീചൈഃ
അംശൈരന്ത്യാംശത്രൈരാശൈർഭാഗശൈരാശിഭിർഗുണ്യ. ൯

നഷ്ടദ്രവ്യം ദൂരത്തമാണെന്ന നിർണ്ണയിച്ചാൽ ഒൻപത്, എട്ട്, ഏഴ് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവരുടെ നവാംശകത്രിംശാംശകചാന്ദ്രാംശകങ്ങളെക്കൊണ്ടും ദ്രവ്യസ്ഥിതിയെ പറയണം. ഒരിടത്തു പല ഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ അവകൾക്കെല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകം യോജനാദികളെ ഗണിക്കുകയും വേണം. ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയായാൽ ദ്രവ്യം സമീപസ്ഥമെന്ന നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ ഒമ്പത്, എട്ട്, ഏഴ് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട ക്രമേണ കോൽ, അംഗുലം, യവം എന്നീ ദൂരങ്ങളെ കണക്കാക്കണം. ചരരാശി ലഗ്നമായാൽ യോജനാഹസ്തക്രോശങ്ങളെയും മേൽപ്രകാരം വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഉഭയരാശിലഗ്നംകൊണ്ട ദ്രവ്യം പ്രതിഗ്രഹത്തിലാണെന്ന നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ക്രമേണ ഒരുകാതം, കോൽ, അംഗുലം എന്നീ ദൂരങ്ങളെ ഗണിക്കണം. ഇവിടെയെല്ലാം മേൽപറഞ്ഞ അംശകങ്ങളെക്കൊണ്ട ഗുണനങ്ങൾചെയ്തു ദൂരത്തെ നിർണ്ണയിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ദേശസ്ഥിതി.

ഗോഷ്ഠാഗാര പുരാരാമ ദേവാഗാരേഷു സ്വഗൃഹോദ്യാനപ്യം
ദ്രുതവതി നാഗിണാം വാ ഗ്രഹേഷ്വനഷ്ടം വിനിർദ്ദേശ്യം. ൧൦

സൂര്യൻ ലഗ്നത്തിലേക്ക നോക്കിയാൽ ലഗ്നം ചരരാശിയിലു കളാണെങ്കിൽ ദ്രവ്യമിരിക്കുന്നതു പശുക്കൾ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തി ലെന്നും സ്ഥിരരാശിയാകുന്നെങ്കിൽ പുരോഹിതന്റെ ഗൃഹത്തി ലെന്നും ഉഭയരാശിയായിരിക്കുകയെങ്കിൽ ദേവാലയത്തിലെന്നും അതിനുമേൽ എങ്കിൽ പതിവ്രതമാരുടെ ഗൃഹത്തിലാണെന്നും പറ യണം.

ശയ്യോദ്യാനാംബുസ്ത്രീ ലയമാല്യ നിലയേഷു
ശുക്രേ കുജേഗ്നി നിലയേ കർമ്മാരഗൃഹേഷു വാ വാച്യം ൧൧

ലഗ്നത്തിലേക്ക ശുക്രദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ലഗ്നസ്ഫുടത്തെ അഞ്ചായി ഭാഗിച്ചാൽ വരുന്ന ഓരോ അംശങ്ങളെ കൊണ്ടും ക്രമേണ ൧. ശയനഗൃഹം; ൨. ഉദ്യാനം (പൂങ്കാവു്); ൩. ജലാശയം; ൪. സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം; ൫. മാല, ചന്ദനം, കസ്തൂരി മുതലായവ സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്ഥലം എന്നീ അഞ്ചു സ്ഥാനങ്ങളെയും ലഗ്നം കുജദൃഷ്ടമായാൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ആദ്യാംശംകൊണ്ടു വെപ്പുപുര (അടുക്കള)യേയും അന്ത്യാംശംകൊണ്ടു കമ്മാളരുടെ ഗൃഹത്തെയും പറയണം. ഇവിടെ കമ്മാളരെന്നു് ആശാരി, മൂശാരി, കൊല്ലൻ, തട്ടാൻ, കല്ലൻ, തച്ചൻ എന്നീ ജാതിക്കാരാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾക.

യത്രപ്രതിനിവസന്തി പ്രമദാ കലഹപ്രിയാ ദ്വാരയോർമ്മദ്ധ്യാ
തത്രാദേശ്യം ദ്രവ്യം നിലയദ്വാരേക്ഷിതേ സൂര്യേ. ൧൨

ലഗ്നത്തിലേക്ക് ആദിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കലഹപ്രിയക ളായ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം, യൗവനയുക്തകളായ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം, ഗൃ ഹദ്വാരം എന്നീ മൂന്നുസ്ഥാനങ്ങളെ ലഗ്നത്രിഭാഗം (ദ്രേക്കാണം)കൊ ണ്ടു ക്രമേണ പറയേണ്ടതാകുന്നു.

ചന്ദ്രേ സലിലാശ്രയേ ജലേട്ടഗൃഹാ സ്വസ്ഥാദിഭേഷു സതതം
അഥവാ യത്ര സുവേഷാ വിലാസിനാര്യോ വസന്ത്യത്ര. ൧൩

ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ലഗ്നസ്ഫുടത്തെ മൂന്നായി ഭാഗിച്ചു ഓരോ ദ്രേക്കാണാംശംകൊണ്ടും ക്രമേണ ൧. ജലസ മീപം, ൨. വെള്ളം, ൩. വിലാസിനികളുടെ (വേശ്യകളുടെ) ഗൃഹം എന്നീ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളേയും പറയേണ്ടതാണു്.

നിവസന്തിയത്രനാര്യോ യൗവനമദഗർവ്വിതാഃ പ്രസന്നാഃ
താസാം ഗൃഹമധ്യഗതം സൗമ്യേ ദ്രവ്യം സമാദേശ്യം. ൧൪

ലഗ്നത്തിലേക്ക ബുധദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ഓരോ

ത്രിരാശികൊണ്ടു ക്രമേണ യൗവനയുക്തകളായ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം; ആഭരണങ്ങളുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം; സുന്ദരീഗൃഹം എന്നീ മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങളെ പറയണം.

കലഹപ്രിയാശ്ച പിശുനാ വൃദ്ധാ വാ തത്ര യോഷിതസ്സ്യുഃ
ജീർണ്ണോപസ്കരണേഷു കർദ്ദമേ വാ വിനിർദ്ദേശ്യം. ൯

ലഗ്നത്തിലെല്ലാ ശനിദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ലഗ്നത്തെ പൂർവ്വരാത്രിയതിവിതം നാലായിഭാഗിച്ചു അതിൽ ഓരോ അംശംകൊണ്ടും ക്രമേണ കലഹപ്രിയകളും ഏഷണി പറയുന്നവരും വൃദ്ധകളും ആയ സ്ത്രീകളുടെ ഗൃഹം; ജീർണ്ണപാത്രം; എച്ചിൽപ്പാത്രം (അല്ലെങ്കിൽ മാംസം വേവിക്കുന്ന പാത്രം) ചളി എന്നിതിനെ നാലുസ്ഥാനങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ശൂദ്രാശ്രിതം ദ്രേക്കാണം സൂര്യഃ പശ്യേൽ സ്വഗൃഹബലയുക്തഃ
വിബലോ യദി ന്യൂനശ്ശൂദ്രസ്ഥാനേ വദേന്നഷ്ടം. ൰

പൂർണ്ണബലത്തോടുകൂടിയ സൂര്യൻ ശൂദ്രാശ്രിതമായ ദ്രേക്കാണത്തോടുകൂടിയ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ബലഹീനന്മാരായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ശൂദ്രസ്ഥാനത്തിൽ (പൊന്ത്, കുഴി, പുനം) ആണ് നഷ്ടദ്രവ്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതിനെ നഷ്ടദ്രവ്യസ്ഥാനനിർണ്ണയത്തെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ശൈവഭാഷാബാലബോധിന്യാം വ്യാഖ്യായാം
ഷഡ്വിംശോദ്ധ്യായഃ



അഥ സപ്തവിംശോദ്ധ്യായഃ



നഷ്ടദ്രവ്യസ്ഥിതി.

സ്ഥിരോദയാംശേ ചിരഗോ വർഗ്ഗോത്തമസംസ്ഥിതേഥവാ ലഗ്നേ
നഷ്ടം സ്വഗൃഹേ ബ്രൂയാൽ തത്സ്വാമിപരോപകാരകാച്ചേൽ. ൧

ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയായോ സ്ഥിരാംശകമായോ വർഗ്ഗോത്തമമായോ വരികയും അല്ലാത്തപക്ഷം പത്താമേടത്തു നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ വർഗ്ഗോത്തമത്തിലോ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടദ്രവ്യം സ്വഗൃഹത്തിൽ തന്നെ ഒരേടത്തുണ്ടെന്നു പറയണം. അവിടെ ധന

ത്തിന്റെ ഉദയസ്ഥാനത്തോ തൽസംബന്ധിയായ മറ്റൊരുഭാഗത്തോ ചോരനായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ചരരാശൌ ചരാംശേ വാ പ്രോഷിതശ്ചാന്യസംഗതശ്ച്യുതാൽ
ബാഹ്യാഭ്യന്തരഗശ്ചോരോ യമളേന്ദ്വൃ സ്വഗൃഹോഷിതശ്ചോരഃ. ൭

ലഗ്നം ചരരാശിയായോ ചരരാശ്യംശകമായോ വന്നാൽ ചോരൻ ദൂരസ്ഥനാണെന്നു പറയണം. ലഗ്നത്തിൽ നിൽക്കുന്നഗ്രഹം ചരരാശ്യംശകത്തിൽ നിന്നാലും ചോരൻബഹിഃസ്ഥനായിരിക്കും. ലഗ്നം ഉഭയരാശിയായോ ഉഭയരാശ്യംശകമായോ വന്നാൽ ചോരൻ സ്വദേശവിദേശങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനോ അതിർപ്രദേശത്തു താമസിക്കുന്നവനോ ആണെന്നും പറയാം.

ഉദിതാദിദ്രേക്കാണം.

ദ്രേക്കാണൈരുദയാദ്യാ ഉദിതാ ഇതി കീർത്ത്യതേ തദുപചിന്ത്യഃ
മദ്ധ്യശായിതാദ്രേക്കാണ സ്വസ്ഥഃ സ്ഥിതാ വാ തദാദയോമ്യാഃ ൮

എല്ലാരാശികളിലെയും ആദ്യദ്രേക്കാണം എഴുന്നേറ്റുനില്ക്കുന്നതും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം ഇരിക്കുന്നതും അന്ത്യദ്രേക്കാണം കിടക്കുന്നതുമാകുന്നു. മേഷാദിരാശികളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദ്രേക്കാണങ്ങളും ഇപ്രകാരം ഉദിതാദികളെക്കൊണ്ടു കുറിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ചോരസ്വരൂപം.

യാദൃഗ് ഭവതി വിലഗ്നേ ദ്രേക്കാണസ്തൽസ്വരൂപ ഏവ ഭവേച്ചോരഃ
കേന്ദ്രഗതോ വാ യാദൃഗ് ഗ്രഹസ്തദ്രൂപീ നിർദ്ദേശ്യഃ. ൯

ലഗ്നത്തിന് ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ദ്രേക്കാണത്തോടു തുല്യമായിരിക്കും ചോരന്റെ സ്ഥിതി. ലഗ്നത്തിന് ബലമില്ലെങ്കിൽ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ബലവാനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ രൂപത്തെയാണ് പറയേണ്ടത്. കേന്ദ്രത്തിൽ ആകെ എത്രഗ്രഹങ്ങളുണ്ടോ അത്ര ചോരന്മാരുണ്ടായിരുന്നു എന്നും പറയാം. ഈ ഗ്രഹങ്ങളിൽ വച്ച് ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ ആകൃതിയെവേണം പ്രധാനചോരനു പറയുവാൻ. എല്ലാവർക്കും ബലമുണ്ടെങ്കിൽ തത്തുല്യമായും ചോരപ്രകൃതിയെ നിരൂപിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഉച്ചം സ്വക്ഷേത്രം വക്രം മുതലായവ ഉള്ള ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് "സ്വർക്ഷതുംഗവക്രോപഗതൈ ത്രിഗുണം" ഇത്യാദി ഗുണനങ്ങളെ ചെയ്തു ചോരസംഖ്യയെ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടതാണ്.

സ്വജനതസ്കരതാ.

ലഗ്നേദ്ധേ സ്വബന്ധുസ്യാൽ ദൃശ്ചിൽകേന്ദ്രാഭ്യംവദേൽ ചോരഃ
നിവൃത്ത്യകാത്ത സ്വജനാഃ മാതാവാ പിതാവൈ പുത്ര്യാ. ൧

ലഗ്നാദികളായ പന്ത്രണ്ടുഭാവങ്ങളിലൊന്നു ചോരഗ്രഹം ബലവാനായി നില്ക്കുന്നുള്ള ആ ഭാവമാകുന്നു് ചോരനെന്നു പറയണം. ബലവാനായ ചോരഗ്രഹം ലഗ്നഭാവത്തിൽ സ്വവർഗ്ഗസ്ഥനായി നിന്നാൽ താൻതന്നെ ചോരനെന്നും രണ്ടാമെടത്തു നിന്നാൽ കുടുംബജനമെന്നും മൂന്നാമെടത്തു സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ സഹോദരനെന്നും അവിടെത്തന്നെ അന്യവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ സഹോദരസംബന്ധികളെന്നും നാലാമെടത്തു സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ മാതാവെന്നും അവിടെ അന്യവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ മാതാവിന്റെ സ്വജനങ്ങളെന്നും അഞ്ചാമെടത്തു സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ പുത്രനെന്നും അവിടെത്തന്നെ അന്യഗ്രഹവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ പുത്രസംബന്ധികളെന്നും പറയാം.

ശത്രുചൗര്യം.

ഷഷ്ഠേ ചോരശ്ശത്രു ഭാര്യാ സ്വജനോ സ്യാൽ സപ്തമേ
നവമേ പിതാ തസ്യ സ്വജനോ വാ പരഗൃഹസ്ഥഃ. ൨

മുൻശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞ ചോരഗ്രഹം ആറിലോ ഏഴിലോ നിന്നാൽ ചോരൻ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ശത്രുഭൂതനാണെന്നും ഏഴാമെടത്തു് സ്വവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ ചോരൻ ഭാര്യയാണെന്നും അവിടെ അന്യവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ ഭാര്യയുടെ ബന്ധുക്കളെന്നും ഒമ്പതാമെടത്തു് നിന്നാൽ പിതാവെന്നും അവിടെ അന്യഗ്രഹവർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാൽ പിതാവിന്റെ സംബന്ധികളെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ചോരഭേദം.

ദശമസ്ഥിതോ ഭൃത്യഃ കർമ്മകരോ പ്രേഷ്യജാതയോ നീചേ
ലാഭസ്ഥേ ധനസമ്പൽ കോശാദ്ധ്യക്ഷോ വാ നിശ്ചിതം. ൩

പത്താമെടത്തു് ബലവാനായ പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ ചോരൻ ഭൃത്യനോ വേലക്കാരനോ ആണെന്നും ആ ഗ്രഹം തന്നെ നീചരാശിയിൽ നിന്നാൽ ചോരൻ നീചജാതിക്കാരനാണെന്നും പറയാം. പതിനൊന്നാംഭാവത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹം ശുഭനാണെങ്കിൽ ചോരൻ മുതൽപടിക്കാരനോ ധനത്തിന്റെ മേൽവില്ലു ചുമതലയോ ഉള്ളവനോ ആണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക. അതുപോലെതന്നെ ചോരഗ്രഹം പതിനൊന്നാമെടത്തു നിന്നാൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഭാരമുണ്ടാവുമെന്നും ധനം

വ്യയം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും പത്താമേടത്തുനിന്നാൽ സംസ്ഥദ്രവ്യം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സ്ത്രീസംജ്ഞേ ചോദലഗ്നേ യുഗ്മേ കേന്ദ്രേഷു ചാഗ്രഹാന്വിതേ
ചോരഃ സ്ത്രീ ഭിന്നരാശൌ വിഷമേഷു പുമാൻ ഗ്രഹൈഃ പുംസി. ൮

അധികം ഗ്രഹങ്ങളും ഓജരാശിയിലും ഓജരാശ്യംശകത്തിലുമായി നില്ക്കുക. ലഗ്നവും ഓജരാശ്യംശകങ്ങളായിരിക്കുക. എന്നാൽ ചോരൻ പുരുഷനായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും യുഗ്മരാശ്യംശകങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും ലഗ്നം യുഗ്മരാശ്യംശകമായി വരികയും ചെയ്താൽ ചോരൻ സ്ത്രീയായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ഓജയുഗ്മങ്ങളെ ലഗ്നം മുതൽ കണക്കാക്കണമെന്നുകൂടിയുണ്ട്. ചോരഗ്രഹം സ്ത്രീഗ്രഹമായാലും ചോരൻ സ്ത്രീയാണെന്നു പറയാം. ലഗ്നദ്രേക്കാണം സ്ത്രീദ്രേക്കാണമായാലും സ്ത്രീത്വം കല്പിക്കാവുന്നതാണ്.

നാഗരികചോരത്വം.

നാഗരികദ്രേക്കാണേ നാഗരികാവീക്ഷിതേ ഗ്രഹൈശ്ചേൽ
ചോരോ നാഗരികസ്സ്യാൽ ശേഷോപി ചൈവമൂഹ്യന്തേ. ൯

ലഗ്നം നഗരവാസിദ്രേക്കാണമായിരിക്കുകയും നാഗരികഗ്രഹം നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ചോരൻ നാഗരികനായ പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ ആണെന്നു പറയണം. ഇതുപോലെതന്നെ ശേഷം ദ്രേക്കാണഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചോരന്മാരെ ഭേദേന ഊഹിച്ചുകൊള്ളണം. ജലരാശി ദ്രേക്കാണമായ ലഗ്നം ജലഗ്രഹദൃഷ്ടി ഇതുകളെക്കൊണ്ടു ജലനിവാസിയായ ചോരനേയും, ആരണ്യദ്രേക്കാണം ആരണ്യഗ്രഹദൃഷ്ടി ഇതുകളെക്കൊണ്ട് ആരണ്യവാസിയായ ചോരനേയും, ഗ്രാമ്യദ്രേക്കാണം ഗ്രാമ്യഗ്രഹദൃഷ്ടി ഇതുകളെക്കൊണ്ടു ഗ്രാമവാസിയായ ചോരനേയും വിചാരിക്കുക. ഇത്യാദി ഭേദങ്ങളെയും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നു സാരം.

ഉത്തമാധമന്മാർ.

മനുഷ്യസമാകാരദ്രേക്കാണേ സ്യുരുത്തമാ നരാഃ
വാനരഖരവരാഹശകുനസപ്പാകൃതയോ ധമാഃ. ൰

ലഗ്നദ്രേക്കാണം മനുഷ്യാകൃതിയോടുകൂടിയതായിരുന്നാൽ ചോരന്മാർ ഉത്തമന്മാരായ പുരുഷന്മാരായിരിക്കും. അതുപോലെതന്നെ ലഗ്നദ്രേക്കാണം വാനരമുഖം, ഖരമുഖം, വരാഹമുഖം, ശകുനമുഖം, സപ്പാകൃതി എന്നീ ഭേദങ്ങളോടുകൂടിയിരുന്നാൽ ചോരൻ അധമനാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ശൈലാംബുസമീപഗതാസ്ഥിതാശ്ച ചോരാഃ പ്രവാസിനോ ഗ്രാമ്യാഃ
ദ്രേക്കാണൈഃ സ്വഗൃഹപാ ജ്ഞേയാ വസ്ത്രാദിഭൂഷണൈർയുക്താഃ. ൧൨

ലഗ്നദ്രേക്കാണം ശൈലം ജലം ഇവകളുടെ സമീപസ്ഥങ്ങളായിരുന്നാൽ ചോരൻ ശൈലത്തിന്റേയോ ജലത്തിന്റേയോ സമീപത്തിൽ വസിക്കുന്നവനായിരിക്കും. ദ്രേക്കാണങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വസ്ത്രഭൂഷണാദികളെ ധരിക്കുന്നവനായിരിക്കും ചോരൻ എന്നു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ദ്രവ്യസ്വഭാവം.

ഹ്രസ്വം കേന്ദ്രേ ദ്രവ്യം ത്രികോണചതുരശ്രഗൈർഗ്രഹൈർദീർഘം
കണ്ടൂർദ്ധ്വപൃഥു സ്വാംശാലയേഷു സമരിദ്രമന്യേഷു. ൧൩

കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ദ്രവ്യം ഹ്രസ്വമെന്നും നാല്, അഞ്ച്, എട്ട്, ഒമ്പത് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദീർഘമെന്നും സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വാംശകത്തിലോ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിസ്താരമുള്ളതെന്നും ശേഷം രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു രന്ധ്രമുള്ളതെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ആദൌ ചതുരശ്രകം സ്യാദ്ദ്രേക്കാണേ മധ്യഗൈസ്ത്രികോണാകൃതി
രാശ്യവസാനേ വൃത്തം സ്വരൂപതുല്യം ഗ്രഹൈർവാ സ്യാത്. ൧൪

രാശിയുടെ ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദ്രവ്യം ചതുരശ്രം എന്നും മധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് ത്രികോണാകൃതിയിലുള്ളതെന്നും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ട് വൃത്താകൃതി എന്നും പറയണം. സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വൃത്താദിസ്വരൂപത്തോടു തുല്യമാണ് ദ്രവ്യമെന്നും പറയാം.

സ്വാംശക്ഷേത്രഗതേഷു ഗ്രഹേഷ്വാത്മീയമാദിശേദ്ദ്രവ്യം
സ്വാംശേതരരാശിഗതൈർമിശ്രം ദ്രവ്യം സമാദേശ്യം. ൧൫

ഗ്രഹങ്ങൾ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വാംശകത്തിലോ നിന്നാൽ ദ്രവ്യം തനിക്കുള്ളതുതന്നെ എന്നും അല്ലാ എങ്കിൽ അന്യന്റെ ദ്രവ്യമെന്നും പറയണം. സ്വക്ഷേത്രസ്ഥിതിയും അന്യക്ഷേത്രാംശകവുമോ അന്യക്ഷേത്രസ്ഥിതിയും സ്വക്ഷേത്രാംശകവുമോ ഉണ്ടായാൽ ദ്രവ്യം സ്വകീയവും പാരകീയവും കൂടിച്ചേർന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സംബന്ധിനാ സ്വരാശൌ വന്യാംശേ ദ്രേക്കാണേ സഹജ്ഞേ
പരരാശ്യംശേ കണ്ടകേ പരകീയൈർദ്ദൃഷ്ടമിതിവാച്യം. ൧൩

സ്വക്ഷേത്രസ്ഥിതിയും സ്വനവാംശകവുംകൂടി വന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ സംബന്ധികളാണ ചോരന്മാരെന്നും മറ്റു നവാംശകങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചോരന്മാർ അന്യന്മാരാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ദ്രവ്യസംഖ്യ.

ഉഡുതാരായാവത്യസ്താവൽദ്രവ്യപ്രമാണമുദയേസ്യാൽ
യാവന്തോവാ ഗ്രഹസ്ഥാനം പശ്യന്തിതാവൽസ്യാൽ. ൧൪

ലഗ്നസ്ഫുടത്തിൽ വന്ന നക്ഷത്രത്തിന്റെ സംഖ്യ എത്രയോ അത്ര സംഖ്യ ദ്രവ്യം നഷ്ടമായിട്ടുണ്ടെന്ന പറയണം. പ്രശ്നകാലലഗ്നത്തിൽ എത്ര ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടോ അത്ര സംഖ്യ ദ്രവ്യമെന്നും പറയാം. എങ്ങിനെയെന്നാൽ അശ്വതി ൩; ഭരണി ൩; കാർത്തിക ൬; രോഹിണി ൫; മകയിരം ൩; തിരുവാതിര ൧; പുണർതം ൫; പൂയം ൩; ആയില്യം ൬; മകം ൫; പൂരം ൮; ഉത്രം ൨; അത്തം ൫; ചിത്തിര ൧; ചോതി ൧; വിശാഖം ൫; അനിഴം ൪; തൃക്കേട്ട ൩; മൂലം ൧൧; പൂരാടം ൨; ഉത്രാടം ൮; തിരുവോണം ൩; അവിട്ടം ൫; ചതയം ൧൦൦; പൂരുരുട്ടാതി ൨; ഉത്രട്ടാതി ൮; രേവതി ൩൨; ഇപ്രകാരമാകുന്നു. "ശിഖിഗുണരസേന്ദ്രിയാനലശശിവിഷയഗുണർത്തു പഞ്ചവസുപക്ഷാഃ വിഷയൈകചന്ദ്രഭൂതാർണ്ണവാഗ്നിരുദ്രാശ്വിവസുദഹനാഃ ഭൂതശതപക്ഷവസവോ ദ്വാത്രിംശച്ചേതിതാരകാമാനം." എന്ന കേരളീയതിന്ന പ്രമാണം.

അഥവാത്രിരാശിഭേദൈകേതുദ്ഭവൈഃ പരിസമാപ്യതേലഗ്നം
താവൽപ്രമാണമഥവാ രാശിഗ്രഹതുല്യമേവവാച്യഃ. ൧൫

ലഗ്നസ്ഫുടത്തിന്റെ സ്ഥിതി എത്രാമത്തെ നക്ഷത്രത്തിലായി വരുമോ അത്ര സംഖ്യ ദ്രവ്യം നഷ്ടമായി എന്നും പറയാം. രാശ്യധിപനോ അംശകാധിപനോ ആയ ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ സംഖ്യയോളവും ദ്രവ്യത്തിന്റെ നഷ്ടത്തെയും പറയാവുന്നതാണ്.

ഉദയനവാംശകതുല്യം ദ്വിഗുണം ദ്വിശതിരാശിഹോരായാം
ദ്വിത്രിഗുണൈഃ സ്ഥിരചരദ്വേഹ്യാദിതനവാംശൈസ്സമേൽ ദ്രവ്യം. ൧൬

ലഗ്നത്തിന്റെ നവാംശകസംഖ്യ എത്രയോ അത്ര സംഖ്യയോളവും ദ്രവ്യം നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു എന്ന പറയണം. ഇവിടെ ലഗ്നം

ഉദയരാശിയായാൽ ആ നവാംശകസംഖ്യയെ രണ്ടിലും ചരരാശിയായാൽ മൂന്നിലും ഗുണിച്ചിട്ടുവേണം സംഖ്യയെ നിർണ്ണയിക്കുവാനെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രദൈവജ്ഞ-
വല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
സപ്തവിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ അഷ്ടാവിംശോദ്ധ്യായഃ.



രാശിരശ്മികൾ.

അജവൃഷധനുഷമീനായതിസ്സിംഹാളിഝഷമകരകുംഭാനാം
തുലലേസ്സപ്തശാധിക ഖന്യ്യാഖ്യശതം രാശ്യധികം. ൧

മേടം ഇടവം ധനു ഈ രാശികളുടെ രശ്മികൾ തൊണ്ണൂറും മകരം കുംഭം മീനം ഈ രാശികളുടെ രശ്മികൾ നൂറും തുലാത്തിന്റെ രശ്മികൾ നൂററിപ്പതിനേഴും ശേഷങ്ങളായ മിഥുനം കർക്കടകം ചിങ്ങം കന്നി വൃശ്ചികം ഈ രാശികളുടെ രശ്മികൾ നൂററിപ്പത്തും ആകുന്നു. ഇതു കൊണ്ടും ദ്രവ്യസംഖ്യാദ്ദിക്കം മുതലായതിനെ പറയാം.

ഗ്രഹരശ്മികൾ.

ചന്ദ്രസ്യൈകാനവതി ഷ്ഷഷ്ടിർജ്ജീവേ ദ്യുമണേഃ പഞ്ചകൃതിഃ
സപ്തതിരധികാഷഡ്ഭിഃ ശുക്രേ സമധ്യധികാ ചതുർഭിസ്സ്യാൽ. ൨

ചന്ദ്രന്റെ രശ്മികൾ തൊണ്ണൂറും, വ്യാഴത്തിന്റെ രശ്മികൾ അറുപതും ആദിത്യൻ ചൊവ്വാ ശനി രാഹു എന്നീ പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ രശ്മികൾ ഇരുപത്തഞ്ചും ശുക്രന്റെ രശ്മികൾ എഴുപത്താറും ബുധന്റെ രശ്മികൾ എഴുപതിനാലും ആകുന്നു.

രശ്മികളുടെ ഗുണനം.

ദ്വിഗുണം സ്വഗൃഹേ കുര്യാച്ചതുർഗ്ഗുണം സ്വോച്ചവക്രയോരേവം
ത്രിഗുണം ഗ്രഹസ്ത്രികാണേ ഗുണനമതിശേഷേ ഷൾഗുഹാ സംഖ്യം. ൩

സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മികളെ രണ്ടു കൊണ്ടും ഉച്ചത്തിലോ വക്രത്തിലോ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മി

കളെ നാലുകൊണ്ടും മൂലത്രികോണത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മികളെ മൂന്നുകൊണ്ടും ഗുണിക്കണം. ശേഷം രാശികളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മികളെ ഗുണിക്കയും വേണ്ട. അതാതു സംഖ്യയെ മാത്രം പറഞ്ഞാൽ മതി എന്നു സാരം.

രശ്മികളുടെ ഹരണം.

ഹിത്വാസ്തമേഷുവും പഞ്ചകമായുഷി ചതുർത്ഥമദനാനാം
ശത്രുക്ഷേത്രിതമായേ മായാഭസ്വഹാനിരന്യത്ര. ൫

സ്വോച്ചത്രികോണപഞ്ചഷ്ടമാദ്യാഃ എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ ഹരണം ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ തന്നെ ഇവിടെ രശ്മികളുടെയും ഹരണം ചെയ്യണം. എങ്ങനെയെന്നാൽ ഏഴാമെടത്തു നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ ആറിലൊന്നും അഷ്ടമത്തിൽ നിൽക്കുന്ന പാപന്റെ രശ്മിയുടെ അഞ്ചിലൊന്നും ഒമ്പതിൽ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ നാലിലൊന്നും പത്തിൽ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ മൂന്നിലൊന്നും പതിനൊന്നിൽ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ പകുതിയും പന്ത്രണ്ടിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മി മുഴുവനും കളയേണമെന്നു സാരം. ഇതരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ രശ്മികൾക്കു മേല്പറഞ്ഞ സംഖ്യയുടെ പകുതിവീതം കളഞ്ഞാൽ മതിയാകും. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ഏഴാമെടത്തു നിൽക്കുന്ന ശുഭഗ്രഹത്തിന്റെ രശ്മിയുടെ പന്ത്രണ്ടിലൊന്നും അഷ്ടമത്തിൽ നില്ക്കിൽ പത്തിലൊന്നും ഒമ്പതിൽ നില്ക്കിൽ എട്ടിലൊന്നും പത്തിൽ നില്ക്കിൽ ആറിലൊന്നും പതിനൊന്നിൽ നില്ക്കിൽ നാലിലൊന്നും പന്ത്രണ്ടിൽ നില്ക്കിൽ പകുതിയും കളയണമെന്ന അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ഉച്ച രശ്മികൾക്കു മറ്റു ഗുണനങ്ങളോ ഹരണങ്ങളോ ചെയ്യേണ്ടതുമില്ല.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ

ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം

അഷ്ടാവിംശോദ്ധ്യായഃ



അഥ ഏകോനത്രിംശോദ്ധ്യായഃ



നഷ്ടവിശേഷം.

പുനരപി നഷ്ടവിശേഷാ യോഗവിശേഷേണ കീർത്ത്യതേ സകലാഃ
മേഷവിലഗ്നേ ശശിനാ ഭൗമഃ കടകം ച വൈ നഷ്ടം. ൧

അനന്തരം ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ യോഗവിശേഷമനുസരിച്ച് നഷ്ടദ്രവ്യവിശേഷത്തെ പറയുന്നു. ലഗ്നം മേടമായിരിക്കയും അവിടെ ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ മോഷണംപോയ ദ്രവ്യം പുത്രന്റെ വളയോ കട്ടകമോ ആണെന്നു പറയണം.

ഉദ്യാനപുഷ്പരത്നം സൂര്യയുതേ ഹേമജാലമഥ കടകം
ഭൃഗുണാഥ വസ്ത്രം സ്വർണ്ണം മാത്രാഥവാ നീതം. ൨

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കയും അവിടെ സൂര്യൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പല വിധത്തിലുള്ള സ്വർണ്ണവും വളയും മോഷണം പോയി എന്നും, അവിടെ ശുക്രൻ നിന്നാൽ സ്വർണ്ണവും വസ്ത്രവും മോഷണം പോയി എന്നും ആ ദ്രവ്യങ്ങളെ മാതാവോ സഹോദരിയോ അപഹരിച്ചു പൂമാവിലുള്ള പൊയ്കയിൽ (മാവിലുള്ള കളത്തിൽ) സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

കനകം ഗുരുണായുക്തേ നഷ്ടം മൃതിസംഭ്രമേഗ്നിയോഗേവാ
പ്രതിവേശിനാഗൃഹീതം ദ്വിജേന കനകോജ്ജ്വലാംഗേന. ൩

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കയും അവിടെ വ്യാഴം നിൽക്കയും ചെയ്താൽ മോഷണം പോയതു സ്വർണ്ണം ആണെന്നും അതു മരണവിഷയമായോ അഗ്നിവിഷയമായോ ഉള്ളോരു പടിപ്പുരത്തിൽ വന്നുചേരിയവനും സ്വർണ്ണവർണ്ണമുള്ള ശരീരത്തോടുകൂടിയവനും ആയ ഒരു ബ്രാഹ്മണനാണ് അപഹരിച്ചതെന്നും പറയാം.

മേടലഗ്നദ്രവ്യങ്ങൾ.

സൗരേണ മേഷലഗ്നേ ത്ര്യക്ഷോപണാനി നിഹിതാനി
ദാസ്യാപ്രതിവേശികയാ ഹൃതാനി താനീതി വക്തവ്യം. ൪

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കയും അവിടെ ശനി നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ മോഷണംപോയതു മുക്കണ്ണു വെള്ളി കൊണ്ടുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള ഒരു വക നാണ്യങ്ങൾ (അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ വെള്ളിരൂപകൾ) ആണെ

ന്നും ആയതിനെ അപഹരിച്ചു കൊണ്ടുപോയതു താമസിക്കുന്ന ഒരു ദാസിയാണെന്നും പറയണം.

ജലാത്മരീജ്ഞാശരാംശേ ചിരഹിതദിവസേ ശശിപ്രശ്നകാലേ?
ക്രൂരാസിചതുർത്ഥദിവസേ ദ്യൂനഗേഹേ സംയുക്തേ. ൫

ബുധദ്രേഷ്കാണരാശിലഗ്നേ ദൃഷ്ടേ ചന്ദ്രേണാവലോകനം ഭ്രുവാൽ
ശുക്ലപക്ഷനാഡികാഗതാ ലഭ്യതേ ദ്രവ്യനാശേ നഷ്ടം. ൬

മേടലഗ്നത്തിൽത്തന്നെ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയും ബുധൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ മുതലിനെ ഒരാണ് ഒളിപ്പിച്ചുപോയി എന്നും വെള്ളം പാറിക്കഴിഞ്ഞാൽ നദീതീരത്തിൽ അന്വേഷിച്ചാൽ കിട്ടുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ശുക്രേക്ഷിതേ ചരലഗ്നേ യോഷാപഹൃതമുദ്ഗിരേദിതി ചൈകാ
തിഥ്യന്താംശവശാദ്ദർശനമപ്യഷ്ടമദിവസേ ലഭ്യതേ. ൭

മേടലഗ്നത്തെ ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ മുതൽ പക്ഷികളുടെ മോഷണമാണെന്നായിട്ടുള്ളതെന്നും അറിയാത്ത പക്ഷം ഗർഭിണിയാണെന്നും എട്ടാംദിവസം തിരികെ കിട്ടാൻ സംഗതിയാകുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അർദ്ധചതുർത്ഥദിവസേ ലഗ്നേ ശനിദൃഷ്ടേ ഗൃഹകോണേ
പ്രതിവേശിഭൂതമന്യൈ നവമദിവസേ ലഭ്യതേ. ൮

ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഒളിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതു് അടുക്കളയിലാണെന്നും അഞ്ചു നാലു ദിവസമായി എന്നും ഒമ്പതു ദിവസത്തിനകം സമീപവാസിയായ ഒരു ബന്ധു മുഖേന തിരികെ കിട്ടുന്നതിനിടയാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ശശിശുക്രാഭ്യാം ദൃഷ്ടേ ദ്രേഷ്കാണേ ഗോപാലാപഹൃതം
നിശി സൂചകോട്ടബ്യാകൃതി വാർത്താമിതി പൃച്ഛതേ ബ്രൂയാൽ. ൯

മേടലഗ്നത്തെ ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ ഒരുമിച്ചു നോക്കിയാൽ ഗോപാലന്മാരോട്ടുകൂടെ പുത്രപുഷ്പങ്ങളുടെ മോഷണം ചെയ്തു കൊണ്ടുപോയിട്ടുള്ളതെന്നും ഇന്ന രാത്രിയിൽ ഒരു സൂചകൻ മുഖേന വാസ്തവം മുഴുവനറിയുവാനിടയാകുമെന്നും പറയുക.

ചന്ദ്രാംശഗാർകദ്രേഷ്കാണേ ചരലഗ്നേ ഭൂമിസുതദൃഷ്ടേ
ജനോഷ്ടേ ദ്വാദശ തൃതീയദിവസേ ലഭിനൈഷ്യതേ. ൧൦

മേടലഗ്നം ചന്ദ്രകുജന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതായാൽ പന്ത്രണ്ടു പശുക്കളെ മോഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടുപോയി എന്നും അതു പക

ലാണെന്നും അവയെ ബന്ധുക്കൾ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്നും ഒരു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയതിനാൽ ദോഷം മൂന്നാംദിവസം തിരികെ ലഭിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

അന്ത്യചൂളിലാനാം ത്രിണാനികാഷ്ഠാപണാനി ചോരസംഗേ
ദേശകീലികേചഗേഹേ തഥൈകം ശൂലംവിനിർദ്ദേശ്യം—? ൫൫

പൂർവോക്തയോഗത്തിൽ തന്നെ ഭേദവും ലക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. അവിടെ ഗ്രാമസമീപത്തിൽ പുല്ലുകളും വെള്ളിനാണയങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ആകെ രണ്ടു ഭേദങ്ങളാണുള്ളത്. അതിൽ ഒന്ന ശുചിത്വമുള്ളതും മറ്റേത് മലിനമായിരിക്കയും ചെയ്യും.

ബുധഗുരുശശിഭിർദൃഷ്ടൈഃ പാത്രവിശേഷാദ്ധിരണ്യകാംസ്യമയാഃ
ലഭ്യന്തേദ്യവിനഷ്ടാ ഗോപാലൈഃ സപ്തമേ ദിവസേ. ൫൬

മേലഗ്നം ബുധഗുരുചന്ദ്രന്മാരാൽ ദൃഷ്ടമായാൽ ഓട്ടുകൊണ്ടും സ്വർണ്ണംകൊണ്ടും മററും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായ പാത്രങ്ങളാണ മോഷണം പോയിട്ടുള്ളതെന്നും ഏഴാംദിവസം ആ ദ്രവ്യങ്ങൾ ഗോപാലന്മാർക്ക ലഭിക്കുമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗുരുശുക്രചന്ദ്രദൃഷ്ടേ—ഹിരണ്യപ്രാവാരകം ചായനഷ്ടം
പാത്രകഗതമോസ്യ(?)ശയനഗതാദ് നഷ്ടമിതം. ൫൭

മേഷലഗ്നത്തിലേക്ക ചന്ദ്രന്റെയും വ്യാഴത്തിന്റെയും ശുക്രന്റെയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ മാറിയുടെ ശയനസ്ഥാനത്തുനിന്ന പ്രാവാരകവും (വസ്ത്രവിശേഷം) സ്വർണ്ണവും അണ് കള്ളൻ മോഷണംചെയ്തുകൊണ്ടു പോയിട്ടുള്ളതെന്നുപറയണം.

ഗേഹാന്തരേ ചതുർഭേദ പൃഥക്സമീപേ ചകരണ്ഡകേവിഹിതം
പ്രാവാരകമുപരിജലാ ദിംശഗിതമിതിപ്രത്യവതസ്ത്രതാൽ. ൫൮

കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രകാരം നഷ്ടമായ സ്വർണ്ണം വേറൊരു ഗൃഹാന്തർഭാഗത്തിലോ വെള്ളത്തിന്റെ സമീപത്തിലോ ഒരേടത്തു ചെപ്പിലോ ചിമിഴിലോ തത്തുല്യമായ മറ്റു പാത്രത്തിലോ അടക്കി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആവസ്ത്രം വെള്ളത്തിന്റെമുകളിൽ തൂക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും പറയാവുന്നതാണ്.

ബുധഗുരുശശിഭിർദൃഷ്ടേ സ്വർണ്ണാകൃതിപാത്രലോഹകർണ്ണാ ച (?)
പ്രതിസ്ഥാപിതാ ന്യാസിതാ ബ്രാഹ്മണ്യാകൃതകേന്ദ്രിയാ. ൫൯

ബുധന്റെയും വ്യാഴത്തിന്റെയും ചന്ദ്രന്റെയും ദൃഷ്ടി ലഗ്നത്തിലുണ്ടായാൽ സ്വർണ്ണാകൃതിയും ലോഹകർണ്ണവും ഉള്ള പാത്രവാ

ണ് (?) കളവുപോയതെന്നും ക്രൂരകർമ്മത്തെ ചെയ്യുന്ന സമീപവാസിനിയായ ഒരു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയാണ് അതിനെ അപഹരിച്ചതെന്നും പറയണം.

ഗുരുകുജദൃഷ്ടേ മേഷേ സ്വർണ്ണാകൃതിഗോളകാംച മഞ്ജൂഷാം
ഹൃതാം ച കഥയ ജനാരീ ദത്താമമിത്രജനായാന്യേ. ൧൬

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും വ്യാഴവും ചൊവ്വായും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ഗോളകയും പെട്ടിയും അവന് കളവു പോയതെന്നും ഒരു ക്ഷുനിയായ ഒരു സ്ത്രീ അപഹരിച്ച് ശത്രുവിന്റെയോ തത്സംബന്ധിയായ ഒരുവന്റെയോ കയ്യിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ബുധനേത്രേശാസ്ത്രാംശ്ലേഷ്ഠാ ജാനീയാന്മിത്രകം ലഗ്നേഷ്ടം
ദ്രാഗിളജിദിഗസംജ്ഞേ വൈഡൂര്യപ്രതിവേശിനോഹ്രേചാരൈ. ൧൭

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും വ്യാഴവും ചൊവ്വായും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്നേഹിതൻ (ബന്ധു) ആയ ഒരുവന്റെ കംബളം (കരിമ്പടം മുതലായതു്) അവന് കളവു പോയതെന്നും അപഹരിച്ചതു തമിഴ്നാട്ടുകാരും യാത്രക്കാരുമായ രണ്ടു വൈശ്യന്മാരാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

കാംസീയഭാജനാനിച ഹിരണ്യവസ്ത്രാണി ലഗ്നബുധദൃഷ്ടേ
ഭൗമേ കൃതാനി ജനേ തൈലകഭിന്നാനി ജാനീയാൽ. ൧൮

ലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു ചൊവ്വായുടേയും ബുധന്റേയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഓട്ടുപാത്രങ്ങളും പൊന്നും വസ്ത്രങ്ങളും അവന് മോഷണം പോയിട്ടുള്ളതു് എന്നും അതിലോട്ടുപാത്രം പൊട്ടിയതാണെന്നും മോഷണം ചെയ്തതു് എണ്ണക്കാരനായ ഒരുവനാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ശ്രവണം തന്നക്ഷത്രം ഹസ്തം പുത്രസ്യ രോഹിണീ ചാർദ്രാ
അഭിജാത്യേ ശിരോരോഗ്യ ത്രസ്യതി കാലേന ചേരിവശേൽ. ൧൯

മേൽപ്രകാരം ലോപമനായ ഒരു ചോരന്റെ ജന്മനക്ഷത്രം തിരുവോണവും പുത്രന്റെ നക്ഷത്രം അത്തമോ രോഹിണിയോ ആയും ഇരിക്കുമെന്നും ഈ ചോരൻ ശിരോരോഗിയാണെന്നും വളരെ ഭയപ്പെടുന്ന എന്നുംകൂടി അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗുരുകുജയോരപ്യുച്ചം ഗതയോർമേഷേ ചലഗ്നരൂപായാതേ
രാജാഭിഷേകഭാണ്ഡം നഷ്ടം ദ്വിജചോരതല്പജ്ഞം. ൨൦

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും ചൊവ്വായും വ്യാഴവും ഉച്ചത്തിൽ

നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ രാജാഭിഷേകത്തിനുള്ള രാജചിഹ്നവിശേഷമാണ് കളവുപോയതെന്നും പ്രയാസംകൊണ്ടു മാത്രമേ തിരികെ കിട്ടുകയുള്ളു എന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സൌമ്യഗ്രഹസംയുക്തേ ശശിജേ ലഭ്യേത ദ്രവ്യമിതി വാച്യം
അശുഭസമേതേ ന ലഭ്യേത ദ്രവ്യം വിനഷ്ടം. ൨൧

ബുധൻ ശുഭഗ്രഹത്തോടുകൂടി നിന്നാൽ കളവുപോയ മുതൽ തിരികെ കിട്ടുമെന്നും ക്രൂരഗ്രഹത്തോടുകൂടി നിന്നാൽ തിരികെ കിട്ടുകയില്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഉച്ചാശ്രിതയോർഗ്ഗുരുരവിസുതയോരംബരസുവർണ്ണതാമ്രാദി
ലോഹം ചൌരൈർമ്മേഷാദിലഗ്നേ ഹൃതം. ൨൨

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും വ്യാഴവും ശനിയും ഉച്ചത്തിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയതു വസ്ത്രവും സ്വർണ്ണവും ചെമ്പും ഇതരവും ആണെന്നും മേലെഴുതിയ ദ്രവ്യങ്ങളെ അപഹരിച്ചതു ശൂദ്രജാതിയിൽ ആണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗുരുസൌമ്യാവുച്ചഗതൌ മേഷാദിലഗ്നേ ...
... ൨൩

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും വ്യാഴവും ബുധനും ഉച്ചസ്ഥന്മാരായി നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം പ്രസ്താവ കൊണ്ടിരിക്കുന്നു യാത്രപോകുന്ന സമയം ലഭിച്ചതാകുന്നു എന്നു പറയണം.

ശുക്രാർക്കാഭ്യാം ദൃഷ്ടേ കനകപ്രവാളകംബളാദർശാൻ
ദിവസത്രയേണ നഷ്ടാൻ ചോരാസ്സമർപ്പയന്തീതി വക്തവ്യം. ൨൪

ലഗ്നം മേടം ആയിരിക്കുകയും ആദിത്യനും ശുക്രനും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വർണ്ണം വസ്ത്രവിശേഷം കമ്പിളി കണ്ണാടി ഈ ദ്രവ്യങ്ങളാണ് കളവുപോയിട്ടുള്ളതെന്നും മൂന്നുദിവസത്തിനകം മോഷ്ടാക്കൾ തന്നെ അവക ദ്രവ്യങ്ങളെ തിരികെ കൊണ്ടുവരുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഇന്ദുഗുരുഭ്യാം ദൃഷ്ടേ ദ്രവ്യം കാംസ്യം വിനഷ്ടമജലഗ്നേ
വിപ്രപ്രതിവേശികയാ ദാസ്യാ മുഷിതം വിജാനീയാൽ. ൨൫

ലഗ്നം മേടമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയതു ഓട്ടുപാത്രമാണെന്നും ബ്രാഹ്മണന്റെ ദാസിയും അടുത്തു താമസിക്കുന്നവളും ആയ സ്ത്രീയാണ് ആ ദ്രവ്യത്തെ അപഹരിച്ചതെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ചോരലക്ഷണം.

ലഗ്നസ്യപൂൎവ്വഭാഗേ വിപ്രശ്ശന്യോദ്യോഗകാരിണാദ്യാംശേ
സ്യാൽക്ഷത്രിയോന്ത്യമദ്ധ്യേ സരീസൃപാണാംതതോനീതം. ൪൬

ലഗ്നം സരീസൃപരാശിയായിരിക്കയും ആദ്യദ്രേക്കാണമുദിക്കയും അതു വ്യാളദ്രേക്കാണമായി വരികയും ചെയ്താൽ വ്യവസായിയായ ബ്രാഹ്മണനാണ് ചോരൻ എന്നും മേൽപ്രകാരം സരീസൃപരാശിയിൽ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണമുദിക്കയും അതു വ്യാളദ്രേക്കാണമായി വരികയും ചെയ്താൽ മോഷ്ടാവു ഉദ്യോഗകാരിയായ ക്ഷത്രിയനാണെന്നും പറയാം.

ശുക്രേപൂൎവ്വവിഭാഗേ രജകോമദ്ധ്യാശ്രിതേതുവാണിജകഃ
ലഗ്നാസ്തഗതേശുക്രേ പ്രമദാ മന്ദിരിവക്തവ്യാ. ൪൭

ശുക്രൻ ലഗ്നത്തിന്റെ ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ചോരൻ രജകൻ (വെളുത്തേടനോ—വണ്ണാനോ) ആണെന്നും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ കച്ചവടക്കാരനോ ചെട്ടിയോ ആണെന്നും ഏഴാമേടത്തുനിന്നാൽ മോഷ്ടിച്ചതു സ്ത്രീയാണെന്നും പറയണം.

രാശിപ്രമുഖേശശിജേ ശബരീമദ്ധ്യാശ്രിതേശിരോരക്ഷഃ (?)
പ്രേഷ്യണകുത്സ്യവ്യയേന്ത്യേ സ്തേനോനിൎദ്ദിശ്യതാംസതതം. ൪൮

ബുധൻ ലഗ്നത്തിന്റെ ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ശബര (ചണ്ഡാല)വൎഗ്ഗത്തിൽപെട്ട സ്ത്രീയാണ മോഷ്ടിച്ചതെന്നും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ചോരൻ ശിരോരക്ഷനാണെന്നും(?) അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ഭൃത്യവൎഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവനാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ലഗ്നാദ്യേചന്ദ്രയുതേ ചോരംരാജാശ്രിതംവിജാ[illegible]യാൽ
മദ്ധ്യേംഗനാവസാനേ ഷണ്ഡാസ്യാൽകാമകോഭവതി. ൪൯

ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിന്റെ ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ ചോരൻ രാജസേവകനാണെന്നും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽനിന്നാൽ സ്ത്രീയാണെന്നും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ ശില്പി(കമ്മാള)വൎഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവനാണെന്നും പറയണം.

ലഗ്നാദ്യേഭൌമയുതേ ബാലോമദ്ധ്യേകപിസ്സേനാഹൎത്താ
ഭാന്തഗതേപിചലാദ്യോ ഭവേന്നിസ്സൈശ്ശേക്രമശോയം. ൫൦

ചൊവ്വാ ലഗ്നത്തിന്റെ ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ മോഷ്ടിച്ചതു ബാലനാണെന്നും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ മോഷ്ടാവു

കവിയാണെന്നും അന്ത്യദ്രേക്കാണത്തിൽ നിന്നാൽ ചോരൻ സമനാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഏതു രാശിയായാലും ഈ ക്രമമനുസരിച്ചുതന്നെ ചോരനെ നിരൂപിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

യൽജാതയാഗ്രഹാദേവ ചോരസ്യ ഗതാംശകാത്തിതൽജാതിം
തച്ചൽസ്വരാശിനീചാശ്രിതാസ്സമാന്യത്തമധീനാഃ ന. ഫ

സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഏതേതു ജാതിയെയാണോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ആ ഗ്രഹം ഉച്ചത്തിൽ നിന്നാൽ ചോഷ്ടാവു ജാതിയിൽ പ്രധാനിയെന്നും നീചത്തിൽ നിന്നാൽ നികൃഷ്ടനെന്നും സ്വക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നാൽ മദ്ധ്യമനെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

നഷ്ടദ്രവ്യം.

ചതുരശ്രചതുസ്ഥാനൈഃ ത്രികോണനിലയൈരപഗ്രഹൈർദൃഷ്ടൈഃ
ദ്രവ്യസ്യ നാനാഷ്ടം വിനഷ്ടമിത്യൂഹ്യ സൗമ്യൈഃ. ന. വ

നാലിലോ എട്ടിലോ, ലഗ്നം നാലു എട്ടു പത്തു ഈ സ്ഥാനങ്ങളിലോ, അഞ്ചു, ഒമ്പതു ഈ ഭാവങ്ങളിലോ നിൽക്കുന്ന പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി ലഗ്നത്തിനുണ്ടായാൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം നശിച്ചുപോയി എന്നും തിരികെ കിട്ടുകയില്ലെന്നും മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുകയും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം നശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും തിരികെ കിട്ടുമെന്നും പറയണം. ഇവിടെ ശുഭന്മാരും പാപന്മാരും കൂടി നിന്നാൽ കുറെയെല്ലാം നശിച്ചുപോയി എന്നും ശേഷം ചിലതെല്ലാം തിരികെ കിട്ടിയേക്കുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സൗമ്യൈർദൃഷ്ടൈശ്ചാലയനൈർന്നാശ്യതി മിത്രദൃഷ്ടേച
സൗമ്യൈർവിനീചഗൈസ്ഥ ശ്ശീനഷ്ടമുച്ചാശ്രിതൈരരിഭിഃ ന. ന.

ബന്ധുഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയ ശുഭഗ്രഹം ഉച്ചത്തിൽ നിന്നാൽ കളവുപോയ മുതൽ നശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ശുഭഗ്രഹംതന്നെ ഉച്ചത്തിൽനിൽക്കുന്ന ശത്രുഗ്രഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നീചത്തിൽ നിന്നാൽ ദ്രവ്യം നശിച്ചുപോയി എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ശേഷം രാശികളിലെ സ്ഥിതിയുടേയും ദൃഷ്ടിയുടേയും ഫലങ്ങളെ യഥോചിതം ചിന്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ലഗ്നാംശേഷു സമാനം ചതുഷ്ടയസ്ഥഗ്രഹാച്ചതുഷ്പദിനാം
ജ്ഞായതി ചതുഷ്ടയാൽ ദ്വിപദേ ചാന്യം ക്രമോദ്ഗതയേ ന. ര

ലഗ്നം മേടം ഇടവം മുതലായ ചതുഷ്പദരാശികളായിരിക്കുകയും ചതുഷ്പാദ് ഗ്രഹങ്ങൾ ചതുഷ്പാദ്രാശിയിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം ചതുഷ്പാത്താണെന്നു പറയണം. ഇതുപോലെതന്നെ ലഗ്നം ദ്വിപാദ്രാശിയായിരിക്കുകയും ദ്വിപാദ്ഗ്രഹങ്ങൾ ദ്വിപാദ്രാശിയിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം ദ്വിപാത്താണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ശുക്രശ്ചതുഷ്പദഗതഃ ഖുരദന്താഗ്രകർണ്ണജാവലിവർദ്ധാൻ
സ്വർഗ്ഗുരുരസ്തോപഗതഃ കുജതുരഗാശ്രിതം ചിന്ത്യം. ൰൭

ശുക്രൻ ചതുഷ്പാദ്രാശിയിൽ നിന്നാൽ കളമ്പുപോലുള്ള പശുവാണെന്നും ശനി ചതുഷ്പാദ്രാശിയിൽ നിന്നാൽ കാളയാണെന്നും വ്യാഴം ഏഴാമെടത്തു നിന്നാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം കുതിരയാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഗതിജാംഗലാശ്ച ചതുഷ്പദോനിർദ്ദിശേന്മഹിഷീം
ദ്വിശരീരേ ശശാങ്കേ ത്വശ്വം സരീസൃപർക്ഷേ ചതുഷ്പദിനഃ ൰൮

ലഗ്നം ജാംഗലരാശിയായാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം പശുവോ കാളയോ ആണെന്നും ചരരാശിയായാൽ എരുമയാണെന്നും ഉഭയരാശിയായാൽ കുതിരയാണെന്നും സരീസൃപരാശിയായാൽ മറ്റു ചതുഷ്പാത്തുകളാണെന്നും പറയാവുന്നതാണ്.

ദൃഷ്ടേ സരീസൃപൈരേവസ്ഥിതിസൃപാലൈർഗ്രഹൈരാലഗ്നാദ്യൈഃ
സിംഹാദ്യൈർദൃഷ്ടവതസ്ഥാകാംസ്യം ഹിരണ്യംവാ. ൰൯

സരീസൃപരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന സരീസൃപഗ്രഹം ലഗ്നത്തെ ദൃഷ്ടിചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ നഷ്ടദ്രവ്യം ആഭരണങ്ങളാണെന്നും ചിങ്ങംരാശിയിൽ നിൽക്കുന്ന സരീസൃപഗ്രഹം ലഗ്നത്തെ നോക്കുന്നതായാൽ ദ്രവ്യം ഓട്ടുസാമാനമോ സ്വർണ്ണമോ ആണെന്നും പറയണം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ ദൈവജ്ഞ
വല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ഏകോനത്രിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ത്രിംശോഽദ്ധ്യായഃ.

വൃഷഭലഗ്നദ്രവ്യങ്ങൾ.

നഷ്ടം ചതുഷ്പദമന്യാൽ വൃഷഭഗേ ശുക്രേർക്കനാഥേഽന്യം
താമ്രസ്വർണ്ണതദ്രഷ്ടാ ബുധേനമണികാജനാശ്രേണം. ൧

ലഗ്നം ഇടവം രാശിയായാൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം ചതുഷ്പാത്താണെന്നും ആ ഇടവലഗ്നത്തിൽതന്നെ ശുക്രന്റെ ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായാൽ ദ്രവ്യം വസ്ത്രമാണെന്നും സൂര്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ചെമ്പാണെന്നും ബുധന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ രത്നഖചിതമായ പാത്രമാണെന്നും പറയണം.

സൂര്യേണ കാഹളമേവം ശശിനാ സ്ത്രീ ബിന്ദുനാ ഭൗമേന്യാദ്യം
മൂർദ്ധാഭരണം പ്രഥിവീസുതേന കടിസൂത്രകാദ്യേവ. ൨

ലഗ്നം ഇടവം രാശിയായിരിക്കയും ശനി നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയതു കാഹളമാണെന്നും ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ സ്ത്രീയാണെന്നും അംഗാരകൻ നോക്കിയാൽ സ്വർണ്ണമാണെന്നും ബുധൻ നോക്കിയാൽ ശിരോലങ്കാരവും അരഞ്ഞാണം ആണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സൌമ്യഗുരുഭ്യാം ദൃഷ്ടേ വിന്ദ്യാൽ പീതികാ ചക്രതോ വിദ്യാൽ
ഗുരുശുക്രാഭ്യാം ദൃഷ്ടേ സൗവർണ്ണതാമ്രേണ ഭാജനം. ൩

ലഗ്നം ഇടവമായിരിക്കയും ശനിയും വ്യാഴവും നോക്കുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടദ്രവ്യം സ്വർണ്ണവും കാചവും (പുഷ്പക്കുടവും) ആണെന്നും വ്യാഴവും ശുക്രനും നോക്കിയാൽ പാത്രദ്രവ്യത്തിനോടുകൂടിയതും താമ്രസഹിതമായതുമായ ദ്രവ്യമാണെന്നും പറയണം.

ചന്ദ്രശനൈശ്ചരദൃഷ്ടേ നാരീജനഭൂഷണാനി താനി സ്യുഃ
ശശിശുക്രാഭ്യാം ദൃഷ്ടേ ചാമീകരയുക്തവസ്ത്രാണി. ൪

ഇടവലഗ്നത്തിലേയ്ക്കു ചന്ദ്രന്റേയും ശനിയുടേയും ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ ആഭരണങ്ങളാണ് കളവുപോയതു് എന്നും ചന്ദ്രശുക്രന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ സ്വർണ്ണയുക്തങ്ങളായ വസ്ത്രങ്ങളാണ് നഷ്ടങ്ങളായതെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ശുക്രരവികുജദൃഷ്ടേ കാഞ്ചനകൃതഭാജനം മഹിഷ്യം ച
ശേഷൈരന്യൈർദ്ദൃഷ്ടേ വാച്യം സ്യാൽ സർവ്വവിനാശഃ. ൫

ലഗ്നം ഇടവമായിരിക്കയും ശുക്രന്റെയും ആദിത്യന്റെയും ദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം സ്വർണ്ണവും സ്വർണ്ണപാത്രവും ആണെന്നു പറയാം. ഇവിടെ ശേഷഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും അവരുടെ ഉച്ചാദിസ്ഥിതികളെക്കൊണ്ടും ദ്വിസ്വഭാവരാശികളിലെയും ബലാബലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ദ്രവ്യങ്ങളെയും ചോരനേയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

പുരുഷൌ രവിശശിപുത്രൌ നാരീരാശിഗതൌ നപുംസകസ്ത്രീകൌ
രവിഗുരുഭൌമാഃ പുരുഷാഃ പുരുഷഗൃഹേ ന സന്ദിഗ്ദ്ധാഃ. ൩

ശനിയും ബുധനും ഓജരാശിയിൽ നിന്നാൽ പുരുഷന്മാർതന്നെ നിരൂപണീയന്മാരാകുന്നു. ഈ നപുംസകഗ്രഹങ്ങൾ യുഗ്മരാശിയിൽ നിന്നാൽ നപുംസകന്മാർതന്നെ. ഇവരിൽ ശനി നപുംസകനിൽ പുരുഷനും ബുധൻ സ്ത്രീയുമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ആദിത്യനും വ്യാഴവും ചൊവ്വായും ഓജരാശിയിൽ നിന്നാൽ പുരുഷന്മാർതന്നെയാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയുകയും ചെയ്യാം. യുഗ്മരാശിയിൽ നിന്നാലും ഇവർ പുരുഷന്മാർതന്നെ.

സർവ്വത്ര ചന്ദ്രശുക്രൌ സ്ത്രീയൌ സർവ്വോപചിതാനാം
പല്വലകൂപനദീനാം ചരമേഷാദീനി കർത്തൃണി. ൪

ചന്ദ്രനും ശുക്രനും ഏതു രാശിയിൽ നിന്നാലും ഇവർ സ്ത്രീകൾ തന്നെയായിരിക്കും. ചരരാശികളെക്കൊണ്ടു കളം, ചാലു മുതലായ അല്പജലാശയങ്ങളെയും സ്ഥിരരാശികളെക്കൊണ്ടു കിണറിനേയും ഉഭയരാശികളെക്കൊണ്ടു ജലാശയങ്ങളായ നദികളേയും നിരൂപിക്കയും ചെയ്യാം.

മിഥുനലഗ്നദ്രവ്യം.

ഗായകദ്യൂതലേഖക നാരീപ്രതിഹാരിശില്പിമിഥുനാനാം
ആഭരണാനി വിനഷ്ടേ മിഥുനസ്യതാനി ബുധദൃഷ്ടേ. ൫

ലഗ്നം മിഥുനമായിരിക്കയും ബുധന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്താൽ പാട്ടുകാരൻ, ദൂതൻ, എഴുത്തുകാരൻ, ദാസ്യൻ, പ്രതിഹാരൻ (വാതിൽ കാക്കുന്നവൻ) ശില്പി എന്നീ വർഗ്ഗത്തിലുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ആഭരണങ്ങളാണ് കളവുപോയതെന്നു പറയണം.

ഭൂഷണാവസ്ത്രംശ്രേഷ്ഠസ്യ കനകകാംസ്യ ....ന്യാൽ
കനകംപ്രത്യേകവിനാ ചാരുസ്ഥംവസ്ത്രമുഖ്യപതിനാം. ൬

ലഗ്നം മിഥുനമായിരിക്കയും ശുക്രൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ

ദ്രവ്യം വസ്ത്രമാണെന്നും ചൊവ്വാ നോക്കിയാൽ സ്വൎണ്ണമാണെന്നും ശനി നോക്കിയാൽ ഇരുമ്പാണെന്നും വ്യാഴം നോക്കിയാൽ സ്വൎണ്ണമാണെന്നും ആദിത്യൻ നോക്കിയാൽ ചതുഷ്പാത്താണെന്നും ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ വസ്ത്രമാണെന്നും പറയാം.

യമബുധദൃഷ്ടേ ജാതേ സ്വൎണ്ണമിതരൈൎബ്ബുധോ മിഥുനലഗ്നേ
വാച്യം ഗ്രഹൈഃ പ്രമാണം പ്രവേശരൂപാലയാകാരൈഃ. ൨൦

ലഗ്നം മിഥുനമായിരിക്കുകയും ശനിയും ബുധനുംകൂടി നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം സ്വൎണ്ണമാണെന്നുപറയണം. മിഥുനത്തിൽനിൽക്കുകയും നോക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം പ്രവേശം രൂപം വാസം ആകൃതി മുതലായവയെയും യഥാവിധി വിവരിച്ചു പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

കൎക്കടകലഗ്നദ്രവ്യം.

കൎക്കിണ്യുദയേ പ്രഷ്ടുൎന്നഷ്ടോദ്യാനേ ഗൃഹീതമന്യേന
നഷ്ടം കനകാഭരണം ദാസ്യാദൂഷിതം ജലാശ്രയേ. ൨൧

ലഗ്നം കൎക്കടകമായിരുന്നാൽ പൂങ്കാവിലോ ഉദ്യാനത്തിലോ പോയിരുന്ന സമയം സ്വൎണ്ണാഭരണം ജലസമീപത്തിൽവെച്ചു കളഞ്ഞുപോയി എന്നും അതിനെ ദാസി അപഹരിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പറയണം.

ശശിനോദിതേ കുളീരേ ജലഗതമത്ര സംസ്ഥിതോദൃഷ്ടേ വാ
പുഷ്പസമീപേ ഭോജ്യൈഃ സുഹൃദ്ഭിരത്ര സമാഗമോ ഭവതി. ൨൨

ലഗ്നം കൎക്കടകമായിരിക്കുകയും അവിടെ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടദ്രവ്യം ജലഗതമാണെന്നു പറയണം. ആരാമത്തിലുള്ള പുഷ്പങ്ങളുടെ സമീപത്തിൽ ഭോജ്യദ്രവ്യങ്ങളോടുകൂടെ ബന്ധുക്കളുടെ സമാഗമം ഉണ്ടാകുമെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ശുക്രേണ യുതേ നാൎയ്യാ യമേന ദാസ്യാ ദ്വിജേനാൎക്കയോഗേ
വൈശ്യോ ഗുരുണാമുഷിതം ശശിജേന സ്വൎണ്ണകാരേണ. ൨൩

ലഗ്നം കൎക്കടകമായിരിക്കുകയും അവിടെ ശുക്രൻ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ചോരൻ സ്ത്രീയാണെന്നും അവിടെ ശനി നിന്നാൽ ദാസിയാണെന്നും ആദിത്യൻ നിന്നാൽ ബ്രാഹ്മണനാണെന്നും വ്യാഴം നിന്നാൽ വൈശ്യനാണെന്നും ബുധൻനിന്നാൽ തട്ടാന്മാരാണെന്നും പറയാം.

ഉദകേ ഭൃഗുണായുക്തേ ശുഷ്കതരാർക്ക ഭൗമസംയുക്തേ
ഉദ്യാനേ ബുധയുക്തേ സ്ഥാനഗ്രഹേ ചന്ദ്രസംയുക്തേ. ൧൩

ലഗ്നം കക്കടകമായിരിക്കയും അവിടെ ശുക്രൻ നില്ക്കയും ചെയ്താൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം വെള്ളത്തിലുണ്ടെന്നും അവിടെ ആദിത്യനോ ചൊവ്വായോ നിന്നാൽ പൊട്ടക്കുളത്തിലുണ്ടെന്നും ബുധൻനിന്നാൽ പൂങ്കാവിലുണ്ടെന്നും ചന്ദ്രൻനിന്നാൽ കളിപ്പുരയിൽ (കളപ്പുരയിൽ) ഉണ്ടെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ശശിവീക്ഷിതേ ഹിരണ്യം ബുധേന സഹവീക്ഷണേ മണിർമുക്താ
ലോഹോപസ്കരമസിതേ നാനാരത്നാനി ശുക്രേണ. ൧൪

ലഗ്നം കക്കടകമായിരിക്കയും ചന്ദ്രൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം സ്വർണ്ണമാണെന്നും ബുധൻ നോക്കിയാൽ മുത്തുമണിയാണെന്നും ശനി നോക്കിയാൽ ഇരുമ്പും ഗൃഹോപകരണങ്ങളുമാണെന്നും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ വസ്ത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഹിബുകേ നിധാനമുക്തം കാമേ മേഷൂരണേ ഹിരണ്യംന്യസ്തം
ജാമിത്രചോപസ്കരമോജഗ്രഹവർജ്ജിതേഷു നാനാ. ൧൫

ലഗ്നം കക്കടകമായിരിക്കയും അവിടെ ഗ്രഹമില്ലാതെ വരികയും ചെയ്താൽ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദ്രവ്യത്തെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. നാലാമെടത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു നിധിയെയും ലഗ്നംകൊണ്ടു കാമത്തെയും പത്താമെടംകൊണ്ടു സ്വർണ്ണത്തെയും ഏഴാമെടംകൊണ്ടു ഗൃഹോപകരണത്തെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

സിംഹലഗ്നദ്രവ്യം.

സിംഹസ്യാദ്യേ വിലഗ്നേ കനകം മദ്ധ്യേ ഹിരണ്യമിതി വാച്യം
അന്ത്യേ രജതം ത്രിതയേ ഗ്രഹരഹിതേ സ്യുർദ്രവ്യാണീയം. ൧൬

ലഗ്നം ചിങ്ങത്തിൽ ആദ്യദ്രേക്കാണമായിരുന്നാൽ കളവുപോയ മുതൽ കനകമാണെന്നും മദ്ധ്യദ്രേക്കാണമായാൽ സ്വർണ്ണമാണെന്നും അന്ത്യദ്രേക്കാണമായാൽ വസ്ത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ചിങ്ങത്തിൽ ഗ്രഹം നില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണ് ദ്രവ്യനിർണ്ണയം ചെയ്യേണ്ടതെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

കനകം താമ്രം രജതം മണിലോഹസകാംസ്യപാത്രസീസാദി
ആദിത്യഭൗമസുരഗുരുബുധമന്ദശശിശുക്രസംയുക്തേ. ൧൭

ലഗ്നം ചിങ്ങമായിരിക്കയും അവിടെ ആദിത്യൻ നില്ക്കുക

യും ചെയ്താൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം കനകമാണെന്നും ചൊവ്വാ നിന്നാൽ ചെമ്പാണെന്നും വ്യാഴംനിന്നാൽ വെള്ളിയാണെന്നും ബുധൻനിന്നാൽ ഓടാണെന്നും ശനിനിന്നാൽ ഇരുമ്പുസാമാനമാണെന്നും ചന്ദ്രൻനിന്നാൽ ഓട്ടുപാത്രമാണെന്നും ശുക്രൻനിന്നാൽ ഈയ്യമാണെന്നും പറയണം.

സൂര്യഃ പശ്യതിയദിവാ കനകംസൗവർണ്ണമഥാർക്കിദൃഷ്ട്യാൽ
സൗവർണ്ണമഥാജ്ഞേ ശുക്രേണാംബരമേവച. ൧൯

ലഗ്നം ചിങ്ങമായിവരികയും ആദിത്യൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ നഷ്ടദ്രവ്യം കനകമാണെന്നും ശനി നോക്കിയാൽ സ്വർണ്ണമാണെന്നും ബുധൻ നോക്കിയാൽ സ്വർണ്ണമയമാണെന്നും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ വസ്ത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഭവതിഹിരണ്യം ശശിനാ ദൃഷ്ടേനാത്ര കാഞ്ചനം പ്രത്യുതംസ്യാൽ
ദൃഷ്ടേവാർക്കേണയുതേ കനകം സിംഹേ വിലഗ്നീയാൽ. ൨൦

ലഗ്നം ചിങ്ങമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയ മുതൽ സ്വർണ്ണമായിരിക്കും. ചൊവ്വാ തൽപ്രകാരം സിംഹലഗ്നത്തെ നോക്കിയാലും ദ്രവ്യം സ്വർണ്ണംതന്നെ. ആദിത്യൻ ചിങ്ങത്തിൽ നിന്നാലും നോക്കിയാലും സ്വർണ്ണമാണെന്നുള്ളതും നിസ്സംശയമാകുന്നു.

ആദിത്യശുക്രദൃഷ്ടേ ചാമീകരമംബരം ച നിർദ്ദേശ്യം
ബുധദൃഷ്ടേത്തു സുവർണ്ണം മുക്താമണയസ്കധാതവോയാഃ. ൨൧

ലഗ്നം ചിങ്ങമായിരിക്കുകയും ആദിത്യനും ശുക്രനുംകൂടി നോക്കുകയുംചെയ്താൽ നഷ്ടദ്രവ്യം സ്വർണ്ണവും വസ്ത്രവുമായിരിക്കും. ബുധന്റെ ദൃഷ്ടികൊണ്ടു സ്വർണ്ണവും മുത്തുമണികളും പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ചന്ദ്രേക്ഷിതേഹിരണ്യം വസ്ത്രംമന്ദേക്ഷിതേത്വയോഭാണ്ഡം
സോപസ്കരമിഹഗുരുണാ കുജേനകനകായുധംവാച്യം. ൨൨

ലഗ്നം ചിങ്ങമായിരിക്കുകയും ചന്ദ്രന്റെ ദൃഷ്ടിവരികയും ചെയ്താൽ ദ്രവ്യം സ്വർണ്ണവും വസ്ത്രവും ആയിരിക്കും. ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ഇരുമ്പുപാത്രവും വ്യഞ്ജനപ്പെട്ടികളും പറയാം. വ്യാഴത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാലും ചൊവ്വായുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാലും സ്വർണ്ണായുധങ്ങളെ പറയണം.

ധനലഗ്നദ്രവ്യം.

ശില്പചതുഷ്പദമുക്താ കാഞ്ചനമണിഭാണ്ഡകം ധനേദൃഷ്ടി
ഗുരുണായുക്തേലഗ്നേ ഹിരണ്യമപ്യശ്വസാധനമാഹുകേതേ. ൨൩

ലഗ്നം ധനുവായിരിക്കയും അവിടെ വ്യാഴം നില്ക്കയും ചെയ്താൽ ശില്പസാധനങ്ങളും ചിത്രപ്പാത്രങ്ങളും മുത്തുമണികളും സ്വൎണ്ണവും രത്നപാത്രവും കളവുപോയി എന്നു പറയണം. അവിടെ ശുക്രൻ നിന്നാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം സ്വൎണ്ണമായിരിക്കയും ചെയ്യും.

ചൈത്യാഢ്യായുധകനകം രവിണാസചന്ദ്രേണാന്ധമപിതാമ്രം
ജീൎണ്ണസ്ത്രീദാസീവാ ചാപവിലഗ്നേന്ദുതൌരാഢ്യം. ൨൪

ലഗ്നം ധനുവായിരിക്കയും അവിടെ ആദിത്യൻ നില്ക്കയും ചെയ്താൽ സ്വൎണ്ണായുധവും സ്വൎണ്ണാദ്യുമായവ കളവുപോയതെന്നു പറയാം. അവിടെ ആദിത്യൻ നിന്നാൽ നഷ്ടദ്രവ്യം പാത്രമായിരിക്കും. രാഹു ധനുവിൽ ലഗ്നാധനായി നിന്നാൽ വൃദ്ധസ്ത്രീയോ ദാസിയോ ആണെന്നും പറഞ്ഞുകൊൾക.

സൌമ്യേനാപ്തശില്പാ ഗൈകതിലകനായചാസ്തുദിതേ കഥിതാഃ
കവചം ധനുഷാ ചിത്രം ചാസ്യ ചാഭ്രകേതനകം ച. ൨൫

ലഗ്നം ധനുവായിരിക്കയും അവിടെ ബുധൻ നില്ക്കയും ചെയ്താൽ എല്ലാവിധത്തിലുള്ള ചിത്രങ്ങളും മുത്തുമണികളും കളവുപോയി എന്നു പറയണം. അവിടെത്തന്നെ ചൊവ്വാ നിന്നാൽ ചട്ട, വില്ല്, കൊമ്പ്, പല്ല്, ഇവൽ സ്വൎണ്ണം ഇവയുടെ നഷ്ടത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

മകരലഗ്നദ്രവ്യം.

മകരോദയേ സുവൎണ്ണം ഭൂഷണശയ്യാസനാനി വസ്ത്രാണി
സ്ഥാനാന്തരകൃതലോഹകാംസ്യത്രപുകാണി ശനിയാൽ. ൨൬

സൌരേണായുതേന്ദുസ്ഥിതേ ബുധസൌരാഭ്യാം ചഹാടകദ്രവ്യം
ഭോജനഭാണ്ഡം രവിണ്യാൽ ശുക്രാൎക്കിഭ്യാം സമായുക്തേ. ൨൭

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കയും ശനി നില്ക്കയും ചെയ്താൽ സ്വൎണ്ണഭൂഷണങ്ങൾ; കട്ടിൽ, മെത്ത, പായ്, ഇരിപ്പം, വസ്ത്രം, പിത്തള, ഇരുമ്പ് ഓട്ടുപാത്രം, നാകം, മുതലായവ കളവുപോയി എന്നു പറയണം. അവിടെ ബുധനും ശനിയുംകൂടെ നിന്നാൽ സ്വൎണ്ണസാധനങ്ങൾതന്നെ എന്നും ശുക്രനും ശനിയുംകൂടെ നിന്നാൽ ഭോജനപാത്രം (കിണ്ണം തളിക മുതലായവ) എന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

രവിരവിജാഭ്യാംയുക്തേ സുവൎണ്ണമഥവാ ചതുഷ്പദം ചൈവ
ഭൌമോസ്ഥതനയാഭ്യാം യുക്തേ ചക്രം വദന്തികനകേന. ൨൮

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കയും അവിടെ ആദിത്യനും ശനിയും കൂ

ടെ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സ്വർണ്ണവും ചെമ്പുപാത്രങ്ങളും കളവുപോയി എന്നും അവിടെ ശുക്രനും ശനിയുംകൂടി നിന്നാൽ സ്വർണ്ണയുക്തമായ വജ്രം (വൈരക്കല്ല്) നഷ്ടമായി എന്നും പറയണം.

കാചകൃതാഭരണാനാം വിനാശമാചക്ഷതേ മൃഗാസ്യേ.
കാളായസമക്ഷ്യതേ ചന്ദ്രോഽസ്ത്രം ബുധോ ഗുരുർണിരാഭരണം. ൨൯

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കയും ശുക്രനും ശനിയുംകൂടി നിൽക്കുകയും ചെയ്താൽ കാചകൃതമായ ആഭരണമെന്നു പറയാം. ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും ശനി നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയതു കാരിരുമ്പും ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ വസ്ത്രവും ബുധൻ നോക്കിയാൽ താമ്രപാത്രവുമായിരിക്കുമെന്നു പറയണം.

ശുക്രഃ സുഗന്ധദ്രവ്യം രജതം ശീതാംശുരാശ്രിതഃ
ഉച്ചസ്ഥിതോ ...ശ്രിതോ ... ൩൦

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും ശുക്രൻ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ കളവുപോയതു സുഗന്ധദ്രവ്യമാണെന്നും ചൊവ്വാ നോക്കിയാൽ അരക്കാണെന്നും ആദിത്യൻ നോക്കിയാൽ കനകമാണെന്നും പറയണം. ഇവിടെ ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും വ്യാഴം കർക്കടകത്തിൽ നിന്നു നോക്കുകയോ മകരത്തിൽ നിൽക്കുകയോ ചെയ്താലും കളവുപോയതു ഏതു മയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

നീചോച്ചഗതേനാപി ച ...
അത്യുച്ചസ്ഥാനേ വാ ചന്ദ്രേ നീചേ ... നിർദ്ദിഷ്ടാ. ൩൧

ലഗ്നം മകരമായിരിക്കുകയും ശനി തുലാത്തിലോ മേടത്തിലോ നിന്നു ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്താലും കളവുപോയ ദ്രവ്യം ഏതുമയാണെന്നു പറയണം. അതുപോലെതന്നെ ചന്ദ്രൻ അത്യുച്ചസ്ഥാനത്തിലോ അതിനീചത്തിലോ നിന്നാലും സ്ത്രീയെത്തന്നെ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ഉച്ചേ നീചേ വാപി ച ശുക്രേ ...
... ൩൨

ഉച്ചത്തിലോ നീചത്തിലോ ശുക്രൻ എവിടെ നിന്നാലും സ്ത്രീയെത്തന്നെയാണ് പറയേണ്ടത്. അതുപോലെതന്നെ ബുധൻ നീചോച്ചങ്ങളിൽ എവിടെ നിന്നാലും കരിക്കട്ടിയെത്തന്നെ പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം.

ശേഷലഗ്നദ്രവ്യം.

സംയോഗോൽപാദിശരീരേ ചരാത്മജാദ്യസ്ഥിരേ പാദാഃ
മേഷവൃഷസ്ഥമാംസാശിർവൃഷേണതുല്യസ്തുലാഫലാദ്യഃ. ൯൨

കന്യാമിഥുനേനസമം ധനുഷാമീനോ ഗൃഹേണ ഫലാഃ
സപാദശംചന്ദ്രഃ പശ്യേൽ സുവർണ്ണമാദിത്യർശനേസ്താമ്രം ൯൩

ഗുരുവീക്ഷണേ സുവർണ്ണം ഭൃഗുണാ നാസ്ത്യാക്തിരാതകാന്ത്യം
ശുക്രാംശേ ഭൃഗുദ്രവ്യോ നാരീപുരുഷാത്മതാമ്രമർക്കേണ. ൯൪

ലഗ്നം ഉഭയരാശിയായാൽ ചോരൻ സമീപവാസി എന്നും ചരരാശിയായാൽ ദൂരസ്ഥനെന്നും സ്ഥിരരാശിയായാൽ സ്വഗൃഹത്തിൽതന്നെ ഉള്ളവനെന്നും പറയണം. ഇവിടെ മേടം മുതലായ ചിലരാശികളുടെ ദ്രവ്യങ്ങളെ മാത്രമാണല്ലോ മുൻപ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തരാശികളിൽ വൃശ്ചികത്തെ മേടത്തെപ്പോലെയും തുലാത്തിനെ ഇടവത്തെപ്പോലെയും ധനുവിനെ മിഥുനത്തെപ്പോലെയും മീനത്തെ ധനുവിനെപ്പോലെയും കർക്കടകത്തെ മകരത്തിനെപ്പോലെയും വിചാരിച്ചു മുമ്പുപറഞ്ഞപ്രകാരം ഉള്ള ഗ്രഹയോഗദൃഷ്ടികൾക്കനുരൂപമായ ദ്രവ്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചുകൊള്ളണം. ചന്ദ്രൻ തന്റെ അംശകത്തെനോക്കിയാൽ ദ്രവ്യം സുവർണ്ണവും ആ അംശത്തെത്തന്നെ ആദിത്യൻ നോക്കിയാൽ ചെമ്പും വ്യാഴം നോക്കിയാൽ സുവർണ്ണവും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ സ്ത്രീയും ശനിനോക്കിയാൽ മറ്റുസാമാനവും ആണെന്നുപറയാം. ശുക്രൻ തന്റെ അംശകത്തെനോക്കിയാൽ ദ്രവ്യം സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരും ആദിത്യൻ നോക്കിയാൽ താമ്രവും ആയിരിക്കും.

ചന്ദ്രാത്മജേനാപാദനാ മൂഢപതിർദ്രവ്യേഷ്വോദവസ്ത്രം
ഗുരുഭൗമാഭ്യാം ദ്രവ്യേ സുവർണ്ണമുശനോംശകേ വിനിർദ്ദിഷ്ടം. ൯൫

ശുക്രാംശകത്തെ ബുധൻ നോക്കിയാൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം വാഹനമാണെന്നും ചന്ദ്രൻ നോക്കിയാൽ വസ്ത്രമാണെന്നും വ്യാഴമോ ചൊവ്വായൊ നോക്കിയാൽ സുവർണ്ണമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ആര്യാംശകേ സുവർണ്ണം ഗുരുണാ രവിവീക്ഷിതേ കനകം
ശശിനാദൃഷ്ടകുലവസ്ത്രം ഭൃഗുഭൗമാഭ്യാം ച കാഞ്ചനാദ്ദ്രവ്യേ. ൯൬

വ്യാഴം തന്റെ അംശകത്തെ നോക്കിയാൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം സുവർണ്ണമായിരിക്കും. അവിടെത്തന്നെ ആദിത്യൻ നോക്കിയാൽ നഷ്ട ദ്രവ്യം കനകമായിരിക്കും. അതുപോലെ തന്നെ ചന്ദ്രദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ദ്രവ്യം വസ്ത്രമാണെന്ന് പറയണം. ശുക്രനും ചൊവ്വായും നോക്കിയാൽ ദ്രവ്യം സുവർണ്ണമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഭൌമസ്ഥംസ്ഥിതോ ദൃഷ്ടോ വിഭാഗഭാണ്ഡം ചകാസ്യകൃതം
ഭൌമസ്യാംശംപശ്യേൽ കനകംസൂര്യോഗ്രതഃ താൽകതതേ. ൨൮

വ്യാഴത്തിന്റെ അംശകത്തെ ശനി നോക്കിയാൽ വിഭാഗപാത്രവും മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പാത്രവും കളവുപോയി എന്ന് പറയണം. കുജന്റെ അംശകത്തിൽ കുജൻ നോക്കിയാലും ആദിത്യനോ വ്യാഴമോ നോക്കിയാലും കളവുപോയത് സ്വർണ്ണമാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊൾക.

ഇന്ദുദൃഷ്ടേ കുജാംശേ വസ്ത്രം ഭൌമസ്ത്വാംശംഗ്രഹന്താതീം
സ്വാംശംവീക്ഷകേഭാക്കിർല്ലോഹംസൂര്യേക്ഷണേ താമ്രം. ൨൯

കുജാംശകത്തിൽ ചന്ദ്രദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ കളവുപോയത് വസ്ത്രവും ചൊവ്വാ നോക്കിയാൽ താമ്രവും ശുക്രൻ നോക്കിയാൽ സ്ത്രീയും ആണെന്ന് പറയണം. ശനിയുടെ അംശകത്തിൽ ശനിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ ദ്രവ്യം ഇരുമ്പും ആദിത്യന്റെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വൃക്ഷജമായ ദ്രവ്യവുമായിരിക്കും.

ചന്ദ്രേണമന്ദാംശസ്ഥേ ഗുരുണാദൃഷ്ടേ പ്രവാളമിതിവാച്യം
പ്രാഭൃത്യാഭരണാനി കുജേനാതിപൂർണ്ണസന്ദൃഷ്ടേ. ൩൦

ശനിയുടെ അംശകം ചന്ദ്രദൃഷ്ടമായാൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം വൃത്താകൃതിയിലുള്ളതാണെന്നും ഗുരുദൃഷ്ടമായാൽ പവിഴം എന്നും കുജദൃഷ്ടമായാൽ ആഭരണങ്ങളെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെ രാശിഗ്രഹയോഗദൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ട് പലപ്രകാരമായുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളുടെ ലക്ഷണത്തെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു. സാധാരണപ്രശ്നം നഷ്ടപ്രശ്നം മുഷ്ടിപ്രശ്നം മുതലായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും ഇതുകൊണ്ടാണ് ദ്രവ്യങ്ങളെ നിരൂപിക്കേണ്ടത്. ഇങ്ങിനെ പലവിധത്തിലും പലരൂപത്തിലുമുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളുടെ രൂപത്തെ പറഞ്ഞതിൽ പലതും അന്യോന്യവിരോധമായി വരാനിടയുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം യോഗത്തിന്റെയും ബലത്തിന്റെയും ആധിക്യമനുസരിച്ചാണ് ദ്രവ്യത്തെ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടത്. രണ്ടുമൂന്നുലക്ഷണങ്ങൾ യോജിച്ചുവന്നാൽ അതിനെത്തന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം "ഏകേനലക്ഷണേനാപിസന്ദേഹാർത്ഥാനും ന ശക്യതേ തസ്മാൽബഹുഭിരൈവർല്ലക്ഷ്യലക്ഷണൈർന്നിർദ്ദിശേൽ ബുധഃ" എന്നും "സ്ഫുടമിഹബഹുഭിശ്ചിന്ത്യം പാദയോഗാൽ" എന്നും ഉള്ള അഭിയുക്തവചനങ്ങൾ സർവ്വത്ര സ്മരണീയങ്ങളാകുന്നു.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ത്രിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ഏകത്രിംശോऽധ്യായഃ.

രാശിഗ്രഹാക്ഷരങ്ങൾ.

വർഗ്ഗാഃ കചടതപയാദ്യാഃ ഭൌമസിതജ്ഞേജ്യസൌരചന്ദ്രാണാം
സൂര്യസ്യാകാരാദ്യാഃ ശശിനോऽപ്യന്ത്യാ യകാരാദ്യാഃ. ൧

അകാരാദികളായ സ്വരാക്ഷരങ്ങളെല്ലാം സൂര്യന്റേതാകുന്നു. എന്നാൽ ൠ ഌ ൡ ഈ മൂന്ന് അക്ഷരങ്ങൾ സാധാരണമായി പേരിന്റെ ആദിയിൽ സംഭാവ്യമല്ലായ്കയാൽ അ, ആ, ഇ ഈ ഉ ഊ ഋ എ ഏ ഐ ഒ ഔ അം ഈ പതിനാലക്ഷരങ്ങൾ മാത്രമേ സൂര്യാക്ഷരങ്ങളായി വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. കുജന് ക, ഖ, ഗ, ഘ, ങ എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും ശുക്രന് ച, ഛ, ജ, ഝ, ഞ എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും ബുധന് ട, ഠ, ഡ, ഢ, ണ എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും വ്യാഴത്തിന് ത, ഥ, ദ, ധ, ന എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും ശനിയ്ക്ക് പ, ഫ, ബ, ഭ, മ എന്നീ അഞ്ചക്ഷരങ്ങളും വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. യ എന്നതു മുതൽ ഉള്ള ശേഷം അക്ഷരങ്ങളെല്ലാം ചന്ദ്രന്റേതുമാണ്. ഇവിടെ യ, ര, ല, വ എന്ന നാലക്ഷരങ്ങൾ ചന്ദ്രന്റേതും ശ എന്നതു മുതൽ ഉള്ള ശേഷം അക്ഷരങ്ങൾ രാഹുവിന്റേതുമാണെന്ന് പക്ഷാന്തരമുണ്ട്.

മേഷാദ്യേ ദ്വാദശകേ കാദീൻ വിനിയോജയേദന്യാൻ
ഇത്യാചാര്യാഃ കേചിത് പ്രാഹുർവർഗ്ഗാദിമിതരാന്തി. ൨

ക എന്നതിനെ മുതലുള്ള വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളെയും അകാരാദികളായ സ്വരാക്ഷരങ്ങളെയും ക്രമേണ മേഷാദിരാശികളെക്കൊണ്ടു പറയണം. ചില ആചാര്യന്മാർ വർഗ്ഗാദിയായിക്കണക്കാക്കണമെന്നും അഭിപ്രായം ഉണ്ട്. ഇതിനെ ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കി പറയാം. മേടത്തിന് അ-ആ-ഇ-ഈ-ഉ ഈ അക്ഷരങ്ങൾ അഞ്ചും ഇടവത്തിന് ഊ-ഋ-ൠ-ഌ ഈ നാലും മിഥുനത്തിന് ൡ-എ-ഏ-ഐ ഈ നാലും കർക്കടകത്തിന് ഒ-ഓ-ഔ ഈ മൂന്നും ചിങ്ങത്തിന് അം-അഃ-ക്ഷ ഈ മൂന്നും കന്നിക്ക് ശ-ഷ-സ ഈ മൂന്നും തുലാത്തിന് ക, ഖ, ഗ, ഘ, ങ ഈ ക വർഗ്ഗങ്ങൾ അഞ്ചും വൃശ്ചികത്തിന് ച, ഛ, ജ, ഝ, ഞ, എന്നീ അഞ്ചും ധനുവിന് ട, ഠ, ഡ, ഢ, ണ, ഈ അഞ്ചും മകരത്തിന് ത, ഥ, ദ, ധ, ന, ഈ അഞ്ചും കുംഭത്തിന് പ, ഫ, ബ, ഭ, മ ഈ അഞ്ചും മീനത്തിന് യ, ര, ല, വ എന്നീ നാലും അക്ഷരങ്ങളാണ് പേരിന്റെ ആദ്യക്ഷരമായി പറയേണ്ടതു് എന്നു സാരം.

മേഷാദിഷു നവമാംശേ സ്വ_ദശാവർഗ്ഗാഃ ക്രമേണസംഭിന്നിതാഃ
വർഗ്ഗാ പരിസരാഷ്ടു പൂർവ്വ ബലാ ന്ത്യേതരേ. ൨൮

ഇവിടെ മുൻപു് ഗ്രഹങ്ങൾക്കു ഷഡ്വർഗ്ഗങ്ങളിലുള്ള ബലങ്ങൾ കല്പിതമാണു് പറഞ്ഞതു്. അവിടെ ഗ്രഹം സ്വരാശിയിലോ സ്വാംശകത്തിലോ നിന്നാൽ ആ വർഗ്ഗത്തിന്നു ഒന്നു മുതൽ ആറു് എന്നീ ബലാങ്കങ്ങളെയും ദശാംശകത്തിൽ നിന്നാൽ രണ്ടു് നാലു് എന്നീ ബലാങ്കങ്ങളെയും പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ബലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ബലമുണ്ടെന്നും ആചാര്യാഭിപ്രായമുണ്ടു്. സൂര്യചന്ദ്രന്മാർക്കു ഈ വ്യത്യാസമില്ലെന്നും പറയുന്നു. മേഷാദിരാശികളിലെ നവാംശങ്ങൾക്കു ആദ്യാധിപനായ ഗ്രഹത്തിന്റെ ബലങ്ങളെയാണു് പറയേണ്ടതു്. ഈ ഭാഗം കഴിഞ്ഞ ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കീട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ വേറെ പറയുന്നില്ല.

വർഗ്ഗാസ്സ്വസ്ഥാദിപരാസ്ത്രിംശൽഭാഗാഃ ക്രമാൽകാര്യാഃ
ദ്വാദശഭാഗേഭാഗേ ദ്വിഗുണൈരേകസ്വഭാവസ്ഥാഃ. ൨൯

മുപ്പതു തീയതിയുള്ളതായ രാശിയെ പന്ത്രണ്ടായി ഭാഗിച്ചാൽ അവ രണ്ടരത്തീയതിയുള്ള ഓരോ അംശങ്ങളായി വരുമല്ലോ. അവയിൽ ഓരോ അംശങ്ങളെക്കൊണ്ടും ക്രമേണ വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളിൽ ഒരോന്നിനെ ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം എന്നു ചില ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഷഡ്വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളെ വിഭജിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ല. ദ്വാദശാംശകംകൊണ്ടു് സൂര്യന്റെ അകാരാദികളായ ഓരോ സ്വരാക്ഷരങ്ങളെയും കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. ചൊവ്വാ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങൾക്കു് പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളോടു് എത്രാമത്തെ ദ്വാദശാംശമാണോ അത്രാമത്തെ സ്വരാക്ഷരമാണു് ചേർക്കേണ്ടതു്. ചന്ദ്രൻ നിൽക്കുന്ന രാശിയെ നവമായി ഭാഗിച്ചിട്ടാണു് ചന്ദ്രന്റെ നാലക്ഷരങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെയും തിരിച്ചറിയേണ്ടതു്. ലഗ്നരാശിയുടെ ഷഡ്ഭാഗംകൊണ്ടു് അക്ഷരങ്ങളെ ഓരോന്നിനെയും വിഭാഗിച്ചറിയുകയും വേണം.

ചോരനാമാക്ഷരം.

സ്വാംശേഗ്രഹസ്വവർണ്ണം തൈർവ്വർണ്ണയുതംപൊരാംശകൈഃ ചൌര
പൂർവേഷു നാമപ്രാണം ഹ്രസ്വ ചൊരാദിസ്വർമീർവാ. ൩൦

ചോരഗ്രഹങ്ങൾ സ്വക്ഷേത്രത്തിലോ സ്വനവാംശകത്തിലോ നിന്നാൽ തന്റെ അക്ഷരത്തിനെത്തന്നെ പറയണം. അന്യഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശ്യംശങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ആ അന്യഗ്രഹത്തിന്റെയോ രാശിയുടെ

മയാ അക്ഷരത്തെയാണ് പറയേണ്ടതു്. ഇവിടെ പൂർവ്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നങ്ങൾ പ്രായേണ സംസ്കൃതഭാഷയിലും തമിഴ് അക്ഷരങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞ വർഗ്ഗാക്ഷരങ്ങളിൽ ആദ്യാക്ഷരത്തെയും അന്ത്യാക്ഷരത്തെയും മാത്രമായ് ആ പക്ഷത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടതു്. അതിനെയായാലും അകാരാദി സ്വരാക്ഷരങ്ങൾ മുഴുവൻ ആദിത്യന്റേതായിത്തന്നെ വരും. എന്നാൽ അല്പം വ്യത്യാസമില്ലെന്നുമില്ല. അതിനെ പറയാം. അ ആ ഇ ഈ ഉ ഊ എ ഏ ഐ ഒ ഓ ഔ എന്നീ പന്ത്രണ്ടക്ഷരങ്ങൾ ആദിത്യന്റേതാകുന്നു എന്ന സാരം. ക ങ വരെയും കുജന്റേ; ച ഞ വരെയും ശുക്രന്റേ; ട ണ വരെയും ബുധന്റേ; ത ന വരെയും വ്യാഴത്തിന്റേ; പ മ വരെയും ശനിയുടെ; യ ര ല വ നാലും ചന്ദ്രന്റേ; ശ ഷ സ ഹ നാലും രാഹുവിന്റെ. ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ക്രമം. ഇവിടെ കകാരാദികൾ രാശിയുടെ പൂർവ്വഖണ്ഡത്തിൽ നിന്നാൽ വർഗ്ഗത്തിലെ ആദ്യക്ഷരമായ കകാരവും അന്ത്യഖണ്ഡത്തിൽനിന്നാൽ അന്ത്യാക്ഷരമായ ങകാരവുമാണ് ഗ്രഹിക്കേണ്ടതെന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളേണം. ഗ്രഹയോഗങ്ങളിൽവെച്ചു് ബലമുള്ളതിന്റെ അക്ഷരത്തെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം. ഇവിടെ ലഗ്നാധിപാംശകാധിപതിക്കു ബലമുണ്ടെങ്കിൽ ആ അക്ഷരം മുഖ്യാക്ഷരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഹോരാമാത്രവശാദ്വാ യാവന്തോ ഗ്രഹാ നിരീക്ഷന്തേ
യാവന്തോ വാ പാർശ്വഗതാശ്ചോരസംഖ്യാ താവന്തഃ. ൩

ബലമുള്ള പ്രശ്നലഗ്നത്തിലോ ആരൂഢത്തിലോ എത്ര ഗ്രഹങ്ങളാണ് നോക്കുന്നതു്. അത്ര അക്ഷരങ്ങൾ ചോരന്റെ പേരിനുണ്ടാകുമെന്ന പറയണം. ആരൂഢത്തിന്റേയോ ഉദയത്തിന്റേയോ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ എത്ര ഗ്രഹങ്ങൾ നിൽക്കുന്നുവോ അത്ര അക്ഷരമുണ്ടെന്നും പറയാവുന്നതാണ്.

ചോരനാമകഥനം.

അഥവാശേഷചരാംശാ നിഹതംകേന്ദ്രം മേവൽഗ്രഹൈഃക്രമശഃ
ഗണയേന്നാമം രവികുജശുക്രബുധഗുരുസൗരശശിനാമ്നി. ൧

അല്ലാത്തപക്ഷം പ്രശ്നകാലത്തിലെ തൽക്കാലലഗ്നത്തെ കലയാക്കി ചോരരാംശ്ലേഷചരാംശയുടെ അംഗുലംകൊണ്ട് ഗുണിച്ചു ഏഴുകൊണ്ടു ഹരിച്ചു ശിഷ്ടം എത്രയോ അത്രകൊണ്ടു ആദിത്യൻ, കുജൻ, ശുക്രൻ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശനി, ചന്ദ്രൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളെ എണ്ണി മുൻവിവരിച്ചപ്രകാരം ഗ്രഹാക്ഷരത്തെ നിശ്ചയിച്ചും ചോരന്റെ നാമാക്ഷരത്തെ പറയാവുന്നതാണ്. ലഗ്നസ്ഫുടം വളരെ സൂക്ഷ്മമാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വിധം പറയുവാൻ സാധിക്കയുമുള്ളു.

വിഷമേതരൈശ്ചാംശൈര്യുഗ്മേ രവികുജഗുരുബുധസിതശശിസൗരാഃ
ഏവം വർഗ്ഗാന്തരം വർഗ്ഗോത്തമാദ്യേഷു. ൫.

കേന്ദ്രേഷ്വേവം കൃത്വാ ബലപൂർവ്വ്വാക്ഷരാണി നാമാദ്യം
ദ്വാദശകോഷ്ഠേഷ്വപി ഗ്രഹഗ്രഹരാശിസ്ഥാനമാദ്യ. ൬.

ലഗ്നം ഓജരാശിയായാൽ ഈ പറഞ്ഞപ്രകാരം തന്നെയാണ് ഗ്രഹങ്ങളെ എഴുതേണ്ടത്. യുഗ്മരാശിയാണെങ്കിൽ ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യാസമുണ്ട്. അവിടെ ആദിത്യൻ, ചൊവ്വാ, ശനി, വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ, ചന്ദ്രൻ എന്നീ ക്രമത്തിനാണ് ഗ്രഹങ്ങളെ എഴുതേണ്ടത്. ഇങ്ങിനെ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടോ രാശിയെക്കൊണ്ടോ ചോരന്റെ പേരിന്റെ ആദ്യക്ഷരത്തെ നിശ്ചയിക്കണം. പിന്നെ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിൽക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടോ രാശികളെക്കൊണ്ടോ ദ്വിതീയാദ്യക്ഷരങ്ങളെയും കണക്കാക്കി തൽഭാവത്തിന്റെയോ ഗ്രഹത്തിന്റെയോ ദ്വാദശാംശക്രമത്തെ അനുസരിച്ചുള്ള സ്വരാക്ഷരങ്ങളെയും സംഘടിപ്പിച്ച് എല്ലാ അക്ഷരങ്ങളെയും പൂർണ്ണങ്ങളാക്കി പറഞ്ഞുകൊൾക. ഇവിടെ ബലമുള്ള ഗ്രഹത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങളെ മുൻപുമുൻപായിട്ടാണ് കണക്കാക്കേണ്ടത്. എല്ലാററിലും ബലം കുറഞ്ഞ ഗ്രഹത്തിന്റെ അക്ഷരമാണ് അവസാനമായിരിക്കുന്നത്. ഏതൊരു രാശിയെക്കൊണ്ടോ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടോ ആണ് ചോരനെ പറഞ്ഞത്, അതിന്റെ ഒമ്പതാമെടംകൊണ്ട് ചോരന്റെ പിതാവ്, മൂന്നാമെടംകൊണ്ട് സഹോദരൻ, ഏഴാമെടംകൊണ്ട് ഭാര്യ, അഞ്ചാമെടംകൊണ്ട് പുത്രൻ മുതലായവരുടെ പേരുകളെയും മേൽപ്രകാരം പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
മൈഥിലവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ഏകത്രിംശോദ്ധ്യായഃ.

അഥ ദ്വാത്രിംശോദ്ധ്യായഃ.

അത്ഥാനതി പ്രവിഷ്ടാൻ ഹോരാശാസ്ത്രാന്തരേഷ്വിഹ ഗ്രഥിതാനിമാനപശ്യം ഹോരാശാസ്ത്രം സമാസേന. ൧.

പൂർവ്വാചാര്യകൃതങ്ങളായ മറ്റു ഹോരാതന്ത്രങ്ങളിൽ അങ്ങിങ്ങായി കിടക്കുന്ന ഹോരാശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെ—അവശ്യപ്രധാനാ

ർത്ഥങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെ—സംഗ്രഹിച്ച് ക്രിസ്തീയം എന്ന ഈ ശാസ്ത്രത്തെ ഇപ്രകാരം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അനേകമായും എന്നുള്ള പ്രയോഗംകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സ്ഫുടതയേയും സുഗമതയേയും ഫലോപയോഗപ്രാധാന്യത്തെയുംകൂടെ വിവക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

അതിസംക്ഷേപാദ്ദുർജ്ഞേയാ ജ്ഞാതുമന്യേതിവിസ്തരാദതി
യുക്തം പ്രമാണയുക്ത്യാഗ്രതിദ്വയം പരിത്യജ്യ. ൨

വളരെ ചുരുക്കി എല്ലാകാര്യവും പറഞ്ഞാൽ ഒന്നും മനസ്സിലാകുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കയില്ല. വളരെ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞാലാകട്ടെ അതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയോ മനസ്സുവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുകയുമില്ല; അതുകൊണ്ട് അതിവിസ്തരമോ അതിസംക്ഷേപമോ അല്ലാത്ത വിധത്തിൽ പ്രമാണത്തിനും യുക്തിയ്ക്കും അനുസരണത്തിനും യോജിച്ചപ്രകാരമാണ് ഈ ശാസ്ത്രത്തെ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു സാരം.

ശാസ്ത്രാധികാരികൾ.

ദാന്തായ്യമപാപേഷ്ഠാനിചൂണമതിഷ്യ: പ്രശാന്തശീലായ
ശുശ്രൂഷവേ ഗുരുഭക്ത ചവ്വേദ്യഷ്ടദശീഘ്രാസർഗ്ഗസേ. ൩

പഞ്ചാംഗശുദ്ധിയോടുകൂടിയതും വിശേഷിച്ചു ഓണം ചിത്തിര അവിട്ടം രേവതി പൂയം അത്തം അശ്വതി എന്നീ നാളുകളിലൊന്നിനോടുകൂടിയതും ആയ ദിവസം സ്നാനാദിയും ഉള്ള ദാന്തന്മാരും ശാന്തന്മാരും സൽബുദ്ധികളും നിർമ്മത്സരന്മാരും ആസ്തികന്മാരുമായ ശിഷ്യന്മാർക്കായിക്കൊണ്ട് ഈ ശാസ്ത്രം ഉപദേശിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇവിടെ ശുശ്രൂഷവേ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഗുരുശുശ്രൂഷതന്നെ വേണം എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു.

ബലിഹോമാർച്ചനപൂർവ്വമാദിത്യാദീൻഗ്രഹാൻസമഭ്യർച്ച്യ
പ്രാരഭ്യമിദംശാസ്ത്രം വിധിവൽകൃതപാദഗുരോഃ പൂജഃ. ൪

ആദിത്യാദികളായ നവഗ്രഹങ്ങളുടെ ഹോമവും പൂജയും ബലിയും വിധിപ്രകാരം ഗുരുപൂജയും ചെയ്തതിനുശേഷം വേണം ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തെ പഠിച്ചു തുടങ്ങുവാൻ. അതല്ലാതെയായാൽ ഫലം ലഭിക്കയില്ലെന്നു സാരം.

വിധിവന്മന്ത്രാഃ പഠിതാഃ ഭവന്തിസർവ്വാർത്ഥസാധകാലോകേ
ഏവം സഫലം ശാസ്ത്രം ഭവതിവിധിപൂർവ്വകം പഠിതം. ൫

സിദ്ധാദി ശുദ്ധങ്ങളായ മന്ത്രങ്ങൾ കല്പോക്തവിധിയാ

സരിച്ച് പുരാണാരംഭാപൂർവ്വകം പരിശീലിച്ചാൽ എന്തൊരുപ്രകാരം സ്വാർത്ഥസാധകങ്ങളായി ഭവിക്കുമോ അതുപോലെതന്നെയാണ് വിധിപ്രകാരം പഠിക്കുന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും സ്ഥിതി. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം വിധിപ്രകാരം പഠിച്ചാൽ പറയുന്ന ഫലം ഒരിക്കലും തെറ്റുകയില്ലെന്നും സാംഗ്രഹപൂർവ്വം ഗുരുപൂജ മുതലായ ചെയ്യാതെയും വിധിപ്രകാരം അല്ലാതെയും അസ്ഥിരബുദ്ധിയോടുകൂടിയും പഠിക്കുന്ന ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം ഫലപ്രദമല്ലെന്നും സാരം.

സർവ്വസ്യാദേശസ്യ ലാഭാലാഭാദികസ്യ പാത്രം
ഏവം സംഗൃഹീതമിദം ജനയതി ഹി യശോർത്ഥസംസിദ്ധിം. ൯

ലാഭാലാഭം ജയാജയം മുതലായ എല്ലാ ഇഷ്ടാനിഷ്ടഫലങ്ങളെ പറയുന്നതിനും ഈ ശാസ്ത്രം ഏറ്റവും പാത്രമായിരിക്കും. വഴിപോലെ അഭ്യസിക്കുന്ന ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം യശസ്സിനെയും അർത്ഥസിദ്ധിയെയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. ചതുർവ്വർഗ്ഗഫലപ്രദമെന്ന മറ്റു ആചാര്യന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്.

വ്യാകരണാദിഷഡംഗേഷു പരിഗതതത്ത്വസ്യ ദൈവശാസ്ത്രവിദഃ
കൃഷ്ണസ്യ കൃതിരഭിനന്ദതാമേനാം കൃഷ്ണീയമിതി നാമ്നാ. ൰

ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞശിരോമണിയും വ്യാകരണാദി മറ്റു വേദാംഗങ്ങളിലും നിപുണനും അഖിലലോകനമസ്കൃതനുമായ കൃഷ്ണാചാര്യന്റെ കൃതിയും പ്രശ്നവിഷയത്തിൽ അത്യന്തോപയോഗിയും ആയ ഒരു ശാസ്ത്രമാകുന്ന കൃഷ്ണീയം എന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥം എന്നു സാരം.

ഇതി കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രേ
ദൈവജ്ഞവല്ലഭാഖ്യായാം വ്യാഖ്യായാം
ദ്വാത്രിംശോദ്ധ്യായഃ സമാപ്തഃ.

അഥ പരിശിഷ്ടാദ്ധ്യായഃ.

ദ്രേക്കാണസ്വരൂപം.

കൃഷ്ണീയം എന്ന പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ദ്രേക്കാണസ്വരൂപങ്ങൾകൊണ്ടു ഫലാദേശം ചെയ്യാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മൂലത്തിൽ അതിനെക്കുറിച്ചു യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതിനാൽ വരാഹമിഹിരാചാര്യരുടെ ബൃഹജ്ജാതകമെന്ന ഹോരാശാസ്ത്രത്തിൽ

റിണം ദ്രേക്കാണസ്വരൂപാദ്ധ്യായത്തെ ക്രമീയാപരിശീലനം ചെയ്യുന്നവരുടെ അറിവിനായി ഇവിടെ ചേർന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. "രാശിത്രിഭാഗാ ദ്രേക്കാണാഃ" എന്നുള്ള വചനമനുസരിച്ചു് ഒരു രാശിയുടെ മൂന്നിലൊരംശത്തെയാണു ദ്രേക്കാണമെന്നു പറയുന്നതു്. മേടം മുതലായ രാശികൾക്കു് എത്ര നാഴികയും എത്ര വിനാഴികയുമാണോ ഉള്ളതു്, അതിനെ മൂന്നിൽ ഹരിച്ചാൽ വരുന്ന ഫലം ഓരോ ദ്രേക്കാണത്തിന്റേയും നാഴിക വിനാഴികകളായിരിക്കുന്നതാണു്. ഓരോ ദ്രേക്കാണത്തേയും ആദിദ്രേക്കാണം, മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം, അന്ത്യദ്രേക്കാണം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു പ്രകാരം പറഞ്ഞുവരുന്നു. അപ്പോൾ പന്ത്രണ്ടു രാശികൾക്കുംകൂടി മുപ്പത്താറു ദ്രേക്കാണങ്ങളാണു് ആകെ ഉണ്ടാകുന്നതു്. ലഗ്നത്തെ സ്ഫുടമായി ഗണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു രാശിയ്ക്കു മുപ്പതു തീയതി എന്ന കണക്കനുസരിച്ചു് ലഗ്നത്തിൽ പത്തുതീയതിവരെ ആദിദ്രേക്കാണമെന്നും ഇരുപതു തീയതിവരെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണമെന്നും അതിനുമേൽ മുപ്പതു തീയതി അന്ത്യദ്രേക്കാണമെന്നും ധരിച്ചുകൊള്ളണം. ഇവിടെ ലഗ്നത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു ദ്രേക്കാണമറിയേണ്ടതിനു ഇതു പറഞ്ഞപ്രകാരം അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ "കഥിതസ്വാംശവിഭാഗാ" എന്നു തുടങ്ങുന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടാണ ദ്രേക്കാണാധിപന്മാരെ ആചാര്യൻ പറയുന്നതു്. അതിനനുസരിച്ചുതന്നെ ഫലങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും വേണം.

കട്യാംസിതവസ്ത്രവേഷ്ടിതഃ കൃഷ്ണശ്ശക്ത ഇവാഭിരക്ഷിതും
രൗദ്രഃ പരശും സമുദ്യതം ധത്തേ രക്തവിലോചനഃ പുമാൻ. ൧

മേടം രാശിയുടെ ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തെ പറയുന്നു. ഇതു വെളുത്ത വസ്ത്രത്തെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന കറുത്തതായ പുരുഷനാകുന്നു. രക്ഷചെയ്യുവാൻ ശക്തിയുള്ളവനോ എന്ന തോന്നുംവണ്ണം പ്രഭാവമുള്ളവനും ചുവന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയവനുമാകുന്നു. പ്രകൃത്യാ ക്രൂരനും പരശ്ശു (മഴു എന്ന ആയുധത്തെ)വിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനുമാണ്. ഇവിടെ "ഉഗ്രം പരശ്ശും സമുദ്യതം" എന്ന പാഠാന്തരംകൂടി കാണുന്നുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ ഉഗ്രം പരശ്ശുവിന്റെ വിശേഷണമായിരിക്കയും ക്രൂരമായ — ഭയങ്കരമായ — മഴു എന്നു് അർത്ഥംവരികയും ചെയ്യും.

രക്താംബരാ ഭൂഷണഭക്ഷ്യചിന്താ കുംഭാകൃതിർവ്വാജിമുഖീ തൃഷാർത്താ
ഏകേന പാദേന ച മേഷമദ്ധ്യേ ദ്രേക്കാണരൂപം യവനോപദിഷ്ടം. ൨

മേടം രാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം സ്ത്രീയാകുന്നു. ചുവന്ന വ

സ്ത്രത്തെ ധരിച്ചവളും ആഭരണങ്ങളിൽ ഏററവും താൽപര്യമുള്ളവളും ആകുന്നു. വയറു കുടംപോലെയും മുഖം കുതിരയുടെ മുഖംപോലെയുമിരിക്കും. ഒരു കാലു മാത്രമോ അഥവാ മററെക്കാലിനും മുടന്തോ ഉള്ളവളും അധികമായ വെള്ളദാഹം (പിപാസ) ഉള്ളവളും ആകുന്നു. ഇവിടെ 'ഭൂഷണകാംക്ഷിതാ' എന്നു പാഠാന്തരമുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ ഭൂഷണത്തിലും ഭൂഷണസാധനത്തിലും അധികം താൽപര്യമുള്ളവളെന്നർത്ഥത്തെ ധരിച്ചുകൊൾകയും വേണം.

ക്രൂരഃ കലാജ്ഞഃ കപിലഃ ക്രിയാർത്ഥീ
ഭഗ്നവ്രതോ ഹ്യുദ്ധൃതദണ്ഡഹസ്തഃ
രക്താനി വസ്ത്രാണി ബിഭർത്തി ചണ്ഡോ
മേഷേ തൃതീയഃ കഥിതസ്ത്രിഭാഗഃ. ൩

മേടത്തിന്റെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം പുരുഷനും ക്രൂരസ്വഭാവമുള്ളവനും ആകുന്നു. ദേഹത്തിനു കപില (ചെമ്പിച്ച) വർണ്ണവും കലാവിദ്യകളിൽ അറിവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ക്രിയകളെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്വഭാവമുള്ളവനാണ്. ക്രിയാശബ്ദത്തിനു സാമാന്യകർമ്മമെന്നും മറ്റു തൊഴിൽ എന്നും അർത്ഥം കല്പിക്കാവുന്നതാണ്. വ്രതഭംഗത്തെ ചെയ്യുവനും കയ്യിൽ വടി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു. ചുവന്ന വസ്ത്രങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനും കോപം അധികമുള്ളവനായിരിക്കയും ചെയ്യും.

കുഞ്ചിതലൂനകചാഘടദേഹാ ദഗ്ധപടാ തൃഷിതാശനചിത്താ
ആഭരണാന്യഭിവാഞ്ഛതി നാരീ രൂപമിദം പ്രഥമം വൃഷഭസ്യ ൪

ഇടവം രാശിയുടെ ആദ്യദ്രേക്കാണം സ്ത്രീയാകുന്നു. ശിരോരോമങ്ങളെ വളഞ്ഞതും മുറിഞ്ഞതും ആയിരിക്കും. ശരീരം, വിശേഷിച്ചും വയർ കുടംപോലെയായിരിക്കും. തീകത്തിയ വസ്ത്രത്തെ ആണ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. വെള്ളദാഹവും വിശപ്പും അധികമായിട്ടുണ്ട്. ആഭരണങ്ങളിൽ അധികമായ ആഗ്രഹവും ഉള്ളവളാകുന്നു. ആകാരേംഗിതങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്റെ ആഭരണാശയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവളായിരിക്കുമെന്നു സാരം.

ക്ഷേത്രധാന്യഗൃഹധേനുകലാജ്ഞോ-
ലാംഗലേ സശകടേ കുശലശ്ച
സ്കന്ധമുദ്വഹതി ഗോപതിതുല്യഃ
ക്ഷുത്പരോഽജവദനോ മലവാസാഃ. ൫

ഇടവംരാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം പുരുഷനാകുന്നു. എന്നാൽ കൃ

ഷം അടിനെപ്പോലെയും മുതൽകാളയെപ്പോലെയുമിരിക്കും. മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രത്തെയാണ് ധരിക്കുന്നത്. വിശപ്പു അധികമായിരിക്കും. കന്നു പൂട്ടുവാനും വണ്ടി അടിക്കുവാനും സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനാണ്. കൃഷിഭൂമികൾ ധാന്യങ്ങൾ ഗൃഹങ്ങൾ പശുക്കൾ കലാവിദ്യകൾ ഇതുകളെ അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

ദ്വിപസമകായഃ പാണ്ഡുരദംഷ്ട്രഃ
ശരഭസമാനഃ പിംഗലമൂർത്തിഃ
അവിരതഭാവാദ്വ്യാകുലചിത്തോ
വൃഷഭവനസ്യപ്രാന്ത്യദൃക്കാണഃ. ൩

ഇടവംരാശിയുടെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം പുരുഷനാകുന്നു. ശരീരം ആനയെപ്പോലെയിരിക്കും. വെളുത്ത പല്ലുകളോടുകൂടിയവനാണ് (ദംഷ്ട്രകൾ ഉള്ളവനെന്നുമാകാം) ശരഭം എന്ന മൃഗത്തിനെപ്പോലെ വേഗമുണ്ട്. ശരീരം പിംഗലവർണ്ണമാണ്. രോമങ്ങൾ ചെമ്മരിയാടിൻെറ രോമംപോലെ നീളമുള്ളവയും ഇടതൂർന്നവയും നാനാവർണ്ണങ്ങളുമായിരിക്കും. മനസ്സിന്നു വ്യഗ്രതയും അസ്വാസ്ഥ്യമുള്ളവനാണ്.

സൂച്യാശ്രിതം സമഭിവാഞ്ഛതി കർമ്മനാരീ-
രൂപാന്വിതാഭരണകാര്യകൃതാദരാ ച
ഹീനപ്രജോച്ഛ്രിതഭുജർത്തുമതീത്വദാഗ-
ദ്യം തൃതീയഭവനസ്യ വദന്തി തജ്ജ്ഞാഃ. ൪

മിഥുനംരാശിയുടെ ആദ്യദ്രേക്കാണം സ്ത്രീയാകുന്നു. സൂചികൊണ്ടു തുന്നൽ മുതലായ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്നവളും ആണ്. ഈ സ്ത്രീ നല്ല സൌന്ദര്യമുള്ളവളും ആഭരണകാര്യങ്ങളിൽ അധികമായ ആഗ്രഹമുള്ളവളും നീളം അധികം ഉള്ള കൈകളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നവളും സന്താനമില്ലാത്തവളും ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചു ഋതുമതി (തീണ്ടാരിയായവളും) യും ആയിരിക്കും.

ഉദ്യാനസംസ്ഥഃ കവചീ ധനുഷ്മാൻ
ശൂരോऽസ്ത്രധാരീ ഗരുഡാനനശ്ച
ക്രീഡാത്മജാലങ്കരണാർത്ഥചിന്താം
കരോതി മദ്ധ്യേ മിഥുനസ്യ ചായം. ൫

മിഥുനംരാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം ഗരുഡൻെറ മുഖംപോലെയിരിക്കുന്ന മുഖമുള്ള ഒരു പുരുഷനാകുന്നു. ചട്ടയും വില്ലും അമ്പും ധരിച്ചു ഉദ്യാനത്തിൽ ശൂരതയോടുകൂടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ക്രീഡാസാധനങ്ങളെയും പുത്രന്മാരെയും ആഭരണത്തെയും ധനത്തെയും സം

ധനാദികളെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ദ്രേക്കാണം പുരുഷനും മനുഷ്യനും പക്ഷിമുഖവും ആയുധധാരിയുമാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

ഭൂഷിതോ വരുണവൽ ബഹുരത്നോ-
ബദ്ധതൂണകവചസ്സധനുഷ്കഃ
നൃത്തവാദിതകലാസു ച വിദ്വാൻ
കാവ്യകൃന്മിഥുനരാശ്യവസാനേ. ൯

മിഥുനരാശിയുടെ മൂന്നാം ദ്രേക്കാണം ചട്ടയിട്ട ആവനാഴികളും വില്ലുമെടുത്തു രത്നഭൂഷിതനും ആയുധങ്ങളുമറിഞ്ഞു കാവ്യങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനാകുന്നു. നൃത്തം വാദ്യം മുതലായ കലാവിദ്യകളിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനും വിദ്വാനും ആകുന്നു. "വരുണവൽ" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വരുണൻ (രത്നാകരനായ സമുദ്രം) എന്നപ്രകാരം അനേകരത്നങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നവൻ. അല്ലെങ്കിൽ ബഹുരത്നങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനാണെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

പത്രമൂലഫലഭൃദ്ദ്വിപകായഃ കാനനേ മലയഗഃ ശരഭാംഘ്രിഃ
ക്രോഡതുല്യവദനോ ഹയകണ്ഠഃ കർക്കടേ പ്രഥമരൂപമുശന്തി. ൭൦

കർക്കടകം രാശിയുടെ ഒന്നാം ദ്രേക്കാണം ആനയെപ്പോലെ തടിച്ച ശരീരത്തോടുകൂടിയവനായും മലയപർവ്വതത്തിലുള്ള കാനനത്തിൽ ഇലയേയും വേരിനേയും കായേയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനായും ശരഭത്തെപ്പോലെ നടക്കുന്നവനായും കുതിരയെപ്പോലെ നീണ്ട കഴുത്തോടുകൂടിയവനായും പന്നിയുടെ മുഖംപോലെയുള്ള മുഖത്തോടുകൂടിയവനായും ഇരിക്കുന്ന പുരുഷനാകുന്നു. ഒരുപകാരം ക്രോഡതുല്യവദനഃ ശരഭാംഘ്രിഃ എന്നീ പദങ്ങൾകൊണ്ടു ഇതു ചതുഷ്പാദ്ദ്രേക്കാണമാണെന്നും പറയുന്നു.

പദ്മാർച്ചിതാ മൂർദ്ധനി ഭോഗിയുക്താ
സ്ത്രീ കർക്കശാരണ്യഗതാ വിരൗതി
ശാഖാം പലാശസ്യ സമാശ്രിതാ ച
മദ്ധ്യസ്ഥിതാ കർക്കടകസ്യ രാശേഃ. ൭൧

കർക്കടകത്തിന്റെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം സ്ത്രീയാകുന്നു. താമരപ്പൂവിനെ തലയിലും സർപ്പങ്ങളെ ശരീരത്തിലും അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിപൂർണ്ണയൌവനയുമാകുന്നു. കാട്ടിൽ പലാശവൃക്ഷത്തിന്റെ (പ്ലാശമരത്തിന്റെ) ശാഖയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു ശബ്ദിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ തലയിൽ സർപ്പങ്ങളെ ധരിക്കയും താമരപ്പൂവിനെ അലങ്ക

ഭിക്ഷയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശിതിപ്രഭിപന്നഗമൂൎദ്ധനി എന്ന പാഠത്തെ പരമാൎത്ഥമായി എടുത്താലും ശോഭിക്കുന്ന എന്നേടത്തും അനാവശ്യമായ കേവലം അഭിപ്രായമുണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ സൎപ്പത്തെയും താമരപ്പൂവിനെയും ശിരസ്സിൽ ധരിക്കുന്നതാണെന്ന അൎത്ഥം വരികയും ചെയ്യും. ഇതു സ്ത്രീദ്രേക്കാണവും സൎപ്പദ്രേക്കാണവും ജലദ്രേക്കാണവും ആണെന്നതിനു എന്തായാലും പക്ഷഭേദമില്ല.

ഭാൎയ്യാഭരണാൎത്ഥമൎണ്ണവം
നൗസ്ഥോ ഗച്ഛതി സൎപ്പവേഷ്ടിതഃ
ഹൈമൈശ്ച യുതോ വിഭൂഷണൈ-
ശ്ചിപിടാസ്യോന്ത്യഗതശ്ച കൎക്കടേ. ൧൨

കൎക്കടകത്തിന്റെ മൂന്നാംദ്രേക്കാണം പുരുഷരൂപമാകുന്നു. ഭാൎയ്യക്കു ആഭരണങ്ങളെ വരുത്തിക്കൊടുക്കാനായി കപ്പൽ കയറി സമുദ്രത്തിൽകൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നു. സൎപ്പങ്ങളെ ദേഹത്തിൽ ചുറ്റുകയും സ്വൎണ്ണാഭരണങ്ങളെ ധരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള തനിക്കു മൂക്കു പതുങ്ങിയ മുഖവുമാകുന്നു. ഇവിടെ ചിപിടാസ്യ എന്നതിനു ചെവിയിലോ വായിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണെന്നു ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. "ഇനച്പിടച്-ചികചി ച" ൫.൨-൩൩. എന്ന പാണിനീസൂത്രപ്രകാരം നതനാസികാൎത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നു. പ്രാപ്തചിപിടേ എന്നു തുടങ്ങുന്ന ശ്ലോകത്തിൽ എന്നു അമരസിംഹനും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും ഇതു സൎപ്പദ്രേക്കാണവും ജലചരവും പുരുഷരൂപവുമാണെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ശാല്മലേരുപരിഗൃദ്ധ്രജംബുകൌ
ശ്വാനരശ്ച മലിനാംബരാന്വിതഃ
രൌതി മാതൃപിതൃവിപ്രയോഗിതഃ
സിംഹരൂപമിദമാദ്യമുച്യതേ. ൧൩

ചിങ്ങം രാശിയുടെ ഒന്നാംദ്രേക്കാണം ഇലവു (പൂള) മരത്തിന്റെ മുകളിലിരുന്നു ശബ്ദിക്കുന്ന കഴുകനെയും കുറുക്കന്റെയും പട്ടിയുടെയും മാതാപിതാക്കന്മാരോടു വേർപെട്ടു മുഷിഞ്ഞവസ്ത്രവും ധരിച്ചു കരയുന്ന മനുഷ്യന്റെയും രൂപമാകുന്നു. ഇതു പക്ഷിദ്രേക്കാണവും മനുഷ്യദ്രേക്കാണവും ചതുഷ്പാദ്രേക്കാണവും ആകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഹയാകൃതിഃ പാണ്ഡരമാല്യശേഖരോ
ബിഭൎത്തി കൃഷ്ണാജിനകംബളം നരഃ

ദുരാസദസ്സിംഹ ഇവാത്തകാർമ്മുകോ
നതാഗ്രനാസഃ സാഗ്ഗ്നാനമദ്ധ്യഗഃ. ൧൪

ചിങ്ങം രാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം പുരുഷനാകുന്നു. കുതിരയുടെ രൂപമാണ്. വെളുത്ത മാല തലയിൽ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിംഹം എന്നപോലെ അടുക്കാൻകഴിയാത്തവിധം അധികമായ പരാക്രമമുള്ളവനും കയ്യിൽ വില്ലിനെ വഹിച്ചിരിക്കുന്നവനും ആകുന്നു. ക്രൂരമൃഗത്തിന്റെ തോലും കമ്പിളിയും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂക്കിന്റെ അഗ്രം താണുകാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതു മനുഷ്യദ്രേക്കാണവും ആയുധധാരിയുമാണ്. ഇതിന്റെ ഹയാകൃതി എന്നു പറകയാൽ ചതുഷ്പാദ്ദ്രേക്കാണമെന്നു തോന്നിക്കമെങ്കിലും അങ്ങിനെയല്ല ഹയാകൃതി ശബ്ദംകൊണ്ടു ശരീരദൈർഘ്യത്തെ മാത്രമേ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതുള്ളൂ.

ഋക്ഷാനനോ വാനരതുല്യചേഷ്ടോ
ബിഭർത്തി ദണ്ഡം ഫലമാമിഷം ച
കൂർച്ചീ മനുഷ്യഃ കുടിലൈശ്ച കേശൈർ-
മ്മൃഗേശ്വരസ്യാന്ത്യഗതസ്ത്രിഭാഗഃ. ൧൫

ചിങ്ങം രാശിയുടെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം കരടിയുടെ മുഖംപോലെയുള്ള മുഖത്തോടുകൂടിയ മനുഷ്യനാകുന്നു. സ്വഭാവം കുരങ്ങന്റെ എന്നപോലെയുമാണ്. കായും (ഫലവും) വടിയും മാംസവും കയ്യിൽ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. താടിമീശകൾ നീണ്ടിരിക്കയും തലമുടികൾ ചുരുണ്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു മനുഷ്യദ്രേക്കാണവും മൃഗമുഖവും ആയുധധാരിയുമാകുന്നു.

പുഷ്പപ്രപൂർണ്ണേന ഘടേന കന്യാ
മലപ്രദിഗ്ദ്ധാംബരസംവൃതാംഗീ
വസ്ത്രാർത്ഥസംയോഗമഭീപ്സമാനാ
ഗുരോഃ കുലം വാഞ്ഛതി കന്യകാദ്യഃ. ൧൬

കന്നിയുടെ ആദിദ്രേക്കാണം കന്യകാരൂപമാകുന്നു. പുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറച്ചിരിക്കുന്ന കുടംകയ്യിൽ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചളിപിരണ്ടു മുഷിഞ്ഞിരിക്കുന്ന വസ്ത്രംകൊണ്ടു ശരീരത്തെ മൂടിയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വസ്ത്രലാഭത്തേയും ധനലാഭത്തേയും ഇച്ഛിച്ചു് ഗുരുവിന്റെ ഗൃഹത്തിലേയ്ക്കുപോകുവാൻ ശ്രമിച്ചുംകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു.

പുരുഷഃ പ്രഗൃഹീതലേഖിനീകഃ ശ്യാമോ വസ്ത്രശിരാ വ്യയായകൃൽ
വിപുലം ച ബിഭർത്തി കാർമ്മുകം രോമവ്യാപ്തതനുശ്ച മധ്യമഃ. ൧൭

കന്നിരാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം കയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം (പുസ്തകം) എഴുതുവാനുള്ള എഴുത്താണിയും (പേനയും) എടുത്തു മുണ്ടു തലയിൽ കെട്ടി തലമൂടി രോമങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശരീരത്തോടും കറുത്ത നിറത്തോടുംകൂടി കയ്യിൽ വില്ലും ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷനാകുന്നു. വരവുചെലവുസംബന്ധിച്ചുള്ള കണക്കിനെ ചെയ്യുന്നവനുമാണ്.

രോമശിസ്സധ്വരാഃ ശ്രീക്കചാപയുക്തോ സമുദ്രശിതാക്ഷ കേടച് ശിരഃസ്ഥാ
ദേവാലയംസ്ത്രീപ്രസാദപ്രവൃത്താ വദന്തി കന്യാന്ത്യദൃക്കാണസ്ത്രീഭാഗഃ. ൧൮

കന്നിരാശിയുടെ ഒടുവിലത്തെ ദ്രേക്കാണം ഋതുവാകാത്ത സ്ത്രീയാണ്. ഗൌരവർണ്ണമുള്ളവളാണെന്നും പക്ഷാന്തരമുണ്ട്. നല്ല വെള്ളവസ്ത്രത്തെയാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന് നീളം അധികം ഉണ്ട്. ഒരു കുടവും ചട്ടുകവും കയ്യിൽ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ല ശുദ്ധിയോടുകൂടി ദേവാലയത്തിലേയ്ക്കു (അമ്പലത്തിലേയ്ക്കു) പോകുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നവളുമാകുന്നു.

വീഥ്യന്തരാപണഗതഃ പുരുഷസ്തുലാവാ-
ന്മാനോന്മാനകുശലഃ പ്രതിമാനഹസ്തഃ
ഭാണ്ഡം വിചിന്തയതി തസ്യ ച പണ്യമേത-
ദ്രൂപം വദന്തി യവനാഃ പ്രഥമം തുലായാഃ. ൧൯

തുലാരാശിയുടെ ആദ്യദ്രേക്കാണം രാജവീഥിയിലുള്ള അങ്ങാടിത്തെരുവിൽ ത്രാസ്സും പടിയും കയ്യിലെടുത്തു ഒരു മൂലദ്രവ്യത്തെ ഏതുകൊണ്ടാണിതിനെ വിൽക്കേണ്ടതെന്നു വിചാരിച്ചു നിൽക്കുന്നവനും തൂക്കത്തിലും അളവിലും സാമർത്ഥ്യമുള്ളവനും ആയ പുരുഷനാകുന്നു എന്നു യവനാചാര്യന്മാർ പറയുന്നു. ഇവിടെ 'ഭാണ്ഡം വിചിന്തയതി തസ്യ ച പണ്യമൂല്യം', എന്നു പാഠാന്തരം ഉണ്ട്. ആ പക്ഷത്തിൽ ഈ മൂലദ്രവ്യത്തെ എത്രവിലയ്ക്കു വിൽക്കാൻ കഴിയും എന്നർത്ഥമായിരിക്കയും ചെയ്യും.

കലശം പരിഗൃഹ്യ വിനിഷ്പതിതും
സമഭീപ്സതി ഗൃദ്ധ്രമുഖഃ പുരുഷഃ
ക്ഷുധിതസ്തൃഷിതശ്ച കളത്രസുതാൻ
മനസൈതി തുലാധരമദ്ധ്യഗതഃ. ൨൦

തുലാരാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം കഴുകുപക്ഷിയുടെ മുഖംപോലെയുള്ള മുഖത്തോടുകൂടിയ പുരുഷനാകുന്നു. കയ്യിൽ ഒരു കുടവും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എവിടെയോ ഒരേടത്തു പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാകുന്നു. വിശപ്പും ദാഹവുംകൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ച തന്റെ ഭാര്യ

മയും കുട്ടികളെയും മനസ്സുകൊണ്ടു വിചാരിക്കുന്നവനാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു ഭാൎയ്യാപുത്രന്മാരോടു വേൎപെട്ടിരിക്കുന്നവനെന്നു സൂചിക്കുന്നു. ഇതു പുരുഷദ്രേക്കാണവും പക്ഷിദ്രേക്കാണവുമാകുന്നു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക.

വിഭീഷയംസ്തിഷ്ഠതി രത്നചിത്രോ
വനേമൃഗാൻ കാഞ്ചനതൂണവൎമ്മാ
ധ[illegible]
സ്ഥാ[illegible]ത്യഃ. ൨൭

തുലാം രാശിയുടെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം ഭയങ്കരവും മനുഷ്യരൂപവുമാകുന്നു. രത്നങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചിത്രമായ സ്വൎണ്ണമയമായ ചട്ടയിട്ടു ആവനാഴികയും വില്ലും ധരിച്ചു കാട്ടിൽ മൃഗങ്ങളെ ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പുരുഷനെന്നു വൃദ്ധന്മാർ പറയുന്നു. ഇവിടെ 'കാഞ്ചനതൂണവൎമ്മാ' എന്നതിന്നു 'ഫലാമിഷംവാനരരൂപധാരീ' എന്നൊരു പാഠാന്തരമുണ്ടു. ആ പക്ഷത്തിൽ കായ്കളെയും മാംസത്തെയും ധരിച്ചിരിക്കുന്നതും കുരങ്ങിനെപ്പോലെയുള്ള രൂപത്തോടുകൂടിയതും ആയിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇതു മനുഷ്യദ്രേക്കാണവും ചതുഷ്പാദ്രേക്കാണവും ആയുധധാരിയുമാകുന്നു.

വസ്ത്രൈൎവ്വിഹീനാഭരണൈശ്ച നാരീ
മഹാസമുദ്രാൽ സമുപൈതി കൂലം
സ്ഥാനച്യുതാ സൎപ്പനിബദ്ധപാദാ-
മനോരമാ വൃശ്ചികരാശിപൂൎവ്വഃ. ൨൮

വൃശ്ചികരാശിയുടെ ആദ്യദ്രേക്കാണം വസ്ത്രാഭരണങ്ങളില്ലാതെയും പാമ്പുകൾ കാലിന്മേൽ ചുററിപ്പിണഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നതായും വലിയ കടലിൽനിന്നു പ്രയാസപ്പെട്ടു കരയിലേക്കു വരുന്നതായും ഉള്ള സ്ത്രീയുടെ രൂപമാകുന്നു. ഇതു കാണുന്നവരുടെ മനസ്സിന്നു സന്തോഷത്തെ ജനിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം സൌന്ദൎയ്യമുള്ളതാകുന്നു. ഏതോ കാരണവശാൽ സ്വസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ഭ്രംശംവന്നിട്ടാണ് ഈ ഭാവത്തിൽപെട്ടിട്ടുള്ളതു എന്നും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം. ഇതു സ്ത്രീദ്രേക്കാണവും സൎപ്പദ്രേക്കാണവും ആകുന്നു.

സ്ഥാനസുഖാന്യഭിവാഞ്ഛതി നാരീ
ഭൎത്തുഃകൃതേ ഭുജഗാവൃതദേഹാ
കച്ഛപകുംഭസമാനശരീരാ
വൃശ്ചികമദ്ധ്യമരൂപമുശന്തി. ൨൯

വൃശ്ചികംരാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം പാമ്പുകളെക്കൊണ്ടു ശരീരത്തെ ചുററിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവളും ഭർത്താവിനുവേണ്ടി നല്ല സുഖവും സ്ഥാനവും കിട്ടണമെന്ന ആഗ്രഹിക്കുന്നവളും ആമയെപ്പോലെ വൃത്താകൃതിയും കുടംപോലെ വലിയതായ വയറും ഉള്ളവളും ആയ സ്ത്രീയാകുന്നു എന്ന ആചാര്യന്മാർ പറയുന്നു. ഇതു സ്ത്രീദ്രേക്കാണവും സർപ്പവേഷ്ടിതദ്രേക്കാണവുമാകുന്നു.

പൃഥുലചിപിടകൂർമ്മക്രോഡവക്ത്രഃ
ശ്വമൃഗശൃഗാലഭീതികാരീ
അവതി മലയാകരപ്രദേശം
മൃഗപതിരന്ത്യഗതശ്ച വൃശ്ചികസ്യ. ൨൪

വൃശ്ചികത്തിന്റെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം സിംഹത്തിന്റെ രൂപമാകുന്നു. മുഖം വലിയതും വൃത്താകാരവും മൂക്ക് താണതുമാണ്. പട്ടി, മാൻ പന്നി കുറുക്കൻ എന്നീ മൃഗങ്ങളെയെല്ലാം ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മലയപർവ്വതത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ചന്ദനമുണ്ടാകുന്ന പ്രദേശത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ മലയാചലപ്രദേശം എന്ന പാഠാന്തരപ്രകാരം മലയപർവ്വതപ്രദേശത്തെ രക്ഷിക്കുന്ന എന്നർത്ഥത്തെയും ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ ദ്രേക്കാണം ചതുഷ്പാദവും [illegible] ആരണ്യകവുമാണ്. കൂർമ്മമുഖമെന്നും പാഠാന്തരമുണ്ട്.

മനുഷ്യവക്ത്രോശ്വസമാനകായോ
ധനുർഗ്ഗൃഹീത്വായതമാശ്രമസ്ഥഃ
ക്രതൂപയോഗ്യാനി തപസ്വിനശ്ച
രക്ഷത്യപൂർവ്വോധനുഷസ്ത്രിഭാഗഃ. ൨൫

ധനുരാശിയുടെ ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിന്റെ മുഖം മനുഷ്യമുഖം പോലെയും ശരീരം കുതിരയെപ്പോലെയും ആകുന്നു. വലിയ വില്ലിനെ കയ്യിലെടുത്തുംകൊണ്ടു ആശ്രമത്തിൽനിന്നു യാഗത്തിനുപയോഗമുള്ള സാധനങ്ങളെയും തപസ്വിമാരെയും രക്ഷിക്കുന്നു. ഇതു മനുഷ്യമുഖവും ചതുഷ്പാദവുമായ ദ്രേക്കാണമാകുന്നു.

മനോരമാ ചമ്പകഹേമവർണ്ണാ
ഭദ്രാസനേ തിഷ്ഠതി മദ്ധ്യരൂപാ
സമുദ്രരത്നാനി വിഘട്ടയന്തീ
മദ്ധ്യസ്ത്രിഭാഗോ ധനുഷഃ പ്രദിഷ്ടഃ. ൨൬

ധനുരാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം ചമ്പകത്തിന്റെയും സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും നിറവും മനോഹരരൂപവും ഉള്ള സ്ത്രീയാകുന്നു. അതി

സൌന്ദൎയ്യയുക്തയോ വിരൂപയോ അല്ല. സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്നു. സമുദ്രത്തിലുള്ള രത്നങ്ങളെ വേൎതിരിക്കുകയാകുന്നു പ്രവൃത്തി. സമുദ്രത്തിലുള്ള മുത്തുച്ചിപ്പി മുതലായവയെ ഭേദിച്ചു ശേഖരിക്കുന്നവളെന്നും അൎത്ഥമാകാം. ഈ സ്ത്രീദ്രേക്കാണമാകുന്നു.

കൂൎച്ചീനരഃ കാഞ്ചനതുല്യകായോ
വരാസനേ ദണ്ഡധരോ നിഷണ്ണഃ
കൗശേയകാന്യുദ്വഹതേജിനം ച
തൃതീയരൂപം നവമസ്യ രാശേഃ. ൨൭

ധനുരാശിയുടെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം ചമ്പകപ്പൂവിന്റെയും സ്വൎണ്ണത്തിന്റെയും നിറമുള്ളതും പുരുഷരൂപവുമാകുന്നു. അധികമായ താടിമീശകളോടുകൂടിയുമിരിക്കുന്നു. കയ്യിൽ വടിയുമെടുത്തുകൊണ്ടു ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു സിംഹാസനത്തിൽ വസതിചെയ്യുന്നു. പട്ടുവസ്ത്രത്തെയും മൃഗചൎമ്മത്തെയും ധരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഈ മനുഷ്യദ്രേക്കാണവും സായുധവും (ദണ്ഡധാരിയും) ആണെന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾക.

രോമചിതോ മകരോപമദംഷ്ട്രഃ
സൂകരകായസമാനശരീരഃ
യോക്ത്രകജാലകബന്ധനധാരീ
രൌദ്രമുഖോ മകരപ്രഥമസ്തു. ൨൮

മകരരാശിയുടെ ആദിദ്രേക്കാണം മനുഷ്യരൂപമാകുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ അധോഭാഗം (അരയ്ക്കു താഴെഭാഗം) പന്നിയുടെ ശരീരം പോലെയാണ്. മുതലയ്ക്കുള്ളതുപോലെയുള്ള ദംഷ്ട്രകളും ഉണ്ട്. യോക്ത്രകത്തെയും (നുകക്കയറിനെയും) വലയെയും ചങ്ങല മുതലായ ബന്ധനസാധനത്തെയും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുഖം ഭയങ്കരവുമായിരിക്കും. ഈ മനുഷ്യദ്രേക്കാണവും സനിഗളവും ചതുഷ്പദവുമാകുന്നു.

കലാസ്വഭിജ്ഞാബ്ജദളായതാക്ഷീ
ശ്യാമാവിചിത്രാണി വിമാൎഗ്ഗമാണാ
വിഭൂഷണാലംകൃതലോഹകൎണ്ണാ
യോഷാപ്രദിഷ്ടാമകരസ്യമദ്ധ്യേ. ൨൯

മകരരാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം സകല കലകളിലും നിപുണതയുള്ളവളും ചെന്താമരപ്പൂവിന്റെ അന്തൎദ്ദളംപോലെ ഇരിക്കുന്ന കണ്ണുകളോടുകൂടിയവളും പലപ്രകാരത്തിലുള്ള ആഭരണങ്ങളെ അണിഞ്ഞവളും യൌവനയുക്തയുമായ സ്ത്രീയുടെ രൂപമാകുന്നു. കാതുകളിൽ ഇരിമ്പുകൊണ്ടുള്ള ആഭരണത്തെയും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാനാപ്രകാര

തിലുള്ള വസ്ത്രാഭരണാദികൾ എവിടെ ലഭിക്കുമെന്ന അന്വേഷണം ചെയ്യുന്നവളുമാണ്. ഇവിടെ മോഹത്തിനു ഇതാണ് എന്നമാത്രമല്ല അർത്ഥമുള്ളു. ചെമ്പ് വെള്ളി ഓട്ടു സ്വർണ്ണം മുതലായതിനെയും ഗ്രഹിക്കാമെന്നകൂടിക്കാണുന്നു. എന്നാൽ ദ്രേക്കാണം ബലവത്തായെങ്കിൽ സ്വർണ്ണമെന്നും ബലഹീനമെങ്കിൽ ഇതരമെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾക. ഇതു സ്ത്രീദ്രേക്കാണം തന്നെ.

കിന്നരോപമതനുസ്സകചോളി
സ്ത്രൂണഖാദകവരൈ സ്സമന്വിതഃ
കംകൂടദാരിതാചിത്രിതം
സ്ഥൂനഘനമകരാശിപാലിഃ ൯. ൧

ധനുരാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം അരോഗ്യമുള്ളവും മനുഷ്യരൂപിയുമാകുന്നു. കൈവിളക്കും വില്ലും അമ്പിനാഴിയും ഖഡ്ഗവും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉന്നതമായ ഒരു കുതിര പുറത്തിൽ ഏറ്റിട്ടുമുണ്ട്. ഇതു മനുഷ്യദ്രേക്കാണവും സായുധവും അരോഗ്യമുള്ളവുമാകുന്നു.

സ്ഥൂലമൃഗനാഭിസമാനമെ-
വ്യാകുലീകൃതമനാസ്സകചോരഃ
കോദണ്ഡാസനാട്ടിനിതമ്പിതോ
ദൃശ്യരൂപ്യാഭരണാസാരിതഃ ൯. ൨

ധനുരാശിയുടെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം പുരുഷാകൃതിയാകുന്നു. എന്നാൽ മുഖം മാത്രം കഴുതക്കിളിയുടെ മുഖംപോലെയിരിക്കും. കൈയ്യരവസ്ത്രം ഉടുത്തിട്ടുണ്ട്. കരിമ്പടം പുതച്ചുകൊണ്ടും കൃഷ്ണമൃഗത്തിന്റെ തോൽ ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എണ്ണ നെയ്യ് മുതലായ സ്നേഹദ്രവ്യങ്ങളും മദ്യവും വെള്ളവും കിണറസ്ഥാനവും മുതലായതു ലഭിക്കുകയില്ലെന്നും ഇതുകളെക്കൊണ്ട് എന്തുചെയ്യണമെന്നുവിചാരിച്ച് മനസ്സിൽ വ്യാകുലതയോടുകൂടിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ സ്നേഹദ്രവ്യജലഭോജനാദികൾ എങ്ങിനെയാണ ലഭിക്കുന്നത് എന്നുള്ള വ്യാകുലതയാണ് എന്നു ചിലർക്ക് പക്ഷമുണ്ട്. കരിമ്പടത്തിലിരിക്കുന്നു എന്നും കൃഷ്ണമൃഗത്തിന്റെ തോലിലിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റുചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇതു മനുഷ്യദ്രേക്കാണവും പക്ഷിമുഖവുമാകുന്നു.

ക്രോധ ശകടേ സരോജമേല
ഭോഗാന്ന്യാദാരതാംഗനാവനേ
മലിനോന്ന പടേന സംവൃതാ
ഭാജനേഷു മൂർദ്ധനൈതേ ഷഷ്ഠ്യഃ. ൯. ൩

കുംഭത്തിന്റെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം ഇലവുവൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞും ഉണങ്ങിയതും തീകത്തിയതുമായ കാട്ടിൽ മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ഉടുത്തുംകൊണ്ട് അനേക സാധനങ്ങളുള്ള ഭാണ്ഡങ്ങളെ തലയിൽ ധരിച്ച് ലോഹങ്ങളെ വണ്ടിയിൽ കയറ്റുന്നതായ സ്ത്രീയുടെ രൂപമാകുന്നു. ഇവിടെ കത്തിയ വണ്ടിയിൽനിന്ന് ലോഹങ്ങളെ വെളിക്ക് ഇറക്കുന്ന എന്നാണ് ചിലരുടെ പക്ഷം. സംശോദ്ധ്യങ്ങളെന്നും ശകടാദിദോഷങ്ങളാണെന്ന് മറ്റുചിലർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇത് സ്ത്രീദ്രേക്കാണവും ആരണ്യകവും ശോകപ്രദമാകുന്നു.

ശ്യാമസ്സരോമശ്രവണഃ കിരീടീ
ത്വക്പത്രനിര്യാസഫലൈർബ്ബിഭർത്തി
ഭാണ്ഡാനി ലോഹവ്യതിമിശ്രിതാനി
സഞ്ചാരയത്യന്ത്യഗതോ ഘടസ്യ. ൨൩

കുംഭംരാശിയുടെ മൂന്നാംദ്രേക്കാണം ശ്യാമവർണ്ണ (കരിങ്ങാലിപോലെ കറുത്ത നിറ)മായ ഒരു പുരുഷന്റെ രൂപമാകുന്നു. ചെവികളിൽ ധാരാളം രോമങ്ങളുണ്ട്. തലയിൽ കിരീടവും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചർമ്മങ്ങളും മരവുരികളുടെ തോലുകളും പശയോടുകൂടിയ ഇലകളും കായ്കളും പഴങ്ങളും മറ്റും നിറച്ച ലോഹമിശ്രമായ പാത്രങ്ങളെ ധരിക്കയും അവയെ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് മനുഷ്യദ്രേക്കാണവും ആരണ്യകവുമാണ്.

സ്രുഗ്ഭാണ്ഡമുക്താമണിശംഖമിശ്രൈ-
ർവ്യാക്ഷിപ്തഹസ്തസ്സവിഭൂഷണശ്ച
ഭാര്യാവിഭൂഷാർത്ഥമപാം നിധാനം
നാവാപ്ലവത്യാദ്യഗതോ ഝഷസ്യ. ൨൪

മീനംരാശിയുടെ ആദ്യദ്രേക്കാണം ഭാര്യയ്ക്ക് ആഭരണങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻവേണ്ടി കപ്പൽകയറി സമുദ്രത്തിൽക്കൂടി മറുകര പ്രാപിക്കപോകുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ രൂപമാകുന്നു. സ്രുവം ജുഹു മുതലായ യജ്ഞപാത്രങ്ങളും മുത്തുകളും രത്നങ്ങളും ശംഖ് ഇതുകളെ കലർത്തി കയ്യിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനിടയിൽ ഇതുകളിൽ മനസ്സുവെച്ചും കയ്യുകൾക്ക് വ്യാകുലതയോട്ടിയും ഇരിക്കുന്നവനും ആഭരണങ്ങളെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നവനുമാകുന്നു. ഇവിടെ "സ്രുഗ്ഭാണ്ഡമുക്താമണിശംഖമിശ്രവ്യാക്ഷിപ്തഹസ്തഃ" എന്നും പാഠം കാണുന്നുണ്ട്. ഇത് പുരുഷദ്രേക്കാണവും ജലചാരവുമാകുന്നു.

അത്യുച്ഛ്രിതധ്വജപതാകമുപൈതി പോതം
കൂലം പ്രയാതി ജലധേഃ പരിവാരയുക്താ
വർണ്ണേന ചമ്പകമുഖീ പ്രമദാ ദ്വിതീയോ-
മീനസ്യ ചൈഷ കഥിതോ മുനിഭിർദ്ദൃകാണഃ. ൩൫

മീനംരാശിയുടെ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണം ചമ്പകവർണ്ണമുള്ള മുഖത്തോടുകൂടിയ ഒരു സ്ത്രീയുടെ രൂപമാകുന്നു. വളരെ ഉയരമുള്ള കൊടിമരവും കൊടിക്കൂറകളും ഉള്ള ഒരു കപ്പലിൽ ചില പരിവാരങ്ങളോടുകൂടെ കയറി കടലിൽകൂടെ സമുദ്രതീരത്തിലേയ്ക്കു യാത്രയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ ചമ്പകമുഖീ എന്നൊരു പാഠാന്തരംകൂടി കാണ്മാനുണ്ടു്. അ പക്ഷത്തിൽ ചമ്പകവർണ്ണമുള്ള ശരീരത്തോടുകൂടിയ സ്ത്രീ എന്നർത്ഥമായിരിക്കയും ചെയ്യും. ഇതു് സ്ത്രീദ്രേക്കാണവും ജലചരവുമാകുന്നു.

ശ്വഭ്രാന്തികേ സർപ്പനിപീഡിതാംഗോ-
വസ്ത്രൈർവിഹീനഃ പുരുഷസ്തഥാന്യാം
ചോരാനലവ്യാകുലിതാന്തരാത്മാ
വിക്രോശതേന്ത്യോപഗതോ ഝഷസ്യ. ൩൬

മീനംരാശിയുടെ അന്ത്യദ്രേക്കാണം ഒരു കാട്ടിൽ ഒരു കുഴിയുടെ സമീപത്തിൽ യാതൊരു വസ്ത്രങ്ങളും കൂടാതെ (നഗ്നനായിട്ടു്) പാമ്പുകളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ശരീരത്തോടുകൂടെ, കയ്യിലുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം കള്ളന്മാർ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകകൊണ്ടും കാട്ടുതീപിടിപെട്ടതുകൊണ്ടും വളരെ മനോവ്യസനത്തോടുകൂടി നിലവിളിക്കുന്ന ഒരു പുരുഷന്റെ രൂപമാകുന്നു. ഇതു് പുരുഷദ്രേക്കാണവും സർപ്പദ്രേക്കാണവും നിരായുധവും ജലഗോചരവുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ മേഷാദിരാശികളുടെ ദ്രേക്കാണസ്വരൂപങ്ങളെ ഇവിടെ വിവരിച്ചു. ഈ സ്വരൂപവർണ്ണനം ദേവതാനിരൂപണം രോഗചികിത്സ മരണചിഹ്നം കാര്യസിദ്ധി മുതലായ പല കാര്യങ്ങളിലും ദ്രേക്കാണംകൊണ്ടു ഫലനിർണ്ണയം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. വരാഹമിഹിരൻതന്നെ യാത്രാ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ "ദ്രേക്കാണരൂപാണി [illegible] ഗുണദോഷഫലം [illegible] ദ്രേക്കാണസ്വരൂപ [illegible] സൗമ്യൈർദൃഷ്ടോ [illegible] പ്രാരബ്ധ [illegible] പാപൈർദൃഷ്ടോ [illegible]" എന്നിങ്ങനെ ദ്രേക്കാണഫലത്തെ പ്രത്യേകം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. കൃഷ്ണീയാദ്യുത്തമപ്രശ്നഗ്രന്ഥത്തിൽ ദ്രേക്കാണത്തെയും

ണ് പ്രധാനമായി അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പ്രകരണോപയോഗിയായ ദ്രേക്കാണാദ്ധ്യായത്തെക്കൂടി ഇവിടെ ഭാഷയാക്കിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊൾക.

ഇതി കൃഷ്ണീയപരിശിഷ്ടേ

ദ്രേക്കാണാദ്ധ്യായഃ

സമാപ്തഃ.

ശരഗഗന തുരഗസമ്മിത ശകാബ്ദേ ച കാർത്തികശുക്ലപക്ഷ
ഷഷ്ഠീതിഥിവാരേ പൂർണ്ണാ കൃഷ്ണീയശാസ്ത്രവിവൃതിരിയം.
സന്തസ്സന്തോഷയുതാ നിർമ്മത്സരബുദ്ധയസ്സമീക്ഷന്താം
മന്ദേനമയാ രചിതാം വിവൃതിമ കൃപ്പയാ നിത്യശുഭദായകതാം.



പുതിയ ജ്യോതിഷപുസ്തകങ്ങൾ.

സാരാവലി ഭൂഷണം എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്
ജാതകപാരിജാതകം വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്
ബൃഹൽപരാശരഹോരാസംക്ഷേപം
പ്രശ്നമാർഗ്ഗം പൂർവ്വാർദ്ധം
കാലവിധാനം (മുഹൂർത്തപദവി)
കൃഷ്ണീയം വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്
സ്ത്രീജാതകം
ജാതകാലങ്കാരം
പ്രശ്നഭാഷ
പ്രശ്നരീതി
മത്തേഭാസ്യം
മഹാസാമുദ്രികശാസ്ത്രം
ഷട്പഞ്ചാശിക
സ്വപ്നശാസ്ത്രം
ജ്യോതിഷസാരസംഗ്രഹം 1-ാംഭാഗം
ടി 2-ാംഭാഗം
ജ്യോതിഷദീപമാല
പഞ്ചബോധം
ജാതകചന്ദ്രിക
ഹസ്തരേഖാശാസ്ത്രം ഗദ്യം **മൂല** പദ്യത്തോടുകൂടിയതു്

കാവ്യങ്ങൾ.

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം, രാമവാര്യരവർകളുടെ
വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്
യുധിഷ്ഠിരവിജയം കാവ്യം ടി
പുഷ്പബാണവിലാസം കാവ്യം ടി
നാരായണീയം ടി
ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം കാവ്യം, കാവുങ്ങൽ നീല
കണ്ഠപ്പിള്ള അവർകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്
രഘുവംശം വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂ
കുമാരസംഭവം വ്യാഖ്യാനത്തോ,
സാംബശിവശാസ്ത്രി അവർകളുടെ മാഘം വ്യാഖ്യാനം
ഒന്നാംഭാഗം
ടി രണ്ടാംഭാഗം

മാനേജർ, വി. വി. പ്രെസ്സ്—കൊ